

ČETRTEK, 12. MAREC 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

Podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

3. Sodelovanje delavcev v podjetjih z Evropskim statutom (vloženi predlog resolucije): glej zapisnik

4. Vzhodno partnerstvo (razprava)

Predsednik. – Gospe in gospodje, prva današnja točka je izjava Komisije o vzhodnem partnerstvu.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, zelo sem vesela, da sem ob ravno pravem času dobila priložnost za razpravo o vzhodnem partnerstvu. Gre za enega od paradnih konj zunanje politike Evropske unije, njegova strateška utemeljitev pa je jasna: več varnosti, več stabilnosti in več napredka v našem vzhodnem sosedstvu.

Konflikt v Gruziji in plinska kriza v Ukrajini sta le dva primera občasnih kriz in nestabilnosti na tem območju. Obe krizi sta imeli neposredne posledice za Unijo in njene državljane. K njima pa moramo sedaj prišteti še finančno krizo, ki je še posebej močno prizadela naše vzhodne sosedje. Vsaka kriza resda zahteva takojšen in primeren odziv, vendar pa moramo pripraviti tudi srednjeročne in dolgoročne ukrepe za preprečevanje novih problemov; poleg reševanja teh perečih zadev si naše vzhodne sosedje želijo tudi močnejših povezav z Evropsko unijo – vsaka sicer na svoj način. Prav tako potrebujejo intenzivnejšo pomoč pri krepitvi svojih demokratičnih ustanov, suverenosti in vladavine prava.

Evropska unija se lahko odzove na te izzive in se tudi mora odzvati, zato lahko rečemo, da je vzhodno partnerstvo naš politični odgovor. Večja podpora reformam in pomoč partnerjem pri usklajevanju s pravnim redom Skupnosti bosta našim vzhodnim sosedam pomagala doseči stabilnost.

Komisija je 3. decembra 2008 na mojo pobudo predložila ambiciozno sporočilo o vzhodnem partnerstvu. Temeljilo je na idejah naših čeških, poljskih in švedskih prijateljev in črpalo iz številnih predlogov Evropskega parlamenta, vključno s sporazumi o širokem območju proste trgovine, večjo mobilnostjo ljudi in obsežnejšim financiranjem. V okviru vzhodnega partnerstva smo predlagali tudi nadgradnjo medsebojnih političnih odnosov prek pridružitvenega sporazuma z vsakim partnerjem posebej – vendar pa šele zatem, ko izpolnijo ustrezne kriterije na področju političnih reform.

Predlagali smo ukrepe za izboljšanje sodelovanja na področju energetske varnosti in, kar je posebnega pomena, za povečanje podpore gospodarskemu in družbenemu razvoju, ki bi odpravljal neravnovesja znotraj držav, ki pogosto delujejo kot destabilizacijska sila. Predlagali smo tudi postavitev večstranskega okvira za vzhodno partnerstvo s štirimi tematskimi področji sodelovanja: prvič, demokracija in stabilnost upravljanja, drugič, gospodarska integracija in konvergenca s politikami EU, tretjič, energetska varnost in, četrto, povezovanje ljudi.

Predlagali smo, naj pobuda Evropskega parlamenta Euronest postane sestavni del vzhodnega partnerstva in naj se vzpostavi parlamentarna trojka vzhodnega partnerstva za Evropski parlament, OVSE in Svet Evrope.

Da bi izvedla vse te ukrepe in pospešila podporo notranjim reformam, je Komisija zaprosila za 350 milijonov EUR dodatnih sredstev za štiriletno obdobje. Ta znesek predstavlja samo 3,1 % paketa Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, kar je precej manj od naknadno dodeljenih sredstev za zasedeno palestinsko ozemlje samo v letih od 2007 do 2009. Skratka, to ni pretirano visok znesek: gre za nujen vložek v našo dolgoročno varnost.

Vem, da bi nekateri med vami želeli narediti več za naše vzhodne sosedje. Pravite, da predlogi Komisije ne sežejo dovolj daleč in da so prepočasni, zlasti na področju mobilnosti ljudi, vendar pa drugi pravijo ravno nasprotno. Zato moramo doseči pravo ravnotežje med ambicijo in stvarnostjo ter ukrepati hitro.

Veseli me, da vsi stremimo k temu, da bi naše vzhodne sosedje postopoma približali Uniji in obenem odpravili vse, kar ogroža njihovo stabilnost. Vzhodno partnerstvo je ključno sredstvo za doseg tega cilja.

Upam, da bo današnja razprava poslala tehtno sporočilo 27 državam članicam neposredno pred zasedanjem Evropskega sveta in v času priprav na vrhovno zasedanje vzhodnega partnerstva 7. maja 2009.

Vzhodno partnerstvo se dotika samega jedra izzivov, s katerimi se danes soočamo. Je v neposrednem strateškem interesu EU: nova varnostna kriza v vzhodnem sosedstvu ne bi vplivala samo na naše sosedje, ampak na vso EU in njene državljane. Zato sem zelo hvaležna za podporo, ki jo je izkazal Parlament, in se veselim dela z vami, tako glede vaših prispevkov kot tudi samega izvajanja.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, kot poročevalec za vzhodno dimenzijo evropske sosedske politike toplo pozdravljam obvezo Komisije, da bo v okviru novega vzhodnega partnerstva poglobila odnose s šestimi državami na vzhodu. Pomembno je poudariti, da vzhodno partnerstvo samo po sebi ne bi smelo izključiti možnosti, da nekatere od teh držav nekega dne postanejo polnopravne članice EU. Na primer, kot dobro veste, sem že dolgo zagovornik članstva Ukrajine v EU in še vedno sem trdno prepričan, da je vključitev Ukrajine v strateškem interesu EU.

Prav tako pozdravljam ustanovitev novega parlamentarnega telesa, Euronest, ki deluje kot forum med poslanci Evropskega parlamenta in nacionalnimi poslanci, s katerim lahko prek dialoga okrepijo svoje demokratične mandate, saj lahko na primer pripomorejo k reševanju spora med Armenijo in Azerbajdžanom glede Gorskega Karabaha in v pogajanjih o prostotrgovinskih sporazumih in vizah prek novih pridružitvenih sporazumov. Ne glede na vse pa upam, da vzhodno partnerstvo ne bo vodilo k novim razkolom med državami, vključenimi v partnerstvo, in tistimi izven njega, ki so še dlje proti vzhodu. Upoštevati moramo, da se države v osrednji Aziji, kot so Turkmenistan, Kazahstan in Uzbekistan, že ozirajo proti zahodu v pričakovanju pomoči in sodelovanja EU. Zato moramo paziti, da ne zanemarimo svojih odgovornosti do Srednje Azije le zato, ker želimo krepiti odnose z državami, ki neposredno mejijo na EU na vzhodu.

Glede Belorusije naj povem, da sem vedno zelo vztrajno kritiziral diktaturo Lukašenka. Ne glede na to pa pozdravljam nedavno otoplitev v odnosih. Dolgo sem zagovarjal pristop korenčka in palice, vendar pa bi morali prizadevanja predsednika Lukašenka k demokratični reformi in odprtosti priznati in jih nagraditi s tesnejšimi povezavami z Evropsko unijo.

Glede možnosti, da bi gospodu Lukašenku dovolili udeležbo na vrhovnem zasedanju v Pragi ob zagonu novega vzhodnega partnerstva v mesecu maju, pa menim, da je to verjetno še preuranjeno, saj mora predsednik Lukašenko sprva pokazati nepreklicno zavezanost skupnim vrednotam EU in demokraciji.

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, zahvaljujem se vam za mnenje in predanost temu vprašanju.

Rad bi izpostavil, kar ste dejali, namreč, da se v sosedskih odnosih soočamo z velikimi izzivi na področju stabilnosti, demokratičnih sprememb in sedaj seveda tudi gospodarskega razvoja. Sedaj je tudi primeren čas, da izrazimo svojo zavezanost in pripravljenost za tesno sodelovanje z našimi vzhodnimi sosedami.

Jasno je – kar moramo tudi odkrito povedati –, da je vpliv, ki ga imamo kot Evropska unija na svoje vzhodne sosedje, v našem interesu. Zato želimo svoj vpliv razširiti brez nasilja, groženj in prisile, ampak s ponujanjem podpore ravno tistim državam, ki iščejo pot k stabilnosti in demokratičnim spremembam. Upam, da resnično vse stremijo k demokratičnim spremembam, zlasti sedaj, ko jih pestijo hudi gospodarski problemi, kot vidimo na primeru Ukrajine.

Vsi gospodarski problemi niso nastali po njihovi krivdi, za nekatere pa so seveda tudi sami do neke mere odgovorni. Prav tako se moramo zavedati, da moramo biti do nekaterih zadev kritični. Ravno zato, ker ponujamo svojo podporo, moramo tudi kritizirati tisto, kar si po našem mnenju zasluži kritiko, in zahtevati vse, kar je potrebno, da te države dobro odigrajo svojo vlogo. Tu imam zlasti v mislih Ukrajino, h kateri se bom kmalu vrnil.

Izredno pomembno je, da vzhodnega partnerstva ne uporabljamo kot orodje proti Rusiji, ampak kot sredstvo krepitve držav, ki na eni strani mejijo na Evropsko unijo, na drugi pa na Rusijo, saj bo, če gre vse po sreči, Rusija postala naš partner, zlasti v povezavi s to politiko.

Zelo me veseli, da Združene države in predsednik Obama, skupaj s podpredsednikom Bidenom in državno sekretarko Clintonovo, sedaj zasledujejo drugačno politiko. Ne smemo se bati kritizirati notranje dogodke v Rusiji. Vseeno pa bi morali pritisniti na gumb za ponovni zagon, o katerem je gospod Biden govoril v Münchnu, in tako ponuditi Rusiji možnost, da odpre novo poglavje v odnosih.

Naj dodam, da moja skupina ni pretirano zadovoljna s tem, da poročilo gospoda Onyszkiewicza, kot je bilo dogovorjeno na Odboru za zunanje zadeve, ne povzema, kar trenutno ponujajo ZDA. Zaostajamo za ZDA. To je strašno. Morali bi se premakniti naprej skupaj z ZDA, pri tem pa seveda v ospredju ohranjati vprašanje človekovih pravic. To je nujno potrebno in upam, da bomo lahko še vedno pripravili skupno resolucijo o Rusiji. To je po mojem mnenju ključnega pomena.

Omenil sem že, da naša ponudba, naše vzhodno partnerstvo, ne pomeni, da vsepovprek odobravamo, kar se dogaja v naših sosednjih državah. Če za primer vzamem Ukrajino, tej državi ne bi smeli dajati vtisa, da „bo ne glede na to, kaj počne, kakšne spore ima in katerih problemov ne uspe rešiti, vedno imela podporo Evropske unije“. Vodilne sile v Ukrajini morajo probleme reševati skupaj, saj je plinska kriza povezana s sporom v političnih krogih Ukrajine in je to za nas popolnoma nesprejemljivo. Ni moj namen obtoževati – vsak si lahko ustvari svoje mnenje. Vseeno pa je absolutno pomembno, da je tudi Ukrajini to popolnoma jasno. Enako velja za Gruzijo in za ostale države. Evropska unija je predstavila svojo ponudbo in upam, da jo bodo naše vzhodne sosedje sprejele, obravnavale z vso resnostjo in tudi vzpostavile stabilnost in demokracijo.

István Szent-Iványi, v imenu skupine ALDE. – (HU) Vzhodno partnerstvo kot logična in nujna nova prednostna naloga, ki je posledica širitve na vzhod, je morda najambicioznejša pobuda zunanje politike ponovno združene Evrope. Korak je sicer v pravo smer, vendar pa bo smiseln in uspešen samo, če bo podprt s pravo politično voljo. Zato ni dovolj, da na obstoječo sosedsko politiko samo prilepimo novo nalepko, ampak moramo svoj pogled usmeriti daleč prek obstoječih politik in si postaviti daljnosežnejše cilje.

Prva naloga je nedvomno sprememba obstoječih sporazumov o sodelovanju v pridružitvene sporazume. V okviru tega postopka je potrebno ustanoviti stalno institucionalno organizacijo, vendar pa to ni najpomembnejše. Srečanja vodij držav ali vlad in ministrska srečanja so nedvomno nujna, vendar pa lahko obrodijo sadove le, če se v dveh temeljnih stebrih pokaže pravi napredek. Cilj je vzpostavitev območja proste trgovine s prostotrgovinskimi sporazumi in postopno opuščanje vizumske obveznosti. Zavedamo se, da sta oba cilja v tem trenutku precej oddaljena. Države, o katerih razpravljamo, na to še niso pripravljene in vzhodno partnerstvo jim mora pomagati, da čim prej izpolnijo pogoje, saj je to v korist vseh. Plinska kriza v preteklih mesecih je pokazala, kako ranljiva je Evropa na področju energetike. Zato je posebej pomemben del sporazumov sodelovanje na področju energetike, v katerega se lahko vključijo tranzitne države, kot sta Belorusija in Ukrajina, ali države izvoznice, kot je Azerbajdžan. Menimo, da je to izrednega pomena.

Naj poudarim, da mora to sodelovanje posredovati tudi vrednote. Vzhodno partnerstvo bo uspešno, če bodo vrednote demokracije, vladavina prava, človekove pravice in pravice manjšin nenehno v ospredju in bomo poleg ponujanja pomoči partnerjem za spodbujanje napredka od njih tudi zahtevali, da odgovarjajo za svoje ravnanje na teh področjih. Vzhodno partnerstvo mora biti odprto tudi za Belorusijo, vendar šele takrat, ko so izpolnjeni določeni pogoji. Jasno je treba pokazati, da oddaljevanje od Rusije samo po sebi ne pomeni približevanja Evropi. Dejstvo je, da jih čaka še veliko dela pri zagotavljanju človekovih pravic in demokracije, preden se ta pot do sodelovanja odpre tudi zanje. Vzhodno partnerstvo seveda prinaša določne posledice za proračun: za nekaj naslednjih let smo namenili 350 milijonov EUR – in to verjetno ne bo dovolj. Naloga Parlamenta je zagotoviti potrebno finančno podporo, zato moramo prepoznati, da je najpomembnejši motivacijski dejavnik partnerjev v vzhodnem partnerstvu njihovo stremljenje k Evropi. Hvala.

Konrad Szymański, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, napoved vzhodnega partnerstva je med našimi vzhodnimi sosedi vzbudilo novo upanje. Če jim to upanje ponovno vzamemo, bomo v vseh pogledih omejili svoj vpliv na vzhodu. Naše sosedje bodo tako padle pod vpliv Rusije, za katero sta značilna nestabilnost in avtoritativen režim. V primeru Belorusije vas pozivam k previdnosti. Sedanje obljube države, da bo vzpostavila demokracijo, so še vedno brez osnove. Medtem pa beloruske oblasti deportirajo katoliške duhovnike, ki sodelujejo s televizijsko postajo BelSat, in jim ne dovolijo uradne registracije v Minsku. Mladi, ki podpirajo opozicijo, so prisilno rekrutirani v vojsko. Poskusi, da bi krizo izrabili kot izgovor za zavrnitev financiranja vzhodnega partnerstva in upočasnitev postopka sklenitve sporazumov o prosti trgovini in ukinitvi vizumov, so recept za katastrofo za Evropsko unijo v tem delu sveta. Če se to zgodi, nikar ne godrnjajte o politikah Moskve. Potrebni instrumenti so nam na voljo danes. Če je vzhodno partnerstvo samo nova preobleka za staro vsebino, potem ne smemo biti presenečeni, če nam na vzhodu spodleti.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Gospod predsednik, sprva naj pozdravim pobudo Komisije, ki je zelo dobro pripravljena. Drugič, ne gre le za vzhodno politiko Unije, ampak za novo formulo, zato bi se morali vprašati, kakšna je dodana vrednost. Rekel bi, da poleg vsega, kar poskušamo napraviti ne glede na to, ali je bilo doslej uspešno ali ne, želimo pridobiti prijatelje okrog nas, ki so obenem tudi med seboj prijatelji. To je ključnega pomena za stabilnost in varnost Evropske unije. V tej večstranski razsežnosti vidim dodano vrednost tega novega projekta. Upam, da bo ga bo Evropski svet marca odobril. Vemo, da je to prednostna naloga češkega predsedstva – čeprav nimamo te sreče, da bi češkega ministra videli v tej sejni dvorani.

Pridružitveni sporazumi igrajo ključno vlogo in si morajo biti podobni, vseeno pa se morajo prilagoditi možnostim in dejanski uspešnosti vsake od šestih strank v tem večstranskem sporazumu. Energetska varnost je, kot je že bilo rečeno, ključnega pomena. V našem ključnem interesu in v interesu šestih držav je, da nas ta dostop do energetske varnosti poveže.

Med razpravo se je pojavilo vprašanje, ali naj v to vključimo tudi tretje države. Menim, da je pristop, ki ga uporabljamo pri Turčiji in Rusiji in temelji na obravnavi posameznih primerov, pravilen. Belorusijo bi seveda morali povabiti, vendar pod določenimi pogoji in s postavitvijo minimalnih pragov za temeljne vrednote.

Zelo nas veseli, da je komisarka opazila in upoštevala, da bo parlamentarna skupščina vzhodnega sosedstva, Euronest, ki jo je vzpostavil Parlament, sestavni del projekta.

Financiranje, ki se ga moramo ustrezno lotiti, pa spada v naslednji finančni načrt. Zaenkrat upam, da bo 600 v redu, vendar pa imam pomembno pripombo, s katero želim nekaj razjasniti. Tega ne smemo storiti v škodo ali na račun južnega sosedstva. Južno in vzhodno sosedstvo morata biti v tem oziru sinergična in simetrična.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Gospod predsednik, komisarka, predlog Komisije lahko pozitivno ocenimo. Njegov čas je idealen, saj v trenutni krizni situaciji vse evropske države potrebujejo solidarnost. O vprašanju solidarnosti med novimi in starimi državami članicami smo dokaj obširno razpravljali včeraj in predvčerajšnjim. Do neke mere je to umeten argument, vendar pa trenutno odzvanja v glavah mnogih ljudi. Ravno vzhodne sosedice Evropske unije v tem trenutku potrebujejo posebno solidarnost, saj nimajo praktičnih podpornih mehanizmov, kot jih imajo njihove neposredne sosedice na zahodu. Zato jim bo takšna pobuda dala pomembno zagotovilo, da jih Evropska unija ni pozabila in da je pripravljena vlagati v razvoj medsebojnih odnosov.

Lahko tudi rečemo, da je ta pobuda dobra, vendar pa bomo morali odslej paziti tudi na to, kako se bo razvijala, saj smo bili že večkrat priča postopnemu zamiranju dobrih pobud. Po drugi strani pa so si nekatere države, katerim je ta pobuda namenjena, postavile članstvo v Evropski uniji za svoj poglavitni cilj. V tem smislu je zelo pomembno, da tega vidika vzhodnega partnerstva niti mi niti naše vzhodne sosedice ne dojemamo kot poskus, da bi ta pobuda kratkotaloma nadomestila njihovo članstvo. Z ozirom na to, komisarka, pričakujem, da nam boste na podlagi svojih stikov lahko povedali, kako to pobudo sprejemajo naše vzhodne sosedice. Uradno so se seveda zavezale, da jo bodo podprle, vendar pa me z vidika njihovega morebitnega članstva v prihodnosti še posebej zanima, ali imajo morda tudi one enake dvome.

Menim tudi, da tej pobudi manjka element, ki so ga izpostavili tudi kolegi, namreč vloga Rusije. Seveda se vsi zavedamo, kako občutljiva je ta zadeva, saj so države, o katerih govorimo, sosedice ne le Evropske unije, ampak tudi Rusije. Za nas je prav tako pomembno, da razvijemo odnose z Rusijo v povezavi s temi državami, tako da se med Evropsko unijo in Rusijo ne pojavi rivalstvo in da ne pride do trčenja dveh glavnih vplivov v teh državah in posledične nestabilnosti. Dejansko smo do neke mere priča prav temu. Nekatere države so dobesedno razklane in njihovi državljani so razpeti med pričakovanji Rusije in Evropske unije. Menim, da moramo biti dejavnejši in tem državam ponuditi precej več.

Naj zaključim z mislijo, da podpiram omilitev zahtev za vizume, kar je zelo pomemben korak, vendar pa bi želel v tej pobudi videti več ukrepov na področju izobraževanja in izmenjav, vse to pa je povezano s širjenjem stikov med državljani teh držav in Evropske unije ter seveda izboljšanjem njihovega poznavanja Evropske unije. Hvala.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Politika vzhodnega partnerstva je izjemno pomembna politika, enako kot projekt Euronest, ki ga moramo udeležiti v bližnji prihodnosti. Zato sem prepričana, da moramo poiskati dodatnih 350 milijonov EUR, ki jih potrebujemo za izvajanje politike vzhodnega partnerstva v naslednjih štirih letih. Kar zadeva Belorusijo, naj povem, da je pred tremi tedni delegacija iz skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov v Evropskem parlamentu obiskala Minsk. Delegacija je prispela naslednji dan po obisku visokega predstavnika Javierja Solane v Belorusiji. Po eni strani je bil njegov obisk sporočilo Minsku, da je Evropska unija pripravljena obrniti nov list v pragmatičnih odnosih.

Po drugi strani pa je bilo videti, kot da so mnoge predhodne zahteve Evropske unije ostale v ozadju, če že niso popolnoma pozabljene. Večini ljudi v Belorusiji visoko doneče fraze o konstruktivnem dialogu in razpravljanju o ključnih problemih niso uspele prikazati, kakšno politiko bo Evropska unija ubrala v prihodnje. Kar je, je. Obisk je potekal brez vsakršne omembe demokratičnih vrednot. Veseli me, da je delegacija PPE-DE Minsk obiskala naslednji dan po obisku gospoda Solane, saj smo poseben poudarek namenili razmeram na področju človekovih pravic in zahtevam po svobodi tiska. Za zaključek naj dodam, da bi bilo povabilo gospoda Lukašenka na pomladni vrh v Pragi nerazumno in težko opravičljivo dejanje. Kot drugo pa – beloruska vlada mora izvesti demokratične reforme in jih izvajati tudi v prihodnje. Lukašenkov režim ne sme dobiti *carte blanche*.

Adrian Severin (PSE). – Gospod predsednik, vzhodno partnerstvo je projekt šestih držav. Ena od njih, Belorusija, je dramatičen primer samoosamitve, na katero smo se v preteklosti odzvali s politiko, ki jo je tako glede sankcij kot pobud zaznamoval sindrom „premalo in prepozno“. Belorusija ima le malo skupnega z na primer Gruzijo. Sodelovanje gospoda Lukašenka in gospoda Sakašvilija je zmes politične fikcije in politične srhljivke.

Ostalih pet držav leži ob Črnem morju, kjer imamo sinergijo – to pa pomeni, da strategija še ni na voljo. Bi lahko vzhodno partnerstvo nadomestilo strategijo za Črno morje? Težko si je zamisliti regionalno strategijo na tem območju brez Turčije in Rusije, vendar pa sta prav ti državi izločeni iz igre. Kar imajo vse te države skupnega, je dejstvo, da so nekdane države Sovjetske zveze in da vse mejijo na Rusijo in na Evropsko unijo. Z drugimi besedami, opravlja imamo z navadnim sosedstvom. Rusija na to sosedstvo gleda kot na rezervirano interesno področje. Tega seveda ne smemo dopustiti, vendar pa se po drugi strani za vzhodno partnerstvo zdi, da postaja sredstvo za kljubovanje ruski sosedski politiki. Zaradi tega to sosedstvo postaja območje navzkrižnih interesov in rivalstva.

Pravi izziv je v tem, kako razviti skupno politiko EU in Rusije glede na njihovo skupno sosedstvo. Sicer na tem območju ne bomo dosegli varnosti in stabilnosti, ampak ravno nasprotno. Kar zadeva vse ostalo, naj pripomnim, da na dnevnem redu že imamo demokracijo in dobro upravljanje, gospodarsko integracijo in konvergenco, energetska varnost in povezovanje ljudi. S tega vidika je Ukrajina precej naprednejša kot ostale države in predvidevam, da ni pretirano navdušena nad tem, da mora našo ponudbo deliti še z drugimi.

Pravi problem ni bilo pomanjkanje označb, ampak pomanjkanje rezultatov. Če bi resnično podprli to, v kar verjamemo – in seveda, gospa komisarka, povsem upravičeno ste dejali, da za dobro politiko potrebujemo finančna sredstva –, ter dodali nekoliko vizionarskega realizma namesto naivnega soočenja, bi nam vzhodno partnerstvo morda resnično uspelo pretvoriti v dragoceno in pozitivno pridobitev.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospod predsednik, toplo pozdravljam projekt vzhodnega partnerstva, ki bo, upajmo, okreplil demokracijo in reforme v našem vzhodnem sosedstvu. Vendar pa tu ne govorimo le o regionalni pobudi: gre za vseevropski projekt. Zato je ključnega pomena, da se vse države članice zavežejo, da bodo k temu prispevale po svojih najboljših močeh.

S tako zavezo bi travmatični konflikt v Gruziji lanskega avgusta verjetno lahko preprečili. Zato je skrajni čas, da vse države v regiji razumejo, da tovrstni projekti ne morejo biti obravnavani kot nadaljevanje nekdanjega boja za prevlado. Enako kot komisarka menim, da je cilj doseči večjo stabilnost in varnost našega sosedstva.

Vzhodno partnerstvo je nadgradnja odnosov EU s svojimi šestimi sosedami. Primerjali bi ga lahko z ustanovitvijo štirih skupnih območij med EU in Rusijo, vendar pa bosta glavna elementa tega odnosa vzajemnost in pogojnost. Partnerstvo bo pomenilo dvostransko zavezanost k izboljšanju prostotrgovinskih gospodarskih odnosov in vladavine prava, obseg odnosa pa bo odvisen od napredka vsakega partnerja na teh področjih.

Poudariti bi želel še eno načelo. Vzhodno partnerstvo se ne sme omejiti zgolj na sodelovanje med vladami. Vključevati mora tudi civilno družbo in spodbujati vse bistvene izmenjave med državljani, nevladnimi organizacijami in lokalnimi oblastmi.

Mimogrede, beloruski opozicijski voditelji, ki so bili tu prejšnji teden, so bili zaskrbljeni nad odpiranjem EU k Belorusiji, saj ni vključevalo civilne družbe; v primeru avtoritarne države, kot je Belorusija, pa mora partnerstvo jasno temeljiti na konkretnih korakih napredka na področju človekovih pravic.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Pobuda o vzhodnem partnerstvu je posebej pomembna, zato moramo čim prej pripraviti sklop instrumentov, da omogočimo njeno izvajanje.

Pozdravljam izhodišča sodelovanja, ki jih spodbuja ta novi partnerski okvir, saj je prevetritev naših odnosov s sosedami ključnega pomena, ne le zaradi učinkovitejšega sodelovanja z njimi, ampak tudi zaradi reševanja perečih problemov, s katerimi se trenutno soočamo, vključno z gospodarsko krizo in energetske varnostjo, in ki jih ne moremo reševati znotraj vsake države posebej.

Partnerstvo spodbuja projekte, ki so izrednega pomena za EU, saj razvija institucionalni okvir, ki na višjo raven postavlja tako odnose s sosedami kot medregionalno sodelovanje sosedskih držav. Pri reševanju energetske krize so ključnega pomena prednostni projekti: tisti v regiji ob Črnem morju in tisti, ki izkoriščajo vire na območju Kaspijskega morja. Te projekte lahko izvedemo samo v razmerah varnega sosedstva in s tesnim sodelovanjem s pomembnimi regionalnimi akterji, kar mora temeljiti na skupnih zavezah v korist vseh strani.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Gospod predsednik, navezal bi se rad na govor gospe Andriksen o nedavnem obisku delegacije Parlamenta v Minsku.

Komisarka, v svojem odgovoru bi morda lahko potrdili, da bi zavrnili stališče Lukašenka in njegovih privržencev, ki želijo odnose brez pogojevanj. Ko smo bili v Minsku, smo se srečali z voditelji demokratične opozicije in govorili tudi z novinarji. Jasno je, da si Lukašenko želi dobrih odnosov z nami, vendar ne zaradi svoje dobrotljivosti: gre predvsem za to, da je država v hudih gospodarskih težavah in da se želi Lukašenko obdržati na oblasti. Policiji je ukazal, naj razžene miroljubne demonstracije, in ponovno zapira politične zapornike, potem ko jih je že izpustil.

Komisarka, v vašem govoru, ki sem mu prisostvoval, ste govorili o stikih med ljudmi. Kaj naj mi, tu v EU, rečemo ljudem v Belorusiji in študentom v Belorusiji? Ali podpiramo njih ali morda podpiramo diktaturo, ki jih nadvladuje?

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Gospod predsednik, moj govor se dotika odnosa med vzhodnim partnerstvom in sinergijo ob Črnem morju.

Menim, da je glavna prepreka pravilna umestitev sinergije v tej vedno bolj zapleteni podobi pobud Evropske unije za vzhod. Zato je treba k resnično tehtnim vprašanjem na območju Črnega morja pristopati, enako kot v primeru energetske krize in zamrznjenih konfliktov, bodisi prek sosedske politike EU, kjer imamo na voljo finančna sredstva, bodisi prek bodočega vzhodnega partnerstva, katerega namen je povečati zaupanje v varnost v sodelujočih državah in zagotoviti dobavo energentov v EU po vojni v Gruziji, bodisi prek strateškega odnosa EU z Rusijo in Ukrajino ali prek pristopnih pogajanj s Turčijo.

Kaj še lahko sinergija Črnega morja doseže? Ne veliko, bi rekel, z izjemo seminarjev in študij o širitvi obstoječih evropskih pobud na tem območju in nepolitičnih vprašanj. Zato je nujnega pomena, da izboljšamo tudi vsebino okvira, ki mu pravimo „sinergija“, če želimo ohraniti njegovo verodostojnost.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, vzhodno partnerstvo je zapleten sklop predlogov, ki bi našim vzhodnim sosedam morali pomagati na njihovi poti k demokratičnim spremembam. Vsaka od teh držav ima na voljo izbiro. Lahko sledijo ruskemu ali pa evropskemu modelu. Evropska skupnost jim prav gotovo ponuja več. Evropsko partnerstvo ni poskus vzpostavitve nadzora nad tem območjem ali širitve vpliva. Dejansko gre za sporazum, ki bo zagotovo koristil obema stranema. Partnerske države so pravkar dobile novo priložnost in podporo gospodarskemu in družbenemu razvoju. Skupnost pa si bo s tem zagotovila večjo energetske in politično varnost.

Naš cilj mora biti omilitev omejitev pri izdaji vizumov. Če državljanom držav vzhodnega partnerstva poenostavimo vstop na ozemlje EU, bodo odkrili velike prednosti, ki jih lahko prinaša sodelovanje z EU. Več stikov med državljani, zlasti med mladimi, bo prav gotovo pripomoglo k zblizovanju partnerskih držav in EU. Mladim moramo omogočiti, da se izobražujejo in potujejo, spodbujati pa bi morali tudi izobraževalne in kulturne izmenjave. Ozaveščeni in izobraženi mladi so prihodnost naše celine.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Med obiskom Ukrajine sem opazila, da se v našem vzhodnem sosedstvu le malo pozornosti namenja razvoju pravnega sistema. Uvedba pravnega reda Evropskih skupnosti je Litvi pomagala reformirati gospodarski in pravni sistem ter postati članica Evropske unije. Upam, da bo program vzhodnega partnerstva posvetil več pozornosti razvoju pravnega sistema v naših vzhodnih sosedah. To ne bo pripomoglo le k institucionalni stabilnosti, ampak bo omogočilo izvedbo gospodarskih reform. Po drugi strani pa lahko z razvojem pravnega sistema spodbudimo sodelovanje med Evropsko unijo in njenimi vzhodnimi sosedami, saj zagotavlja stabilno okolje za kapitalna vlaganja in uporabo znanja.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, ker dva moja kolega nista prisotna, bom ta čas uporabil za nekaj dodatnih besed o tem vprašanju, ki je tako ključnega pomena za takojšnje prednostne naloge Evropske unije na področju zunanje politike v naslednjih letih.

Naj najprej čestitam Komisiji za njeno pobudo, s katero želi energetska varnost uvrstiti med najpomembnejše cilje dialoga in politične agende. Zunanja politika na področju energetske varnosti je ključna. Priča smo bili nedavnemu sporu med Ukrajino in Rusijo ter posledičnim učinkom tega spora na potrošnike tudi v precej oddaljenih državah, kot sta Bolgarija in Slovaška.

Ne smemo pozabiti, da so nekatere teh šestih držav – Belorusija, Ukrajina in Gruzija – ključne tranzitne države. So tudi proizvajalke – kot na primer Azerbajdžan in plinska in naftna polja Kaspijskega morja. Obstaja možnost transkaspijske povezave do Srednje Azije, ki mi je – kot veste, komisarka – zelo ljuba in že od nekdaj zagovarjam nadaljnje zблиževanje s Kazahstanom. Pomembno je, da ohranimo stabilnost v kaspijski regiji in se izognemo pretirani odvisnosti od dobav plina iz Rusije, zlasti pa prek Gazproma, saj le-ta pogosto deluje kot podaljšek ruskega zunanjega ministrstva.

Z določeno mero obžalovanja pa moram reči tudi to, da je vzhodno partnerstvo resda izjemnega pomena za države južnega Kavkaza – čeprav moramo še vedno ugotoviti, če se lahko integrirajo nekoliko bolj regionalno in ne le razvijajo dvostranske odnose z Brusljem –, vendar pa državam, kot je Ukrajina, ne prinaša dosti novega. Tem državam so vrata pogajanj o prostotrgovinskih sporazumih že odprta, vprašanje omilitve zahtev pri izdajanju vizumov je že na njihovem dnevnem redu, prav tako pa tudi sodelujejo v skupni zunanji in varnostni politiki ter v Evropski prostorskorazvojni perspektivi. Žal moram reči, da Ukrajini ne prinaša nič novega, je pa sijajno za ostale države.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, želela bi vas ponovno spomniti, da nismo še uspeli rešiti zamrznjenih sporov v teh vzhodnih regijah, kot tudi ne izogniti se vojni med Rusijo in Gruzijo.

Resnično verjamem, da je to vzhodno partnerstvo dobrodošlo, saj moramo sprva stabilizirati te regije in zaobiti past vplivnega območja, kajti poleg nas so tu še Združene države, Rusija in Turčija. Prav tako menim, da se moramo v okviru tega partnerstva vprašati, ali ni nobene potrebe po nevtralnem, blažilnem območju ali z drugimi besedami po državah z nevtralnimi statusom, kar bi preprečevalo trenja, ki smo jim danes priča v Gruziji in Ukrajini, ki želita vstopiti v Nato. Prav dobro vemo, kako bo to članstvo v Natu vplivalo na Rusijo.

Od vzhodnega partnerstva pričakujemo stabilnost in energetska varnost. To varnost moramo zagotoviti, saj, kot je nekdo med nami že dejal, energija potuje od kaspijskega morja prek Kavkaza; zato moramo zagotoviti stabilnost v Kavkazu.

Mnenja sem tudi, da bi morali naši sodržavljeni spoznati te regije in zato bi morala Komisija vlagati v specifične projekte. Ta problem se je pokazal, ko so nove države postale polnopravne članice. Zato menim, da moramo prek novih projektov poglobiti poznavanje teh regij in jim zagotoviti evropsko perspektivo.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – Gospod predsednik, postopek „catch the eye“ ponuja dobro priložnost za polemiziranje. Ne strinjam se s kolegom Severinom. On bi Rusiji dopustil *droit de regard* na vplivnih območjih. Če želimo na svojih vzhodnih mejah vzpostaviti stabilnost, potrebujemo več demokracije in več tržnega gospodarstva. Rusija je manj demokratična s šibkejšim tržnim gospodarstvom kot njene sosedje, zato nas k temu cilju ne bo pripeljala nobena skupna politika.

Simetrija z Rusijo v tej politiki nam ne bo zagotavljala večjega napredka v regiji. Rusija nas ni povabila poleg, ko se je ustanavljala Skupnost neodvisnih držav, in prepletanje naših in ruskih politik bi bilo popolnoma kontraproduktivno.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospod predsednik, to je resnično zanimiva razprava in poslanecem se želim iskreno zahvaliti za splošno podporo, ki so jo izkazali pristopu vzhodnega partnerstva.

Naj že takoj na začetku povem, da temelji na vrednotah. Podpira tako politične kot gospodarske reforme. Zahteval bo določena sredstva – tu se želim zahvaliti gospe Andriksen za njeno izrecno podporo – in, kot ste že mnogi dejali, politično voljo.

Bistvenega pomena je, da poleg sodelovanja z vladami sodelujemo tudi s prebivalci, kar zagotovo počnemo, prav tako pa obstajajo tudi parlamentarni vidiki te zadeve. Zato je zelo pomembno, da uporabljate tudi novi Euronest in vsa ostala sredstva, da bodo naše ideje padle na plodna tla. To je moj prvi komentar.

O vzhodnem partnerstvu lahko povemo zelo veliko. Prvo, kar se moramo vprašati, je, kakšna je dodana vrednost k naši običajni sosedski politiki. Odgovor je „kar velika“! Zadeve poglobljamo: pridružitveni sporazumi so že zelo obširni in podrobni. Seveda bi morali sklepiti tudi prostotrgovinske sporazume, ki jih ne moremo meni nič tebi nič ponujati vsakomur, saj zahtevajo veliko strukturnih sprememb v državi. To je zelo pomembno.

Premikamo se k bolj političnemu sodelovanju in mobilnosti za zagotovitev varnosti, kar ste mnogi že omenili. Zelo je pomembno, da omilimo zahteve glede vizumov, vendar pa morajo druge države storiti več na področju upravljanja mej in dokumentarne varnosti in tako dalje. Lahko sežemo še dlje in izboljšamo svojo ponudbo.

Imamo tudi večstransko komponento, kajti, kot sem že večkrat dejala, enako kot vzhodno partnerstvo je tudi sosedska politika načeloma dvostranska ponudba – kot je gospod Swoboda pravilno ugotovil –, vendar pa ima tudi večstransko komponento, ki državam omogoča sodelovanje, kar pa je na jugu vedno bolj zapleteno.

To je ponudba, s katero želimo približati te države. Nimamo enakih instrumentov kot pri državah kandidatkah, saj morajo le-te, če želijo vstopiti v „klub“, izpolniti določeno število pogojev in, če jih ne izpolnijo, nimajo vstopa. Zato moramo delati s pobudami, spodbudami in zagnanostjo. To pa zahteva svoj čas, kajti tu je tudi vprašanje družbenih sprememb; pomembno je, da smo tam, da damo svojo ponudbo in da smo soglasni.

Strinjam se tudi s tistimi, ki so dejali, da na to ne smemo gledati kot na grožnjo Rusiji. To je res, obenem pa gre za majhno skupino šestih vzhodnih partnerjev, ki se lahko skupaj z Evropsko unijo, na *ad hoc* osnovi, posebej za vsak posamezen primer, tu pa tam tudi povežejo z Rusijo in Turčijo.

Ne glede na vse je sinergija ob Črnem morju zelo pomembna pobuda za projekte, ki seže do vseh partnerjev, vključno z Rusijo in Turčijo. Gre za mlado politiko in moramo ji dati priložnost. Strategije ne moremo izvesti v samo enem letu. S to zelo pomembno politiko moramo biti potrpežljivi in jo moramo nenehno razvijati.

Gospodu Szent-Iványiju naj povem, da vzhodnim partnerjem ponujamo podporo pri izpolnjevanju naših pogojev. To je bistvenega pomena. Imamo torej na voljo mehanizem, s katerim jim zagotavljamo usposabljanje in vzpostavljanje ustanov, saj lahko opazimo, da so nekatere njihove ustanove šibke.

Kar zadeva Ukrajino, pa naj povem, da se posvečamo tudi pravnemu sistemu, vendar pa je v demokratičnih državah izvajanje, potem ko parlament sprejme zakonodajo, v rokah vlade. Zato prek vzhodnega partnerstva poskušamo podpirati in spodbujati, vendar pa morajo tudi te države opraviti svoje delo. Kot je omenil že gospod Swoboda – izjemno pomembno je, da smo po potrebi tudi kritični in da imajo države pravo vodstvo. Trenutno nismo ravno prepričani, da je res tako, in želimo, da se država premakne naprej.

Zelo sem hvaležna gospodu Saryusz-Wolskemu za izkazano podporo. Popolnoma upravičeno lahko rečemo, da je diferenciacija ključnega pomena, saj se države med seboj zelo razlikujejo: Ukrajina je praviloma na čelu, sledita ji Moldavija in Gruzija, nato pa imamo Belorusijo, v kateri je situacija zelo občutljiva.

Pripravljam se na obisk Belorusije, kjer bomo skušali vzpostaviti občutljivo ravnotežje, saj želimo nekaj ponuditi – zlasti prebivalcem. Komisija je že od samega začetka podpirala študente v Vilni in želela bi si, da bi jim tudi države članice izkazale večjo podporo, saj bi tiste, ki o tem vedno bijejo plat zvona, morale tudi kaj ukrepati. Za to sem se vedno zavzemala.

Prav tako želimo, da bi gospod Lukašenko nadaljeval z reformami, in to smo tudi povedali. Pomembno je, da komuniciramo na tak način, da je naše sporočilo jasno. V ponedeljek bo sestanek http://evrokorpusgovsi/svez_slovar4.php?beseda=Svet%20za%20splosne%20zadeve%20in%20zunanje%20odnose&jezik=slov&drug=E (GAERC), kjer bo vprašanje, kaj storiti z Belorusijo, prav gotovo na dnevnem redu. Rezultat bo zelo verjetno zelo podoben trenutnemu stanju, saj zaenkrat še nismo zadovoljni z doseženim, vendar pa istočasno opazamo nekaj korakov v pravo smer.

V odgovor gospodu Vigeninu naj povem, da to ni nadomestek članstva. Članstvo ni mogoče, saj niti te države niti Evropska unija zanj niso zrele. Zatorej moramo ustvarjati. Ta politika je izoblikovana tako, da damo največ, kar lahko, če to te države želijo sprejeti. Problem je v tem, kot sem že povedala, da je precej lažje nekaj dati, če pri tem postaviš pogoje ali rečeš: „poskušajte storiti to, poskušajte storiti tisto in dali vam bomo priložnosti“. V tem primeru pa nimamo takojšnjega cilja s specifičnim rezultatom, ampak je splošen rezultat večja stabilnost, večja varnost in več priložnosti.

Glede varnostnih vprašanj pa bi gospe Isler Béguin odgovorila, da se absolutno strinjam, da si moramo prizadevati za večjo varnost, vendar pa se tu pojavi še veliko drugih vprašanj. Zelo trdo delamo na primeru

Azerbajdzana, na vprašanju o Gorskem Karabahu, Moldaviji, Pridnjestrski republiki in Gruziji in od teh vprašanj ne odstopamo. Gre za vprašanje načel. Ne bomo priznali neodvisnosti Abhazije in Južne Osetije, obenem pa moramo delati z Rusijo in z njo sodelovati. Na tej točki se strinjam z gospodom Swobodou, da moramo biti realistični in da moramo svoje trdno stališče jasno predstaviti.

To so najpomembnejša vprašanja, o katerih ste vsi podali zelo dragocena mnenja. Zelo dobro je, da v večstranskem okviru sodeluje tudi civilna družba v vseh svojih različnih oblikah, obenem pa je to tudi velika priložnost za vse strani, da izboljšamo energetske varnost. Energetska varnost je danes eno od pomembnih vprašanj, ki prinaša koristi vsem: mi kažemo veliko zanimanje in oni kažejo veliko zanimanje. In to moramo povezati skupaj.

Predsednik. – S tem se ta točka zaključuje.

*
* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Predsedstvo želim vprašati, ali bomo razpravljali o predlogu priporočila Evropskega parlamenta Svetu, glede na to, da predstavnik Sveta ni prisoten. Ali morda vemo, če se nam bo pridružil med razpravo ali ne?

Predsednik. – Gospod Ribeiro, iz Sveta nam niso ničesar sporočili. Upamo, da je z njimi vse v redu, sporočili pa niso ničesar.

Pisne izjave (člen 142)

Urszula Gacek (PPE-DE), v pisni obliki. – V času gospodarske krize bi se lahko vprašali: ali naj se Evropa osredotoči na reševanje lastnih problemov, namesto da pomaga svojim vzhodnim sosedam?

Evropa mora odločno nadaljevati s podporo tem državam.

Prvič, gospodarska nestabilnost v vzhodnem sosedstvu, zlasti v Ukrajini, ki se sooča z velikimi težavami, ogroža varnost v Evropi. Nasprotno pa stabilno ukrajinsko gospodarstvo, ki se vedno bolj povezuje z EU, predstavlja ogromen potencialen trg za države članice EU.

Drugič, vključitev naših vzhodnih držav v evropsko družino, četudi polnopravno članstvo v EU v bližnji prihodnosti verjetno še ni možno, je dolgoročen projekt. Reševanje sedanje krize bo, upajmo, v naslednjem letu ali letu in pol že stvar preteklosti. Vzhodno partnerstvo pa je večleten projekt.

Tretjič, tudi če nas voditelji nekaterih vzhodnih sosed, kot je beloruski predsednik in v nekoliko manjši meri prepirljivo ukrajinsko vodstvo, odvrčajo od vzpostavljanja teh vezi, ne smemo pozabiti, da so naše vzhodne soseske več kot samo njihovi sedanji voditelji in da – zaradi notranjih političnih problemov – potrebujejo našo podporo, vzor in spodbudo.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), v pisni obliki. – (PL) Zadovoljni bi morali biti, da se Evropska unija odpira novim priložnostim, ki jih prinašajo odnosi z vzhodnimi sosedami. Decembra 2008 je Evropska komisija sprejela predlog, ki sta ga podali Poljska in Švedska, da okrepimo sodelovanje Evropske unije s šestimi vzhodnimi sosedami. Ta poteza vzbuja upanje. Upam, da projekt ne bo ostal le pri simboličnem načrtovanju in da bo izveden v kontekstu naših odnosov z Ukrajino, Moldavijo, Gruzijo, Armenijo, Azerbajdžanom in Belorusijo. Vzhodno partnerstvo zagotavlja realno izboljšanje političnega sodelovanja, vključno z novimi vrstami pridružitvenih sporazumov, daljnosežno vključitvijo v gospodarstvo EU, poenostavitvijo potovanja državljanov držav vzhodnega partnerstva po vsej EU (pod pogojem, da so varnostni pogoji izpolnjeni), sporazumi za izboljšanje energetske varnosti, ki prinašajo koristi vsem vpletenim, ter večjo finančno pomočjo.

Zavedati se moramo, da vzhodno partnerstvo zahteva zavezanost tako Evropske unije kot partnerskih držav. Ta prizadevanja lahko prinesejo otipljive politične in gospodarske prednosti. Pripomoglo bo k večjemu zaupanju med partnerji in posledično tudi večji stabilnosti in varnosti vseh. Morda imamo zelo velika pričakovanja glede predlaganega glavnega okvira partnerstva, zlasti glede postavitve štirih političnih izhodišč: demokracija, dobro upravljanje in stabilnost, gospodarska integracija in konvergenca s politikami EU ter energetska varnost in medosebni stiki. Seveda se pojavlja veliko dvomov, kot sta vprašanje pravih namenov beloruske vlade in vprašanje odnosov z Rusijo.

5. Strateško partnerstvo med EU in Brazilijo - Strateško partnerstvo med EU in Mehiko (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

– A6-0062/2009, poroča gospa Koppa v imenu Odbora za zunanje zadeve, s predlogom priporočila Evropskega parlamenta Svetu o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Brazilijo (2008/2288(INI)), in

– A6-0028/2009, poroča gospod Salafranca Sánchez-Neyra v imenu Odbora za zunanje zadeve, s predlogom priporočila Evropskega parlamenta Svetu o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Mehiko (2008/2289(INI)).

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, poročevalec. – (ES) Gospod predsednik, Latinska Amerika je celina z več kot 600 milijoni prebivalcev, prispeva več kot 10 % k svetovnemu bruto domačemu proizvodu, v njej je več kot 40 % rastlinskih vrst na Zemlji in se ponaša tudi z dinamično in izjemno dejavno mlado populacijo.

Kljub gospodarskemu napredku v zadnjih letih pa za Latinsko Ameriko to ni najboljši čas za povezovanje. To je dejal predsednik Óscar Arias na svoji inauguraciji in na to so me opomnili prejšnji konec tedna na seminarju v São Paulu, ki sta mu prisostvovala nekdanji predsednik Peruja Alejandro Toledo in nekdanji predsednik Brazilije Fernando Enrique Cardoso.

Med Argentino in Urugvajem je napeto ozračje; projekt ALCA se je izjalovil; Venezuela je izstopila iz Andske skupnosti; med Brazilijo in Bolivijo se krešejo iskre zaradi nacionalizacije energetskega virov, iz enakih razlogov tudi med Argentino in Bolivijo; v sporu sta Ekvador in Kolumbija, Kolumbija in Venezuela, Mehika in Venezuela in tako naprej.

Pobuda Evropske komisije, ki sta jo podprla tudi Parlament in Svet, da se vzpostavi strateško partnerstvo, torej pomeni jasno sporočilo, da Latinska Amerika ostaja na seznamu prednostnih nalog Evropske unije, tudi po zaslugi osebnih prizadevanj komisarke Ferrero-Waldner.

V primeru Mehike strateško partnerstvo še prav posebej izpostavlja pomembno vlogo te države v Latinski Ameriki in v svetu, obenem pa je tudi bistven korak pri krepitvi naših sedanjih odnosov z Mehiko in usklajevanja pri reševanju vprašanj svetovnega pomena.

Novi korak je priložnost za nadaljnje spodbujanje političnega dialoga in usklajevanje stališč obeh strani tako na svetovni ravni kot tudi v različnih večstranskih forumih in mednarodnih telesih. Posvetovalni mehanizmi bodo omogočili doseganje skupnih stališč o konkretnih globalnih vprašanjih, kot so varnost, okolje in družbenoekonomska vprašanja.

Za Evropsko unijo je to tudi odlična priložnost za razvijanje prednostnih odnosov z državo, ki igra vodilno vlogo v latinskoameriških forumih, kot je skupina Rio, kateri Mehika predseduje do leta 2010.

Mehika je članica G20, G8+5, Svetovne trgovinske organizacije, Mednarodnega denarnega sklada in tudi Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj, v kateri je edina latinskoameriška članica.

Zato so iskanje skupnih rešitev za svetovno gospodarsko in finančno krizo, priprava ambicioznih strategij za uspešno izpeljavo konference ZN o podnebnih spremembah v Københavnu, razvijanje strukturnega dialoga o priseljenstvu ali sodelovanje za doseg razvojnih ciljev tisočletja nekateri od ciljev, ki jih je mogoče doseči na letnih srečanjih na vrhu med Evropsko unijo in Mehiko, če se vzpostavi strateško partnerstvo, ki ga predlagamo.

V resoluciji, ki jo bo sprejel danes dopoldne, bo Parlament ponovno izrazil svojo podporo predsedniku Calderónu v boju proti trgovini s prepovedanimi drogami in organiziranemu kriminalu. Poleg tega pa v duhu medsebojnega spoštovanja, dialoga in delitve odgovornosti verjamem, da bi morali sprejeti skupne izzive, kot je na primer zaščita ranljivih skupin v družbi, in sicer žensk in predstavnikov medijev.

Komisarka, letos praznujemo 25. obletnico političnih pogajanj v San Joséju, kjer smo zaradi spretnosti političnih akterjev Srednje Amerike in nadzora Evropske unije na tej konfliktni srednjeameriški ožini končno dosegli premirje.

Z izkazovanjem svoje podpore miru, razumevanju, slogi in spravi je Evropska unija po mojem mnenju opravila plemenito delo v Srednji Ameriki, prav tako pa tudi v drugih delih sveta. Sedaj, ko se te vrednote

krepijo, čeprav ne brez težav in ne povsod enako, pa je nedvomno napočil čas za razvoj. Na podlagi naših evropskih izkušenj lahko sklepamo, da bo to precej težje, če ne bo povezovanja.

Verjamem, da to strateško partnerstvo z Mehiko predstavlja velik zagon, predvsem pa z njim pošiljamo jasno sporočilo o zavezanosti Evrope Latinski Ameriki.

Maria Eleni Koppa, *poročevalka*. – (EL) Gospod predsednik, veseli me, da razpravljamo in da bomo danes tudi glasovali o poročilu o izboljšanju odnosov z Brazilijo. Vzpostavitev strateškega odnosa med Evropsko unijo in Brazilijo je v obojestransko korist, prvič zaradi spreminjajočega se položaja Brazilije na svetovni ravni, kjer lahko postane vodilna med državami v razvoju, in drugič zaradi ključne vloge Brazilije pri premostitvi razlik v stališčih o vprašanih svetovnega merila.

V zadnjih letih je Evropska unija gojila celo vrsto odnosov z Brazilijo, zato potrebujemo usklajen in koheziven okvir za odnose z obeh strani. Tesnejši odnosi bodo temeljili na zgodovinskih, kulturnih in gospodarskih vezeh ter na skupnih vrednotah demokracije, vladavine prava, človekovih pravic, vprašanj na področju podnebnih sprememb in trajnostnega razvoja, razorožitve, energetike in neširjenju jedrskega orožja. Strateško partnerstvo mora biti vsebinsko stvarno in postopno.

Brazilija je država, ki je za Mercosur odločilnega pomena. Zato se mora v obliki partnerstva zavezati k krepitvi odnosov med Evropsko unijo in Mercosurjem ter reševanju vprašanj v skupnem interesu. V okviru tega bo strateško partnerstvo sredstvo poglobitve medregionalnih, gospodarskih in trgovinskih odnosov.

Zaradi vidnejše vloge na tem območju in svojega dejavnega vključevanja v ZN menim, da lahko Brazilija odigra ključno vlogo v preprečevanju in reševanju regionalnih konfliktov v Latinski Ameriki in na ta način pripomore k ohranjanju miru na tem ozemlju.

V luči svetovne gospodarske krize morata Evropska unija in Brazilija sodelovati na ravni Svetovne trgovinske organizacije, da bi uspešno zaključili pogajanja o razvojni agendi iz Dohe. Brazilija je v položaju, ko lahko stori več za premagovanje novih izzivov v svetovnem gospodarstvu, glede na to, da predpisi pomembno vplivajo na zaščito zakona o konkurenci in na trajnostni razvoj.

Glede reforme finančnega sistema pa naj povem, da lahko njeno članstvo v mednarodnih forumih pripomore k prevetritvi vloge mednarodnih ustanov v nadzoru in urejanju finančnih trgov.

Kot druge sile v razvoju je tudi Brazilija vedno bolj dejavna v mednarodnih prizadevanjih za reševanje svetovne revščine in neenakosti s programi sodelovanja z dolgoročnim ciljem trajnostnega razvoja.

Kar zadeva varstvo okolja, pa velja, da so v Braziliji najobsežnejša območja vitalnih deževnih gozdov. Evropska unija in Brazilija morata proaktivno sodelovati na mednarodni ravni, da zaščitita te gozdove in se posvetita podnebnim spremembam in izgubi biotske raznovrstnosti. Politična prizadevanja so potrebna za izvajanje Konvencije ZN o biotski raznovrstnosti. Prav tako je treba ukrepati za zaščito in upravljanje vodnih virov.

Na tej točki moram reči, da je Brazilija prva država, ki razvija masovno proizvodnjo biogoriva in pri tem dosega vidne rezultate pri zmanjševanju emisij toplogrednih plinov. Zaradi tega se izmenjava izkušenj in sodelovanje v tem sektorju lahko izkažeta kot zelo koristna za Evropsko unijo, Braziliji pa bodo zelo koristili obnovljivi viri energije in ukrepi varčevanja z energijo.

Preseljevanje je eno od temeljnih vprašanj na politični agendi Evrope. Zato bi moralo strateško partnerstvo v luči Deklaracije iz Lime spodbujati obširen dialog o preseljevanju, ki bi zajemal tako redno kot izredno preseljevanje ter zaščito človekovih pravic priseljencev.

Nenazadnje pa Evropski parlament pozdravlja začetek pogajanj o obojestranskem sporazumu o vizumih, ki bo omogočil prost pretok ljudi.

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Podpredsednik

Benita Ferrero-Waldner, *članica Komisije*. – (FR) Spoštovani poslanci in poslanke, prijatelji, dovolite mi, da se najprej zahvalim poročevalcema, gospe Koppa in gospodu Salafranci Sánchez-Neyri, za njuni odlični poročili o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Brazilijo oziroma med Evropsko unijo in Mehiko.

Povedati moram tudi, da sem kot komisarka ponosna, da smo podali veliko predlogov in veliko sporočil, ki na splošno zadevajo Latinsko Ameriko, zlasti Brazilijo in Mehiko, saj sem mnenja, da smo to storili ob pravem času.

V zadnjih letih sta Brazilija in Mehika dokazali, da sta na samem vrhu držav, tako v svetovnem merilu kot regionalnem. Zaradi tega dejstva je Evropska unija uvidela potrebo, da ti državi obravnava kot strateški partnerici, zlasti zaradi njunega gospodarskega položaja v Latinski Ameriki in zaradi njune vloge regionalnih voditeljic ter pogosto tudi njunega pomena v regionalnih varnostnih vprašanjih.

Temelji naših odnosov so zelo trdni. Med nami so se, kot nam je znano, spletle tesne zgodovinske in kulturne vezi, poleg tega si delimo tudi skupne interese in vrednote, naše gospodarske povezave pa so vse čvrstejše.

Evropska unija je dejansko največja trgovinska partnerica Brazilije, ta pa je glavna prejemnica vlaganj Evropske unije v Latinski Ameriki. Dejansko je samo Brazilija prejela že okrog 87 milijard EUR, kar je več od skupnega zneska kapitala, ki ga je Evropska unija vložila v ostale tri države BRIC, torej v Rusijo, Indijo in Kitajsko. Prav tako drži, da je Brazilija zelo pomembna za sodelovanje v zvezi s Svetovno trgovinsko organizacijo. Kot partnerica je včasih tudi zahtevna, ampak seveda ima svoja stališča.

Od uveljavitve sporazuma med Evropsko unijo in Mehiko, ki predstavlja pionirski sporazum med latinskoameriško državo in Evropsko unijo, so se povprečna letna evropska vlaganja potrojila in Unija je danes druga največja trgovinska partnerica Mehike. Seveda pa je Mehika tudi partnerica, s katero si delimo enake vrednote in interese. Zato smo to strateško partnerstvo izoblikovali v močan instrument, ki bo, upajmo, prinesel otipljive koristi ne samo našim državljanom, ampak tudi tistim iz drugih držav in regij po svetu.

Naj poudarim, da Evropska unija, Brazilija in Mehika še naprej sodelujejo v boju proti finančni krizi in v pripravi podlage, kot ste dejali, gospa Koppa, za uspešno izpeljavo vrha voditeljev G20, ki bo potekal aprila v Londonu.

Prav tako sodelujejo pri premagovanju skupnih izzivov, kot so podnebne spremembe, ki je eno naših najpomembnejših vprašanj, boj proti trgovini s prepovedanimi drogami, kjer se zanašamo na predsednika Calderóna, ki je na svoja pleča prevzel glavnino boja, ter občutljivo in zahtevno vprašanje preseljevanja.

Vidimo lahko, da si mehiška vlada resnično prizadeva odpraviti trgovino s prepovedanimi drogami, čeprav se mora pri tem soočiti z izjemno hudim nasiljem. Zato moramo vsekakor pomagati Mehiki.

Spoštovane poslanke in poslanci, kaj strateško partnerstvo pomeni nam? Verjamem, da nam bo omogočilo, da se bolje pripravimo na prihodnost, saj bomo ogromno dvostranskih in globalnih vprašanj skupnega interesa obravnavali na bolj strukturiran, koherenten in usklajen način.

Z veseljem opažam, da smo s poglobitvijo odnosov z obema državama pravilno izpostavili več prednostnih nalog, ki so navedene tudi v poročilu Evropskega parlamenta, kot so usklajevanje na večstranski ravni, vključno z Združenimi narodi, demokracija, človekove pravice in druga globalna vprašanja, ki sem jih že omenila.

Zlasti z Brazilijo smo se začeli posvečati vprašanju obnovljivih virov energije, kot je biogorivo, kjer ima Brazilija izkušnje iz prve roke in o čemer je z nami govoril tudi predsednik Lula med portugalskim predsedovanjem.

Gospod predsednik, glede nadzora in izvajanja tega partnerstva naj povem, da je naš glavni izziv za 2009 v zvezi z Brazilijo, da uresničimo skupne zaveze, ki smo jih opredelili v delovnih načrtih.

Želimo zaključiti pogajanja o dveh glavnih vidikih. Prvi je sporazum o ukinitvi vizumov za kratkoročno prebivanje ter dodelitev statusa tržnega gospodarstva Bolgariji in Romuniji. V letu 2009 načrtujemo tudi vzpostavitev novih dialogov o izobraževanju, kulturi ter gospodarskih in finančnih zadevah ter nadaljevanje odprtih dialogov, prav tako pa bomo še nadalje sodelovali z Brazilijo glede ostalih globalnih vprašanj.

V primeru Mehike pa bo strateško partnerstvo, o katerem je odločitev sprejel Svet, upajmo, kmalu napovedano na srečanju na vrhu med Evropsko unijo in Mehiko. Medtem pa se je Komisija skupaj z državami članicami obvezala k sodelovanju z mehiško vlado na področju operativnega dokumenta, ki opredeljuje praktične ukrepe za optimizacijo strateškega partnerstva.

Nazadnje naj omenim še vlogo Evropskega parlamenta. Vedno smo bili naklonjeni kakršnemu koli prispevku Parlamenta k vzpostavitvi tega strateškega partnerstva in tudi danes z navdušenjem pozdravljamo vsa priporočila. V zvezi s tem želim povedati, da pozdravljam dejstvo, da so parlamentarni odnosi tako obetajoči,

glede na to, da je danes tu prisotnih okrog 96 članov parlamentarne skupine brazilskega parlamenta v Evropski uniji.

Menim, da imamo enake interese, kar zadeva skupni parlamentarni odbor EU-Mehika, pa lahko vidimo, da deluje, saj se bo ponovno sestel konec marca.

Če povzamem, gospod predsednik, verjamem, da dejavno uresničujemo številne zaveze, ki smo jih podali v okviru partnerstva, in upamo, da s tem pripomoremo k večji varnosti vsega sveta.

Juan Fraile Cantón, pripravljaivec mnenja Odbora za razvoj. – (ES) Gospod predsednik, kot prvi govornik naj najprej čestitam Komisiji za njeno pobudo, ki kaže na to, da Brazilijo priznavamo kot regionalno silo in njene odnose z Evropsko unijo nadgrajujemo na strateško raven. Ti odnosi so doslej temeljili na okvirnem sporazumu o sodelovanju iz leta 1992 in okvirnem sporazumu med EU in Mercosurjem iz leta 1995.

V zadnjih letih se je vloga Brazilije v svetovnih zadevah izboljšala in država se je izkazala kot ključna partnerica Evrope. Ta novi scenarij nas vodi k krepitvi in širitvi odnosov.

Prvič, strateško partnerstvo EU in Brazilije bi tej državi moralo pomagati pri opravljanju vodilne regionalne in svetovne vloge.

Drugič, glede razvojnih ciljev tisočletja: čeprav so programi kot „Bolsa Familia“ (družinski sklad) pripomogli k večjemu razvoju in zmanjšanju najhujše oblike revščine kar za polovico, ne smemo pozabiti, da so razlike v dohodkih še vedno zelo velike, da so ponekod še vedno velike koncentracije revščine in da obstajajo velike regionalne razlike med severom in jugom države.

V tem primeru bi bila izmenjava političnih izkušenj dobrodošla, saj bi na tej podlagi predlagali inovativne rešitve za odpravljanje revščine, neenakosti in socialne izključenosti, zmanjševanje neravnovesij ter zagotavljanje socialne zaščite in dostojnega dela za vse.

Ubadamo se z enakimi vprašanji na področju varovanja okolja in na tej podlagi bi morali vzpostaviti dialog o vprašanjih, kot so podnebne spremembe, upravljanje voda, biotska raznovrstnost in krčenje gozdov, pa tudi vlogo domorodnega prebivalstva v vsem tem.

Na področju energetskega sodelovanja je dialog, ki se je pričel leta 2007, pripeljal do napredka, ki ga moramo sedaj okrepiti na vprašanjih, kot so trajnostna biogoriva, obnovljivi viri energije, energetska učinkovitost in nizkoogljična tehnologija.

Strateško partnerstvo z Brazilijo s seboj prinaša tudi zavezo k večjemu regionalnemu povezovanju, da okrepimo svoje sodelovanje z Mercosurjem.

Erika Mann, pripravljalnica mnenja Odbora za mednarodno trgovino. – (DE) Gospod predsednik, komisarka, veseli me, da imamo to razpravo. Intenzivne odnose seveda vzdržujemo z obema državama, vendar pa bi želela posvetiti nekaj besed Mehiki.

V razpravi smo člani Odbora za mednarodno trgovino posvetili posebno pozornost zadevam, ki vplivajo na naše območje. Za nas je izjemnega pomena, da ponovno okrepimo sporazum o prosti trgovini. Če pogledate številke, lahko vidite, da je kljub okrepitvi našega trgovanja v zadnjih letih povpraševanje še vedno zelo veliko in da za nas – z evropske strani – še vedno velja veliko omejitev pri dostopu do trga. Komisarka, iskreno vas prosim, da še enkrat storite vse, kar je v vaši moči, da skupaj s svojimi strokovnjaki analizirate razmere in tam, kjer se pojavljajo težave, resnično odpravite te omejitve.

V nasprotnem primeru za nas nima nobenega smisla govoriti o strateških partnerstvih s tako pomembnima državama v Latinski Ameriki, medtem pa premagovati tako absurdne tržne omejitve. Včasih so seveda smiselne, običajno pa ni od njih nobene koristi. Zelo bi vam bila hvaležna – in tudi odboru –, če bi ta problem lahko rešili.

Druga stvar, ki je po našem mnenju pomembna, je ta, da bi morali v kontekstu globalnih mednarodnih odnosov Mehiki resnično dodeliti status, ki ji pripada. To se še zlasti nanaša na še vedno zelo krhek dogovor v povezavi z G20. Naša delegacija je pripravil dopis, ki smo ga poslali tudi vam, v katerem zahtevamo, da tudi Mehika sedi za mizo G20 in da to postane stalnica, ne le posamičen pojav.

Kot zadnje vas želim povabiti na srečanje naše delegacije 30. in 31. marca; vem, da vaša osebna udeležba ni mogoča, vendar pa lahko pošljete nekoga iz vašega strokovnega kroga, da se sreča z gospodom Guadarramo,

gospodom Buganzo in gospodom Greenom, ki predsedujejo mehiški delegaciji, tako da bodo resnično občutili, da Komisija delegacijo ceni in odobrava njen obisk.

Francisco José Millán Mon, v imenu skupine PPE-DE. – (ES) Gospod predsednik, evropske države so povezane z Latinsko Ameriko s tesnimi zgodovinskimi, kulturnimi in človeškimi vezmi. Kot Španec in celo Galicijec se tega zelo dobro zavedam. Poleg tega imamo podobna načela in vrednote, ki izhajajo iz naše krščanske dediščine.

Latinska Amerika in Evropska unija sta naravni partnerici in medsebojne odnose moramo le še okrepiti. Veseli me, da se nas večina v Parlamentu strinja, da bi morala Evropska unija vzpostaviti strateške odnose z Mehiko in Brazilijo. Glede Mehike sem svoje osebno mnenje povedal lanskega aprila v Parlamentu, ko smo razpravljali o vrhu v Limi.

Strateško partnerstvo bi morala spremljati redna letna srečanja na vrhu. Z Brazilijo imamo taka srečanja od leta 2007 in poročilo gospoda Salafrance pravilno zahteva, da jih imamo tudi z Mehiko, glede na nekoliko nejasne zaključke Sveta v oktobru 2008. Upam, da bomo tako srečanje na vrhu z Mehiko imeli že to leto.

Gospe in gospodje, strateško partnerstvo Evropske unije z Mehiko in Brazilijo je izjemno koristno tako na dvostranski kot globalni ravni. Na dvostranski ravni imamo velik potencial za razvoj odnosov. V primeru Mehike je pridružitveni sporazum povzročil izredno povečanje trgovanja in vlaganj. Boj proti organiziranemu kriminalu in trgovini s prepovedanimi drogami ter sodelovanje na področju energije so še druga področja, kjer je skupno sodelovanje nujno, enako kot intenzivnejša usklajevanja v večstranskih forumih.

V primeru Brazilije bi morali okrepljeni odnosi pripomoči k sprostitvi sporazuma med EU in Mercosurjem.

Naj izpostavim tudi pozitivne gospodarske rezultate, ki jih Mehika in Brazilija beležita v zadnjem desetletju, v nasprotju s preteklimi obdobji. Brez tega napredka, ki je zasluga dobro pripravljenih politik, bi trenutna izredno huda svetovna kriza uničila njuno gospodarstvo. Tako pa lahko njuni vladi sedaj zbrane rezerve uporabita za izvajanje proticikličnih politik, na enak način kot razvite države in nekatere države v razvoju.

Vloga Mehike in Brazilije na svetovnem odru postaja vse pomembnejša. Sodelujeta v procesu iz Heiligendamma in sta kot gospodarski velesili v Latinski Ameriki tudi članici G20.

V današnjem zapletenem in medsebojno povezanem svetu – pravkar zaključujem svoj govor – z vsemi globalnimi izzivi in grožnjami, vključno s podnebnimi spremembami, sodelovanje v duhu delitve odgovornosti s tako pomembnimi akterji, kot sta Mehika in Brazilija, prinaša zelo pomembne koristi Evropski uniji in seveda tudi celotni mednarodni skupnosti.

Vicente Miguel Garcés Ramón, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, 15. julija 2008 je Evropska komisija sprejela sporočilo Svetu in Parlamentu, v katerem je priporočila vzpostavitev strateškega partnerstva med Evropsko unijo in Mehiko.

Svet za splošne zadeve in zunanje odnose je 13. oktobra 2008 priznal Mehiko kot strateško partnerico, Parlament pa o tem tedaj še ni podal svojega mnenja.

Rad bi vas spomnil, da smo na sedmem srečanju skupnega parlamentarnega odbora EU-Mehika, ki je potekalo konec oktobra lani, dejali, da bi strateško partnerstvo med Mehiko in Evropsko unijo dalo zagon krepitvi in razvoju resničnega potenciala naših dvostranskih odnosov.

Sedaj so dobri časi za obojestranske odnose in rezultati sedanjega globalnega sporazuma so dobri. Poudarjamo, da morajo naše izvršilne sile okrepiti sodelovanje na političnem in gospodarskem področju, zlasti z vidika novih izzivov, ki jih v različnih oblikah pred nas postavljata finančna in gospodarska kriza, ki razsajata po naših celinah.

Mehika je čudovita država, s katero si delimo vrednote in cilje, kot so razvoj demokratičnih oblik vladanja, zaveza k enakopravnosti spolov, krepitev vladavine prava, pravičen in trajnostni razvoj ter spoštovanje človekovih pravic. Zagovarjamo tesnejše sodelovanje v boju proti organiziranemu kriminalu, terorizmu in trgovini s prepovedanimi drogami, ki naj temelji na delitvi odgovornosti in strogem spoštovanju mednarodnega prava.

Zato tudi podpiramo, da se predlog priporočila o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Mehiko predloži Parlamentu še to jutro.

Renate Weber, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, v splošnem že vsi priznavamo, da Brazilija postaja vse pomembnejša regionalna in globalna udeleženka. Ključna vloga Brazilijskega v ustanovitvi Zveze južnoameriških držav (UNASUR) je samo še ena potrditev ugleda države in si zasluži priznanje, enako kot njena prizadevanja pri podpori in vplivu na demokratičen razvoj nekaterih držav v Latinski Ameriki.

Strinjam se s poročevalko, da imata Brazilija in Evropska unija enake vrednote na področju demokracije, vladavine prava in zaščite človekovih pravic ter da si delita enaka načela tržnega gospodarstva. Zato je jasno, zakaj je Brazilija ključna partnerica Evropske unije.

Brazilija že več let beleži gospodarsko rast, za katero upam, da je trenutna gospodarska kriza ne bo preveč prizadela. Žal pa gospodarski razvoj in kopičenje bogastva v Braziliji nista pripomogla k izkoreninjenju revščine. Kot je zapisano tudi v poročilu, je v Braziliji še vedno veliko številu revežev in resnično žalostno je, da je v resničnem življenju kopičenje bogastva kulturno in rasno pogojeno. Poudariti je treba, da je 65 % najrevnejših Brazilcev temnopoltih ali mešancev, 86 % najbolj privilegiranih prebivalcev pa je belcev. Odobravam idejo predsednika Lule, da bi se morala ta vlada boriti proti revščini, ne proti bogatenju. Prepričana sem, da bi podpora in pomoč EU koristno pripomogla k zaustavitvi te polarizacije med zelo revnimi in zelo bogatimi.

V ta namen pa potrebujemo finančno pomoč iz inštrumenta razvojnega sodelovanja za Brazilijo, s katerim lahko podpremo doseganje razvojnih ciljev tisočletja in trajnostni razvoj. Obenem pa se mora Evropska unija še naprej boriti proti krčenju gozdov. To je ključno vprašanje, saj ima Brazilija bogato, vendar občutljivo naravo. Poleg razvijanja močnih partnerstev se moramo uskladiti tudi z drugimi donatorji in pripraviti projekte, ki vse, kar je napisano glede varstva okolja, udejanjajo v praksi.

Naše strateško partnerstvo bi moralo podpreti razvoj močne brazilske civilne družbe, spodbujati stike med evropskimi in brazilskimi nevladnimi organizacijami ter med podjetniki in podjetniškimi forumi ter spodbujati izmenjave v izobraževanju in kulturi. Sodelovanje na področju visokega šolstva v okviru programa Erasmus Mundus ali druge dvoregionalne sheme bi morali biti obravnavani kot vlaganje v najdragocenejši kapital države, v njene človeške vire.

Roberta Angelilli, v imenu skupine UEN. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dialog ter politično in gospodarsko sodelovanje z Brazilijo je za Evropo pomemben cilj, ki ga mora razvijati in krepiti, sprva z bojem proti revščini, zlasti med otroki, nato pa se premakniti k močnim poslovnim sporazumom za krepitev trgovine in vlaganj.

Vseeno pa se to strateško partnerstvo ne more izogniti nekaterim stalnicam. Prvič, potreba po večjem sodelovanju v boju proti korupciji, organiziranemu kriminalu, čezmejnem kriminalu, trgovini s prepovedanimi drogami, pranju denarja in mednarodnemu terorizmu. Drugič, potreba po tesnejšem sodelovanju na pravnem področju, predvsem v zvezi s sodelovanjem pri izročitvenih postopkih in medsebojno priznavanje sodnih odločb.

Raúl Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, menim, da je očitno, da ne moremo prezreti konteksta, v katerem razpravljamo o tem sporazumu. V Evropi je sedanja kriza najhujše prizadela sektorje, ki se ukvarjajo pretežno z izvozom, v Mehiki pa zelo specifično prizadeva tiste akterje, ki so utrpeli najhujše posledice gospodarskega upada.

Tovrsten sporazum bi moral prinašati koristi obema stranema, vendar pa nam izkušnje kažejo, da to ni vedno tako. Za Evropo je zelo koristen. Menim, da je to očitno in jasno razvidno iz rezultatov zadnjih osem let, v katerih se je trgovinska bilanca močno nagnila v korist EU.

Trgovinski primanjkljaj je večji za 80 %, kar pomeni, da je Mehika sedaj močno odvisna od Evrope. So pa še druga tveganja, na katera ne smemo pozabiti. Dejstvo je, da bo večina vlaganj EU pozneje tudi Evropi prinesla pozitivne posledice. V mislih imam izvoz, ki večinoma poteka interno, znotraj podjetij.

Nočem reči, da je to nujno slabo; pravim pa, da moramo biti previdni in pozorni, da ne prinese zelo negativnih posledic. Predvsem pa je najbolj zaskrbljujoča ta obsedenost nekaterih vlad z liberalizacijo, ki se tudi kaže v določenih stališčih. Bančništvo je na primer eden od najpomembnejših sektorjev, ki se je izkazal kot bistven pri reševanju te krize, v Mehiki pa je 90 % tega sektorja v tujih rokah, od tega 50 % evropskih.

Menim, da to ni najboljši način pri sklepanju tovrstnih sporazumov. Sporazum bi moral odpraviti ali vsaj ne spodbujati nekaterih od teh tveganj in to tudi predlagamo v nekaterih naših spremembah.

Willy Meyer Pleite, v imenu skupine GUE/NGL. – (ES) Gospod predsednik, kar zadeva partnerstvo z Brazilijo, ima poročilo nedvomno nekaj zelo pozitivnih plati. Poziv k večstranskosti, zlasti v mednarodnih forumih Združenih narodov, sodelovanje na področju varstva okolja, trajnostnega razvoja, upravljanja gozdnih in vodnih virov ter izobrazbe, ob sodelovanju na področju obnovljivih virov energije in tehnologije, so po našem mnenju zelo ustrezni in pozitivni.

Glede preseljevanja pa kljub sramotni direktivi verjamem, da v tem specifičnem primeru govori o človekovih pravicah in pravicah priseljencev, zaradi česar je po mojem mnenju poročilo zelo primerno. Druga pomembna točka je sodelovanje za doseganje razvojnih ciljev tisočletja ter socialna kohezija v zvezi z vodilno vlogo Brazilije v njeni politiki za zmanjševanje revščine s pomočjo družinskega sklada „Bolsa Familia“. Eden od nedvomno pomembnih vidikov partnerstva je vloga Brazilije kot vodilne sile v procesu regionalnega povezovanja prek UNASUR-ja. Z drugimi besedami, cela vrsta pomembnih točk nam kaže, da bi morala tudi civilna družba kot taka sodelovati v teh pogajanjih.

Po drugi strani pa nekaterih vidikov poročila ne odobravamo, zato se bomo pri glasovanju vzdržali. Prvič, priporoča odpravo gospodarskega protekcionizma v Braziliji. Mislim, da je bilo to besedilo pripravljeno pred krizo; po mojem mnenju je protekcionizem danes realnost. Vetrovi sprememb, ki skušajo odpraviti ali ublažiti to krizo, so nedvomno usmerjeni k poseganju vlad v gospodarstvo. Menim, da je prosti trg že zgodovina in je za sabo pustil krizo z nepredstavljivimi posledicami za človeštvo.

Drugi zelo pomemben vidik, ki nam ni všeč, je poziv k skupnemu sodelovanju v jedrskih raziskovalnih projektih, zlasti v projektu jedrskega fuzijskega reaktorja ITER. Menim, da to za nas ni dobro, saj nismo naklonjeni jedrski energiji. Menim, da z večjo učinkovitostjo energetske porabe in več obnovljivih virov energije ne bi potrebovali te oblike energije, ki je tako uničujoča za človeštvo. Zaradi tega se bomo, kljub pozitivnim točkam poročila, pri glasovanju vzdržali.

Poročilo o Mehiki pa je čisto drugačna zadeva, saj je partnerstvo z Brazilijo šele v povojih. Mehika deluje v okviru našega strateškega pridružitvenega sporazuma že od leta 1997, zato že imamo rezultate, ki nam omogočajo oceno, ali napreduje oziroma ali napreduje tako dobro, kot si želimo.

Pri tem poročilu se bomo vzdržali iz več razlogov. Prvič, menimo, da poročilo ignorira negativne gospodarske posledice. Res je, da je država napredovala v smislu človekovih pravic, saj je bilo v preteklosti na tem področju precej slabo, zlasti v zvezi s pobijanjem žensk. Predložili smo spremembe, za katere menim, da razjasnjujejo in izboljšujejo besedilo, vendar pa je v njem tudi del, ki po našem mnenju ni pozitiven, in sicer vse v zvezi s sporazumom o prosti trgovini in njegovimi posledicami za male proizvajalce v Mehiki. To ni ugoden čas za Mehiko ali za katero koli drugo državo na svetu, ker smo sredi krize. Tuja vlaganja se v Mehiki koncentrirajo samo v pičlih nekaj sektorjih in ne pripomorejo k rasti domačega gospodarstva.

Naša skupina, Konfederalna skupina Evropske združene levice/Zelene nordijske levice, se bo pri glasovanju o tem poročilu vzdržala.

Bastiaan Belder, v imenu skupine IND/DEM. – (NL) Gospod predsednik, v zadnjih letih je v Uniji vse bolj prisoten trend sklepanja strateških partnerstev z državami tretjega sveta. To me samo po sebi ne skrbi. Nadaljnje izoblikovanje dvostranskih odnosov prek tovrstnega partnerstva je lahko koristno, vendar pa se tu pojavljata vsaj dve tveganji.

Prvič, Evropa ne more kar vsake države razglasiti za strateškega partnerja. Če to stori, potem po mojem mnenju razvrednoti izraz „strateški“. Zato trdim, da v ta predalček spadajo samo dvostranski odnosi s ključnimi partnerji. Kar se mene tiče, to dejansko velja bolj za Brazilijo kot Mehiko, o kateri to jutro razpravljamo.

Drugič, včasih dobim nek nedorečen občutek, da so ta strateška partnerstva bolj simbolične narave. Ponudi se nam priložnost za novo srečanje na vrhu, nato pa vse ostane enako, kot je bilo prej. Ta partnerstva pogosto delujejo samo kot forum. Vprašanje otipljivih rezultatov pogosto ostaja neodgovorjeno.

Skoraj enak občutek imam v zvezi z osnutkom priporočila Parlamenta Svetu glede Brazilije, o katerem bomo razpravljali jutri. Tudi tu imam občutek, da se določeni problemi ne obravnavajo v zadostni meri. Gospod predsednik, to vprašanje bi želel ponazoriti s tremi elementi osnutka priporočila.

Prvič, priporočilo nekoliko zavajajoče ugotavlja, da to partnerstvo ne sme biti v škodo odnosom Unije z Mercosurjem. Kako je mogoče, da Evropska unija, ki se rada postavlja s svojo vlogo spodbujanja regionalnega sodelovanja, dovoli, da njeni dvostranski odnosi z Brazilijo prevladajo nad njenim regionalnim sodelovanjem z Mercosurjem? Unija si tu postavlja napačne prioritete.

Kar zadeva intenzivnost naše udeležbe v regiji, pa mora Evropska unija dejansko Braziliji pokazati, kako pomemben je močan Mercosur, in mora državo spodbujati, da tudi sama intenzivno vloga v ta sporazum o sodelovanju. Namesto tega pa bo Unija sedla za mizo z Brazilijo na dvostranski ravni in s tem podala jasno sporočilo, da je Mercosur zanjo drugotnega pomena.

Na področju trgovine se mi ravno tako zdi, da osnutek priporočila ni dovolj natančno formuliran. Poziva nas, naj sodelujemo in uspešno zaključimo krog pogajanj v Dohi. To je seveda dober cilj, vendar, ali ne bi bilo bolje, če bi najprej opredelili ključne točke, v katerih se Unija in Brazilija razhajata?

Vprašanje dostopa do trga je za obe strani ključno. Menim, da bi pogajanja v Dohi imela več možnosti za uspešen zaključek, če bi jih reševali na dvostranski ravni. Ne pravim, da je to preprosto, vendar pa menim, da je to boljši način za napredovanje v tej zadevi, kot da pripravljamo retorične deklaracije.

Na osnutek priporočila gledam tudi s perspektive geopolitičnega interesa. Iz tega zornega kota je videti, da priporočilo Brazilije ne poziva, naj prevzame vodilno vlogo v regiji. S to točko bom tudi zaključil svoj govor. Brazilija mora dobro oceniti politično dogajanje v regiji, to pa lahko stori z vidika ambicij njene sosedne Venezuele, da bi nadvladala celino.

Ta situacija ni v interesu same celine in niti Evropske unije. Sporni venezuelski referendum za spremembo ustave zelo dobro ponazarja, da bo od evropskih vrednot, kot je demokracija, ostalo bore malo.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Gospod predsednik, naj za začetek potrdim, da je lepo imeti strateško partnerstvo, Volkswagnovo tovarno v Puebli in skupne parlamentarne odbore s Čilom in Mehiko, vendar pa je že 30 let, kot je v svojem poročilu povedal gospod Salafranca Sánchez-Neyra, odkar smo realistični, sodelujemo, pripravljamo teren, nekoliko razpravljamo o kmetijstvu, drogah, ženskah, vodi in tako naprej.

Seči moramo dlje od tega. Potrebujemo več ambicioznosti, tako za Evropo kot Latinsko Ameriko. Postaviti si moramo cilj: na primer leto 2025. V času ene generacije, v naslednjih 20 letih, moramo vzpostaviti zaveznitvo civilizacij med Evropo in Latinsko Ameriko – zakaj ne kar integracijo!

V ta namen imamo skupščino EuroLat, ki zbližuje Evropo in Latinsko Ameriko. V tem okviru potrebujemo manifest, resolucijo, ki bo imela enako težo, kot jo je imel 8. maj 1950 za Evropo. Združimo svoje ljudi, vire, inteligenco, stare in mlade z obeh strani in brez odlašanja vzpostavimo območje prostega pretoka za študente, raziskovalce, intelektualce in razumnike. To je avtomatična kulturna viza. Malinche ni potrebovala vize, ko je Corteza učila quechuo ali majščino. To je prvi korak, da z milijardo Latinoameričanov in milijardo kristjanov postavimo obrambni blok v tekmi narodov.

Dobro se zavedam, da se realističnim ekonomistom to morda zdi neuresničljivo, vendar naše sanje niso dovolj velike, jih bomo med zasledovanjem izgubili pred očmi.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Želim izraziti podporo poročilu gospoda Salafrance. Menim, da se moramo po uveljavitvi globalnega sporazuma premakniti na višjo zgodovinsko raven v strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Mehiko.

To partnerstvo je postalo nuja, če upoštevamo pomembno vlogo Mehike v globalnem političnem in gospodarskem prostoru, še zlasti pa njene zelo tesne gospodarske vezi z Evropsko unijo. Mehika ima več kot 100 milijonov prebivalcev, je deseta največja gospodarska sila na svetu in članica skupine G20.

Z ozirom na globalne spremembe, kot sta gospodarska kriza in globalno segrevanje, se bo sodelovanje z Mehiko izkazalo kot koristno. Samo po sebi umevno je, da želimo, da novo partnerstvo formalizira letna srečanja na vrhu med Evropski unijo in Mehiko, in to na osnovi modela, ki ga Evropska unija uporablja za srečanja na visoki ravni v odnosih z drugimi strateškimi partnerji.

Prav tako moramo podpreti parlamentarno razsežnost tega partnerstva prek skupnega parlamentarnega odbora EU-Mehika in skupščine EuroLat, ki sta v zadnjih letih odigrala še posebej pomembno vlogo. Glede na to, da je letošnje leto evropsko leto ustvarjalnosti in inovacij, menim, da moramo v sodelovanju med Evropsko unijo in Mehiko več pozornosti posvetiti raziskavam, kulturi in izobraževanju ter tudi mobilnosti znanstvenikov in študentov.

Mehičani so največja špansko govoreča populacija na svetu in imajo enake kulturne vrednote kot Evropejci; sem sodijo tudi tesne vezi z kulturno dediščino Romunije, ki temelji na latinski zapuščini. Na primer, razstava julija 2005 v romunskem kmečkem muzeju v Bukarešti je pokazala neverjetno podobnost med mehiško ljudsko umetnostjo in številnimi umetniškimi deli romunske ljudske umetnosti.

Občutek imam, da bi morale ustanove Evropske unije v večji meri in na bolj redni osnovi izkoriščati potencial kulture, izobraževanja in umetnosti pri povezovanju ljudi. Navsezadnje pa menim, da bi to strateško partnerstvo moralo zagotavljati tudi varnost evropskih državljanov, ki potujejo v Mehiko. Mehika ima izjemen turistični potencial, čudovite zgodovinske in kulturne bisere in je tudi priljubljena destinacija Evropejcev. Vendar pa le-ti ne smejo biti ogroženi zaradi kriminala in korupcije, ki se razrašča v nekaterih delih države. Boj proti kriminalu lahko postane učinkovitejši s tristranskim sodelovanjem med Mehiko, Evropsko unijo in Združenimi državami.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Menim, da so sporazumi o sodelovanju med Evropsko unijo in Mehiko ter med Evropsko unijo in Brazilijo izrednega pomena. Ti sporazumi o sodelovanju morajo temeljiti na spoštovanju vrednot demokracije, vladavine prava in spoštovanja človekovih pravic.

Naj tudi poudarim potrebo po večjih prizadevanjih med Evropsko unijo in obema državama pri spodbujanju znanstvenega in tehnološkega transferja z namenom krepitev pravega sodelovanja pri boju proti podnebnim spremembam in izboljšanju varstva okolja. Celovit program pomoči malim in srednje velikim podjetjem bo znatno prispeval h gospodarskemu in družbenemu razvoju teh držav. Zlasti v trenutni globalni gospodarski krizi je pomembno, da ustvarjamo in ohranjamo delovna mesta ter si še naprej prizadevamo za izpolnitev razvojnih ciljev tisočletja.

Kot poročevalka za sporazum med Evropsko skupnostjo in Združenimi mehiškimi državami glede nekaterih vidikov letalskih storitev bi rada poudarila pomen tega sporazuma. Spodbuja svobodno konkurenco v letalskih storitvah. Mehika lahko, če je to primerno, nediskriminatorno uvede dajatve, davke, takse, carine ali druga plačila za gorivo, ki ga na svojem ozemlju polni v letalo letalskega prevoznika ene od držav članic Evropske skupnosti, ki leti na progi med krajem na mehiškem ozemlju in krajem na ozemlju druge države na ameriški celine.

Naj povem, da je ta zadeva zelo pomembna, zlasti zaradi izvajanja sistema trgovanja s certifikati za emisije toplogrednih plinov. Poleg tega pa imata ti dve državi, Brazilija in Mehika, posebej pomembno vlogo v sklenitvi bodočega sporazuma po Kyotu, ki bo, upajmo, podpisan decembra letos v Københavnu.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze bo glasovala proti poročilu o partnerstvu z Brazilijo in se bo vzdržala pri glasovanju o partnerstvu z Mehiko. Zaradi tega nismo prav nič veseli, vendar pa upamo, da bo naše glasovanje jasno pokazalo naše nezadovoljstvo s praksami, ki jih zavračamo že kar nekaj časa. Na primeru Brazilije ugotavljamo, da vprašanje partnerstva rešuje z večjim dumpingom Mercosurja. Osredotoča se na prednostne naloge, ki so po našem mnenju napačne – gospa Ferrero-Waldner je na primer omenila biogoriva, resolucija pa vsebuje celo vrsto navedb o jedrski energiji in zajemanju in skladiščenju ogljikovega dioksida, torej ogljika. Država, kot je Brazilija, bi morala z nami sodelovati v razvoju tehnologij obnovljivih virov energije in varčevanju z energijo: to je njena pot k napredku.

Kar zadeva Mehiko, gospod predsednik, pa smo vložili nekaj sprememb – poleg tega je bil poročevalec dokaj odkrit pri vprašanjih, ki v glavnem zadevajo človekove pravice. Vendar pa bi se strateško partnerstvo in parlamentarni dialog po našem mnenju morala osredotočiti na trenutna politična vprašanja. Na vrhu politične agende so velika gospodarska kriza, ki pretresa državo, problem z vračanjem priseljencev ter, seveda, nasilje in organiziran kriminal. Menim, da se mora partnerstvo precej bolj osredotočiti na to kot pa na zadeve, ki so zagotovo manjšega pomena.

Samo še eno besedo, gospod predsednik, glede vprašanja medparlamentarnega dialoga, ki mu vsi pripisujemo tako velik pomen: menim in upam, da se bomo na naslednjem srečanju EuroLat lahko otesli tega nekako formalnega in, odkrito povedano, neuporabnega okvira, ki je značilen za veliko naših srečanj, obenem pa tudi iskreno upam, da bo to tudi vplivalo na razprave znotraj teh držav.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Spremembe, ki se dogajajo v Latinski Ameriki, bi Evropsko unijo morale spodbuditi, da vzpostavi nove oblike sodelovanja s tamkajšnjimi državami. Več pozornosti bi morali posvetiti družbenim in kulturnim vidikom ter pomoči za razvoj ob medsebojnem spoštovanju različnih ravni razvoja in različnih političnih odločitev ljudi. Žal so ti vidiki v ozadju predlogov, ki jih oblikuje Evropska unija.

V splošnem je njihov glavni interes ekonomske narave in stremi k zagotavljanju poslov velikim evropskim gospodarskim in finančnim skupinam. To so izpostavile tudi socialne organizacije, zlasti v Braziliji, kar smo ugotovili med zadnjim obiskom delegacije za odnose z Mercosurjem v Braziliji. V časih, ko na primer večina prebivalcev Mehike na svoji koži občuti hude posledice gospodarske recesije in ko je velika večina mehiškega bančnega sektorja v rokah tujih podjetij, zlasti evropskih bank, je obžalovanja vredno, da Evropska unija

svoj sporazum z Mehiko še naprej uporablja kot neke vrste vstopno točko za Združene države, namesto da bi podprla lokalni razvoj. Zaradi tega prispeva k uničenju malih in srednje velikih mehiških podjetij in njihove proizvodne strukture, zlasti industrije, saj vztraja na prosti trgovini, liberalizaciji strateških sektorjev in komercializaciji osnovnih dobrin, kot je voda.

Zato moramo do zadnjega kotička prevetrili politike EU o partnerskih sporazumih, da bomo lahko prednost dali sodelovanju ter gospodarskemu in družbenemu razvoju. Na ta način lahko pomagamo ustvarjati nova delovna mesta s pravicami, zagotoviti družbeni napredek, zaščititi pravice domorodnega prebivalstva ter gozdove in biotsko raznovrstnost, obenem pa tudi priznati suvereno pravico latinskoameriških držav do kakovostnih javnih storitev, nadzora strateških sektorjev v lastnih gospodarstvih in spoštovanje odločitev ustanov, ki so jih sami postavili.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, trdim, kot sem že večkrat prej, da je okrepljeno sodelovanje z Latinsko Ameriko strateška poteza za EU, saj – enako kot v poročilu gospoda Salafrance – tesnejšemu odnosu v prid govorijo tako zgodovinske in kulturne vezi in enake vrednote, kar tudi poročevalec pravilno ugotavlja, kot tudi dejstvo, da obema stranema prinaša razvojne priložnosti, tako med sektorji in med regijami kot tudi znotraj regij.

Zato pozdravljam predlagane pobude za povečanje trgovine in naložb med Unijo in Brazilijo, vendar pa se obenem tudi sprašujem, kakšno izboljšanje je mogoče pri pravnem in okoljskem sodelovanju, priznavanju človekovih pravic in zaščiti pred organiziranim kriminalom, ki se pogosto preseli tudi v Evropsko unijo – ta področja so prav tako pomembna. Vprašnji preseljevanja in vračanja izseljencev je prav tako treba preučiti, saj ni dvoma, da se dobički iz dela na črno in drugih nezakonitih dejavnosti nezakonito izvažajo. Glede preseljevanja me zanima, kakšna zagotovila lahko dobimo od države, ki ščiti zločince in zlikovce, kot je Cesare Battisti in „čarovnik“ Mário Pacheco do Nascimento. Že ta primer sam po sebi pojasnjuje moje popolno nasprotovanje začetku pogajanj o sporazumu o odpravi vize med Evropsko unijo in Brazilijo.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – Gospod predsednik, ker češkega predsedstva trenutno ni tukaj, bom govoril v angleščini, saj menim, da bo sporočilo bolje razumljeno.

Vašo pozornost želim usmeriti na odstavek 1 (1) predloga priporočila o partnerstvu z Brazilijo ter na sporočilo Komisije o večjezičnosti iz septembra 2008.

Dejstvo je, da moramo za vzpostavitev in razvoj strateškega partnerstva z Brazilijo govoriti v portugalski. Ko gremo v ZDA ali Avstralijo, govorimo angleško; ko gremo v Mehiko ali Kolumbijo, govorimo špansko; ko gremo v Brazilijo ali Angolo, govorimo portugalsko, ko gremo v Senegal ali na Slonokoščeno obalo, govorimo francosko. To je ključnega pomena pri komunikaciji; to je ključnega pomena pri sklepanju poslov.

To pa nas pripelje do nečesa, kar sem pred leti poimenoval „evropski svetovni“ jeziki: v portugalski *linguas europeias globais*. V mislih imam to, da imajo nekateri evropski jeziki sposobnost sklepanja zelo pristnih in tesnih povezav z različnimi deli sveta, in sicer so to: angleščina, španščina, portugalska, francoščina, ter v manjši meri in na drugačni podlagi tudi nemščina in italijanščina. Komisija je to v celoti razumela in vključila v svoje sporočilo, vendar pa je žal prišlo do napačnega razumevanja v Svetu – večinoma so to bili Nemci, se mi zdi –, zato je Svet pri tej zadevi sprejel precej šibkejšo linijo.

Pojasniti moram, da to nikakor ne ogroža enakovrednosti uradnih jezikov v Uniji. Tu gre za notranjo vizijo večjezičnosti in vsi se strinjamo, da ima vsak državljani pravico, da govori, bere in dobi odgovore v svojem lastnem jeziku. Vendar pa dodaja drugo razsežnost širokemu področju zunanje vrednosti večjezičnosti. Dejstvo, da imamo te evropske svetovne jezike v današnjem globaliziranem svetu, v današnjem globaliziranem gospodarstvu, v tej globalni vasi, ki je kulturna, družbena in politična, je najdragocenejše premoženje za celotno EU, katerega se mora dobro zavedati in iz njega potegniti koristi. Zato zahtevam, da se te jeziki ustrezno vključijo in izvajajo v okviru zunanjih storitev za mlade in da se poučujejo v šolah kot skupna dobrina, kot drugi, tretji ali četrti jezik, saj ti jeziki, kot kažejo tudi naši odnosi z Brazilijo, povečujejo sposobnost EU za tesno povezovanje z vsem svetom: da se še bolj spaja, da resnično deli, kar ima, in da je del istega kluba. To je moj poziv Svetu in zelo sem hvaležen poročevalki za njeno podporo.

Vladko Todorov Panajotov (ALDE). – (BG) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi čestital gospodu Salafranci Sánchez-Neyri za odlično poročilo o tako pomembnem področju, kot je globalno sodelovanje s strateškimi partnerji. Globalizacija nam ne prinaša le prednosti, ampak nas dela tudi ranljivejše za globalne krize in grožnje. Zato nam bo iskanje strateških partnerjev in krepitev sodelovanja na globalni ravni omogočilo spopadanje s sedanji in bodoči izzivi. V poročilu izpostavljamo, da je Evropa največja partnerica Mehike, takoj za ZDA. Poudariti je treba, da Evropa v Mehiki vidi pomembnega partnerja za

dobavo surovin. Zanesljivost dobav surovin je še prav posebej pomemben dejavnik pri vzdrževanju trajnostnega razvoja Evrope. Evropa pa igra vodilno vlogo v zaščiti okolja in sprejetju zelenih industrijskih rešitev.

Strateško partnerstvo z Mehiko bo okrepilo dvostranske odnose, s posebnim ciljem učinkovitejše trgovine s tehnologijo in surovinami, ter pripravilo dobre temelje dvostranskega sodelovanja na področju okoljevarstva. Da bi te cilje dosegli, moramo razviti in izboljšati sektorske programe, na katerih temeljijo mehanizmi in ukrepi za prenos znanosti in tehnologije, kajti le specifični ukrepi bodo to sodelovanje naredili stvarno. Poleg tega je ta prenos znanosti in tehnologije neizvedljiv brez vzpostavitve izobraževalne izmenjave ter postavitve skupne mreže znanstvenoraziskovalnih centrov. Zato pozivam k širitvi dvostranskih odnosov tudi na področjih izobraževanja in inovacij. Hvala za pozornost.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, na srečo so časi, ko je Latinska Amerika veljala za dvorišče Združenih držav, že dolgo mimo. Danes na ta prostor gledamo precej drugače, obenem pa imamo tudi veliko stičnih točk in s skupnih interesov, zlasti Evropa in Latinska Amerika, kar upravičuje našo širitev strateških partnerstev tudi v to regijo.

Vprašanja podnebnih sprememb, energetske politike, finančne krize, trgovine s prepovedanimi drogami in druga so bila že omenjena. V tem pogledu imamo veliko stičnih točk in skupnih interesov. Dobro je, da s tem območjem sodelujemo na večstranski osnovi. Dobro je tudi, da sklepamo dvostranske sporazume. Vendar pa je za nas pomembno, da v vsakem primeru vzpostavimo uravnotežen odnos med obema partnerjema.

Torej, če dosežemo ukinitve viz za potovanja, moramo razmisliti tudi o tem, kako bomo obravnavali deportacije, izročitvene sporazume in podobna vprašanja, da bi ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Gospod predsednik, rad bi izpostavil, da smo danes zjutraj govorili o partnerstvu med Evropsko unijo in državami, kot sta Brazilija in Mehika. Zjutraj smo razpravljali tudi o vzhodnem partnerstvu. Rad bi kar se da poudaril, zlasti pa to velja za gospo Ferrero-Waldner, da se vsakokrat, ko razpravljamo o zunanjih politikah Evropske unije, na primer o njenih odnosih z Brazilijo, Mehiko ali severnoafriškimi državami, naše razprave do neke mere oddaljijo od stvarnosti. Po drugi strani pa na razpravah o odnosih EU z vzhodom obravnavamo temeljna vprašanja, ki zadevajo EU. Podobno tudi na razpravah o partnerstvu s Turčijo in možnostih njenega članstva v EU dejansko razpravljamo o temeljnih vprašanjih. Ko razpravljamo o odnosih z Belorusijo, Ukrajino in Rusijo glede dobave plina ali o vprašanju Gruzije, razpravljamo o vprašanjih, ki so za Evropsko unijo bistvenega pomena in jo lahko pahnejo v resno krizo.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Gospod predsednik, vloga Brazilije v mednarodnem in regionalnem prostoru postaja iz leta v leto pomembnejša. Posledično je ta država danes ena od najpomembnejših in ključnih partneric Evropske unije. Zgodovinske, kulturne in gospodarske vezi bi morale biti osnova za delovanje v okviru strateškega partnerstva med EU in Brazilijo. Ključna vprašanja, na katera se mora osredotočiti politični dialog, morajo vključevati razvijanje skupnih strategij za reševanje globalnih izzivov na področjih, kot so varnost, človekove pravice, finančna kriza in morda še najpomembnejše – boj proti revščini.

Prav tako bi si morali na različne načine prizadevati preprečiti regionalne konflikte v Južni Ameriki. Naša prednostna naloga bi morala biti krepitev dvostranskega sodelovanja na področju trgovine in zaščito brazilskih gozdov, ki so navsezadnje pljuča sveta. Strateško partnerstvo bi moralo omogočiti izoblikovanje trajne platforme za dialog med Evropsko unijo in Brazilijo.

Charles Tannock (PPE-DE). – Gospod predsednik, kot član EuroLata pozdravljam strateško partnerstvo med EU in Brazilijo ter Mehiko, saj sta obe razvijajoči se demokraciji. Besedo BRIC – ki predstavlja Brazilijo, Rusijo, Indijo in Kitajsko – pogosto slišimo v besednjaku strokovnjakov za zunanjo politiko, Brazilija pa je resnično hitro rastoča globalna udeleženka.

Predsednik Lula je v svojem vladanju pokazal zmernost in predstavlja stabilizacijsko silo, ki onemogoča vzpon populističnim demagogom, kot sta Chavez v Venezueli in Morales v Boliviji. Brazilijo bo v kratkem prizadela kreditna kriza in padec cen blaga. V Mehiki bo tudi prišlo do precejšnjega padca cen nafte. Obe državi sta bili stabilni. Prav tako bi pohvalil delo mehiškega predsednika Calderóna, ki si prav tako zasluži našo podporo v boju proti mamilarskim kartelom.

Obe državi, ki sta tudi članici NAFTE in Mercosurja, sta pomembni udeleženci v regiji in sta ključni v naših odnosih z Latinsko Ameriko.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, deset sekund. Pred kratkim sem se udeležil konvencije o pokojninah, izplačilih pokojnin in o tem, koliko časa upokojenci prejema svojo pokojnino, preden za vedno odidejo „v lepše kraje“. Na tej konvenciji so objavili razvrstitev držav glede na povprečno število let izplačevanja pokojnin. Mehika je bila svetel vzor, ki bi mu morali vsi slediti. Zakaj? Ker so njihovi upokojenci, potem ko so začeli prejemati pokojnino, živeli le še povprečno šest mesecev, in to je bil rekorden dosežek oziroma, z drugimi besedami, ta država je bila predstavljena kot najboljša ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, popolnoma soglašam z odstavkom 1(e) tega poročila, ki govori o potrebi po partnerstvu, ki bi se ukvarjalo s pomembnimi vprašanji podnebnih sprememb, energetske varnosti ter boju proti revščini in izključitvi.

Nekaj pa me skrbi glede sporazumov v zvezi s Svetovno trgovinsko organizacijo – oziroma potencialnih sporazumov –, in sicer z vidika kmetov in proizvajalcev hrane v EU. Kot veste, je bilo kar nekaj vroče krvi glede standardov proizvodnje hrane in Komisija je končno priznala, da ne more dovoliti uvoza brazilске govedine v Evropsko unijo, dokler ne izpolnjuje naših standardov. To odločitev odobravam in menim, da bi enako morali storiti za vse vrste blaga. Ne moremo od naših proizvajalcev zahtevati, da izpolnjujejo standarde, ki jih tretje države ne. Če se to nadaljuje, naši proizvajalci ne bodo sodelovali pri sporazumu s Svetovno trgovinsko organizacijo.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – (ES) Gospod predsednik, občasno se ukvarjam z večjezičnostjo, zato bom sedaj skušala govoriti v španščini.

Najprej bi želela pojasniti gospodu Belderju, zakaj smo se odločili za strateško partnerstvo. Mislim, da je zelo pomembno, prvič, da se zavedamo, da se tudi te države zelo zavzemajo za partnerstvo. Gre seveda za politično odločitev na podlagi določenih meril. Na primer, Mehika je zelo pomemben most med severom in jugom in je dejavnik stabilizacije, čeprav ima notranje težave.

Drugič, trenutno je članica G20 in seveda upam, s tem odgovorim tudi gospe Mann, da bo tudi vnaprej ostalo tako.

Tretjič, tako Mehika kot Brazilija sta močno zagreti za reševanje globalnih vprašanj, ki jih dejansko lahko rešujemo le s skupnimi močmi. Mednje spadata zlasti vprašanji podnebnih sprememb in finančne krize. Zato, menim, da je ideja o strateških partnerstvih pravilna: seveda ne s celim svetom, ampak samo s ključnimi akterji v njem.

Poleg tega je še veliko manjših ali posebnih, sektorskih vprašanj, in omenila bi le nekatere od njih.

Dejstvo je, da z obema državama razpravljamo o veliko težkih vprašanj, kot so droge, korupcija, terorizem in organiziran kriminal. Srečujemo se z visokimi uradniki in tudi z ministri, ugotavljamo, s kakšnimi ukrepi lahko tem državam pomagamo, ter si izmenjamo izkušnje.

Vzpostavili smo forum z Mehiko o vprašanjih javne varnosti, zlasti v zvezi s korupcijo, sodelujemo pa tudi na številnih področjih, kot so usposabljanje policije, uvedba politik za delo v zaporih ter politik za boj proti trgovini z ljudmi, prepovedanim drogam, prekupevanju z orožjem, kibernetičnemu kriminalu in pranju denarja. Menim, da je zelo pomembno, da s temi posebnimi dialogi nadaljujemo.

Na vprašanje, kdaj bi lahko pripravili več srečanj, lahko odgovorim, da bomo srečanje na najvišji ravni skušali organizirati letos, vendar pa je to odvisno tudi od predsedstva in ali bo to temo vključilo v svojo agendo. Upam, da nam bo do konca leta uspelo. V vsakem primeru pa bomo v Pragi pripravili ministrsko srečanje na temo Mercosurja ter na temo Mercosurja in strateškega partnerstva z Mehiko in Brazilijo. Nobena od njiju še ni izključena, saj smo se zelo trudili za sklenitev sporazuma z Mercosurjem, vendar pa tudi sami veste, da niti mi niti države Mercosurja, zlasti Brazilija in Argentina, še nismo pripravljeni podpisati sporazuma, dokler nam ni znan izid pogajanj v Dohi. To je vedno potekalo vzporedno z Doho.

Seveda bomo pripravili še eno ministrsko srečanje v Pragi v mesecu maju in ponovno bomo poskušali priti do zaključka, vendar pa se mi zdi, da se bomo morali s tem izzivom še spopasti.

Vprašanje preseljevanja je tudi izredno pomembno in menim, da imamo z Mehiko uravnotežen, strpen dialog, zlasti o direktivi o vračanju. Zelo cenimo, da se je Mehika na tako zapletenem področju odzvala tako pozitivno in z razumevanjem, saj, kot vemo, moramo vsi spoštovati človekove pravice in tudi upoštevati občutljivosti vseh naših držav. Verjamem, da je to bilo upoštevano.

Naj tudi povem, da so najpomembnejša vprašanja vedno na naših mizah. Decembra lani, na primer, so predsedniki Sarkozy, Lula in Barroso govorili predvsem o finančni krizi in o tem, kako bi jo skupaj rešili, obenem pa so se pogovarjali tudi o obnovljivih virih energije, saj že sodelujemo z Brazilijo pri razvoju druge generacije biogoriv.

Prav tako bomo v letu 2009 prvič vzpostavili dialog o človekovih pravicah, kjer bomo razpravljali o pravicah domorodnega prebivalstva, saj je to ena od prednostnih nalog Sveta za človekove pravice.

Mislim, da bom končala tu, gospa predsednica, kajti bilo je toliko točk, da jih vseh ne morem obravnavati.

PREDSEDSTVO: GOSPA MORGANTINI

Podpredsednica

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, poročevalec. – (ES) Gospa predsednica, v zaključku te razprave bi preprosto želel povedati, da je odločitev za podelitev statusa strateškega partnerja Mehiki in Braziliji prava odločitev in da bo pomenila kakovosten preskok v naših odnosih zaradi političnega, gospodarskega, strateškega in demografskega pomena teh držav. Postavilo jih bo v prvo ligo odnosov EU, skupaj z ostalimi globalnimi partnerji, kot so Združene države, Kitajska in Rusija.

Gospa predsednica, v tem trenutku je razlika med Mehiko in Brazilijo, na kar nas je tudi komisarka ravnokar spomnila, v tem, da je Mehika sklenila pridružitveni sporazum z Evropsko unijo, Brazilija pa še ne.

Ne strinjam se z ocenami rezultatov tega pridružitvenega sporazuma. Pridružitveni sporazum EU-Mehika ima uspešno preteklost – kot je potrdila tudi gospa Mann, ki predseduje skupnemu parlamentarnemu odboru. Razlog je v tem, da Evropska unija sklepa sporazume na takšen način, da nam naši partnerji, v tem primeru Mehika ali Mehičani, ne predstavljajo samo trga, ampak so posebej obravnavani na osnovi načel, vrednot, predstavniške demokracije, spoštovanja človekovih pravic in pravne države.

Zato menim, da bi morali uvideti, da je sporazum poglobil naše odnose, ki jih je potrebno sedaj potrditi z dvoregijskim strateškim partnerstvom.

Komisarka je povedala, da je naslednje srečanje skupine Rio, ki bo potekalo med srečanjem Unije v Pragi pod češkim predsedstvom maja letos. Latinska Amerika in naši partnerji potrebujejo od nas priložnosti, ne pa miloščine, in take priložnosti danes ponujajo pridružitveni sporazumi.

Popolnoma se zavedam omejitev, ki jih je izpostavila komisarka, saj sklenitev pridružitvenega sporazuma, v tem primeru z Mercosurjem, terja politično voljo na obeh straneh. Zavedam se, da krog pogajanj s Svetovno trgovinsko organizacijo v Dohi in pot k dvostranskemu povezovanju tečeta popolnoma vzporedno, primera Mehike in Čila pa to le dokazujeta.

Zato, komisarka, se moramo tudi z naše strani potruditi, da okrepimo to strateško povezavo med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko, ki jo bosta partnerstvi z Mehiko in Brazilijo spodbujali ter popeljali daleč v prihodnost.

Maria Eleni Koppa, poročevalka. – (EL) Gospa predsednica, zahvalila bi se rada komisarki Ferrero-Waldner in vsem poslankam in poslancem za njihove komentarje o dveh poročilih, o katerih danes razpravljamo. Strinjam se z gospodom Salafrancom Sánchez-Neyro, da je Latinska Amerika izredno zanimiva in pomembna za Evropsko unijo ter da moramo prek teh poročil poslati jasno sporočilo o sodelovanju, zlasti v tako kritičnih časih. Potrebujemo vsebinski okvir, ki zajema vsa vprašanja in podaja jasne odgovore.

Omeniti bi želela nekaj točk v zvezi s povedanim. Kot prvo bi poudarila, da izboljšanje odnosov na noben način ni namenjeno spodkopavanju Mercosurja. Prav nasprotno, menimo, da bi strateško partnerstvo z Brazilijo, ki je največja in morda tudi najpomembnejša država v Latinski Ameriki, Mercosurju dalo nov zagon. Prav tako si moramo biti popolnoma na jasnem glede finančnega okvira, v katerem bodo potekali odnosi z Brazilijo.

Naj dodam, da Brazilija vse bolj sodeluje s portugalsko govorečimi državami juga in Afrike in bi tako lahko dejavno sodelovala z Evropsko unijo v tem sektorju.

Paziti moramo, da se ohrani ravnovesje med razvojem biogoriv in varnostjo hrane, zlasti v teh kritičnih časih.

Gospa Weber je sprožila vprašanje neenakosti. Mislim, da je vlada predsednika Lule naredila pomembne korake v tej smeri. Še vedno je veliko dela, a po mojem mnenju je pot že tlakovana.

Nazadnje pa naj omenim, da moramo resno preučiti možnosti za ustanovitev skupnega parlamentarnega odbora EU-Brazilija, saj je ta država edina iz skupine BRIC, s katero smo izboljšali odnose, a jih nismo še institucionalizirali.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

*
* *

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospa predsednica, včeraj je v šoli v Winnendnu na jugu Nemčije ponoreli najstnik Tim Kretschmer ustrelil 15 ljudi, večinoma otrok. Ena od učiteljic je bila ubita, ker je s svojim telesom zaščitila učenca. Predsednico prosim, da pred glasovanjem odredi minuto molka, s katero se bomo spomnili žrtev te tragedije.

Predsednica. – Žal mi je, verjetno vas ni bilo v sejni dvorani, vendar smo se z minuto molka žrtev spomnili že včeraj, po napovedi predsednika. Obžalujem, da ste bili odsotni in da niste vedeli, da smo to že storili.

Pisna izjava (člen 142)

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Mnenja sem, da strateško partnerstvo EU-Brazilija koristi obema stranema. Zame je Evropska unija steber demokracije, Evropa pa je dejansko zibelka naše civilizacije. Kot strateški partner je Brazilija branik ravnovesja in stabilnosti v Latinski Ameriki.

Krepitev vezi med EU in Brazilijo lahko pripelje do skupnega okvira, ki bo omogočil razvoj obeh subjektov in na ta način pripomogel k večjemu sodelovanju med obema regijama. Strateški sporazum med EU in Brazilijo je po mojem mnenju, pa tudi po mnenju poročevalca, instrument, ki bo pripomogel k uveljavitvi demokracije in človekovih pravic. Poleg tega lahko to partnerstvo pripomore k spodbujanju dobrega vladanja na globalni ravni ter dobrega sodelovanja v okviru ZN.

Podpiram predlog priporočila Evropskega parlamenta Svetu o strateškem partnerstvu med EU in Brazilijo in obenem tudi čestitam poročevalcu.

6. Petdeseta obletnica tibetanske vstaje ter dialoga med dalajlamo in kitajsko vlado (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je vprašanje Komisiji za ustni odgovor o petdeseti obletnici tibetanske vstaje ter dialogu med dalajlamo in kitajsko vlado, ki ga postavljajo Marco Cappato, Marco Pannella in Janusz Onyszkiewicz v imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo ter Monica Frassoni in Eva Lichtenberger v imenu skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze (O-0012/2009 – B6-0012/2009).

Tu bi želela dodati svoj osebni komentar: resnično verjamem, da lahko naša razprava pripomore k svobodi vseh tibetanskih državljanov in ne k prevladi katerekoli države ali religije.

Marco Cappato, avtor. – (IT) Gospa predsednica, enako upam, kot vi. Žal pa ne moremo upati, da bo predsednik Sveta izkoristil to razpravo, da bi pripomogel k uveljavitvi stališča Evropske unije. Češko predsedstvo skupno evropsko politiko očitno obravnava kot prepreko velikim zunanjim politikam naših nacionalnih držav. Kitajska je hvaležna za to, Rusija prav tako, dejansko so vse represivne in nedemokratske države po svetu hvaležne, da je Evropa odsotna, kar nazorno kaže tudi dejstvo, da predsedstva danes ni v tej dvorani.

Gospe Ferrero-Waldner, če že obravnavava to točko skupaj, bi povedal, kaj je po mojem mnenju ključno vprašanje: ne gre samo za red in zakonitost – ali z drugimi besedami, ugotavlja, koliko menihov je bilo aretiranih in koliko Tibetancev je bilo v zadnjem času pobitih zaradi brutalne represije Kitajske, in upati, da

je seštevek nižji od lanskega. Kar želim povedati Svetu in bom sedaj povedal tudi Komisiji, je to, da mora izraziti svoje stališče o temeljnem političnem vprašanju, in sicer o pogovorih med Ljudsko republiko Kitajsko in odposlanci dalajlame, o namenu teh pogovorov in razlogu za njihovo prekinitev – sedaj lahko rečemo, da so bili neuspešni –, razen če jih lahko obnovimo.

Obstajata dve nasprotujoči si stališči: na eni strani stališče kitajskega režima, ki pravi, da je dalajlama nasilen mož na čelu nasilnih ljudi in da želi dalajlama skupaj s tibetansko vlado v izgnanstvu neodvisnost nacionalne tibetanske države, kar pa je v nasprotju s kitajsko ozemeljsko celovitostjo. To pozicijo je zavzel Peking. Na drugi strani so dalajlama, izgnana tibetanska vlada in odposlanci dalajlame, ki pravijo, da želijo nekaj drugega, da je njihov način bojevanja nenasilen in da preprosto želijo pravo avtonomijo, kar pomeni, da lahko ohranjajo svojo kulturo, tradicijo, jezik in vero oziroma svoje različne kulture in vere. To je sporočilo memoranduma, ki so ga tibetanski odposlanci dalajlame predstavili kitajskemu režimu. Ta memorandum je bil objavljen in vsebuje njihove zahteve.

Na tej točki se od Evropske unije pričakuje, da izbere oziroma stopi na eno ali drugo stran. Obstajata dve nasprotujoči si stališči: ena od strani laže. EU pa je lahko odločna v iskanju resnice. Kot radikalna stranka predlagamo *satyagraha*, iskanje resnice, kot kolektivno globalno politično pobudo. Evropska unija bi morala uporabiti svoja diplomatska sredstva – gospa Ferrero-Waldner, prosim, povejte to predsedniku Barrosu – in se sestati z dalajlamo ter mu dovoliti, da spregovori, da bomo tako našli resnico. Ali ima prav Peking, ki trdi, da so Tibetanci nasilni teroristi, ki želijo neodvisnost, ali ima prav dalajlama, ki pravi, da želijo dostojno in dostojanstveno avtonomno državo? V tem konfliktu Evropa ne more kar obmolkniti in sedeti križem rok.

Eva Lichtenberger, avtorica. – (DE) Gospa predsednica, pred petdesetimi leti je kitajska vojska zadala zadnji udarec tibetanskemu odporu. Od takrat Tibetanci bežijo, z nepredstavljivimi napor, prek Himalaje in prek meja v druge države. Doslej je več tisoč ljudi na leto – vsi so begunci – z nepopisnim naporom prečkalo 5 000 metrov visoke gorske prelaze. Če bi bile po besedah Kitajske razmere, v katerih živijo Tibetanci, tako čudovite, ne bi bilo razloga za njihov beg in niti opravičila za dejstvo, da je novinarjem, zahodnjakom in opazovalcem že dolge mesece onemogočen dostop do te dežele ali pa jo lahko obiščejo le v strogem spremstvu. Novinarkam opazovalke obveščevalne službe celo sledijo v stranišče, da se prepričajo, da ne počnejo kaj prepovedanega.

Zato se sprašujem: kakšna je naloga Evropske unije? Nekako moramo pripomoči k obnovitvi kitajsko-tibetanskega dialoga. Vsekakor pa mora potekati na drugačni osnovi. Vse, kar je bilo storjenega doslej, je to, da je Kitajska ponovila enake obtožbe in zahteve, pri čemer ni niti malo poskušala razumeti razlage tibetanskih predstavnikov, da ne gre za odcepitev od Kitajske in ustanovitev neodvisne države, ampak da želijo avtonomijo.

Komisarka, kako se bomo odzvali na dejstvo, da je nadzorovanje interneta v Tibetu strožje kot kjerkoli drugje na Kitajskem in da so evropska podjetja Kitajcem dobavila orodja, zaradi katerih je ta nadzor tako učinkovit? Moramo ukrepati. Tudi doma nas že pozivajo, naj vstopimo v dialog.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, zelo me veseli, da danes poteka razprava o vprašanju, ki nas mnoge pesti že dalj časa, zlasti pa od žalostnih dogodkov v Tibetu pred letom dni. Zato menim, da je zelo dobro, da imamo odprto razpravo in da ponovno razmislimo, kaj je mogoče storiti.

Preden se posvetim mnogim vprašanjem, ki ste jih postavili v predloženi skupni resoluciji, naj nekaj besed namenim našim dvostranskim odnosom s Kitajsko. Politika EU nasproti Kitajski je politika sodelovanja. Naše strateško partnerstvo je močno, kar nam omogoča reševanje vseh vprašanj, tudi najbolj občutljivejših. Vzpostavili smo okvir za interakcijo na visoki ravni, kjer redno obravnavamo vse globalne spremembe, s katerimi se soočajo naši državljani, in pri tem ne zapostavljamo vprašanj, o katerih si nismo soglasni. Tibet je eno od takih vprašanj. Povedala bom jasno – glede Tibeta se s Kitajsko ne strinjamo in še vedno izražamo močno in upravičeno skrb zaradi stanja človekovih pravic v Tibetu, kot sta oba poudarila, zaradi dejstva, da je večji del Tibeta že skoraj eno leto zaprt za mednarodne medije, diplomate in humanitarne misije, ter zaradi zastoja v pogajanjih med predstavniki dalajlame in kitajskimi oblastmi kljub trem krogom pogajanj lanskega leta.

Veliko voditeljev EU je lani ta vprašanja obravnavalo prednostno na dvostranskih srečanjih s kitajskim vodstvom. Poskušali smo najti skupno stališče s Kitajsko o tej občutljivi zadevi in smo svoje stališče zelo jasno predstavili vsakič, ko smo obravnavali vprašanje Tibeta.

Naj ponovim stališče EU, ki ne dopušča nobene napačne razlage. Prvič, podpiramo suverenost in ozemeljsko celovitost Kitajske, vključno s Tibetom. Drugič, vedno smo podpirali miroljubno spravo prek dialoga med

kitajskimi oblastmi in predstavniki dalajlame. Spomnim se, da sem se med obiskom Komisije, skupaj s predsednikom Barroso in drugimi kolegi, z veliko sogovorniki pogovarjala prav o tej temi. Vedno smo vztrajali, da je potrebno vzpostaviti dialog sprave in ga nadaljevati.

Ta dialog pa mora biti konstruktiven in vsebinsko tehten, zato obžalujemo, da doslej ta dialog ni prinesel vsebinskih rezultatov. Vedno smo zagovarjali, da morajo dialogi obravnavati ključna vprašanja, kot je ohranitev edinstvene tibetanske kulture, vere in tradicije in izoblikovanje sistema prave avtonomije Tibeta v kitajski državi. Vedno smo zagovarjali, da mora biti to dialog o sodelovanju vseh Tibetancev v odločanju. Zato bi bili veseli, če bi prihodnji kitajski nacionalni načrt ukrepanja na področju človekovih pravic vključeval tudi ta vprašanja.

Za nas je Tibet vprašanje človekovih pravic in smo ga zato tudi vedno tako obravnavali. To sporočilo smo dosledno posredovali tudi našim kitajskim sogovornikom in pozorno prisluhnili njihovim pogledom. Zelo smo se potrudili, da bi stališče razumeli v duhu medsebojnega spoštovanja, vendar pa so človekove pravice univerzalne in je torej situacija v Tibetu popolnoma upravičeno problem celotne mednarodne skupnosti, zlasti Evropske unije. To dejstvo seveda še bolj poudarja dejstvo, da sredstva mednarodnega prava za zaščito človekovih pravic obstajajo že več kot pol stoletja.

V svoji resoluciji opredeljujete prihodnji kitajsko-tibetanski dialog. Kot veste, je v zadnjem krogu pogajanj, na zahtevo kitajske vlade, tibetanska stran predložila memorandum o resnični avtonomiji za prihodnost Tibeta. Menim, da ta dokument vsebuje nekaj elementov, ki bi lahko bili osnova za bodoča pogajanja. V mislih imam odstavek o kulturi, izobraževanju in veri.

Prav tako je spodbudno, da je tibetanska stran prvič v pisnem dokumentu izrazila svojo zavezo, da ne želi odcepitve ali neodvisnosti. Menim, da je to pomembno za nadaljevanje dialoga. Prav tako me veseli, da je dalajlama v tem Parlamentu lani decembra izrazil svoje zavzemanje za iskanje srednje poti in za dialog, ki je edini način za dosego obojestransko sprejemljive in trajne rešitve.

Naj zaključim še s svojim osebnim prepričanjem. V vsej svoji politični in osebni karieri sem bila trdno prepričana, da se lahko s sodelovanjem in dialogom rešujejo tudi najtežja vprašanja in da se, če gre vse po sreči, ob pravem času tudi rešijo. Zato pozivam Kitajsko in predstavnike dalajlame, da ob prvi priložnosti nadaljujejo dialog z odprtim duhom in s ciljem, da se v Tibetu doseže trajna rešitev. Z naše strani pa zagotavljam vso podporo pri tem procesu. To je naše stališče, ki ga tudi posredujemo kitajski strani.

Charles Tannock, v imenu skupine PPE-DE. – Gospa predsednica, moto EU je „enotnost v raznolikosti“. To načelo nam je dobro služilo.

Žal pa taka ideja ne zveni nič kaj spodbudno v avtoritarni komunistični diktaturi Ljudske republike Kitajske. Raznolikost zatirajo, namesto da bi jo sprejemali. Manjšine, ki se želijo izraziti na kakršen koli način, ki odstopa od partijsko sankcioniranega načina večine, so avtomatično stisnjene ob rob in preganjane. Ta trend je opazen v obravnavanju veliko verskih manjšin, vključno s kristjani, muslimani in praktikanti Falun Gong, najočitneje pa v odnosu Ljudske republike Kitajske do Tibeta.

Leta 1950, tega je že petdeset let, je komunistična vojska zasedla Tibet in pahnila dalajlamo v izgnanstvo. Ves ta čas je Tibet pod nadzorom Pekinga. Tradicionalna tibetanska kultura, ki je bila prej izolirana več sto let, se je močno razredčila zaradi poseganj vlade, ki si je prizadevala na vsak način preprečiti ponoven pojav tibetanske narodne zavesti. Dejansko pa je sistematično in občasno celo brutalno zatiranje tibetanske kulture le še podžgalo tibetansko identiteto in potrkalo na vest sveta, da je opazil mučne razmere, v katerih je živel tibetansko ljudstvo.

Navdihujoče vodstvo dalajlame je zagotovilo, da prihodnost Tibeta še vedno ostaja v samem ospredju javnih razprav, navkljub vztrajnim prizadevanjem Ljudske republike Kitajske, da svari vse, ki si tako kot prejšnji predsednik Sveta, Nicolas Sarkozy, drznejo dvomiti v stališče Pekinga.

V Parlamentu smo vedno neomajno zagovarjali avtonomne pravice Tibetancev, ki pa same po sebi ne pomenijo pravice do samoodločbe ali neodvisnosti. Pri tem ne želimo izzivati Kitajske ali ji nasprotovati. Vendar pa priznavamo, da naše zavezanosti k nekaterim vrednotam – človekovim pravicam, demokraciji, pravni državi in svobodi vesti – ne moremo pojmovati ločeno od nedvomno pomembnih strateških gospodarskih partnerstev, ki jih EU razvija s Kitajsko.

Glasovi na drugi strani Parlamenta, ki govorijo v prid Kitajske, bodo tudi dobili priložnost za razpravljanje, vendar pa je tibetskemu ljudstvu že predolgo kratena pravica do izražanja, zato moramo zanj spregovoriti mi.

Glyn Ford, v imenu skupine PSE. – Gospa predsednica, Skupina socialdemokratov je zaskrbljena zaradi kršenja človekovih pravic na Kitajskem. Čeprav priznavamo, da so se razmere v zadnjih desetih letih močno izboljšale, je še vedno veliko področij, kjer človekove pravice niso ustrezno ali pravilno zaščitene. Morda je svoboda mišljenja do neke mere dopuščena, vendar pa ni svobode delovanja. Tu lahko prav gotovo izpostavimo neuspešno poskušanje prostotrgovinskih združenj, da bi poslovala na Kitajskem. Zaskrbljeni smo zaradi hudih razmer, v katerih živi 100 milijonov delavcev migrantov, ki so se preselili s podeželja v mesta in imajo najslabši dostop do zdravstva in izobraževanja. Skrbi nas kalvarija verskih in etničnih manjšin po vsej Kitajski.

Ne glede na to pa je Skupina socialdemokratov že od začetka nasprotovala tej razpravi in resoluciji. Razlog je v sorazmernosti. Prav je, da Kitajsko kritiziramo zaradi njene preteklosti na področju človekovih pravic, enako kot kritiziramo Združene države Amerike zaradi smrtne kazni, Guantánama in izrednih izročitev, vendar pa nam tega ni treba početi na vsakem delnem zasedanju. Iskreno rečeno, to postaja že kontraproduktivno. Včasih so kitajske oblasti upoštevale naše resolucije, danes ne več. Čeprav nekateri posamezniki in skupine, ki skušajo le pritegniti pozornost, vedno glasneje uveljavljajo današnjo zahtevo, tokrat prvič menim, da bi države članice morale razveljaviti svojo politiko enovite Kitajske in priznati tibetansko vlado v izgnanstvu.

Dalajlama je bil tu decembra in je na plenarnem zasedanju govoril v imenu Tibeta. Zakaj je potrebno ponovno odpirati to vprašanje? V resoluciji ni ničesar novega.

Skupaj z Elmarjem Brokom, Philippom Morillonom in drugimi poslankami in poslanci tega Parlamenta sem prejšnje poletje imel priložnost obiskati Lhaso. Bili smo prva mednarodna skupina, ki je odpotovala tja po nemirih v mesecu marcu, pogovarjali pa smo se tako z oblastmi kot s simpatizerji tibetanskih protestnikov. Kot sem pozneje zapisal, v resnici so se miroljubni protesti – in miroljubne proteste tudi podpiramo – sprevrgli v rasne izgrede, v katerih je prišlo do spopadov in požigov trgovin in domov ter napadov na Han Kitajce, z več deset mrtvih. Šole so požigali, uničevali pa so tudi bolnišnice in mošeje muslimanske manjšine. Dalajlama je tudi sam uvidel resnost situacije, ko je zagrozil, da se bo odrekel statusu živega boga.

Kitajska je za Tibet ogromno storila, ko je tam uredila infrastrukturo, na primer novo železniško povezavo med Čingajem in Lhaso, ter omogočila boljše socialne storitve kot na drugih podeželskih območjih Kitajske. Težava je v tem, da temu nasprotujejo drugod po Kitajski.

(Protesti)

Vendar je problem v tem, če citiram Beatlese: „Z denarjem si ne moreš kupiti ljubezni.“ Tibetanci še vedno želijo določeno kulturno in politično avtonomijo, ki daleč presega raven, ki jo je Kitajska pripravljena dopustiti. Kot sem že tedaj dejal, Kitajska potrebuje dialog s predstavniki Tibeta, da skupaj poiščejo rešitev, ki Tibetu zagotavlja avtonomijo, ob tem pa štiti tudi manjšinske pravice etničnih in verskih skupin v provinci.

Druga možnost je ta, da se bodo mladi, nestrpni Tibetanci začeli posluževati nasilja in terorizma. Kot rezultat članka, ki sem ga tedaj napisal, sem bil povabljen, da o tem razpravljam s predstavnikom dalajlame v Londonu, kar sem tudi storil. Strinjam se s komisarko: le z dialogom in sodelovanjem lahko najdemo pot naprej, ne pa s pomočjo ostrih, neskončno ponavljajočih se in pogrevanih resolucij, kot je današnja.

Hanna Foltyn-Kubicka, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, v zadnjih nekaj desetletjih so demokratične države že velikokrat pozvale nedemokratične države, naj spoštujejo človekove pravice. Ta prizadevanja so bila uspešna le tedaj, ko so bile države in mednarodne organizacije v svojih ukrepih in zahtevah dosledne. Žal pa je bil primer Tibeta ali, širše gledano, vprašanje spoštovanja človekovih pravic na Kitajskem velikokrat potisnjeno ob rob, saj so prednost imeli trgovinski odnosi. Če ne bi bilo olimpijskih iger v Pekingu in odločnega stališča mnogih socialnih in nevladnih organizacij, bi svet o razmerah v Tibetu vedel zelo malo.

Vloga Evropskega parlamenta je zagotoviti, da se demokratične države močno in odločno odzovejo na dejanja kitajskih oblasti, kot je bila na primer pred nedavnim kampanja „Udari močno“. Vendar pa to lahko dosežemo le, če vztrajno in odločno obsojamo vse kršitve človekovih pravic komunistične kitajske oblasti.

Ne smemo pozabiti, da je v svoji resoluciji dne 6. julija 2000 Evropski parlament pozval države članice, naj priznajo tibetansko vlado v izgnanstvu, če v času treh let kitajske oblasti in administracija dalajlame ne dosežejo nobenega sporazuma. Kot vemo, pa se Peking še vedno brani pogovorov z neizpodbitnim vodjem tibetanskega ljudstva. Ne pozabimo na enajstega pančcnlamo, najmlajšega političnega zapornika, ki je v kitajskem priporu že 14 let. Letos bo dopolnil 20 let.

Zato bi ponovno pozvala Parlament, da je v svojih dejanjih dosleden in da svoje deklaracije jemlje resno. Če ne pokažemo, da mislimo to, kar rečemo, bo težko od drugih pričakovati, da držijo svoje obljube in izpolnijo svoje obveznosti.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospa predsednica, vprašanje Tibeta spremljam že leta. Obiskal sem to regijo in govoril z mnogimi ljudmi v državi in izven nje. Menim, da so zahteve Tibetancev legitimne in do neke mere logične. Še posebej pa se mi njihova zdajšnja bojazen zaradi zelo represivne politike kitajske oblasti zdi povsem upravičena, saj represija nad Tibetanci traja že 50 let, če ne upoštevamo kratkega in, rekel bi, lažnega premirja med olimpijskimi igrami.

Ne poznam ljudi, ki bi bili bolj pripravljeni pogovarjati se in doseči sporazum, kot so Tibetanci. Zato ne morem razumeti te obsedenosti kitajske vlade s potvarjanjem resnice in vztrajnim blokiranjem pogajanj.

Veličine države ne merimo z vojaško močjo, površino ali gospodarskim bogastvom. Kar jo naredi veliko, je plemenitost njenih dejanj in njena velikodušnost. Evropska unija lahko pomaga in mora pomagati rešiti to situacijo, pri tem pa mora seveda spoštovati suverenost vseh vpletenih in biti hkrati odločna. Da bi to dosegli, moramo podpreti tibetansko zahtevo po ponovni vzpostavitvi kitajsko-tibetanskega dialoga in priznati, da če je kdor koli popuščal kitajskim oblastem in se uklanjal njihovim pritiskom, potem so to bili Tibetanci.

Ne gre za konflikt med enakimi v smislu moči ali motivov. Evropska unija mora biti spoštljiva do obeh strani, vendar pa ne more ostati nepristranska spričo zatiranja, neselektivnega pripiranja ljudi, mučenja, pobijanja ali verskega, jezikovnega in kulturnega genocida.

Memorandum za pravo avtonomijo tibetanskega naroda, ki ga je Kitajska zavrnila kot delovni dokument, nam kaže, da so se Tibetanci resnično potrudili in se odrekli veliki večini tistega, kar si – poudarjam – upravičeno želijo.

Kitajska ima priložnost, da svetu pokaže svojo velikodušnost in svoje težnje po miru in sožitju, predvsem pa ima Evropska unija priložnost, da ji pomaga ravnati v skladu z njeno veličino.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, 10. marca 1959 so bili Tibetanci prepuščeni neizmernemu trpljenju pod jarmom Kitajske. Šestdeset tisoč ljudi je izgubilo življenje in več sto tisoč je bilo aretiranih, odpeljanih in mučenih v mesecih, ki so sledili. Pred letom je nasilje ponovno doseglo vrhunec. Več kot 200 Tibetancev je bilo mrtvih, nekateri zaradi smrtnih strellov. Sedaj – le malo po 50. obletnici – pa so samostani zaprti za zunanji svet, dostopne ceste so pod nadzorom, vojaki in varnostniki pa so pripravljeni, da demonstracije zatrejo v kali. Še vedno ni novic o morebitnih izgredih. Kakšen je odziv na to demonstracijo moči? Tišina v medijih. Dalajlama je svoje ljudstvo pozval, naj se drži poti nenasilja. Njegov poziv k dialogu ni dobil pozitivnega odgovora Pekinga. Ko je odposlanec dalajlame predstavil specifične korake v memorandumu, ki vodijo k avtonomiji, jih je predsednik Hu Džintao zavrnil. Dejal je: „Zgraditi moramo Veliki zid proti separatizmu.“ Tej ideji, ki je čista provokacija, je sledila še prisilna uvedba praznika za Tibetance: 28. marca je dan spomina na osvoboditev sužnjev. To je trpka realnost.

Pred dvema dnevoma je Evropski parlament izobesil zastave. Na plenarnem zasedanju nas je kar veliko število položilo tibetansko zastavo na mizo in tako pokazalo solidarnost s trpečimi Tibetanci. Na vseh koncih EU so bili miroljubni protesti. Naši kolegi in kolegice – gospod Cappato, gospa Lichtenberger, gospod Tannock in gospod Romeva i Rueda – imajo popolnoma prav: današnja resolucija ima glasno in jasno sporočilo. Memorandum mora biti osnova za nadaljnja pogajanja. Gre za dokument za doseg prave avtonomije v okviru kitajske ustave. Osamitev Tibeta se mora končati – tako za prebivalce kot tudi turiste in novinarje. Dobiti moramo tudi odgovor za 600 zaprtih Tibetancev.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, Parlament ne sme dovoliti, da bi nedavni krik bolečine dalajlame zamrl neslišan. Samo nekaj mesecev tega smo mu prisluhnili v Bruslju, vsi ga poznamo kot plemenitega moža, mirovnika, glasnika tibetanske kulture, ki je kultura skladnosti in bratstva *par excellence*. In prav v duhu teh vrednot je dalajlama od svojih „kitajskih bratov“ zahteval – seveda odločno – legitimno in pravo avtonomijo Tibeta, ob tem pa govoril tudi o mučenju in grozljivem trpljenju njegovega ljudstva in dežele. To je zahteva, ki bi jo Evropska unija morala s ponosom podpreti. To je naša politična in institucionalna dolžnost v imenu demokracije, človekovih pravic in vrednot svobode. Tibetanci vidijo v Evropi svoje edino upanje, zato jih resnično ne smemo razočarati.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, Krščanski demokrati nedvomno priznavamo suverenost Ljudske republike Kitajske na njenem ozemlju, vključno s Tibetom.

Vseeno pa zavračamo stališče Kitajske, da kakršna koli izjava Evropske unije o človekovih pravicah na Kitajskem predstavlja nedopustno poseganje v notranje zadeve Kitajske. Glede na sodobno razumevanje človekovih pravic in mednarodnega prava – ki bo, upajmo, kmalu prisotno tudi na Kitajskem – mora mednarodna skupnost izraziti svojo zaskrbljenost glede človekovih pravic kjer koli po svetu, zlasti v zelo očitnih primerih.

Kako bi sicer Mednarodno kazensko sodišče ukrepalo proti zločinom nad človeštvom v državah nekdanje Jugoslavije in o tem razsodilo, če ne bi imelo pravice do poseganja zaradi zaščite človekovih pravic.

Ljudska republika Kitajska in njena vlada bi torej morali uvideti, da razprava o človekovih pravicah, kot so svoboda zbiranja, svoboda neodvisnega tiska, verska svoboda in pravice kulturnih manjšin v Tibetu in v drugih delih Kitajske, ne predstavlja nedopustnega poseganja. Soočiti se mora s to razpravo.

Naša glavna današnja skrb je prošnja – zato v tem pogledu ne morem razumeti gospoda Forda, resda je bil vedno bolj na strani kitajske vlade – Ljudski republiki Kitajski in njeni vladi, da nadaljuje s pogajanjem z dalajlamo kot vodjem velike večine Tibetancev.

Če sem iskren – kot je povedal tudi moj kolega – vlada je lani nadaljevala s pogajanjem, vendar jih je po olimpijskih igrah prekinila. Vse to nas sili v razmišljanje, da so ti pogovori potekali le med olimpijskimi igrami, da bi preusmerili našo pozornost. Vendar pa, gospod Ford, ne bomo dovolili, da bi nam preusmerjali pozornost. To zadevo bomo uvrščali na dnevni red znova in znova, kitajsko vlado pa pozivamo, da vzpostavi stvarna in resna pogajanja z dalajlamo, ker se v Tibetu človekove pravice še vedno kršijo in moramo zagotoviti, da se to spremeni.

Marcin Libicki (UEN). – (PL) Gospa predsednica, če danes že razpravljamo o usodi preganjanih Tibetancev, potem se moramo zavedati, da se bodo njihove možnosti izboljšale samo, če bo vsa mednarodna skupnost izvajala politični pritisk na Kitajsko. Zato moram v tem pogledu tudi poudariti, da bodo vsa prizadevanja gospe Ferrero-Waldner in drugih, ki lahko vplivajo na svetovno politiko, gotovo obrodila sadove.

Prav tako naj poudarim, da sem s skrajnim obžalovanjem poslušala govor predstavnika Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu, ki je trdil, da so zločini Kitajske opravičeni z izgradnjo železnice do Tibeta. To me spominja na čase, ko je v Evropi izgradnja cest opravičevala izgradnjo koncentracijskih taborišč. Ne moremo dovoliti, da bi se železnice in ceste gradile na bolečini in trpljenju preganjanih ljudi.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Gospa predsednica, pred letom sem stal na tem mestu, ko smo razpravljali o nemirih v Tibetu. Kitajsko smo rotili, naj medijem in mednarodnim organizacijam dovoli dostop do tega območja, in z veseljem lahko povem, da smo kot Parlament tedaj pozvali k resnemu dialogu med Kitajsko in dalajlamo.

Lani je Kitajska z organizacijo in izvedbo olimpijskih iger celemu svetu pokazala, da je država, ki se je sposobna preobraziti in navdušiti svet. V pripravi na olimpijske igre je Kitajska tujim novinarjem dopustila nekaj manevrskega prostora. Cenim, da je tačasna odobritev svobode tiska veljala za tuje novinarje. Žal pa je bila kratkega veka. Prejšnji terek novinarji niso smeli v Tibet, da bi poročali o tamkajšnji situaciji.

Močno obžalujem dejstvo, da kitajska vlada ne zagotavlja več svobode tiska. Obenem pa tudi ni nikakršne svobode tiska za novinarje na Kitajskem. Kitajski novinarji izvajajo sistem samocenzure, ki od njih zahteva, da povzemajo stališča vlade. V tem primeru gre tudi za velik razkorak med zakonom – ki je dober in zagotavlja svobodo tiska – in stvarnostjo, kjer se novinarji sami sebe omejujejo. Vsi mediji se morajo podrediti cenzorskim dekretom strank.

Poleg tega pa vlada blokira tudi spletne strani. Uporabniki interneta se o političnih dogodkih obveščajo takoj, ko se zgodijo. Za vzpostavitev dialoga med Tibetanci in Kitajci – med prebivalci, med ljudmi – je nujno, da imajo prave informacije. Pogajanja lahko potekajo samo na podlagi dejstev, svoboda tiska na Kitajskem pa je predpogoj, da se to zgodi. Imeti morajo svobodo pisanja, ki bo novinarjem omogočila, da ostale Kitajce obveščajo o dogajanju v Tibetu.

Daj, Evropa, udari s pestjo po mizi in se postavi v bran človekovim pravicam na Kitajskem. To je nujen korak, če želimo, da se dialog med Kitajsko in Tibetom nadaljuje. Naj Kitajska stori ta korak v pravo smer in utre pot dialogu oziroma z besedami kitajskega filozofa Laozija: „Tisoč milj dolgo potovanje se začne z enim samim korakom.“

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) V času žalostnih dogodkov marca 2008 v Tibetu sem bila na Kitajskem in sem lahko dogodkom sledila le prek interneta, saj nam Tibeta niso dovolili obiskati. Takrat sem videla, kako zelo prebivalci Tibeta potrebujejo našo pomoč.

Trdno sem prepričana, da mora Evropski parlament prek te resolucije kitajski vladi prenesti besede njegove svetosti dalajlame o tem, da Tibet nima separatističnih teženj in želi le priznavanje tibetanske kulturne avtonomije znotraj Kitajske.

Razumem, da želi EU vzpostaviti dobre gospodarske odnose s Kitajsko in o tem smo razpravljali na pogovorih s kitajsko vlado in poslanci v Pekingu v okviru obiska delegacije Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov marca 2008. Ne glede na to pa ne moremo biti brezbrizni do razmer v Tibetu ali do nenehnih kršitev človekovih pravic, povračilnih ukrepov, trpljenja in nasilja.

Ob 50. obletnici odhoda dalajlame v izgnanstvo v Indijo pričakujem, da bodo kitajske oblasti neodvisnim opazovalcem in tujim medijem dovolile neomejen dostop do Tibeta, da lahko na licu mesta ocenijo razmere.

Victor Boştinaru (PSE). – (RO) Komisarka, naj se vam zahvalim za uravnoteženo stališče, ki ste ga danes na plenarni seji ponovno predstavili.

Odnosi Evropske unije s Kitajsko so strateškega pomena za vse poslanke in poslance Evropskega parlamenta in imajo ter bodo tudi v prihodnje imeli velike posledice za svet. Pričakoval bi, da bomo razpravljali o sodelovanju Evropske unije s Kitajsko pri reformiranju svetovnega finančnega sistema, z upoštevanjem uravnoteženega in konstruktivnega stališča Kitajske, zlasti sedaj, pred vrhom G20 v Londonu. Ne bi mogel biti boljši čas, da tudi Afriko vključimo v skupno agendo, če upoštevamo, kako veliko vlogo ima tam Kitajska, in še bi lahko nadaljeval.

Kljub tem tako očitnim vprašanjem, kljub agendi Evropske komisije za Kitajsko in nasprotno od precej bolj dosledne in uravnotežene agende 27 držav članic v zvezi s Kitajsko, z obžalovanjem opažam, da v Evropskem parlamentu ta strateški odnos ponovno sprevračamo v sporno temo in orodje volilne kampanje političnih skupin.

Človekove pravice so in morajo biti glavna prioriteta, niso pa edina.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Gospa predsednica, v zgodnjih 50. letih prejšnjega stoletja je kitajska vlada tibetanske predstavnike prisilila v podpis sporazuma, v katerem je Tibetu zagotavljala obsežno avtonomijo. Ta zagotovila so izpuhtela. Zaradi pritiska javnosti in strahu pred bojkotom olimpijskih iger je kitajska vlada začela pogajanja s predstavniki dalajlame. Vendar pa so bila ta pogajanja na sramotno nizki ravni in dialog je spominjal na komunikacijo med televizijama, ki sta nastavljeni vsak na svoj kanal.

Ne želimo dialoga, želimo pogajanja. Želimo, da se Kitajci pogodijo s predstavniki dalajlame na osnovi predlaganega memoranduma. Če kitajska vlada meni, da memorandum ni dobra osnova, naj svoje mnenje utemelji, ne pa da se skriva za splošno izjavo, da je memorandum le zahteva Tibetancev po neodvisnosti, kar nikakor ni res.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Gospa predsednica, v celoti podpiram besede komisarke, da sta dialog in sodelovanje ključnega pomena. Obenem pa je treba tudi priznati, da je to, čemur smo priča danes, popolno pomanjkanje politične volje kitajske strani, da bi s predstavniki dalajlame vzpostavila resen in k rezultatom usmerjen dialog.

Za mnoge od nas je primer Tibeta oziroma njegove avtonomije preskusni kamen za kitajske oblasti. Tibet je odraz stanja na področju človekovih pravic na Kitajskem in tudi odraz, kako ravna z zagovorniki človekovih pravic, kot je Hu Jia, dobitnik nagrade Saharov. Sedaj v dvorani ne vidim gospoda Forda, vendar pa mu želim zatrditi, da so bile človekove pravice vedno na vrhu naše politične agende in bodo tudi v prihodnje.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Gospa predsednica, kitajska vlada je obletnico zasedbe Tibeta poimenovala „osvoboditev sužnjev“. Žal je ta orwellovski način izražanja še vedno prisoten: suženjstvo je svoboda, laži so resnica. Kaže pa tudi to, da so kitajski komunistični voditelji postali dolgoletni ujetniki svoje lastne slabe vesti.

Dodelitev statusa prave avtonomije Tibetu je tesno povezana z razumevanjem sporočila z drugim datumom, kmalu bo namreč 20 let od zahteve študentov po demokraciji na Trgu nebeškega miru.

Vzpostavitev prave demokracije na Kitajskem je ključ do rešitve za Tibet, vendar pa se čas izteka in veliko bo odvisno od naše moralne odločenosti.

Pozivam tudi predsedstvo Sveta, da ob tej priložnosti poda izjavo, podobno naši resoluciji, in enako tudi junija, ko bomo obeležili pokol na Trgu nebeškega miru.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, ta krajša razprava je ponovno jasno pokazala našo zaskrbljenost nad razmerami v Tibetu. Posredovanja so izpostavila, da je ta skrb še 50 let po tibetanski vstaji enako stvarna in legitimna, kot je bila 10. marca 1959. Poleg tega pa menim, da je naša razprava izpostavila, kako nujno je za obe strani, da takoj nadaljujeta z dialogom. Pravim „dialog“, ker je dialog vedno prvi pomemben korak, preden se začno pogajanja. To je tudi najboljši način, da se izognemo frustraciji in nasilju med mladimi Tibetanci. Mislim, da je to zelo pomemben razlog. Zato je bolj vsebinski dialog v interesu obeh strani.

Dalajlama je cenjen verski voditelj in med drugim tudi dobitnik Nobelove nagrade za mir. Posamezni evropski voditelji so se sicer srečali z njim v različnih, a večinoma verskih kontekstih, vendar pa srečanja v političnem kontekstu niso del naše politike. Ob tem naj povem še, da si pogosto izmenjujemo mnenja z njegovimi odposlanci, zlasti o napredku dialoga, in s tem bomo tudi nadaljevali.

Predsednica. – Razprava je končana.

Tudi jaz upam, da bodo Tibetanci dosegli svobodo in da jim ne bo treba živeti pod nadzorom katere koli države ali vere.

V skladu s členom 108(5) Poslovnika sem prejela pet predlogov resolucij⁽¹⁾.

Glasovanje bo potekalo danes ob 12.00.

Pisne izjave (člen 142)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Tibetanski begunci že 50 let pozivajo k spoštovanju njihovih temeljnih pravic. Prepričan sem, da sta spoštovanje teh pravic in ponovna vzpostavitev dialoga s Tibetanci nedvomno v interesu Kitajske. V današnjem svetu je podoba neke države, ki jo kaže svetu, pomemben del njenega delovanja v svetovnem gospodarstvu in tudi v mednarodnem sodelovanju. Nepripravljenost Kitajske, da vzpostavi dialog s predstavniki dalajlame, in njeno zavračanje izredno zmernih zahtev Tibetancev pa tej podobi škoduje. Pogajanje o pravicah, ki so skladne z načeli kitajske ustave, Kitajski ne prinaša nobenega večjega tveganja. Dejansko je ravno obratno. Velike države in veliki narodi bi morali biti plemeniti. Tako ravnanje dokazuje njihovo veličino.

Vzpostavitev dialoga s Tibetom daje Kitajski priložnost, da pokaže svojo dobro, pozitivno stran. Izkazovanje solidarnosti Tibetu in Tibetancem ni protikitajsko. Gre za izraz skrbi za človekove pravice, versko in jezikovno svobodo, kulturno raznolikost in pravico do ohranjanja nacionalne identitete in avtonomije. Torej ne posegamo v notranje zadeve Kitajske, ampak poskušamo le zaščititi standarde in vrednote, ki so za nas pomembne kjer koli – v Evropi, Aziji in po vsem svetu. Kitajska pri tem ni nobena izjema. Ščitimo pravice majhnih narodov, tudi ko se to izkaže kot nadležno ali neprijetno. To pa zato, ker verjamemo, da je to pravi pristop.

(Seja je bila prekinjena ob 11.55 in se je nadaljevala ob 12.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING

Predsednik

7. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Rezultati in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

7.1. Boljše poklicne možnosti in večja mobilnost: evropsko partnerstvo za raziskovalce (A6-0067/2009, Pia Elda Locatelli) (glasovanje)

7.2. Varstvo potrošnikov, zlasti mladoletnih, pri uporabi video iger (A6-0051/2009, Toine Manders) (glasovanje)

7.3. Razvijanje skupnega zračnega prostora z Izraelom (A6-0090/2009, Luca Romagnoli) (glasovanje)

7.4. Večletni načrt za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju (glasovanje)

7.5. Poslabšanje humanitarnih razmer na Šrilanki (glasovanje)

7.6. Problematika slabšanja stanja kmetijskih površin v EU (A6-0086/2009, Vincenzo Aita) (glasovanje)

7.7. Sodelovanje delavcev v podjetjih z evropskim statutom (glasovanje)

7.8. Otroci migrantov (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 7:

Philip Bushill-Matthews, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, zadnji, 7. odstavek vam nalaga, da to resolucijo posredujete Komisiji, Svetu in vsem ostalim imenitnim organom, vključno z Odborom regij in Evropskim ekonomsko-socialnim odborom, ter socialnim partnerjem, vendar pa vam ne nalaga, kar je nenavadno, da jo posredujete parlamentom držav članic. Zato bi želel odpraviti to pomanjkljivost in predlagam zelo preprosto ustno spremembo: „in parlamentom držav članic“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

7.9. Poročilo o napredku Hrvaške za leto 2008 (glasovanje)

Pred glasovanjem o spremembi 13:

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Hvala, gospod predsednik. V zadnjih nekaj dneh je bilo veliko razprav med skupinami, nekatere od njih so dejansko potekale še nekaj minut nazaj. Naslednja sprememba je po mojem mnenju dobila najširše soglasje Parlamenta in po neposrednih informacijah, ki sem jih dobil, se je o njej glasovalo s soglasjem Hrvaške in Slovenije.

V slovenščini se sprememba glasi, kot sledi:

– „Ponovno opozarja na neformalni dogovor, ki sta ga dne 26. avgusta 2007 dosegla predsednika vlad Hrvaške in Slovenije o predložitvi njunega spora o meji mednarodnemu telesu; pozdravlja pripravljenost Hrvaške in Slovenije, da sprejmeta ponudbo o mediaciji, ki jo je dala Komisija, in meni, da bi morala ta mediacija temeljiti na mednarodnem pravu; v tem pogledu se veseli hitrega napredovanja v pristopnih pogajanjih;“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

7.10. Poročilo o napredku Turčije za leto 2008 (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 4:

Andrew Duff, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, prosim, da v odstavku dodate pridevnik „laična“, tako da se stavek glasi: „stabilna, demokratična, pluralistična, laična in uspešna družba“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o spremembi 9:

Joost Lagendijk, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, po včerajšnji razpravi in posvetovanju s poročevalcem bi želel v spremembo dodati eno besedo. Ta beseda je „prehodnih“ in sprememba bi se glasila, kot sledi: „razen začasnih, prehodnih odstopanj“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o spremembi 10:

Joost Lagendijk, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, po včerajšnji razpravi bi želel zamenjati besedo „vključi“ z besedno zvezo „se posvetuje s“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

7.11. Poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2008 (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Erik Meijer, avtor. – Gospod predsednik, preden glasujemo o resoluciji o pristopnem procesu Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, ki sem jo predložil, bi želel podati tri tehnične pripombe, da se lahko vsak odloči o pravih besedilih.

Prva pripomba: ko besedilo govori o makedonskem pogajalcu v odstavku 12, bi tam moralo pisati „pogajalec za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo“. To je popolnoma v skladu s tistim, kar smo se odločili pri glasovanju o mojih poročilih iz leta 2007 in 2008.

Druga pripomba: v odstavku 18 je makedonska pravoslavna cerkev uradno ime največje verske skupnosti v državi. To je omenjeno zato, da se ta skupnost loči od srbske ortodoksne skupine. Uporaba besede „makedonska“ ne sme biti tolmačena v zvezi s katerim koli imenom države. Ker je to uradno ime ustanove, predlagam, da ga postavimo v narekovaje.

Tretja pripomba: pri besedni zvezi „po tem“ v odstavku 10 v stavku „po tem, ko bodo uresničene ključne prednostne naloge partnerstva za pristop“ se vsaj francoska in italijanska različica razlikujeta od besedil v angleščini, nemščini in nizozemščini. Za vse končne prevode predlagam uporabo originalne angleške različice.

- V zvezi z odstavkom 12:

Giorgos Dimitrakopoulos, v imenu skupine PPE-DE. – (EL) Gospod predsednik, v odstavku 12 smo imeli spremembo 1, za katero je gospod Swoboda zahteval poimensko glasovanje, kot veste, pa je gospod Swoboda spremembo 1 danes umaknil. Zato zahtevam, da se poimensko glasovanje izvede za drugi del odstavka 12.

Pred glasovanjem o spremembi 2:

Anna Ibrisagic, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, predlagala bi izbris dela besedila, tako da bi se novo besedilo drugega dela odstavka glasilo, kot sledi: „glede na nov krog pogajanj, ki je bil napovedan v okviru tako imenovanega Nimetzovega procesa, izraža upanje, da bodo vse vlade v soseščini podprle vključitev te države v EU in tako prispevale k stabilnosti in blaginji regije“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

Hannes Swoboda, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, sprva naj povem, da mislim, da ni pravično, da ste takrat, ko sem umaknil svojo spremembo, zavrnil del mojega prvotnega besedila. To ni pravično.

Vendar glede na to, kar je pravkar povedala gospa Ibrisagic, izjavljam, da to formulacijo lahko sprejmemo. Zato bi umaknil tudi svojo spremembo 3 in upam, da bo z druge strani to primerno sprejeto.

7.12. Mandat Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo (A6-0112/2009, Annemie Neyts-Uyttebroeck) (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 1(h):

Doris Pack, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospod predsednik, v dogovoru s Skupino socialdemokratov v Evropskem parlamentu in poročevalcem bi predlagala naslednji odstavek 1(h) :

– „poudarja, da bi morale osrednje dokumente, ki so bistveni za obtožbo generala Anteja Gotovine, Mladena Markača in Ivana Čermaka, predati pristojne oblasti;“. Ostalo ostane enako.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

7.13. Peti svetovni forum o vodah v Carigradu od 16. do 22. marca 2009 (glasovanje)

Po glasovanju o spremembi 5:

Inés Ayala Sender, v imenu skupine PSE. – (ES) Gospod predsednik, mednarodna razstava v Zaragozi leta 2008 se je zaključila 14. septembra. To je bila prva razstava, namenjena izključno vodi in trajnostnem razvoju, in prva, kjer je Evropski parlament igral vlogo, enakovredno Komisiji.

Po treh mesecih intenzivnih razprav, na katerih je sodelovalo več kot 2 000 strokovnjakov in nevladnih organizacij, je nastala Listina iz Zaragoze, ki odraža stanje razprav med Mehiko 2006 in Carigradom. Zato predlagamo naslednjo uvodno izjavo, ki se v slovenščini glasi:

– „ob upoštevanju Listine iz Zaragoze iz leta 2008 z naslovom ‘Nova celovita vizija o vodi’ in priporočil vodnega foruma, sprejetih 14. septembra 2008 – na zadnji dan mednarodne razstave v Zaragozi leta 2008 – in poslanih Generalnemu sekretarju Združenih narodov,“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

7.14. Posebno poročilo Računskega sodišča št. 10/2008 o razvojni pomoči ES za zdravstvene storitve v podsaharski Afriki (glasovanje)

7.15. Uresničevanje enotnega območja plačil v eurih (območja SEPA) (razprava)

7.16. Strateško partnerstvo med EU in Brazilijo (A6-0062/2009, Maria Eleni Koppa) (glasovanje)

7.17. Strateško partnerstvo med EU in Mehiko (A6-0028/2009, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra) (glasovanje)

*

* *

Predsednik. – Pred zadnjim glasovanjem, ki je vedno nedisciplinirano, bi rad nekaj povedal. To je zadnja plenarna seja, na kateri sodeluje naš generalni sekretar Harald Rømer. Pred dvema dnevoma sem vam v imenu Evropskega parlamenta na sprejemu izrekel zahvalo. Želel bi se vam pa dokončno zahvaliti tudi tukaj, na plenarni seji: hvala vam, Harald Rømer, za vaše večdesetletno služenje Evropskemu parlamentu.

(Bučen aplavz)

(Protesti)

Vsak, ki dela za Evropski parlament 36 let, si od Evropskega parlamenta zasluži le najboljše. Iskrena hvala, Harald Rømer.

(Protesti)

Vsem tistim, ki mi sedaj skačete v besedo, pa pravim, da upam, da vaši starši ne izvejo, kako se tu obnašate.

(Aplavz)

*
* *

7.18. Petdeseta obletnica tibetanske vstaje ter dialoga med dalajlamo in kitajsko vlado (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Marco Cappato, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, zahtevam, da ločeno glasovanje, ki je bilo predlagano pri odstavkih 1, 2 in 3, izvedemo s poimenskimi klicanjem.

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi E:

Marco Cappato, v imenu skupine ALDE. – (IT) Zahtevam tudi poimensko klicanje pri zadnjem glasovanju.

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

8. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: **Vincenzo Aita (A6-0086/2009)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, v zvezi s tem poročilom bi rada povedala, da me veseli, da je bila sprememba 1, ki jo je predlagala naša skupina, sprejeta, in zato pozdravljam ta napredek. Zaščita tal v Evropski uniji je izziv, vendar pa sodi v pristojnost držav članic in ne zahteva pristopa EU ali direktiv oziroma uredb EU. Zato pozdravljam izid tega glasovanja.

- Predlog resolucije (B6-0104/2009)

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, zelo sem zadovoljen s tem in rad bi se srčno zahvalil tudi gospodu Swobodi, ker je bilo to pomembno poročilo sprejeto z zelo velikim soglasjem.

Ob tej priložnosti bi rad pozval slovenske poslance, do katerih in do katerih države gojim največjo naklonjenost, da ponovno najdejo način za nadaljnje velike dosežke Slovenije v smeri evropskega povezovanja. Ta država je bila prva nova država članica, ki je uvedla evro in schengenski režim. Slovenija je pionir evropskega združevanja. Želim, da bi Slovenija v skladu s svojim nacionalnim interesom delovala kot pionir tudi v zvezi s pristopom Hrvaške k EU.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, načeloma podpiram pristop Hrvaške k Evropski uniji, toda nisem glasoval za to poročilo. Glasovanja sem se vzdržal, ker so na Hrvaškem še vedno prisotne številne težave, med njimi korupcija. Izkušnje so nas naučile, da se je korupcija v mnogih državah, ki so pristopile k Evropski uniji, preden so bile na to povsem pripravljene, dejansko povečala.

Pri tem poročilu je problem v tem, da navaja, da bi bilo morda mogoče pogajanja zaključiti leta 2009, se pravi letos, sam pa menim, da se je nespametno obvezati za določen datum. Hrvaški bi moralo biti dovoljeno, da pristopi, ko bo povsem pripravljena. To pa trenutno nikakor ni.

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Povedati moram, da si iskreno želim, da bi Hrvaška čim prej postala članica EU, in da si to želi tudi Slovenija. Če pa ji to želimo, potem ji moramo pomagati in sodelovati. Spore moramo reševati tako, da pozorno prisluhnemo vsem vpletenim stranem. V tem poročilu, v tem, kar je danes podprl Evropski parlament, pa pravzaprav ni zaznati, da smo bili uravnoteženi, ko smo odločali o t.i. hrvaško-slovenskem mejnem sporu. Če bi želeli biti uravnoteženi, potem je minimum, kar bi morali vključiti v poročilo, tudi načelo pravičnosti.

Pa še to želim povedati, da če želimo, da bomo resnično ta problem razrešili, potem bi morali zagotoviti, da bosta obe državi članici upoštevali rezultat tega mednarodnega telesa. Zato bi morala oba parlamenta vnaprej ratificirati njegov rezultat.

- Predlog resolucije (B6-0105/2009)

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hvala, gospod predsednik. Podprla sem poročilo o napredku Turčije. Pogajanja s Turčijo o pristopu k Evropski uniji predstavljajo resen izziv za vse države članice s političnega in gospodarskega vidika, pa tudi kar zadeva vprašanje varnosti. Pomembno je predvsem, da država izpolni pristopne pogoje in izkaže doslednost, zadostno natančnost in preglednost za državljane Evropske unije. Menim, da je zlasti pomembno, da se postopek nadaljuje na podlagi dobrega sodelovanja s sosednjimi državami. V tem oziru mislim, da moramo priznati napredek med Bolgarijo in Turčijo, ki ga predstavlja dogovor, dosežen na začetnih pogajanjih o zadevah, ki zaenkrat še niso rešene, namreč reševanje lastninskega vprašanja beguncev iz Trakije, za kar gre zahvala prizadevanjem Evropskega parlamenta. Ta postopek bomo spremljali posebej pozorno, saj zadeva pravice tisočih ljudi, ki jih je treba spoštovati na celotnem ozemlju Evropske unije. Trakijsko vprašanje je obenem prav tako pomembno kot odnosi med Turčijo in drugimi sosednjimi državami. Hvala.

- Predlog resolucije (B6-0104/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Vemo, kakšen preizkus so prestali naši prijatelji na Balkanu. To velja tako za Slovenijo kot Hrvaško, ko je obe državi napadla Srbija, in sočustvujemo z obema. Moram povedati, da je bilo s strani EU velikodušno, da je sprejela Slovenijo v EU, preden so bili razrešeni vsi spori med Slovenijo in Hrvaško, ter verjamem, da bi morali zdaj zavzeti podoben pristop do Hrvaške.

Žal mi je, da želijo nekateri politiki v Sloveniji zdaj blokirati pristop Hrvaške, toda to zdaj pravi gospa Jordan Cizelj, ki ima razumen in po mojem mnenju uravnotežen pristop do tega političnega vprašanja. Prepričan sem, da se bo neuraden dogovor, o katerem bosta Hrvaška in Slovenija razpravljali pod okriljem Komisije, zaključil z uspehom.

Predsednik. – Gospe in gospodje, dovolite mi, da pojasnim točko v našem poslovniku. Če želite govoriti med obrazložitvijo glasovanja, morate službe zaprositi, preden se obrazložitev začne. Seveda sem zelo prilagodljiv in prisotnim poslancem dovolim, da govorijo. Toda ne uporabljamo postopka „catch the eye“. Svoje ime morate navesti predhodno, pred obrazložitvijo glasovanja.

- Predlog resolucije (B6-0105/2009)

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Gospod predsednik, podprl sem poročilo o napredku Turčije, ker verjamem, da gre za objektivno poročilo, ki tako Turčiji kot Evropski uniji nudi priložnost, da nadaljujeta s pripravami Turčije na članstvo. Obenem bi rad izrazil določeno nezadovoljstvo nad dejstvom, da je Parlament zavrnil predlog Skupine socialdemokratov, naj se zabeleži, da je članstvo Turčije v Evropski uniji skupen cilj Turčije in Evropske unije.

Verjamem, da moramo za hitrejši napredek Turčije na področju težav, ki jih vidimo v njenem razvoju, biti tudi dovolj odprti in ne smemo naših partnerjev niti najmanj pustiti v dvomih o tem, da je cilj tega procesa še vedno dejanski sprejem Turčije v Evropsko unijo. Vloga Turčije se bo krepila in v interesu Evropske unije je, da ima med svojimi državami članicami nekrščansko državo, saj nam bo to nudilo številne priložnosti za vodenje politik, ki trenutno niso mogoče. Hvala.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Gospe in gospodje, skupina Attack glasuje proti poročilu o napredku Turčije, ker ne vidimo nobenega napredka. Dejansko tudi ni mogoče doseči nobenega napredka. Turčija ne misli na nič drugega kot na lastne interese, kamor ne sodi spoštovanje človekovih pravic ter drugih evropskih in krščanskih vrednot. Več kot 80 let Turčija ni izpolnjevala Ankarske pogodbe, po kateri Bolgariji dolguje 10 milijard USD. Samo predstavljajte si, kako bo spoštovala evropske predpise.

Včeraj je gospod Wiersma omenil, da je problem nepriznavanje armenskega genocida v letih 1915–1916. Kaj naj potem rečemo za genocid nad Bolgari, ki je trajal 500 let, kot so pokoli v mestih Stara Zagora, Batak in Peruštica, ki jih je Mednarodna evropska komisija opisala leta 1876? Gospod Wiersma je dejal tudi, da v EU ni prostora za islamsko Turčijo, toda pred 20 leti so turški islamisti v Bolgariji razstreljevali avtobuse, ki so prevažali ženske in otroke. Turčija je dejansko plačala postavitev spomenikov tem teroristom. To je sodobna Turčija, ki jo vodi fundamentalistična islamska stranka. To so njene vrednote in menimo, da niso primerne za Evropo.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, „motiti se je človeško, ponoviti napako je vražje.“ Še nikoli ni bil ta rek tako primeren kot v obžalovanju vredni sagi o pristopnih pogajanjih s Turčijo.

Od leta 2005 nam predstavljate enaka negativna poročila o človekovih pravicah, spoštovanju manjšin in zavezah, danih Uniji, obenem pa ostaja cilj pristopa nespremenjen.

Toda to ni dejanski problem. Osnovno vprašanje je v dejstvu, da Evropejci ne želijo sprejeti posledic svobode ustanavljanja, ki bi neizogibno izhajale iz pristopa.

Prav tako gre za dejstvo, da Turčija geografsko, kulturno, jezikovno in duhovno sodi v področje, ki ni Evropa. Zato moramo opustiti to fikcijo; opustiti moramo pretvarjanje glede pristopa in nemudoma sprožiti praktična pogajanja, z drugimi besedami, stremeti moramo k partnerstvu na osnovi naših vzajemnih in medsebojnih interesov. Ta pristopni postopek je treba opustiti.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, na ključnih področjih – človekove pravice, pravice manjšin, verska svoboda, svoboda izražanja – Turčija praktično ni dosegla napredka, v zadnjih nekaj dneh pa je celo nekoliko nazadovala.

Toda ne glede na to Komisija trdi, da smo kljub temu obvezani zavzeti pozitivno stališče, saj je Turčija pomemben strateški partner. To drži, toda to je stvar zunanje politike. Dejstvo, da potrebujemo strateška partnerstva, ni pristopno merilo.

Vendarle sem nedvoumno glasoval za poročilo, ker je bil poziv socialistov, naj se poročilo usmeri na pristop, zavrnen. Poročilo predstavlja izjemen uspeh in preboj za nas, ker se izrecno izogne opredelitvi pristopa kot cilja in ker omenja dolgotrajen, odprt proces, katerega izid je še vedno nejasen. Ljubši bi nam bil „ne“ polnopravnemu članstvu, toda besedilo poročila se vseeno temu približa, zato predstavlja velik uspeh za tiste izmed nas, ki z veseljem rečejo „da“ partnerstvu s Turčijo v sklopu naše zunanje politike, toda „ne“ njenemu pristopu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, vzdržal sem se glasovanja o poročilu o Turčiji, ker čeprav to poročilo vsebuje popoln katalog kritik v zvezi s številnimi krivicami, ki se še vedno dogajajo v Turčiji, verjamem, da je moral biti edini možen zaključek tega poročila, da je treba pogajanja ustaviti, in to za stalno, saj po treh letih še ni nobenega omembe vrednega izboljšanja stanja v Turčiji.

V vsakem primeru menim, da mora Evropska unija ostati evropski projekt in da zato v Evropski uniji ne sme biti prostora za državo, kot je Turčija, ki ni evropska država.

Včeraj je član Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu dejal, da ne bi nikoli sprejel nadaljnje islamizacije Turčije. Upam, da se bodo on in njegova skupina izrekli tudi proti islamizaciji Evrope, čeprav se tega ne nadejam.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospod predsednik, to poročilo razlaga napredek Turčije v smeri morebitnega članstva v EU. To je možen cilj, ki ga podpiram. Imam pa nekaj pomislekov glede napredka Turčije v smeri članstva.

Eden izmed njih je postopno propadanje laičnega republikanskega ideala in razraščanje vere v politiki. Skrbijo me tudi nekatere zlorabe človekovih pravic v Turčiji, ki so bile zabeležene, in nekateri ukrepi, ki so bili uvedeni proti manjšinskim skupnostim. Preden začnemo razmišljati o članstvu Turčije, moramo videti, da se izvajajo ukrepi na nekaterih izmed teh področij.

Za nas pa je pomembno tudi, da smo pošteni s Turčijo ter da jasno in nedvoumno povemo, da če izpolni vse pogoje, ki so jih izpolnile druge države članice, ima pravico, da se pridruži. Ni prav, da posamezni voditelji držav članic postavljajo nepravilne in neuravnotežene ovire na pot Turčije do članstva. Če Turčija izpolni pogoje, se ima pravico pridružiti in ji je to treba dovoliti. Potrebujemo EU, ki je širša in ne globlja.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo o Turčiji zaradi pozitivnih elementov za Ciper v odstavkih 32 in 40, čeprav se ne strinjam z vsebino sprememb 9 in 10.

Sprememba 9 uvaja nesprejemljivo stališče o – resda začasnih – odstopanjih od načel, na katerih temelji Evropska unija, vključno s štirimi osnovnimi svoboščinami. To je bilo narejeno v času pogajanj med voditelji dveh skupnosti na Cipru, ki lahko edini odločajo o zadevi.

Sprememba 10 pa je nasprotna dejstvu, da je SZVP del pravnega reda Skupnosti za EU in države članice, tretje države pa niso upravičene do *carte blanche* za sodelovanje v postopkih načrtovanja in odločanja.

- Predlog resolucije (B6-0106/2009)

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (HU) Zadnja tri leta je bila Makedonija država kandidatka za članstvo v EU. Kljub temu se pristopna pogajanja še niso začela. Če Evropska unija ne bo takoj odločno ukrepala, ima lahko posledična izguba verodostojnosti destabilizacijske posledice za regijo. Makedonija je precej napredovala v zadnjih nekaj letih, dosegla dobre gospodarske rezultate, se približala delujočemu tržnemu gospodarstvu in zabeležila uspeh na področju priprave zakonodaje. Vlada, opozicija, civilna družba in javno mnenje so dosegli soglasje, da bi čim prej izpolnili kopenhavnska merila. Prav tako je dobro organizirano sobivanje nacionalne in etničnih skupnosti. Grško trdovratno oviranje začetka pristopnih pogajanj je nerazumljivo. Ime države ne sme biti ovira! Dvostranska pogajanja o imenu lahko potekajo sočasno. Podpiram poročilo, ker Makedoncem pošilja pomembno sporočilo in bo dalo odločilen zagon za začetek pristnih pogajanj pred iztekom tega leta. Hvala lepa.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, poročilo pošilja pomemben signal državi, ki ima vlogo pri stabilizaciji, vzorno zakonodajo o manjšinah, široko vladno večino, v kateri so zastopane vse narodnosti, in sledi jasni evropski usmerjenosti pod vodstvom predsednika vlade Gruevskega. Zato sem z veseljem glasoval za to poročilo in verjamem, da moramo poudariti zlasti dve točki: prvič, želimo, da nam Svet in Komisija letos povesta, kdaj naj bi se začela pristopna pogajanja, in drugič, ne bomo dovolili nobenega dvostranskega zdraharstva, še posebej ne v zvezi s tem bizarnim vprašanjem glede imena. Država se imenuje Makedonija, naj je to nekaterim pogodu ali ne, in moramo končno začeti gladiti njeno pot proti Evropi.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu gospoda Meijerja, ker jaz in moja stranka menimo, da je treba po pristopu Hrvaške širitev ustaviti za nedoločeno obdobje. Evropski državljani nočejo imeti opravka z nadaljnjo kratko- ali srednjeročno širitvijo, zagotovo pa ne s širitvijo za vključitev Turčije. Vendar je čas, da ta Parlament vsaj enkrat posluša tiste, ki naj bi jih zastopal.

V tem pogledu nasprotujem tudi začetku pristopnih pogajanj z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, h katerim poziva ta Parlament, kot tudi možnosti vključitve za celotni Zahodni Balkan. Nekatere izmed teh držav ali entitet so v celoti islamske in, kar zadeva mene, jim ne bi smeli dovoliti, da se pridružijo Evropski uniji.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Gospod predsednik, zelo zadovoljen sem bil z današnjim glasovanjem.

Makedonijo sem obiskal pred kratkim v imenu Westminsterke fundacije za demokracijo, ki jo je ustanovila Margaret Thatcher, ko je bila predsednica vlade moje države, in spoznal sem državo z močnimi političnimi strankami in izjemno davčno politiko, nespremenljivo stopnjo davka na dobiček in dohodnino ter rastočim gospodarstvom. V tej državi bodo prihajajoči mesec potekale svobodne, pravične in poštene volitve – verjetno boljše, kot smo jih nedavno imeli v Združenem kraljestvu, z glasovanjem po pošti. Takšni državi bi moralo biti dovoljeno, da se pridruži Evropski uniji, če tako želi, na podlagi samoopredelitve –, zato bi morali moji prejšnji kolegi morda razmisliti o tej zadevi.

Danes smo bili priča pomembni spremembi, saj so se grški člani Parlamenta izkazali za absurde in so postali tarča posmeha zaradi svojih trditev o imenu te države, namreč Republike Makedonije.

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospod predsednik, za gospodom Heaton-Harrisom je težko govoriti, saj je izrekel več stvari, ki sem jih hotel izpostaviti tudi sam. Zdi se mi naravnost absurdno, da Grčija še naprej vztraja s to dolgotrajno in, odkrito povedano, nesmiselno tirado zaradi imena Makedonije. V mojem volilnem okrožju je nekaj čudovitih okrožij – Durham, Northumberland – in dejansko me niti ne moti, če se želi druga država članica imenovati po teh prekrasnih okrožjih.

Oviranje pristopnih pogajanj ne zaradi etničnega spora ali demokratičnega spora ali spora glede človekovih pravic, temveč zgolj zato, ker se država želi imenovati Makedonija, je naravnost nesmiselno. Upam, da bodo grški poslanci to spoznali. Upam, da se bo Makedonijo ocenjevalo glede na neodvisna merila, ki veljajo za vse druge, in če izpolni te pogoje, če je demokratična, laična država, če izvaja prave politike o človekovih pravicah, mora biti kot vse druge države članice upravičena do pridružitve, ne da ji Grčija izreka nesmiseln veto samo zaradi imena.

- Predlog resolucije (B6-0140/2009)

Martin Callanan (PPE-DE). – Gospod predsednik, Tamilske tigre so EU in ZDA označile kot teroristično skupino, toda k sreči se zdi, da se njihova krvoželjna kampanja za neodvisno tamilsko domovino morda bliža koncu. Šrilanka si zasluži živeti v miru kot mi v Evropi.

Kot drugi kolegi v tem Parlamentu podpiram enotno državo Šrilanka. Mislim, da je primerno zapisati tudi, da menim, da bi bilo pametno znotraj te enotne države Tamilcem dati določeno avtonomnost. Ne podpiram nasilnega pohoda Tigrov in mislim, da je dejansko nujno, da se vojski Šrilanke dovoli nadaljevati vojaško akcijo proti Tamilskim tigrom.

Prav tako pa je primerno priznati, da na Šrilanki trenutno vlada humanitarna kriza in da je treba organizacijam za pomoč omogočiti dostop. Zato je morda smiselno pozvati k zaustavitvi bojev, da se organizacijam za pomoč omogoči dostop, civilistom pa odhod s spornih območij. Zatem pa moramo dovoliti vojski, da nadaljuje s svojo akcijo.

- Poročilo: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, širjenje korpusa mednarodne sodne prakse, ki nima korenin v nobeni izvoljeni nacionalni zakonodaji, je eden izmed najbolj skrb vzbujajočih pojavov našega časa. S tem ne bomo le razveljavili 300 let veljavne pravne razlage teritorialne odgovornosti, namreč da odgovornost za zločin sodi na območje, kjer se je zgodil, temveč se vračamo k predstavi iz časov pred sodobnostjo, namreč da ljudje, ki odločajo o zakonih, niso odgovorni ljudem, ki živijo pod njihovo vlado, ampak odgovarjajo samo lastni vesti.

Morda se zdi povsem smiselno, da če človek, kot je Milošević ali Karadžić, ni pripeljan pred obličje pravice v lastni državi, moramo nekaj ukreniti mi. Toda diktatorjem, kot je Milošević, očitamo ravno to, da so spridili demokracijo lastne države in se postavili nad zakon. Če se ta težava prenese na mednarodno raven, se spustimo na njegov nivo, kot smo se pri farsu med sojenjem v Haagu, kjer se je v šestih letih 27-krat spremenil pravni postopek in določil zagovornik, na koncu pa ni bilo obsodbe.

Ne zagovarjam gospoda Miloševića: bil je poguben in nemoralen komunist. Toda slabi ljudje si zaslužijo pravico – posebej slabi ljudje si jo zaslužijo – in če je ne dobijo, smo na izgubi preostali ljudje.

- Predlog resolucije (B6-0113/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, vsi vemo, kako pomembna je voda in zlasti v državah v razvoju, kjer je dostop do vode zelo težak, najbolj trpijo mlada dekleta in ženske. Njihove možnosti izobraževanja so bistveno slabše, ker nosijo vodo, če se lahko tako izrazim. Temu sem bila priča v Indiji na obisku delegacije in zelo pomembno je, da vložimo več v upravljanje voda in poskrbimo, da to ne postane ovira za napredek mladih deklet in žensk na področju izobraževanja.

Zlasti pozdravljam glasovanje o odstavku 2, kjer je navedeno, da je voda javna dobrina in jo mora nadzirati javnost, ne glede na to, kako se upravlja. Gre za dragocen vir, ki je namenjen dobrobiti javnosti in ne nadzoru ali dobičku posameznikov.

Marian Harkin (ALDE). – Gospod predsednik, tudi jaz močno podpiram naš predlog resolucije o vodi in pozdravljam naše glasovanje o odstavku 2, kjer odločno izjavljamo, da je voda javna dobrina in jo mora nadzirati javnost. Osebnostno močno nasprotujem privatizaciji vode.

V zadnjih časih smo videli, kako je neizprosno pehanje za dobičkom privedlo svetovno gospodarstvo na kolena. Niti najmanj si ne želimo, da bi se enako zgodilo z vodo. Da bi zagotovili kakovost vode in nenehne izboljšave sistema oskrbe so potrebna neprekinjena vlaganja v prenosni sistem. V zasebnem sektorju za to ni vzpodbude, obstaja seveda skušnjava, da se enostavno poviša cena za potrošnika, namesto da se vlaga v posodobitev prenosnega sistema. To sem na lastne oči videla v mojem okrožju Sligo, kjer bodo določeni sektorji skupnosti na koncu plačevali več za vodo, kot je pravično, ker zasebni sektor preprosto premalo vlaga v prenosni sistem.

- Poročilo: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Gospod predsednik, glasovala sem za to resolucijo in poročilo, vendar imam nekaj pomislekov. Danes zjutraj je Komisija izjavila, da ne vemo, kam je trenutno usmerjena STO, ter zato tudi ne, kako je povezana v strateško partnerstvo.

Ne smemo dopustiti situacije, ko bi imel strateški dogovor o partnerstvu – ali dejansko dogovor o svetovni trgovini – negativen vpliv na zanesljivo preskrbo Evrope s hrano. Ponovno izpostavljam vprašanje proizvodnih standardov za živila, ki so višji v Evropski uniji. Naše proizvajalce doleti kazen, če jih ne izpolnjujejo. Ne smemo dopustiti, da se vnašajo živila iz tretjih držav – Brazilije ali drugod –, ki ne izpolnjujejo naših proizvodnih standardov in zaradi česar prihaja do zelo nepoštenih konkurenca med proizvajalci živil in kmetijskih proizvodov v Evropski uniji.

- Poročilo: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, seveda je strateško partnerstvo med Evropsko unijo in Mehiko ter seveda državami, kot je Brazilija, dobro in v interesu EU. Poročilo samo je zelo uravnoteženo, toda kar po mojem mnenju ni v interesu Evrope – in bo tudi sprožilo celo vrsto vprašanj v širši javnosti –, je določba poročila, ki poziva k sklenitvi skupnega sporazuma o politiki priseljevanja. To ne obeta nič dobrega in zato sem se vzdržal glasovanja o tem poročilu.

- Predlog resolucije (B6-0135/2009)

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Tudi jaz sem glasovala za resolucijo o razmerah v Tibetu ob 50. obletnici tibetanske vstaje, ker so kitajske oblasti nedavno poostrele varnost v Tibetu ter novinarjem in tujcem prepovedale vstop v regijo.

Današnja razprava v Evropskem parlamentu širi sporočilo, da nas izjemno skrbi za razmere v Tibetu, zlasti zaradi trpljenja in povračilnih ukrepov do nedolžnih prebivalcev.

Svet pozivam, naj ustanovi „odbor resnice“ v skladu z resolucijo, ki bo ugotovil, kaj se je resnično dogajalo pri pogajanjih med Ljudsko republiko Kitajsko in odposlanci njegove svetosti dalajlame.

Kitajsko vlado pozivam, da takoj izpusti vse ljudi, ki so bili aretirani samo zaradi sodelovanja v mirnem protestu.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, prevzemam besedo, da izrazim zadovoljstvo nad široko podporo, ki jo je skupščina dala predlogu, ki smo ga predložili z gospodom Pannello in gospodom Onyskiewiczem. Predlog pa je naredil nekaj drugega, kot smo slišali danes od gospe Ferrero-Waldner; namreč, postavi se na določeno stran: na stran iskanja pravice, pravih razlogov za prekinitev pogajanj med Kitajci in Tibetanci, namesto da bi na to gledal z nevtralnega stališča, kot to na žalost še vedno početa Komisija in Svet, kot da bi bilo dovolj, da samo upamo na dialog med obema stranema.

Želim poudariti, da zelo težko razumem vedenje Skupine socialdemokratov v Evropskem parlamentu; najprej so razpravi nasprotovali, nato so nasprotovali vložitvi resolucije, zatem pa so dejansko glasovali proti njej, gospod Ford pa nam je ponudil politično razlago, da sprejemamo preveč resolucij o Tibetu. Morda stranka in gospod Ford ne razumeta – ali pa še predobro razumeta – da je tu na kocki veliko več; svoboda in demokracija več kot milijarde kitajskih državljanov kot tudi Tibetancev.

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospod predsednik, samo po sebi je umevno, da sem glasoval za to resolucijo; čeprav si seveda ne smemo dovoliti misliti, da bo ta pravzaprav neškodljiva resolucija naredila pomemben vtis na totalitarni komunistični režim v državi Kitajski, s katero pa kljub vsemu z veseljem trgujemo.

Večji vpliv bi imeli na režim, če bi imela ta Parlament in Svet dovolj poguma, da bi izjavila, da sta bili okupacija in zatem priključitev Tibeta v nasprotju z mednarodno zakonodajo in ju kot taki Evropska unija ne more priznati. Vztrajno moramo ponavljati sporočilo, da mora biti Tibet neodvisna država in ne avtonomna provinca Kitajske ter da sta se genocid in etnocid dogajala in se dogajata v Tibetu.

9. Predložitev skupnih stališč Sveta: glej zapisnik

10. Obrazložitev glasovanja (nadaljevanje)

Ustne obrazložitve glasovanja (nadaljevanje)

- Predlog resolucije (B6-0135/2009)

Daniel Hannan (NI). – Gospod predsednik, Tibetanci si kot vsi narodi želijo živeti po svojih zakonih in s svojimi ljudmi, kitajska vlada pa jim odreka nacionalno željo, sklicujoč se na vrsto argumentov o ukinitvi fevdalizma ter premagovanju suženjstva in vraževerja.

Na koncu ne gre za nič drugega kot različico tistega, kar je Engels poimenoval „lažna zavest“: mislijo, da Tibetanci v resnici ne razumejo problema in jim zato ne pripada polna demokracija.

Pozivam poslance tega Parlamenta, da razmislijo o ironični podobnosti med tem argumentom in tistim, ki je bil dan po negativnih glasovih Francije, Nizozemske in Irske. V tej dvorani smo nenehno poslušali, da ljudje niso pravilno razumeli problema, da so v resnici glasovali o nečem drugem – proti gospodu Chiracu ali proti pridružitvi Turčije ali proti anglosaksonskemu liberalizmu – ter da niso razumeli problema in bi potrebovali boljše informacije.

Verjamem, da ljudje, bodisi v Tibetu bodisi narodi Evropske unije, poznajo svoje želje in hotenja ter jim je treba dovoliti, da jih izrazijo prek glasovanja. Vem, da dolgočim kot Kato starejši, toda njemu so sčasoma prisluhnili in ponavljam, kot sem v vseh svojih govorih, da bi morali imeti referendum o Lizbonski pogodbi. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Pisne obrazložitve glasovanja**- Poročilo: Pia Elda Locatelli (A6-0067/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, v Italiji smo priča pravemu begu možganov. Ta množičen odhod raziskovalcev iz leta v leto postaja nedvoumen trend. Nobelov nagrajenec za medicino, Renato Dulbecco, je dejal, da tisti, ki želijo nadaljevati z raziskavami, odhajajo, kot so to počeli v preteklosti in iz istih razlogov. Odhajajo, ker nimajo poklicnih možnosti, primernih plač ali sredstev za raziskave ter ker so vrata raziskovalnih centrov zapahnjena, saj slednjim ne primanjkuje samo sredstev, temveč tudi organizacija za sprejem novih skupin in razvoj novih zamisli.

Italijanski raziskovalci odhajajo zaradi neobstoja infrastrukture, predvsem na področju znanosti in tehnologije, pomanjkanja sredstev, smešno nizkih plač in izbirnega sistema, ki deluje odvrtačno na najboljše kandidate in priporočila za nagrade. Odhajajo in se pritožujejo, saj naše univerze nudijo odlično osnovno pripravo. Toda vse drugo je nezadostno.

Strinjam se, da morajo države članice zagotoviti odprto, pregledno in na razpisih temelječe zaposlovanje raziskovalcev na podlagi znanstvenih dosežkov. Dosežke bi bilo treba ocenjevati na podlagi znanstvene odličnosti in znanstvenih objav. Poleg tega bi morali za dosežke na poklicni poti raziskovalca veljati tudi drugi pomembni vidiki: sposobnost za inovacije, sposobnosti vodenja na področju raziskav, sposobnosti za usposabljanje in nadzor, sodelovanje z gospodarstvom itd.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za ta predlog resolucije, ker se strinjam z idejo, da Evropa potrebuje več raziskovalcev. To poročilo je zelo pomembno, ker med drugim države članice poziva, naj izboljšajo obstoječe zaposlitvene priložnosti mladih raziskovalcev, na primer z večjim financiranjem in omogočanjem poklicnega napredovanja na podlagi dosežkov, kot so sposobnost za inovacije, staži v podjetjih itd., ne pa delovne dobe.

Avril Doyle (PPE-DE), v pisni obliki. – Poročilo poslanke Locatelli je del pregleda lizbonske strategije, s ciljem, da bi Evropa do 2010 postala najkonkurenčnejše svetovno gospodarstvo in pri tem ima osrednji pomen položaj raziskovalcev v Evropi. Opredeljena so bila štiri prednostna področja, kjer je napredek nujen, in sicer:

- odprti postopki zaposlovanja in prenosljivost nepovratnih sredstev,
- socialna varnost in pokojninsko zavarovanje,
- privlačni pogoji zaposlovanja in delovni pogoji ter
- usposabljanje, znanje in spretnosti raziskovalcev.

Ta področja se ukvarjajo z mobilnostjo, preglednostjo, oglaševanjem in podporo raziskovalcev in možnih raziskovalcev. Združitev izobraževanja, inovacij in raziskav v skladno podporno politiko je ključen del delujoče ekonomije znanja. Naša prizadevanja za boj proti „begu možganov“ in vzpostavitev „mreže

možganov“ bodo okrepili predlogi, ki bodo kar se da zmanjšali birokratske ovire in povečali podporo socialnega varstva raziskovalcev. Kot poročevalka pri EU ETS se še predobro zavedam odločilne vloge raziskav in potrebe po negovanju nadarjenosti in uma, s čimer bi lahko premagali velike podnebne izzive, s katerimi se soočamo. Z veseljem potrjujem uvedbo Zveze za inovacije med UCD in TCD na Irskem, ki predstavlja dober zgled investiranja v raziskovalce na začetku njihove poklicne poti.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Kljub tekočim dogodkom, ki jasno kažejo, da je neoliberalna lizbonska strategija eden izmed instrumentov, ki so odgovorni za poslabšanje gospodarskega in socialnega stanja v Evropski uniji, poročilo vztraja, da se izvaja, s čimer se ne strinjamo.

Toda poročilo vsebuje tudi pozitivne vidike, ki jih podpiramo, zlasti v zvezi z izpolnjevanjem potreb raziskovalcev, njihovih pravic, kar zadeva pogoje dela in socialno varnost, združitev družin, pravice žensk raziskovalk in dostop mladih raziskovalcev, pa tudi poziv k večjemu financiranju raziskav in sodelovanju večjega števila raziskovalcev.

Toda ni jasno, kako bo predlagana evropska razvojna strategija zagotovila enake pravice v vseh državah članicah in splošen dostop raziskovalcev, zlasti mladih, do Evropskega partnerstva za raziskovalce, predvsem v državah, kot je Portugalska, ki ni v središču političnega odločanja v Evropski uniji, ki jo vse bolj vodijo glavne sile. Zato smo se vzdrževali glasovanja o tem poročilu.

Adam Gierek (PSE), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, ali je akademska kariera odvisna od mobilnosti? V določeni meri je. Lahko bi rekli, da ima lahko mobilnost, zlasti pri mladih raziskovalcih, pomemben vpliv na njihove dosežke v prihodnosti. Namreč zato, ker olajša dostop do novih informacij in jim omogoča, da gredo prek omejitev okolja, v katerem so se izobraževali. Toda to ni vse. Akademska kariera se začne prej, v srednji šoli, kjer mladi gradijo temelje svojega splošnega znanja, predvsem v matematiki in znanosti.

Naslednjo stopnjo predstavlja visokošolska izobrazba ter diplomski in doktorski študij. Govorim na podlagi lastnih izkušenj, ko pravim, da so mobilnost, enostaven dostop do raziskovalnih ustanov ter zanimiva in obetavna tema, ki se preučuje pod nadzorom izjemnih raziskovalcev, najpomembnejši za mlade na začetni stopnji njihove akademske kariere, in sicer bolj kot njihova pokojnina v prihodnosti.

Zato je najpomembnejši korak za pridobivanje znanstveno-raziskovalnega kadra oblikovanje pravih pogojev za tovrstni študij v okviru Evropskega tehnološkega instituta ali evropske raziskovalne infrastrukture, kar na primer vključuje podporo, ki jo zagotavljajo nepovratna sredstva za doktorat, ki so na voljo študentom iz EU in tretjih držav ter se širše objavljajo. Pogoji, ki jih nudimo z vidika družinske in poklicne stabilnosti, bodo odločali, ali bodo mladi po doktoratu odšli v gospodarstvo ali akademsko ustanovo ali se bodo vrnili v domačo državo ali še naprej potovali.

Adrian Manole (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Ko študent razmišlja o poklicni poti na področju raziskav, je treba fizično mobilnost promovirati kot izobraževalno izkušnjo, ki je virtualna mobilnost ne more nadomestiti. Zagotoviti moramo, da je najbistrejšim na voljo podpora v obliki zadostnih sredstev in človeških virov. Za nekatere to pomeni dostop do virov prek meja domače države.

Koristi (na primer dodana vrednost), povezane z mobilnostjo študentov, učiteljev in raziskovalcev, je treba promovirati in objavljati. Upravne in strukturne ovire je treba odstraniti. Študentom in raziskovalcem morajo biti na voljo štipendije in posojila, pa tudi drugi spodbujevalni ukrepi za posameznike in ustanove.

Globalizacijska politika mora upoštevati naslednje dejavnike: ključen pomen raziskovalcev z mednarodnimi izkušnjami; realne jezikovne priložnosti; potrebo, da imajo vsi študenti, ki bodo postali raziskovalci, možnost pridobiti kreditne točke za tuje jezike ne glede na njihovo področje specializacije; dobro kakovost; in informacije o priložnostih študija in raziskovanja v tujini.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Poročilo o evropskem partnerstvu za raziskovalce želi okrepiti konkurenčnost EU v primerjavi z drugimi imperialističnimi centri, omejiti „beg“ raziskovalcev in pritegniti raziskovalce iz držav v razvoju.

Spodbuja prost pretok raziskovalcev med državami, javnim in zasebnim sektorjem, podjetji, raziskovalnimi centri in univerzami, večjo usklajenost med zasebnim in javnim sektorjem na področju raziskav, popolno podreditev znanosti začasnim tehnološkim zahtevam trga in usmerjenost raziskovalcev v aplikativne raziskave, pri čemer se predhodne izkušnje raziskovalca v gospodarstvu štejejo kot formalna kvalifikacija.

Uvedba „raziskovalnih oblik“ za izbiro raziskovalcev iz znanstvene ustanove ali univerze v drugi državi članici in mobilnost raziskovalcev ter višjih vodstvenih delavcev podjetij bodo pomagali velikim gospodarskim

družbam izbrati *crème de la crème* raziskovalcev ter zaposliti kadre pod pogoji, ki bodo povečali njihovo dobičkonosnost (prilagodljivi pogoji zaposlovanja, neplačano delo, oprostitev prispevkov za zavarovanje). Ta ureditev se nanaša tudi na študente doktorskega študija, ki nosijo levji delež raziskovalnih dejavnosti.

Glasovali smo proti poročilu, kajti raziskovalci morajo delati v stabilnih pogojih zaposlovanja, v ustanovah, ki se ne potegujejo za „prevlado“, temveč sodelujejo z namenom razvijanja znanosti in izpolnjevanja sodobnih zahtev splošne javnosti, ne pa denarnih mogetcev in s ciljem prinašanja dobička velikim gospodarskim družbam.

Teresa Riera Madurell (PSE), v pisni obliki. – (ES) Da bi nadomestili pomanjkanje raziskovalnega kadra, je treba olajšati vrnitev evropskih znanstvenikov, ki delajo zunaj Evropske unije, prav tako pa tudi vstop znanstvenikov iz tretjih držav, ki želijo delati v EU.

Ženske so še vedno slabo zastopane na večini znanstvenih in tehnoloških področij ter na odgovornih mestih. Zato je po mojem mnenju pomembno pozvati države članice, da zagotovijo boljšo uravnoteženost spolov v organih, ki so odgovorni za zaposlovanje in napredovanje raziskovalnega kadra. Nujno je, da so postopki izbire in napredovanja odprti in pregledni.

Za oblikovanje enotnega trga dela za raziskovalce je pomembno tudi, da se opredeli in vzpostavi enoten model evropske poklicne poti na področju raziskav ter uvede celosten sistem informiranja o ponudbi zaposlitev in pogodb o usposabljanju na področju raziskav v EU.

Kar zadeva izboljšanje mobilnosti, bi rada izpostavila, da je za lajšanje izmenjave z znanstveniki in znanstvenicami iz tretjih držav, vključno z državami, s katerimi že precej sodelujemo na področju znanosti, kot so na primer države Latinske Amerike, ključno uvesti posebno, hitrejšo in manj birokratsko politiko za vizume.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Locatelli o evropskem partnerstvu za raziskovalce. Kot univerzitetni predavatelj razumem, da Evropa potrebuje več raziskovalcev, da bi izboljšala svojo produktivnost in konkurenčnost, zlasti glede na konkurenco iz drugih velikih gospodarstev na svetovni ravni, kot so Združene države in Japonska, pa tudi drugih gospodarstev v razvoju, na primer Indije in Kitajske. Zato se strinjam s pozivom poročevalke, da naj države članice zagotovijo odprto, pregledno in na konkurenci temelječe zaposlovanje raziskovalcev na podlagi znanstvenih dosežkov.

- Poročilo: Toine Manders (A6-0051/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za.

Nove tehnologije so preoblikovale naša življenja in dejavnosti v prostem času nikakor niso izključene iz tega procesa.

Video igre so zdaj najljubša rekreativna dejavnost mladih v Evropi in drugje. Številne video igre so dejansko namenjene odraslim in njihova vsebina v mnogih primerih ni primerna za otroke.

Če torej upoštevamo sporočilo Komisije z dne 22. aprila 2008 o varstvu potrošnikov, zlasti mladoletnih, glede uporabe video iger, je nujno potrebno urediti označevanje in uporabiti ukrepe, kot je razvoj „rdečega gumba“ ali sistem PEGI Online, vključene v evropski program za varnejši internet.

Prav tako je pomembno, da države članice še naprej tesno sodelujejo pri spodbujanju zaščite otrok in industriji pomagajo razviti sisteme za ta namen.

Ne smemo spregledati dejstva, da moramo za doseg tega cilja pridobiti podporo proizvajalcev in predvsem staršev, ki so primarni nadzorniki v družini.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Mandersa o varstvu potrošnikov, zlasti mladoletnih, glede uporabe video iger. Pri tem sem nekoliko okleval. Obstaja nevarnost, da se upravičena skrb v nekaterih primerih spremeni v „moralno paniko“, ki je namerno nesorazmerna z obsegom problema. Nisem nujno za to, da gremo še dlje, kot smo že šli.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo vsebuje cel niz zahtev glede tega, kaj morajo države članice narediti, da omejijo škodljivo uporabo video iger: šole bi morale otroke in starše obveščati o morebitnih prednostih in pomanjkljivostih video iger; starši morajo sprejeti ukrepe, s katerimi se izognejo negativnim učinkom, ko njihovi otroci igrajo video igre; države članice morajo preučiti koristi razvoja „rdečega gumba“, ki ga je mogoče vključiti v igralne naprave in računalnike in s katerim je mogoče onemogočiti

dostop do določenih iger; treba je organizirati nacionalne kampanje za osveščanje potrošnikov; lastniki internetnih kavarn morajo otrokom v svojih kavarnah preprečiti igranje iger, ki so namenjene odraslim; uvesti bi bilo treba posebni vseevropski kodeks ravnanja za trgovce na drobno in proizvajalce v sektorju video iger; in države članice naj pripravijo civilno in kazensko zakonodajo v zvezi z maloprodajo nasilnih TV, video iger in računalniških iger.

Video igre za mladoletne so povezane s številnimi skrb vzbujajočimi kulturnimi in socialnimi težavami. Vendar morajo države članice ravno zaradi tega razloga priti do rešitev, ki ustrezajo njihovi lastni kulturi in vrednotam, da zagotovijo demokratično osnovo med lastnimi prebivalci. Pridiganje ustanov EU ima skorajda nasproten učinek.

Sposobnost držav članic, da poiščejo drugačne poti naprej v zvezi s tem vprašanjem, je pomembna tudi zaradi širjenja izkušenj in znanja na tem področju.

Zato sem na končnem glasovanju glasoval proti temu poročilu.

Miroslav Míkolášik (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Gospe in gospodje, rad bi govoril o industriji video iger, ki ima letni prihodek skoraj 7,3 milijarde EUR. Ker postajajo video igre vse bolj priljubljene med otroki in odraslimi, je pomembna politična razprava o regulativnem okviru. Nekatere video igre pripomorejo k razvoju spretnosti in pridobivanju znanja, ki je nujno za življenje v 21. stoletju. Rad pa bi izpostavil, da imajo lahko video igre z nasilnimi prizori, ki so namenjene odraslim, negativen vpliv, zlasti na otroke.

Zato je naša dolžnost, da zaščitimo potrošnike, predvsem otroke. Otrokom bi morali onemogočiti nakup video iger, ki so namenjene za drugo starostno skupino. Uvedba vseevropskega informacijskega sistema za igre, ki opredeljuje starost, je pripomogla k večji preglednosti pri nakupu iger za otroke, toda trgovci na drobno še vedno nimajo dovolj podatkov o škodljivih učinkih video iger na otroke. Na tej točki je nujno izboljšati ozaveščenost o teh negativnih učinkih na otroke, bistveno pa je tudi sodelovanje med proizvajalci, trgovci na drobno, potrošniškimi organizacijami, šolami in družinami. Države članice morajo uvesti ukrepe, ki bodo otrokom preprečili nakup video iger, ki so namenjene starejšim starostnim skupinam. Obenem pozdravljam predlog Evropske komisije in Sveta o pravilih za označevanje video iger in oblikovanju prostovoljnega kodeksa ravnanja v zvezi z interaktivnimi video igrami, namenjenimi otrokom.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za samoiniciativno poročilo gospoda Mandersa, ki se osredotoča predvsem na video igre.

Trg video iger je hitro rastoč globalni trg. Toda video igre niso več namenjene samo otrokom, saj jih je vse več ustvarjenih posebej za odrasle. Ravno zato je vsebina številnih iger neprimerna in morebiti celo škodljiva za naše otroke.

Res je, da se lahko video igre uporabljajo za izobraževalne namene, toda samo pod pogojem, da se uporabljajo skladno z njihovim namenom za posamezno starostno skupino. Zato moramo posebno pozornost posvetiti sistemu PEGI za ocenjevanje iger. Spletna različica PEGI nudi pomoč staršem in mladoletnikom z nasveti o zaščiti mladoletnikov in različnimi informacijami o spletnih igrah.

Poročilo tudi poudarja, da morajo države članice zagotoviti izvajanje ustreznih nadzornih ukrepov pri spletnih nakupih video iger, s čimer bi mladoletnikom preprečile dostop do video iger, katerih vsebina ni primerna za njihovo starost in ki so namenjene odraslim ali drugi starostni skupini. Poročevalec priporoča tudi razvoj „rdečega gumba“, s katerim lahko starši onemogočijo določeno igro, katere vsebine ni primerna za starost otroka, ali omejijo dostop mladoletnih otrok ob določenih urah.

Zuzana Roithová (PPE-DE), v pisni obliki. – (CS) Kljub opozorilom strokovnjakov starši podcenjujejo učinek računalniških iger na razvoj otrokove osebnosti. Med tem pa so otroci in mladi po več ur izpostavljeni učinkom nasilne ali spolne vsebine v računalniških igrah. Otroci posnemajo igre, kar ima lahko tragične posledice. Poulični zločinci prihodnosti bodo le ena posledica vpliva nasilnih iger na vedenje, psihologijo in navade, ki se kažejo pozno.

Zato spodbujam oblikovanje etičnega kodeksa za trgovce na drobno in proizvajalce video iger.

V nasprotju s poročevalcem pa seveda menim, da ne potrebujemo samo prostovoljnih, temveč tudi zavezujoča skupna pravila v EU. S tem zadržkom sem torej glasovala za poročilo.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospoda Mandersa o varstvu potrošnikov, zlasti mladoletnih, glede uporabe video iger. Prepričan sem, da je igranje video iger

zelo pomembno zaradi izobraževalnih razlogov. Kljub temu pa obstaja ogromno programske opreme, ki je namenjena odraslim ter za katero je značilna skorajda nepotrebna nasilna vsebina. Zato moramo zagotoviti ustrezno zaščito otrok, med drugim tako, da preprečimo dostop do potencialno škodljive vsebine, ki je namenjena drugi starostni skupini. Na koncu naj povem, da bo po mojem mnenju standardizacija označevanja video iger privedla do boljšega razumevanja sistemov označevanja, obenem pa bo spodbujala učinkovito delovanje notranjega trga.

- Poročilo: Luca Romagnoli (A6-0090/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za.

Izrael je pomemben partner Evropske unije na Blžnjem vzhodu, pa tudi z vidika evropske sosedске politike.

Letalski sporazum na ravni Skupnosti bi vzpostavil enake pogoje za vse letalske prevoznike iz Skupnosti in Izraela ter omogočil potnikom iz vseh držav članic podobne pogoje potovanja in večjo konkurenčnost med letalskimi prevozniki, kar bi lahko vodilo v večjo pogostnost, pocenitev in izboljšanje zračnega prevoza med EU in Izraelom.

EU mora v gospodarskih odnosih s sredozemskimi partnerji zagotoviti izvajanje skupnih standardov, skladnih z evropsko zakonodajo. To je možno le s celovitim sporazumom, ki bi bil dosežen s pogajanjem na ravni Skupnosti in bi predvidel regulativno sodelovanje ali vsaj medsebojno priznavanje letalskih standardov in postopkov.

Zato menim, da so celovita pogajanja z Izraelom bistveni korak naprej k razvoju odnosov med EU in Izraelom na področju letalstva ter k širitvi skupnega zračnega prostora na evro-sredozemsko območje. Posledica sklenitve sporazuma bo več priložnosti za gospodarski in družbeni razvoj tako za letalske prevoznike kot potnike.

Chris Davies (ALDE), v pisni obliki. – Ne razumem, kako je lahko Parlament, ki je pozival Izrael, naj odpravi gospodarsko blokado Gaze, danes glasoval za poročilo, namenjeno okrepitevi našega sodelovanja s to državo.

Prejšnji torek je bil razmeroma običajen dan na meji z Gazo. Izrael je dovolil vnos določene količine živil, nekaj higienskih izdelkov, olja za kuhanje in težkega dizelskega goriva, skupno 110 kamionov – čeprav agencija UNRWA pravi, da bi na območju Gaze potrebovali vsak dan za 500 kamionov potrebščin.

Čez mejo ni smel pisalni papir za šole, nobena oblačila, pohištvo, električna oprema in materiali za obnovo. Gaza je bila zbombardirana na drobce, Izrael pa ne dovoljuje obnove. Beda se nadaljuje.

Obiskali so jo naš predsednik, Javier Solana, poslanci nacionalnih parlamentov, poslanci Evropskega parlamenta, celo Tony Blair. Vsi so pozivali, naj se trpljenje konča, a Izrael ni spremenil ničesar.

Zdaj ni čas, da bi podprli to poročilo.

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti poročilu, katerega cilj je razviti skupen zračni prostor z Izraelom. Kljub nasprotnim trditvam ne gre le za tehnično poročilo. Izrael bo imel veliko komercialno korist, če EU kot največja trgovska partnerica te države sklene sporazum o skupnem zračnem prostoru.

Toda glede na nedavne dogodke v Gazi, med drugim brutalen pokol civilistov brez izjeme ter zruševanje infrastrukture Gaze z zemljo, s čimer so milijardam ljudi učinkovito preprečili dostop do evropske razvojne pomoči; v kontekstu odločitve Evropskega parlamenta iz prejšnjega decembra o odložitvi nadgradnje odnosov EU z Izraelom; upoštevajoč še vedno prisotno neupoštevanje resolucij ZN in obseg naselij na Zahodnem bregu in v Jeruzalemu; in glede na moj zadnji obisk v Gazi, kjer sem na lastne oči videl, da Izrael ni prekinil obleganja Gaze, da bi omogočil prehod nujne humanitarne pomoči;

menim, da je povsem neprimerno, da Parlament odobri ta sporazum. Poseben trgovski sporazum z Izraelom je treba odložiti, dokler Izrael ne začne spoštovati človekovih pravic in dokler se ne začne konstruktivno in vsebinsko pogajati s svojimi sosedami ter sprejme tisto rešitev konflikta, ki predvideva dve državi.

Mairead McGuinness (PPE-DE), v pisni obliki. – Vzdržala sem se končnega glasovanja o letalskem sporazumu med ES in Izraelom v znak protesta zaradi obstoječe krize v Palestini. Mislim, da je neprimerno nadgrajevati odnose z Izraelom, dokler se ne bo zavzeto trudil končati trpljenja palestinskih prebivalcev in sodeloval v političnem dialogu za sprejem rešitve težav regije, ki predvideva dve državi.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Po našem mnenju je nesprejemljivo, da Evropski parlament razpravlja in predlaga sporazum z Izraelom o razvijanju skupnega zračnega prostora EU in Izraela, dokler je tako malo časa minilo od pokola Palestincev v morilski vojni, ki jo je proti njim sprožila izraelska vlada na območju Gaze.

Predlog za takšen sporazum potrjuje kazensko odgovornost EU, ki se je hinavsko držala ob strani ter tako dejansko nagradila in okrepila Izrael in novo vojno, ki jo je sprožil in ki je povzročila hudo humanitarno katastrofo med Palestinci, smrt več kot 1 300 Palestincev, večinoma civilistov, otrok in žensk, ter v kateri je bilo ranjenih več kot 5 000 ljudi in povsem uničena civilna infrastruktura v Gazi, vključno s šolami in prostori ZN.

Obenem podpira namero Izraela, da zravna z zemljo na ducate hiš v vzhodnem Jeruzalemu, prežene več kot 1 000 Palestincev, ponovno poskuša izseliti Palestince iz Jeruzalema in še dodatno otežuje iskanje rešitve za Bližnji vzhod.

Takšni ukrepi nudijo splošno podporo imperialistični politiki na tem območju, ki predstavlja del imperialističnih načrtov EU, Združenih držav in Nata na Bližnjem vzhodu na splošno. Toda ljudje krepijo svojo solidarnost in boj ob strani Palestincev za samostojno, teritorialno združeno palestinsko državo v okviru meja iz leta 1967, s prestolnico vzhodni Jeruzalem.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za svoje poročilo o razvijanju skupnega zračnega prostora z Izraelom. Odveč bi bilo ponavljati razloge, zaradi katerih sem tako glasoval. Logično je, da so ti razlogi navedeni v samem poročilu.

- Predlog uredbe (C6-0081/2009)

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Glasovala sem za, saj bi moral biti zaradi negotovega staleža lov na modroplavutega tuna prepovedan, dokler si stalež ne opomore.

- Predlog resolucije (B6-0140/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Močno podpiram to resolucijo, ki poziva k takojšnjemu premirju med vojsko Šrilanke in LTTE, da bi lahko civilisti zapustili območje spopadov. Resolucija obsoja vsa nasilna dejanja in ustrahovanje, ki civilistom preprečuje, da bi zapustili območje spopadov. Poleg tega obsoja napade na civiliste, ki jih je zabeležila mednarodna krizna skupina. Obe strani morata spoštovati mednarodno humanitarno zakonodajo ter ščititi in pomagati civilnemu prebivalstvu na območju spopadov kot tudi na varnem območju. Evropski parlament skrbijo tudi poročila o hudi prenatrpanosti in slabih pogojih v begunskih taboriščih, ki jih je vzpostavila vlada Šrilanke. Zahtevali smo, da mednarodne in nacionalne humanitarne organizacije kot tudi novinarji dobijo neomejen in neoviran dostop do območja spopadov in begunskih taborišč, vlado Šrilanke pa pozivamo, da sodeluje z državami in organizacijami za nudenje pomoči, ki so pripravljene in zmožne evakuirati civiliste.

Jean Lambert (Verts/ALE), v pisni obliki. – Pozdravljam današnjo resolucijo o Šrilanki. To, kar se dogaja na severu države, je tragedija, pretežno skrita pred očmi sveta, saj humanitarne organizacije in novinarji nimajo prostega vstopa, da vi videli, kaj se dogaja, temveč se zanašajo pretežno na pristranske informacije. Celo pred vojaško akcijo vlade je bila odprta razprava nemogoča zaradi tiska in političnega nadlegovanja.

Za spor ne obstaja dolgoročna vojaška rešitev, temveč samo politična rešitev, ki priznava pravice vseh ljudi na otoku. Na obeh straneh je treba takoj prekiniti ogenj, da bi olajšali izjemno trpljenje ljudi. Če so na prvem mestu interesi tamilskega ljudstva, kot trdita obe strani, zakaj je potrebno to neprekinjeno trpljenje? Kakšen smisel ima to pri iskanju dolgoročne rešitve? V mirovnih pogovorih morajo sodelovati vse strani. Dialog bo mogoč, če si to želita obe strani. Toda končati je treba nasilje in zatiranje ter dejavno izvajati instrumente človekovih pravic in načelo pravne države, če naj ljudje sploh kaj zaupajo v izid. Mednarodna skupnost je pripravljena pomagati, tako pri takojšnjem odpravljanju trpljenja kot dolgoročno.

Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Dne 9. septembra 2006, 5. februarja 2009 in sinoči smo v tem Parlamentu razpravljali o stalnem in brezupnem sporu med Tamilci in Singalci na otoku Šrilanka. Sodeloval sem v vseh teh razpravah. Pri tem sem nas vedno pozival, da se v tem sporu ne postavimo na eno stran, temveč raje odigramo svojo vlogo, da obe strani pripravimo do dogovora o mirovnem sporazumu. V vseh okoliščinah mora imeti tak sporazum za posledico samoupravno tamilsko regijo na severovzhodu države.

Sinoči sta gospod Tannock in gospod Van Orden zagovarjala ravno nasprotno stališče. Sklicevala sta se na grozote, ki jih je zakrivilo tamilsko odporniško gibanje, in želita, da se singalski vladi nudi vsa možna podpora. Ta odnos pa ne upošteva dejstva, da se obe strani zateketa k nesprejemljivemu nasilju ter da je bila vlada tista, ki je prekinila mirovni proces, ki so ga vzpostavili Norvežani.

Vesel sem, da je bila danes sprejeta resolucija, ki zajema večino sprememb, ki jih je vložil gospod Evans, in ki poziva k humanitarni pomoči, mediaciji in mirni rešitvi spora.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DE) Vojska Šrilanke je izjemno okrutna v vojni proti Osvobodilnim tigrom tamilskega Elama (LTTE) in se niti najmanj ne ozira na civiliste. Slednji so nenehno žrtve napadov te vojske, bodisi so ob življenje ali ranjeni. Na stotisoče jih je zadržanih na območju in številni nimajo dostopa do humanitarne pomoči. Mednarodni odbor Rdečega križa je to opisal kot eno najbolj katastrofalnih situacij, kar jih je kdaj videl.

Obe strani morata nemudoma prekiniti vse boje, tako vojska Šrilanke kot LTTE. To bi morale zahtevati vse mednarodne organizacije in vlade.

V Odboru za zunanje zadeve je bila sprejeta zahteva britanskega konzervativca gospoda Tannocka, ki zastopa skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, po „začasni prekinitvi ognja“. To bi bilo v podporo okrutni vojni politiki vlade Šrilanke in s tem bi dali dovoljenje za napade na civiliste.

Glasoval sem za resolucijo, saj na srečo večina Evropskega parlamenta, vključno s skupino PPE-DE, na koncu ni upoštevala nehumane politike gospoda Tannocka in britanskih konzervativcev ter je glasovala za zahtevo po takojšnji zaustavitvi ognja.

Z uvrstitvijo LTTE na seznam terorističnih organizacij EU se je EU postavila na eno stran in LTTE dala *de facto* dovoljenje za nadaljnje streljanje. Zato so pogajanja, ki so bila v teku ob posredovanju Norveške, propadla in jih bo le težka mogoče nadaljevati zunaj EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, strinjam se s predlogom resolucije o poslabšanju humanitarnih razmer na Šrilanki, zato sem glasoval za njen sprejem. Glede na izredne razmere, v katerih je okoli 170 000 civilistov, ki so ujeti v območju spopadov med vojsko Šrilanke in silami Osvobodilnih tigrov tamilskega Elama (LTTE) brez najosnovnejše pomoči, je po mojem mnenju potrebna takojšnja začasna ustavitev ognja med vojsko Šrilanke in LTTE, da lahko civilno prebivalstvo zapusti območje spopadov. Menim tudi, da bi moral biti nacionalnim in mednarodnim humanitarnim organizacijam odobren dostop do območja spopadov.

- Poročilo: Vincenzo Aita (A6-0086/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za. Kot pravi star indijanski pregovor, zemlje ne podedujemo od naših staršev, temveč si jo izposodimo od naših otrok. Kmetijske površine vzhodne Evrope kričijo v opozorilo. Vse bolj so izpostavljene okoljskim pritiskom, ki imajo negativne posledice, kot so porušeno hidrogeološko ravnotežje, dviganje morske gladine ter posledično zasoljevanje tal, izguba kmetijskih površin, zmanjšanje biotske raznovrstnosti in večja pogostnost negativnih posledic požarov, bolezni rastlin in živali.

Zato je jasno, da mora biti ena od prednostnih nalog kmetijstva določitev skupnega načrta za posredovanje, zlasti s programi, namenjenimi za preprečevanje degradacije tal na kmetijskih površinah ter njihovo zaščito.

Pristopi k boju proti degradaciji tal morajo vključevati strategijo za ohranjanje tal, ki naj nameni večjo pozornost vzdrževanju hidravličnih sistemov v kmetijstvu in programom pogozdovanja. Zelo pomembni so tudi tehnike pridelovanja na sušnih območjih, kolobarjenje, uporaba primernih genotipov in nadzor evapotranspiracije.

Treba je tudi oblikovati programe za izobraževanje in osvežitveno usposabljanje zaposlenih v sektorju in širše javnosti, kar bi prispevalo k iskanju konkretnih rešitev in k ozaveščanju porabnikov, da je potrebna trajnejša uporaba naravnih virov in tal.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Degradacija tal je problem, ki ga ne smemo prezreti. Zato sem zadovoljen s pobudo za oblikovanje poročila, namenjenega posebej boju proti temu problemu. Kmetijstvo ponuja najboljši način za zaustavitev tega pojava, če pri tem upoštevamo pedoklimatske značilnosti.

Toda kot sem poudaril že v spremembah, vloženih in sprejetih s strani Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja, verjamem, da mora biti to poročilo uporabno za celo Evropsko unijo. Na žalost podnebne spremembe in degradacija tal nista več posamezna pojava, zato mora biti naš pristop dosleden v celotni EU in temelječ na načelu solidarnosti.

Kot je poudaril tudi poročevalec, moramo problem degradacije tal ne le priznati, temveč nameniti potrebna finančna sredstva za preprečevanje njegovih negativnih učinkov. Veseli me, da je v Evropskem načrtu za oživitve gospodarstva 500 milijonov EUR namenjenih za ukrepe, ki zajemajo prilagajanje novim izzivom podnebnih sprememb. Toda to so kratkoročni ukrepi. Mislim, da Evropska unija potrebuje integrirano, finančno podprto strategijo posredovanja za preprečevanje in boj proti učinkom podnebnih sprememb, zlasti degradaciji tal.

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta o izzivu degradacije kmetijskih zemljišč v južni Evropi, ker menim, da morajo smernice skupne kmetijske politike vključevati instrumente, namenjene boju proti učinkom podnebnih sprememb in zaščiti tal.

Poudariti moram, da je pomembno ustanoviti Evropski observatorij za sušo in okrepiti usklajen odziv EU na požare.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Pristop skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in Evropskih demokratov, ki zavračajo številne predloge v tem poročilu z namenom, da bi bil sprejet njihov predlog, ki smo ga zavrnil, je obžalovanja vreden. Kljub številnim pomanjkljivostim se strinjamo z mnogimi vidiki, ki jih vsebuje vloženo poročilo, zlasti da je kmetijstvo najboljši način, da preprečimo degradacijo tal, in da je potrebna utemeljena strategija za ohranjanje te dejavnosti. Prav tako menimo, da ima evropsko podeželsko prebivalstvo ključno vlogo v boju proti dezertifikaciji in da proizvajalci pomembno prispevajo k ohranitvi pokrovnosti tal v regijah, ki jih ogrožajo dolgotrajne suše. Strinjamo se tudi z navedbo o negativnem prispevku intenzivnega kmetijstva, ki ga v veliki meri spodbuja kmetijska industrija, k eroziji tal, ki zato postanejo nerodovitna.

Vendar pa je naše mnenje, da bi moralo poročilo iti dlje pri dodeljevanju odgovornosti kmetijskim politikam EU in vladam, kot je na primer Portugalska, saj njihove politike spodbujajo pretirano izkoriščanje tal in vode ter so povzročile okoljsko škodo. Še vedno verjamemo, da lahko te probleme premagamo, če tovrstne kmetijske politike opustimo. Samo za to, da se kmetijsko pomoč poveže s pridelavo, ki kmetijsko-živilski proizvodnji v državah, kot je Portugalska, omogoča rast in na splošno posodobitev primarnega sektorja.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo, ki ni del nobenega zakonodajnega postopka, med drugim podpira uvedbo gozdne politike EU, posebnega sklada za financiranje preventivnih ukrepov v povezavi s podnebnimi spremembami, ustanovitev observatorija za sušo, ki ga financira EU, in podobno.

Verjamemo, da morajo okoljsko odgovornost za kmetijske površine v prvi vrsti nositi države članice. Ni razloga, da bi države članice na ta način razglasili za onesposobljene na tem področju.

Junjska lista ponovno ugotavlja, kako dobro je, da Evropski parlament nima pristojnosti za soodločanje o kmetijski politiki EU. Sicer bi se EU ujela v zanko protekcionizma in vse večjih subvencij za različne interese v okviru kmetijske dejavnosti.

Poročila nisem podprl.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Zaradi podnebnih sprememb potekata degradacija tal in dezertifikacija vse hitreje, zlasti v državah članicah v jugovzhodni Evropi, vključno z Romunijo. Zato je treba te pojave obravnavati usklajeno, z doslednim preučevanjem kmetijskih politik ter izmenjavo izkušenj in dobre prakse med državami članicami pod koordinacijo Evropske komisije.

Trdno verjamem, da obstajajo številni primeri učinkovitega gospodarjenja s tlemi in vodo ter uporabe odpornih posevkov, ki lahko obnovijo tla. Na tem področju obstajajo specializirani raziskovalni instituti, eden izmed njih se nahaja v državi, ki jo zastopam, Romuniji, in sicer v Dolju. Z izmenjavo takšnih izkušenj in njihovo uporabo na območjih, ki jih je prizadela dezertifikacija, se lahko na poškodovanih površinah ponovno vzpostavi kmetijstvo in posledično spodbuja pridelava. Pilotski projekt, za katerega se predlaga financiranje iz proračuna Skupnosti za leto 2009, dejansko nudi priložnost za to. Podpiram predlog poročevalca za ustanovitev evropskega centra za spremljanje suše.

Evropsko komisijo pozivam, da to vprašanje obravnava z vso odgovornostjo kot del preoblikovanja SKP ter državam članicam zagotovi učinkovit nabor finančnih instrumentov za podporo preprečevanja dezertifikacije, s čimer bi zagotovili trajnostno kmetijstvo in zanesljivo preskrbo s hrano za evropske državljane.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Pozdravljam poročilo našega kolega o temi, ki je izjemno pomembna s socialnega in gospodarskega vidika. Degradacija tal ne vpliva samo na življenje ljudi v zadevnih regijah, temveč tudi na možnosti za gospodarski razvoj. V Romuniji smo bili v zadnjih letih priča škodi, ki jo povzroča ta pojav: uničene hiše in ljudje brez osnovnih potrebščin za preživetje, upad kmetijske proizvodnje za do 30–40 % in nevarnost dezertifikacije v južni regiji.

Gospodarski vpliv tega pojava je nesporen: zmanjšanje prihodka državljanov, ki živijo v prizadetih regijah, in povečanje cen hrane. Zato je Evropska unija na podlagi načela solidarnosti obvezana prispevati k boju proti temu pojavu in podpreti tiste, ki so zaradi njega prizadeti. Kot sem predlagal že sam v pisni izjavi 0021/2009, ki sem jo vložil skupaj s svojimi kolegi, potrebuje EU poseben finančni mehanizem za preprečevanje in boj proti učinkom podnebnih sprememb. Ta finančni mehanizem mora biti prilagodljiv, da omogoča sproščanje sredstev v najkrajšem možnem času ob podpori srednje- in dolgoročne strategije in akcijskih načrtov, ki upoštevajo raznolik vpliv podnebnih sprememb na regije EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, pozdravljam poročilo gospoda Aite o izzivu degradacije kmetijskih površin v EU in odziv prek instrumentov kmetijske politike EU.

Vsekakor odobravam cilj poročila, namreč opredeliti kazalce, zamisli in praktične predloge, ki jih je treba v razumnem času obravnavati, da bi oblikovali skupno strategijo za obnovo, ohranitev in izboljšanje kmetijskih tal. Glede na obstoječo krizo je treba izpostaviti, da je zaščita tal sredstvo za zaščito našega proizvodnega potenciala, kar je političnega in strateškega pomena, pa tudi za ohranjanje ravnovesja med uvozom in izvozom, zagotavljanje določene stopnje avtonomije in pogajanje za manevrski prostor v večstranskih forumih.

- Predlog resolucije (B6-0110/2009)

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Zdaj, v času finančne in gospodarske krize je pomembno ohraniti in okrepiti pravice delavcev, da stroškov krize ne bodo nosili tisti, ki so tega najmanj sposobni. To se lahko zlahka zgodi, če ne poskrbimo, da se ravnovesje sil ne more spremeniti v korist delodajalcev na račun zaposlenih. Zato podpiram to resolucijo. Želim si le, da bi bila trdnejša.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za predlog resolucije o udeležbi zaposlenih v družbah z evropskim statutom. Pospesiti moramo tudi dialog med ustanovami in zaposlenimi glede na nedavne sklepe Sodišča Evropskih skupnosti. Poleg tega se strinjam, da naj Komisija oceni čezmejne težave glede upravljanja podjetij, davčnega prava in finančne udeležbe zaposlenih v delničarskih programih, povezanih s tem posvetovanjem.

- Predlog resolucije (B6-0112/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za ta predlog resolucije, ker podpiram pobudo, ki države članice poziva, naj oblikujejo mehanizme sodelovanja, da bi preprečile škodljive učinke, ki jih imajo ločeno življenje in velike razdalje na družine, zlasti otroke.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) To besedilo o otrocih migrantov, ki ostanejo v državi izvora, opisuje težaven položaj otrok, ki so prepuščeni sami sebi ali bolj ali manj dobronamernim tretjim osebam in ki jim grozi zloraba ali pa imajo psihične težave, težave z izobrazbo, socializacijo itd.

To dokazuje, da je priseljevanje človeška drama, ki ustvarja nehumane situacije.

Storiti je treba vse, da bi to popravili ter spodbudili enotnost družin v znanem kulturnem in socialnem okolju.

Na kratko, in to je edina rešitev, storiti je treba vse, da obrnemo tokove priseljevanja, odvrnemo od odhoda tiste, ki jih mika zapustiti lastno državo, spodbudimo razvoj in zagotovimo, da se družine ponovno združijo samo v državi izvora.

Na ta način morate uporabiti vire, namenjene za „uvažanje“ ali prilagajanje Evropi tistih ljudi, ki jih privlačijo iluzije, ki jih vzdržujete.

Carl Lang in Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Znano je, da želi Evropa skrbeti za vse in biti povsod. S to resolucijo o otrocih migrantov, ki ostanejo v državi izvora, je Evropski parlament dosegel točko norosti, namreč s predlogi, ki niso le demagoški, temveč stremijo k temu, da iz držav članic naredijo krivce.

Rečeno je bilo, da Unija premalo pozornosti posveča pojavu otrok, ki ostanejo v svoji državi, ko se njihovi starši preselijo. Države članice bi morale izvajati ukrepe za izboljšanje položaja teh otrok, ki ostanejo v državi izvora, in jim zagotoviti normalen razvoj, kar zadeva izobraževanje in socialno življenje. Kot bi sanjali! Po ukrepih, ki spodbujajo ponovno združitev družin v državah sprejemnicah in pravico bivanja za same družine, je zdaj čas za ukrepe za otroke, ki se ne preselijo.

Problema priseljavanja tako ne bomo rešili. Logika je zgrešena. Pomoči niso potrebni otroci, ki ostanejo v državi izvora, temveč družine in celotne populacije iz tistih držav, ljudi pa je treba tudi spodbujati, da ostanejo doma.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Ko izginjajo pregrade na mejah v EU, se povečujejo priložnosti za iskanje dela v drugih državah članicah EU. To je zelo pozitiven razvoj, ki ljudem daje priložnost, da sami poskušajo izboljšati svoje življenje in življenje svojih družin.

Poročevalec to priznava, toda kljub temu se trmasto osredotoča na negativne vidike, ki so lahko posledica odsotnosti starša, ki dohodek išče v tujini.

Mislim, da je nesmiselno, da Evropski parlament usmerja socialno in izobraževalno politiko posameznih držav članic na predlagan vsiljiv način. Izkazati moramo spoštovanje in zaupanje v države članice in njihove demokratično izvoljene skupščine, da same skrbijo za svoje ljudi in njihovo blaginjo.

Zato te resolucije nisem podprl.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za to resolucijo Evropskega parlamenta za izboljšanje položaja otrok, ki ostanejo v državi izvora, medtem ko njihovi starši odidejo delat v tujino.

Toda želim poudariti, da samo ta zaveza ni dovolj. Potrebujemo konkretne ukrepe, da bi tem otrokom zagotovili normalen razvoj, kar zadeva zdravje, izobraževanje in socialno življenje, ter jim zagotovili uspešno vključevanje v družbo in kasneje na trg dela.

Na primer, nacionalni organi morajo izoblikovati vrsto izobraževalnih programov, ki obravnavajo posebej ta problem. Tovrstni programi bi morali koristiti ne le otrokom, temveč tudi njihovim staršem migrantom. Slednji morajo biti vključeni v programe za obveščanje in opolnomočenje, prek katerih se seznanijo o negativnih vplivih odhoda v tujino na družinsko življenje, zlasti na njihove otroke.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, po ustnem vprašanju gospoda Anderssona bom glasoval za predlog resolucije o otrocih migrantov. Delovna migracija je v zadnjih desetletjih dejansko enakomerno naraščala in večina migrantov na svetu – 64 milijonov – prebiva v Evropi. Poleg tega menim, da ima migracija lahko pozitiven vpliv na gospodinjstva v državi pošiljateljici, saj prek nakazil in drugih sredstev zmanjšuje revščino ter povečuje naložbe v človeški kapital. Zato se strinjam, da moramo države članice pozvati, naj sprejmejo ukrepe za izboljšanje razmer otrok, ki jih starši pustijo v državi izvora, ter jim zagotovijo normalen razvoj v smislu izobrazbe in socialnega življenja.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta o otrocih migrantov, ki ostanejo v državi razvoja, ker mislim, da je treba razmere teh otrok bistveno izboljšati. Vsak otrok ima pravico do popolne družine in izobrazbe, da se lahko skladno razvija. Mislim, da moramo podpreti te otroke, saj predstavljajo prihodnost Evrope in Evropske unije.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Želimo storiti vse, kar je v naši moči, da pomagamo otrokom migrantov izpolniti njihov potencial in uspevati v novem okolju.

- Predlog resolucije (B6-0104/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Junijska lista je zelo naklonjena bodoči širitvi Evropske unije. Vendar je nadvse pomembno, da države kandidatke *de facto* izpolnjujejo določene zahteve ter so torej v celoti demokratične države, v katerih velja načelo pravne države za pristop. Izpolnjena morajo biti kölnhavska merila, zakonodaja, o kateri se dogovorimo, ne sme biti le uvedena, temveč izvajana v praksi in zajamčena mora biti pravna gotovost.

Tri države, o katerih smo razpravljali danes, vsekakor imajo potencial, da v prihodnosti postanejo države članice, toda pomembno je, da ne popustimo pri zahtevah. Izkušnje kažejo, da je napredek najhitrejši pred začetkom pogajanj o članstvu, med pogajanjmi pa se upočasni, zlasti če kaže, da bo izid pogajanj uspešen.

Zita Pleštinská (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Glasovala sem za resolucijo o poročilu o napredku Hrvaške za leto 2008 in navdušena sem, da je EP to resolucijo sprejel z veliko večino.

Resolucija hvali dobre rezultate, ki jih je Hrvaška dosegla v letu 2008 pri sprejemanju zakonov in izvajanju reform, potrebnih za pridobitev članstva v EU. Te rezultate je treba nenehno nadgrajevati s sprejemanjem in izvajanjem reform.

Prepričana sem, da se bo mejni spor med Slovenijo in Hrvaško uspešno rešil v zadovoljstvo obeh strani zahvaljujoč osebni vpletenosti komisarja Rehna, tako da bo mogoč hiter napredek v postopku pristopnih pogajanj. Seveda je za uspešen rezultat potrebno soglasje in predvsem dobra volja slovenske in hrvaške vlade, da najdeta zadovoljivo in trajnostno rešitev.

Pri tej resoluciji ne smemo upoštevati samo Hrvaške. Ne smemo pozabiti pionirske vloge Slovenije, ki je v veliki meri sprožila proevropski proces na Balkanu. Slovenija se je kot prva balkanska država pridružila EU in schengenskem območju, postala je članica evrskega območja ter je zgled in navdih drugim balkanskim državam.

Prepričana sem, da se bodo pristopna pogajanja s Hrvaško zaključila do konca leta 2009.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, ne strinjam se s predlogom resolucije o napredku Hrvaške, zato sem glasoval proti. Kot sem že večkrat povedal v tem Parlamentu, Hrvaška po mojem mnenju ni dosegla zadostnega napredka. Naj vrnejo, kar so ukradli našim istrskim in dalmatinskim beguncem v obdobju od leta 1947 naprej. Le takrat bomo lahko razpravljali o pristopu Hrvaške k Evropski uniji. Če se spor o lastnini ljudi, ki so bili izgnani iz Istre, Reke in Dalmacije, ne reši dokončno, bo dialog med obema narodoma nemogoč.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Cenim vsa prizadevanja, vključno z ukrepanjem Hrvaške in Evropske unije, da se okrepijo obstoječi odnosi med partnericama. Spodbujam nadaljnje sodelovanje in skupno reševanje obstoječih problemov, zlasti glede na dejstvo, da se želi hrvaška vlada lotiti tako notranjih kot dvostranskih problemov, s katerimi se trenutno sooča. V duhu evropske solidarnosti, brez vsakršnih razlik in ovir, jim moramo pomagati pri teh prizadevanjih.

- Predlog resolucije (B6-0105/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog resolucije Evropskega parlamenta o poročilu o napredku Turčije za leto 2008. Glede na upočasnitev procesa reform v Turčiji mora turška vlada dokazati svojo politično voljo, da nadaljuje s procesom reform, h kateremu se je zavezala leta 2005, za bolj demokratično in pluralistično družbo.

Jens Holm in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – Podpiramo pristop Turčije k Evropski uniji, saj Turčija izpolnjuje kopenhavnska merila in pristop podpira turško prebivalstvo. Obžalujemo pa, da nismo mogli glasovati za poročilo o napredku Turčije danes. Poročilo žal opušča pomembne elemente in vsebuje napačno naslovljene zahteve. Na primer, v odstavku 20 postavlja demokratični stranki nerazumne zahteve. V odstavku 29 spodbuja Turčijo, naj še naprej tesno sodeluje z Mednarodnim denarnim skladom, v odstavku 31 pa navaja, da je ta država obvezana k sklenitvi sporazumov o prosti trgovini s tretjimi državami. Poročilo se ne posveča dovolj kršitvam človekovih pravic ali kritičnim razmeram narodnih manjšin, zlasti Kurdov. Armenski genocid sploh ni omenjen, po čemer se to poročilo razlikuje od prejšnjih resolucij Parlamenta.

Marine Le Pen (NI), v pisni obliki. – (FR) Parlament je ponovno nadvse hinavsko sprejel resolucijo, ki poziva turško vlado, da dokaže svojo politično voljo, da nadaljuje z reformami.

Resnica pa je, da želite za vsako ceno in v nasprotju z željami Evropejcev nadaljevati pogajanja o pristopu Turčije k Evropski uniji kljub temu, da Turčija še vedno noče priznati Cipra in čeprav so demokratične reforme na mrtvi točki.

Turčiji bi bili morali ponuditi prednostno partnerstvo, toda za to bi morali priznati, da Turčija ni evropska država in torej ne sodi v Evropsko unijo.

Skrajni čas je bil, da se upošteva mnenje evropskega prebivalstva, ki večinoma močno nasprotuje vašemu škodljivemu projektu, in da se enkrat za vselej opustijo pristopna pogajanja s Turčijo.

Resno vas opozarjam, da je v času, ko se evropski narodi borijo proti fundamentalističnim mrežam in ko v Franciji naše načelo laičnosti izpodbija vzpenjajoči se islamizem na naših domačih tleh, posebej nevarno nadaljevati pristopna pogajanja s tem narodom, ki je nedvomno vreden spoštovanja, vendar čigar vlada zagovarja radikalni islam.

Fernand Le Rachinel (NI), v pisni obliki. – (FR) Kot prejšnja poročila o Turčiji tudi poročilo gospe Oomen-Ruijten ne postavlja pod vprašaj evro-bruselske dogme, da „Turčija mora pristopiti k Evropski uniji“. Zato je gospod Sarkozy, ki je še enkrat požrl svoje volilne obljube, odprl dve poglavji pristopnih pogajanj, ko je predsedoval evropskim ustanovam.

Toda naši državljani zavračajo vključitev te azijske države, katere prebivalstvo je od armenskega genocida in izginotja drugih krščanskih skupnosti postalo 99 % muslimansko. To državo vodi islamska stranka, njena vojska pa zaseda ozemlje Republike Ciper, članice Evropske unije. Spominjajo se tudi, da so bili Turki več stoletij glavna grožnja Evropi. Šele v 19. stoletju so se Grki, Romuni, Bolgari in Srbi otresli otomanskega jarma.

Trdoglavost evrokratov, ki se trudijo omogočiti Turčiji vstop v Evropo, kot tudi njihova trdoglavost pri uveljavljanju Lizbonske pogodbe nakazuje protidemokratsko in protievropsko naravo bruselske Evrope. Dne 7. junija bodo imeli naši državljani priložnost, da izrazijo svojo voljo za gradnjo nove Evrope: Evrope evropskih narodov, svobodne in suverene.

Kartika Tamara Liotard in Erik Meijer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) V tem Parlamentu so navzoči trije pogledi na prihodnji pristop Turčije k EU.

Prvega zagovarja bivši predsednik ZDA, George W. Bush, in sicer meni, da je pristop Turčije zelo zaželen, ker bo posledično na voljo veliko poceni delovne sile in vojakov ter ker je država zvesta članica Nata.

Drugi pogled je, da bo pristop Turčije vedno nezaželen, ker se država dojema kot azijska, islamska, prevelika in prenevarna.

Mi in naša skupina pa smo vedno podpirali tretji pogled, in sicer da je Turčiji treba omogočiti, da se pridruži Uniji, če to želi. To je pomembno za številne Evropejce turškega porekla.

Preden pridemo do te stopnje, mora v državi zavladati popolna demokracija brez političnih zapornikov, prepovedanih medijev in preganjanih političnih strank. Kurdski jezik mora biti enakovreden v upravi, izobraževanju in medijih, visok volilni prag za parlament, namreč 10 %, je treba ukiniti, jugovzhodno kurdsko območje pa mora biti razglašeno za avtonomno v decentralizirani državi. Genocida Armencev leta 1915 se ne sme več zanikati, kot tudi Nemci ne morejo sprejemljivo zanikati genocida judov v letih med 1938 in 1945. Poročilo gospe Oomen-Ruijten je v tem oziru preveč neprepričljivo. Zato se žal čutimo dolžne glasovati „proti“.

Jules Maaten (ALDE), v pisni obliki. – (NL) Odstavek 45 poročila gospe Oomen-Ruijten navaja, da bi morali pristopna pogajanja EU s Turčijo razširiti. Nizozemska Ljudska stranka za svobodo in demokracijo (VVD) temu ostro nasprotuje. Po mnenju VVD je Turčija dosegla premajhen napredek v zadnjih letih, zato ni razloga, da bi pogajanja pospešili.

VVD dejansko meni, da mora Turčija najprej izpolniti številne trdne zaveze. Če jih Turčija ne izpolni do konca letošnjega leta, bi morali pristopna pogajanja po mnenju VVD začasno ustaviti. Naše mnenje je, da zdaj ni čas, da bi Turčiji dajali pozitivne signale. Je pa čas, da Turčija pošlje pozitivne signale EU.

Kljub temu, da ostro nasprotujemo odstavku 45, se je delegacija VVD odločila, da glasuje „za“ poročilo kot celoto, saj se s preostalim besedilom strinjamo.

Yiannakis Matsis (PPE-DE), v pisni obliki. – (EL) Glasoval sem za poročilo gospe Oomen-Ruijten kot celote. Rad pa bi izrecno povedal, da se ne strinjam in me zato ne zavezuje sprememba 9 odstavka 40 besedila, proti kateri sem glasoval in ki jo je prvotno vložila skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze ter dopolnila poročevalka. Sprememba se glasi, kot sledi: „razen začasnih, prehodnih odstopanj“ (kar se nanaša na začasna, prehodna odstopanja od štirih osnovnih svoboščin EU) in je priložena končnemu besedilu. Svoje glasovanje pojasnjujem s tem, da me ta sprememba nikakor ne zavezuje in je zato ne podpiram, ker menim, da ovira postopek iskanja demokratične in evropske rešitve problema Cipra.

Alexandru Nazare (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Podprl sem to poročilo, ki podrobno opisuje odnose Turčije z EU in zahtevani postopek za pridobitev statusa članice.

Jaz sam in tisti, ki jih zastopam, trdno podpiramo kandidaturo Turčije za EU, a ne le zaradi dobrih odnosov med našima državama. Iskreno verjamemo, da ima EU izjemno možnost uvedbe sprememb. Kot državljani vzhodnoevropskih držav članic lahko potrdimo, da pridobitev gotove evropske perspektive sproži radikalne spremembe tako v javni razpravi znotraj države kot v možnostih zunanje politike države.

Prepričan sem, da bo morda lažje reševati napetost, ki neti trenutno socialno polarizacijo, ko bo članstvo Turčije le vprašanje časa in ne „da ali ne“. Ravno zato mora EU dati Turčiji jasen signal o zaključku pristopnega postopka v razumnem času, s čimer bo spodbudila predpisan postopek reform in sodelovanje pri zadevah skupnega interesa.

Po drugi strani pa realnost ne spremeni dejstva, da EU pričakuje, da bodo turške oblasti do takrat brez oklevanja prevzele stalno vlogo partnerja in bodoče članice EU, tudi kar zadeva odnose s pomembnimi akterji na Bližnjem vzhodu in v Evraziji.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Kot socialna demokratka sem glasovala za poročilo, da bi podprla Turčijo v pristopnem procesu. Komisijo EU in Svet pozivam, da pospešita postopek pogajanj, vključno z odprtjem poglavja o energiji, zlasti glede na obstoječo gospodarsko krizo in upoštevanje pomembno vlogo, ki jo Turčija lahko ima s svojim prispevkom k energetske varnosti Evrope.

Pozdravljam tudi sprejem svežnja ukrepov za zaposlovanje, ki ga je turški parlament sprejel maja 2008 in je usmerjen v spodbujanje zaposlitvenih priložnosti za ženske, mlade in invalidne osebe. Vseeno sem zaskrbljena zaradi neugodnega stanja na trgu dela, ki zajema zgolj 43 % delovno aktivnega prebivalstva, še zlasti pa zaradi padanja splošne stopnje zaposlenosti žensk.

Podpiram poziv turški vladi, naj sprejme dodatne oprijemljive korake za okrepitev vloge žensk v političnem, gospodarskem in finančnem sektorju, na primer z začasnimi ukrepi za povečanje njihovega dejavnega sodelovanja v politiki.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem proti poročilu o napredku Turčije za leto 2008. Dejstvo je, da je preveč nerešenih vprašanj, zato ne moremo trditi, da je bil dosežen bistven napredek v pristopnih pogajanjih, ki so se začela pred skoraj štirimi leti. S tem mislim na položaj kurdskega prebivalstva, smrtno kazen, ki še vedno velja v Turčiji, ter kulturna in verska vprašanja, ki jih je treba obravnavati. Nikakor jih ne smemo obravnavati površno ali zlahka.

Renate Sommer (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Vesela sem, da je nedvoumna večina podprla resolucijo o Turčiji. Turški vladi moramo dati vedeti, da ima ustavitev postopka reform, ki traja že leta, posledice.

Zlasti svoboda izražanja in svoboda tiska sta nazadovali. To je predvsem opazno v zdajšnjem vedenju turške vlade do medijske skupine Doğan. Uničujoče kazni, naložene zaradi domnevne utaje davkov, so nesorazmerne in enakovredne cenzuri medijev.

Na področju verske svobode kljub novemu zakonu o ustanavljanju ni bil dosežen napredek. Verske manjšine še vedno občutijo diskriminacijo in nadlegovanje. Vesela sem, da je bil v resolucijo vključen moj predlog, da se Turčijo pozove, naj prekliche načrtovano razlastitev samostana Sv. Gabriela v Tur Abdinu.

Zahtevamo tudi, da Turčija upošteva ekološke in okoljske standarde EU ter spoštuje pravice ljudi, ki jih zadevajo jezovi v okviru projekta za jugovzhodno Anatolijo.

Namesto da bi napredovala pri izpolnjevanju kölnskih meril, se Turčija vse bolj oddaljuje od naših temeljnih vrednot. Ali želi turška vlada res osnovati republiko na novih demokratičnih temeljih? Sodni postopek proti stranki AK in skrivnostni postopek Ergenekon ustvarjata sliko izjemno razklane družbe, ki ni ne pripravljena ne sposobna sprejeti izzivov, ki jih postavlja Evropska unija. Zato je čas, da se končno začnemo pogovarjati prav o prednostnem partnerstvu med EU in Turčijo.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), v pisni obliki. – Sicer podpiram bistvo tega poročila, toda nasprotujem neuravnoteženi obravnavi vprašanja Cipra. Močno nasprotujem spremembama 14 in 15, ki sta v nekaterih vidikih uperjeni izključno proti Turčiji, med drugim kar zadeva izpolnjevanje mednarodnih obveznosti, ter ne pozivata grških ali grško-ciprskih oblasti k enakim ukrepom ali obvezam. Na stopnji odbora moja sprememba, s katero bi zavrnili zamisel, da naj vprašanje Cipra rešuje Turčija enostransko, ni bila sprejeta.

Svet sem pozval, da naj – kot predhodni ukrep – v praksi izvede zavezo z dne 26. aprila 2004 o odpravi izolacije turško-ciprske skupnosti. Toda kljub svojim zadržkom sem glasoval za poročilo.

- Predlog resolucije (B6-0106/2009)

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Grška komunistična stranka je glasovala proti predlogu resolucije o Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji. Večkrat je glasovala proti vključitvi Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in drugih držav v EU, iz istih razlogov kot nasprotuje vključitvi Grčije.

Predlog resolucije poziva k pospešitvi procesa vključevanja Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v EU, da bi lahko prešla iz ZN/Nato protektorata v evro/ZN/Natov protektorat in se hitro priključila EU. Stranke Nova demokracija, PASOK, SYRIZA in LAOS se strinjajo z osnovno usmeritvijo, razhajajo pa se predvsem pri vprašanju imena Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in so v tej točki glasovale proti poročilu, ki je res negativno, kar zadeva grška stališča, saj Grčijo poziva, naj ne ovira vključitve Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v EU.

Grška komunistična stranka je glasovala proti vsem zadevnim poročilom, ker meni, da vprašanje imena sodi k bolj splošnim imperialističnim posegom na Balkanu in v domeno medsebojnega obračunavanja med imperialističnimi silami. Zato je zavzela stališče o nedotakljivosti meja in vztraja, da ne obstajajo nobeni nepovrnjeni ali drugi zahtevki. Makedonska etnična manjšina ne obstaja. Beseda Makedonija je zemljepisni izraz. Stranke Nova demokracija, PASOK, SYRIZA in LAOS po zgledu filozofije evropske enosmerne ceste ljudem na Balkanu prikrivajo politično preračunljivost EU, ki manjšine obravnava glede na lastne interese.

Grška komunistična stranka podpira združen, protiimperialistični boj balkanskega ljudstva in nasprotovanje politiki ZN/Nata/EU.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem proti predlogu resolucije o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2008. Prišli smo do točke, ko se moramo odločiti, ali naj ustvarimo velik skupen trg, za kar moramo seveda oblikovati jasna pravila, ali pa želimo ustvariti Evropo, ki uteleša eno močno in suvereno identiteto. Zato na podlagi elementov, ki so navedeni v predlogu resolucije, ki je po mojem mnenju pomanjkljiva, nasprotujem poročilu.

- Poročilo: Annemie Neyts-Uyttebroeck (A6-0112/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Mislim, da morajo ustanove EU še naprej podpirati Mednarodno kazensko sodišče v Haagu. Sodišče je sodilo številnim vojnim zločincem, obenem pa ne smemo pozabiti širšega pomena njegovih sodb, na primer kako je prispeval k procesu sprave med prebivalci Zahodnega Balkana.

Rad bi vas opozoril na dejstvo, da so nekatere obtožnice ali razsodbe haaškega Mednarodnega kazenskega sodišča veljale za kontroverzne v različnih regijah Zahodnega Balkana. Iz teh reakcij, ki predstavljajo del dediščine Mednarodnega kazenskega sodišča, se lahko nekaj naučimo. Poudarjajo namreč potrebo po pritožbenem senatu ter po programu za ozaveščanje.

Ne pozabimo pa, da mnogim vojnim zločincem še ni bilo sojeno. Ustanove EU morajo podpreti preiskave na nacionalni ravni v zahodnobalkanskih državah. Svet EU naj določi jasna merila za ocenjevanje sodstva v državah te regije po koncu mandata sodišča.

Odgovornim osebam je treba ustrezno soditi in jih kaznovati posamezno na podlagi njihovih dejanj.

Pravica mora veljati za vse enako.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za to poročilo, ki bo zagotovilo, da vojni zločinci iz nekdanje Jugoslavije ne bodo ušli pravici. Poročilo podpiram, ker bo za dve leti podaljšalo mandat Mednarodnega kazenskega sodišča za nekdanjo Jugoslavijo, ki preganja storilce vojnih zločinov v nekdanji Jugoslaviji, s čimer bo zagotovilo dovolj časa za zaključek tekočih sojenj.

- Predlog resolucije (B6-0113/2009)

Edite Estrela (PSE), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za resolucijo Evropskega parlamenta o vodi, v pričakovanju petega svetovnega foruma o vodah, ker verjamem, da moramo nujno opredeliti svetovne politike o oskrbi z vodo in upravljanju voda, da bi dosegli razvojne cilje tisočletja. Ti predvidevajo, da se bo do leta 2015 odstotek prebivalcev, ki nimajo dostopa do varne pitne vode, zmanjšal za polovico.

Zaradi svetovne finančne krize pa morajo države članice okrepiti podporo najmanj razvitim državam v obliki javne razvojne pomoči in sodelovanja pri prilagajanju na vplive podnebnih sprememb in njihovega zmanjševanja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Celo voda ni izvzeta iz privatizacijske in liberalizacijske vneme večine v Evropskem parlamentu. Resolucija ima prav, ko navaja, čeprav pogojno, da „je voda skupna človeška dobrina in bi moral biti dostop do vode temeljna in univerzalna pravica“ ter da „je voda javna dobrina in jo mora nadzirati javnost“. Toda tisto, kar sledi, je resno in nesprejemljivo. Resolucija pravi, da vodo sicer lahko nadzira javnost, toda lahko jo, „delno ali v celoti“, upravlja zasebni sektor. To pomeni, da javnost nadzira vlogo naložb v infrastrukturo za zbiranje in oskrbo, medtem ko preostane zasebnemu sektorju dobičkonosna vloga, in sicer zaračunavanje porabnikom. Takšni poskusi so že bili izvedeni v več državah, zlasti v Latinski Ameriki, kjer so se cene izjemno hitro povišale, kakovost pa poslabšala.

Prav tako se ne strinjamo, da je kmetijstvo odgovorno ter da se kmetijska industrija in mali kmetje obravnavajo enako, tako da morajo slednji plačevati visoke cene vode. Z zaostrovanjem kapitalistične krize voda postaja mamljivo sredstvo, ki lahko prinese dobiček, ki ga kapital tako zelo potrebuje. Še vedno verjamemo, da bi morala biti voda izključno javna dobrina, tako z vidika zbiranja kot oskrbe.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, glasovala sem za resolucijo gospoda Bermana za peti svetovni forum o vodah. Svetovni forum o vodah se sestane vsaka tri leta. Naslednji teden bo potekal v Carigradu. To je priložnost za razpravo o rešitvah svetovne politike za upravljanje voda in vodnih virov ter pripravo temeljev za le-te.

Pred dvema letoma sem sama pripravila poročilo o upravljanju voda v državah v razvoju za Skupno parlamentarno skupščino AKP-EU. Kot je razvidno tudi iz resolucije gospoda Bermana, je slabo upravljanje pglavilni razlog za slabo stanje voda na svetu. Potrebna je podpora, predvsem za okrepitev regionalnega odločanja in sodelovanja.

Očitno pa je tudi, da javni sektor sam (do leta 2015) ne more zbrati 49 milijard USD, ki so po oceni Svetovne banke potrebne za razvoj vodnih infrastruktur. Če želimo obravnavati probleme oskrbe z vodo, moramo poiskati rešitev, kako pridobiti potrebna sredstva s partnersko pogodbo med javnim in zasebnim sektorjem, zlasti ker državnim podjetjem primanjkuje sredstev in ni možnosti za privatizacijo.

Obenem ne smemo podcenjevati pomembnosti raziskav za iskanje rešitve za probleme z vodo. Ključnega pomena so tudi ustrezno spremljanje podzemnih vodnih virov in naložbe vanje. Kot energija tudi voda postaja vse bolj politično vprašanje in težak boj se bo bil, da bi si zagotovili dostop do nje. Jasno je, da ji moramo v politiki nameniti prednost, preden postane prepozno.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), v pisni obliki. – (NL) Na končnem glasovanju sem glasovala proti tej resoluciji. Tako sem glasovala zato, ker poročilo na splošno ni dobro, predvsem pa je bil v njem en element tako pomemben, da se nisem mogla pripraviti do tega, da bi glasovala „za“. Voda ni blago, s katerim bi se trgovalo; je osnovna življenjska potrebščina, do katere so upravičeni vsi.

Uporaba vode pri ljudeh ni izbira, temveč je nujna za preživetje, in že zaradi tega ni primerno nanjo gledati kot na komercialno ali gospodarsko blago. Oskrba z vodo mora biti in ostati v rokah javnosti. Stališča, ki jih je Evropski parlament zavzel v preteklosti, nedvoumno določajo, da je voda pravica, besedilo tega poročila pa to stališče spodkopava.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Voda je predpogoj za vse življenje na zemlji. Toda EU ni odgovorna za varstvo dostopa do te nujne potrebščine. Države sveta bi morale rešitve za izboljšanje dostopa do vode iskati prek mednarodnega sodelovanja v okviru ZN.

Ker predlog poročevalca vodi v povsem drugo smer, sem se odločil, da bom glasoval proti resoluciji.

Rovana Plumb (PSE), v pisni obliki. – (RO) Trajnostnega razvoja si ni mogoče predstavljati brez zaščite in ustreznega upravljanja življenjsko pomembnega vira, tj. VODE. Srčno podpiram točki 15 in 16 resolucije, katerih cilj je podpreti lokalne javne oblasti pri njihovih prizadevanjih za vzpostavitev demokratičnega upravljanja vode, ki bo učinkovito, pregledno, urejeno s pravili in spoštljivo do ciljev trajnostnega razvoja, da se tako zadovolji potrebam prebivalstva.

Želim se pridružiti zahtevi, da Komisija in Svet priznata temeljno vlogo lokalnih oblasti pri zaščiti in upravljanju vode, da tako postanejo povsod odgovorne za upravljanje vodnega sektorja. Obžalujem, da evropski programi za sofinanciranje pripisujejo premajhno vrednost lokalnim organom.

V primeru Romunije, ki ji je bilo odobreno prehodno obdobje za to vprašanje do leta 2018, je ključno pospešiti investicije, zlasti zdaj, ker je revno prebivalstvo najbolj ranljivo zaradi podnebnih sprememb in tudi najmanj sposobno, da se nanje prilagodi.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za predlog resolucije o petem svetovnem forumu o vodah, ki bo v Carigradu. Trdno verjamem, da je voda eden izmed skupnih virov človeštva in bi morala biti temeljna in univerzalna pravica. Trdim tudi, da bi morala biti razglašena za javno dobro in v celoti pod nadzorom javnosti, četudi jo, delno ali v celoti, upravlja zasebni sektor. Za konec naj povem, da želim, da bi se opustili sistemi za globalne subvencije za porazdelitev vode, ki spodbujajo spodbude za učinkovito upravljanje vode, saj ustvarjajo prekomerno uporabo, da se tako sprostijo sredstva, namenjena za usmerjene subvencije, zlasti za revno in kmečko prebivalstvo, za vzpostavitev dostopa, ki bo na voljo vsem.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Voda je dragocen vir in dostop do čiste pitne vode v svetu mora biti ključna prednostna naloga. Vse preveč ljudi v državah v razvoju je bilo v letu 2009 brez dostopa do čiste pitne vode. Svoja prizadevanja moramo osredotočiti na to, da državam in skupnostim v najrevnejših delih sveta pomagamo zagotoviti dostop do tega vira.

Gary Titley (PSE), v pisni obliki. – Zgodovina priča o mnogih vojnah zaradi dostopa do zemljišč in nafte, bojim pa se, da njihov pomen zbledi v primerjavi z možnimi spori v prihodnosti zaradi dostopa do vode.

Voda je naš najpomembnejši vir: brez nje ni življenja. Toda celo v razvitih državah smo priča hudemu pomanjkanju vode. Posledice za manj razvite države so katastrofalne.

Mednarodna skupnost mora dostop do vode obravnavati resneje, preden postane prepozno. Ta teden smo v Københavnu videli, da se podnebne spremembe pojavljajo z zaskrbljujočo hitrostjo, zaradi česar se bo pomanjkanje vode še stopnjevalo. Dostop do čiste vode je osnovna človekova pravica, zato ji posvetimo vso pozornost.

- Predlog resolucije (B6-0114/2009)

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Podpiram to resolucijo, ki prinaša posebna priporočila za Evropsko komisijo, naj okrepi podporo zdravstvenim službam v podsaharski Afriki in naj pregleda bilanco financiranja Evropske skupnosti z namenom, da nameni prednost podpori zdravstvenega sistema.

Polovica prebivalcev podsaharske Afrike še vedno živi v revščini. Afrika je edina celina, ki ne kaže napredka pri doseganju razvojnih ciljev tisočletja, zlasti tistih treh ciljev, ki so povezani z zdravjem – umrljivost otrok, umrljivost mater in boj proti virusu HIV/aidsu, tuberkulozi in malariji, ki so najbolj pomembni pri obravnavi revščine, vendar je zanje še najmanj verjetno, da bodo doseženi do leta 2015. Osnovna zdravstvena infrastruktura potrebuje stabilno in dolgoročno finančno podporo, če naj omogoči doseganje razvojnih ciljev tisočletja. To mora zajemati tudi dostop do storitev spolnega in reproduktivnega zdravja.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), v pisni obliki. – (PL) Glasoval sem za sprejem resolucije o pristopu k zdravstvenim storitvam v podsaharski Afriki. Ta del Afrike se ne bo mogel razvijati brez dejanskega izboljšanja zdravja prebivalstva. Seznam groženj, ki so prisotne v tej regiji, je izjemno dolg in poznan, in dejstvo, da so te grožnje realne, potrjuje ocena pričakovane življenjske dobe prebivalstva. Pogosto je povprečna pričakovana življenjska doba podobna kot v srednjeveški Evropi. To je boleče, obžalovanja vredno in razočaranje vzbujajoče dejstvo, ki pa bi moralo spodbuditi razvite in premožne države, da zagotovijo intenzivnejšo in učinkovitejšo pomoč. Dobro je sodelovati v projektih, ki rešujejo življenje. Nič ni bolj humano in obenem evropsko. Rešimo tiste, katerih življenje je ogroženo. To je najmanj, kar lahko storimo.

Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) Poročevalčev opis trpljenja ljudi v vsej podsaharski Afriki je grozovit opomin, kako pomembno je nadaljevati in stopnjevati boj proti revščini.

Predlogi poročevalca pa v celoti temeljijo na zamisli, da mora EU igrati vodilno vlogo v politiki pomoči držav članic. Pri Junjski listi se s tem ne strinjamo. EU ne sme izvajati ukrepov zagotavljanja pomoči niti ne sme poskušati vplivati na dejavnost držav članic na tem področju.

Žal je pomoč področje, s katerim imamo zelo moreče izkušnje. Zato je pomembno, da lahko poskušamo z novimi oblikami pomoči. Naša država, Švedska, trenutno išče nove in zanimive načine. V tem zgodovinskem času je povsem napačno državam članicam nenehno jemati priložnost za drugačno razmišljanje in spreminjanje politike pomoči. Odgovornost za pomoč nosijo države članice in tako mora ostati.

Mednarodno sodelovanje, namenjeno iskanju rešitev za izboljšanje zdravstvenega varstva v podsaharski Afriki, bi morali iskati predvsem znotraj Združenih narodov in ne EU.

Zato te resolucije nisem podprl.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za predlog resolucije o razvojni pomoči ES za zdravstvo v podsaharski Afriki. Pomoč ES zdravstvenemu sektorju je sorazmerno s celotno razvojno pomočjo enaka vse od leta 2000, kljub zavezam, ki jih je Komisija dala za razvojne cilje tisočletja in zdravstveno krizo v podsaharski Afriki. Zato menim, da je prav in nujno, da prevzamemo skupno zavezo z namenom doseganja boljših rezultatov na področju zdravja in izpolnjevanja mednarodnih ciljev razvoja zdravja.

- Predlog resolucije (B6-0111/2009)

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za predlog resolucije o uresničevanju enotnega območja plačil v evrih (območja SEPA). Menim, da je izjemno pomembno podpreti oblikovanje SEPA, na katerem vlada učinkovita konkurenca in na katerem ni razlike med čezmejnimi in nacionalnimi plačili v evrih. Verjamem pa tudi, da je treba Komisijo, kot navaja predlog, pozvati, da določi jasen, ustrezen in zavezujoč rok za prehod na produkte SEPA, ki je lahko najkasneje 31. december 2012, po tem datumu pa bi morala biti vsa plačila v evrih izvedena po standardih SEPA.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Stranka EPLP želi, da bi enotno območje plačil v evrih uspelo. Zato ne moremo podpreti sprememb tega poročila, ki podaljšujejo uporabo večstranske pristojbine za izmenjavo. Ta pristojbina je nekonkurenčna in povzroča višje stroške potrošnikom. S tem bi spodkopali namen tega poročila, ki je zagotoviti, da enoten trg odpravi ovire in zmanjša stroške. Resolucije v končnem glasovanju ne bi mogli podpreti, ker so bile sprejete te spremembe.

- Poročilo: Maria Eleni Koppa (A6-0062/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za. Podpiram poročilo gospe Koppa o pomenu strateškega partnerstva med EU in Brazilijo, saj imata partnerici enako vizijo sveta na podlagi njunih zgodovinskih, kulturnih in gospodarskih povezav. Skupaj lahko spodbujata spremembe in iščeta rešitve po svetu, na primer s tesnim sodelovanjem za spodbujanje in izvrševanje razvojnih ciljev tisočletja ter s tem boja proti revščini ter gospodarskim in družbenim neenakostim na svetovni ravni, morali pa bi tudi okrepiti sodelovanje na področju razvojne pomoči, vključno s tristranskim sodelovanjem, in sodelovati tudi pri boju proti mednarodnemu terorizmu, prekupevanju z mamili in kriminalu.

Ob upoštevanju osrednje vloge, ki jo imajo postopki povezovanja Brazilije in Latinske Amerike, ter interesa EU za krepitev dialoga s to regijo, EU pozdravlja pobudo Brazilije za spodbuditev političnega in gospodarskega povezovanja med državami Latinske Amerike. Strinjamo se, da je treba Braziliji priznati ključno vlogo glavnega pobudnika nedavno ustanovljene Unije južnoameriških narodov (UNASUR).

Priznati moramo tudi, da Brazilija uspešno igra vlogo mediatorja pri reševanju regionalnih konfliktov na območju latinskoameriških in karibskih držav na podlagi spoštovanja načel nacionalne suverenosti, nevmešavanja in nevtralnosti, kar ima pozitiven učinek na politično stabilnost v regiji.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to poročilo. Brazilija je bila zadnja država skupine BRIC, ki je sodelovala na vrhovnem srečanju z EU julija 2007 med portugalskim predsedstvom. Šlo je torej za naraven odsev odnosov, ki jih Portugalska že od nekdaj goji z Brazilijo. Kot je bilo rečeno v tem Parlamentu septembra 2007, v Braziliji 200 milijonov prebivalcev govori enega najpogostejših evropskih jezikov na svetu, portugalsščino, njena zgodovinska, civilizacijska in kulturna tradicija pa je tesno povezana z evropsko. To dokazujejo različni politični sporazumi, sklenjeni v preteklosti vse do danes. Ta odnos bo pripomogel k vzpostavitvi drugih mostov z Latinsko Ameriko.

Glede na nesporni potencial Brazilije ter njeno gospodarsko in politično delovanje na regionalni in globalni ravni tega strateškega partnerstva ne smemo dojemati kot bodoče ovire za druga partnerstva z Mercosurjem. Pravzaprav bi ga morali razglasiti za primer, ko je EU pridobila potrebno soglasje o skupnih trgovskih in političnih interesih. Omeniti velja, da obe strani menita, da je nujno večstransko ukrepanje, temelječe na sistemu Združenih narodov in v okviru Svetovne trgovinske organizacije.

Ob koncu moram dodati, da me zanima, kakšen obseg bo v prihodnosti namenjen protokolom o sodelovanju na področju izobraževanja in kulture.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za poročilo gospe Koppa o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Brazilijo. Partnerstvo ima nadvse pomembno vlogo; moralo bi dati novo spodbudo sklenitvi pridružitvenega sporazuma med EU in Mercosurjem, ki je strateški cilj EU za poglobitev gospodarskih in trgovinskih odnosov, pa tudi za razširitev političnega dialoga in sodelovanja med obema regijama. Poleg tega naj bi bilo strateško partnerstvo orodje za spodbujanje demokracije in človekovih pravic, pravne države ter dobrega upravljanja na svetovni ravni.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Glasoval sem za predlog Evropskega parlamenta Svetu o strateškem partnerstvu med Evropsko unijo in Brazilijo, ker menim, da je koristno za obe strani in lahko prispeva k razvoju povezav med njima, pri čemer je cilj spodbujati skupno dobro v obeh regijah in na vsem svetu.

- Poročilo: José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (A6-0028/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, glasoval sem za. Glede na to, da Mehika in EU vzdržujeta vzajemno sodelovanje od 70-ih let prejšnjega stoletja, se pridružujem upanju, da bo to strateško partnerstvo predstavljalo instrument, ki lahko pomaga okrepiti sodelovanje obeh strani na mednarodnih forumih, kot so Svetovna banka, Mednarodni denarni sklad, Organizacija za ekonomsko sodelovanje in razvoj, skupine G-20, G-8 in G-5, da se v skladu z deklaracijo iz San Salvadorja poiščejo rešitve za svetovno finančno krizo in sproži skupni odgovor, namenjen za ponovno vzpostavitev zaupanja v finančne ustanove.

Mehika ima kot most med Severno in Južno Ameriko ter Karibi in Pacifikom pomembno geostrateško lego. Upamo, da bo to strateško partnerstvo lahko institucionaliziralo letna srečanja na vrhu med EU in Mehiko ter dalo nov zagon splošnemu sporazumu med EU in Mehiko na različnih področjih: politike, vključno s človekovimi pravicami, varnosti, boja proti prometu s prepovedanimi drogami, okolja ter tehničnega in kulturnega sodelovanja.

Ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 11. oktobra 2007 o umorih žensk v Mehiki in Srednji Ameriki ter vlogi Evropske unije v boju proti temu pojavu upamo na okrepitev dialoga, sodelovanja in izmenjave najboljše prakse.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, pozdravljam poročilo gospoda Salafranca Sánchez-Neyra o strateškem partnerstvu med EU in Mehiko. Dejansko je ključno, da to strateško partnerstvo obeleži kakovosten preskok v odnosih med EU in Mehiko, tako na večstranski ravni, kar zadeva vprašanja globalnega pomena, kot pri krepitvi razvoja medsebojnih odnosov.

Zato sem prepričan, da bo ta sporazum na podlagi skupnih interesov in prizadevanj pripeljal do intenzivnejšega usklajevanja stališč o kriznih situacijah in konkretnih vprašanjih globalnega pomena. Upam pa tudi, da bo razumljen kot priložnost za razpravo o tem, kako izboljšati izvajanje klavzule o človekovih pravicah in demokraciji kot bistvenih vrednot vseh sporazumov in obeh strani ter oceniti skladnost z njo, vključno z razvijanjem njene pozitivne razsežnosti.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – EU mora več pozornosti posvetiti naraščajočemu nasilju v Mehiki, ki je posledica spopadov zaradi drog. Podvojitev števila umorov v povezavi z nasiljem zaradi drog je zaskrbljujoča.

- Predlog resolucije (RC-B6-0135/2009)

Carl Lang (NI), v pisni obliki. – (FR) Omembe vredna razmišljanja, ki so jih predlagale različne politične skupine, z očitno izjemo komunistov (in z utemeljenim razlogom), so odmev politične korektnosti, ki so jo proizvedli hipiji mednarodne zabaviščne industrije. Tibet, pravi boj za svobodo, je spodbudila trdnjava modernih Evropejcev, ki jim manjka duhovnosti. Gre za poglobitveni primer, kaj se ne počne v notranji in mednarodni politiki.

Poslanci želijo z največjo vljudnostjo obsoditi izsiljevanje kitajskih komunistov ter hkrati podpreti avtonomijo regije, ki zgodovinsko gledano sploh ni Tibet. Zamisel o avtonomiji Tibeta, pot „Rešite Tibet“ je le mahanje s cunjjo pred impotentno elito in ljudmi, ki so bili žrtvovani, tako duhovno, kot tudi fizično.

Tibet, tako kot drugi zatirani narodi, je dokaz, kaj se zgodi ob namestitvi komunistične diktature, ko se uporablja orožje zavojevalnega priseljevanja, da bi tako bilo mogoče preprečiti vse poskuse vrnitve na prvotno stanje, na politični, etnični, kulturni ali duhovni ravni.

Tibet je nedvomno zamudil svojo priložnost, da bi ponovno pridobil suverenost s tem, ko se je odrekel oboroženemu odporu, ki je sledil izgonu vodij. Pot, ki ji je treba sedaj slediti, je pot boja za neodvisnost, za „Svoboden Tibet“ in ne za suženjstvo, ki poteka pod krinko papirnate „avtonomije“.

Luca Romagnoli (NI), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, v celoti podpiram predlog resolucije ob 50. obletnici upora Tibetancev in pogovora med dalajlamo in kitajsko vlado. Zlorabo moči, ne glede na to, kje se to zgodi, je treba obsoditi. Na eni strani moramo povedati, da je kitajska vlada moralno dolžna, med drugim, nemudoma in brezpogojno izpustiti vse ljudi, ki jih zadržuje zgolj zaradi tega, ker so sodelovali v miroljubnem protestu, in odgovarjati za vse tiste, ki so bili ubiti ali so pogrešani, in vse tiste, ki so zadržani, pri tem pa navesti okoliščine obtožnic poti njim.

11. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.20 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

Podpredsednica

12. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

Predsednica. – Včerajšnji zapisnik je bil razdeljen.

So kakšne pripombe?

*

* *

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, poslance prosim, če mi dovolijo, da izkoristim nekaj minut njihovega časa.

Rad bi spregovoril o Kitajski. Danes je bil predložen predlog resolucije o Kitajski, o primeru gospoda Gao Zhishenga, poznanega odvetnika, ki je bil aretiran. Obstaja bojazen, da bo mučen; njegovi družini je bil pravkar dovoljen vstop v Združene države Amerike in bojijo se za njegovo življenje.

Ker je žal mogoče obravnavati samo tri teme, predloga, ki se nanaša na gospoda Gao Zhisheng ni mogoče vključiti. Zadevo smo nameravali predlagati na marčevskem II. zasedanju. Sedaj smo bili obveščeni, da na marčevskem II. zasedanju ne bo nujnih zadev, saj v skladu s pravili, kadar sta dve plenarni zasedanji v istem mesecu, na drugem ne more biti nujnih zadev.

Dvomim v to razlago. Razlaga se nanaša na dvojni zasedanji v septembru in, pred tem, v oktobru, na katerih je bil obravnavan proračun. Dve zasedanji v marcu sta zaradi volitev; gre za izjemen primer. To pomeni, da lahko vprašanja glede človekovih pravic obravnavamo šele konec aprila, kar pa je prepozno.

Zato pozivam predsedstvo, da najprej preuči to vprašanje in drugič, da izrazi našo izjemno zaskrbljenost glede tega primera na kitajsko ambasado - v ta namen vam lahko izročim primer gospoda Gao Zhishenga – saj nihče ne ve, kje je in obstaja bojazen, da je mučen, njegovo življenje pa je ogroženo.

(Zapisnik je bil sprejet)

13. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države(razprava)

13.1. Gvineja Bissau

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o razmerah v Gvineji Bissau.⁽²⁾

⁽²⁾ Glej zapisnik.

José Ribeiro e Castro *avtor.* – (PT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, žal v tem Parlamentu spet razpravljamo o razmerah v Gvineji Bissau, ki so zares zaskrbljujoče. Gre za državo, v kateri kronična nestabilnost vlada že vrsto let in ki je poskusila stopiti na pot demokracije v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja. Nič ni šlo po načrtu, prišlo je do upora in manjše državljanske vojne, vse od takrat pa tam vladajo razmere resne politične in vojaške nestabilnosti, napetosti in močnega rivalstva. Nedavno je bilo mogoče opaziti zaskrbljujočo prisotnost interesov trgovanja z drogami, ki jo vse pogosteje zaznavajo vsi opazovalci.

Nedavne napade strogo obsojamo: bombni napad, v katerem je bil ubit vrhovni poveljnik vojske, general Tagme Na Waie, in še posebej kruto, če ne že barbarsko, usmrtitev predsednika Nina Vieire. Ne glede na njuni preteklosti, izrekamo sožalje njunima družinama in sočustvujemo z ljudmi v Gvineji Bissau ter obžalujemo in strogo obsojamo te napade.

Želimo, da se stvari normalizirajo. Lekcija, ki sem se je naučil in ki jo želim poudariti v tej resoluciji je, da nekaznovanje ni pravi odgovor. Kako smo si lahko v preteklosti, v zvezi z umorom Ansumaneja Manéja in generala Verissima Seabre, zatiskali oči pred dejstvom, da storilci niso bili nikoli prijeti in obsojeni? Jasno je, da to ni rešitev. Zaradi tega moramo pritisniti na vlado Gvineje Bissau, da poišče odgovorne za umore. Krivci morajo biti obsojeni, mi pa moramo pri tem zagotoviti vso potrebno pomoč.

Prav tako bi rad opozoril, da smo zaskrbljeni zaradi trgovanja s prepovedanimi drogami v regiji, tveganja, ki predstavlja za Evropsko unijo in zaradi zaskrbljujoče prisotnosti, ki je v Gvineji Bissau že opazna. Prav tako želim v tem kontekstu pozvati k tesnejšim stikom z Zelenortskimi otoki. Z Zelenortskimi otoki, ki imajo tesne stike z in dobro poznavanje Gvineje Bissau, smo vzpostavili posebno partnerstvo, ki pa je tudi zelo krhko. Zaradi tega je to ključnega pomena tudi za Evropsko varnost. V tem kontekstu je tudi krepitev tega posebnega partnerstva z Zelenortskimi otoki zelo pomembna.

Justas Vincas Paleckis, *avtor.* – (LT) Umori v Gvineji Bissau so hud udarec ne le za demokracijo v državi, ki jo izčrpava promet s prepovedanimi drogami, ampak tudi za celotno zahodnoafriško regijo. Umor predsednika in načelnika štaba je državo porinil še v globljo stisko vse slabše delujočih institucij, vse bolj krhke demokracije, naraščajoče korupcije in kultov osebnosti. Prebivalci države živijo v kaosu, kjer primanjkuje vode, zdravil in šol. Trgovina s prepovedanimi drogami ne pozna omejitev ali meja in vse bolj ogroža celotno regijo, ter sega celo v Evropsko unijo.

Čeprav so do sedaj poveljniki oboroženih sil držali svojo obljubo glede nevmešavanja v notranje zadeve države, lahko nedavni dogodki popolnoma uničijo še tisto malo demokracije v Gvineji Bissau. Nova vlada mora spoštovati ustavni red, se spopasti z konflikti na miroljuben način in temeljito raziskati umore. S pomočjo varnostne in obrambne misije Evropske unije moramo doseči preobrat v razvoju države, ki bo omogočil stabilnost in dostojno življenje. Upajmo, da bodo predsedniške volitve izvedene v nekaj mesecih in da bodo v skladu z mednarodnimi standardi glede organizacije volitev. Države Evropske unije in celotno mednarodno skupnost pozivamo, da Gvineji Bissau zagotovi finančno in strokovno pomoč, ki je potrebna za izvedbo demokratičnih volitev. V tem težkem času za državo morajo opozicijske politične sile v Gvineji Bissau poiskati skupno stališče in kompromise, ter nujno sprejeti odločitve glede varnosti, volilnih postopkov in javne uprave v državi. Pozivamo jih, da se učinkoviteje zoperstavijo korupciji in se posvetujejo s civilno družbo in drugimi organizacijami glede notranje sprave v državi.

Ewa Tomaszewska, *avtorica.* – (PL) Gospa predsednica, 2. marca letos je bil predsednik Gvineje Bissau, João Bernardo Vieira, ustreljen v napadu, ki so ga izvedli vojaki, zvesti vrhovnemu poveljniku vojske. En dan prej je general Batista Tagme Na Waie, vrhovni poveljnik vojske, umrl po tem, ko je bil ranjen v eksploziji. Obe smrti sta povezani s političnim konfliktom v Gvineji Bissau, ki traja že mnogo let in ima za posledico tragedijo in pomanjkanje stabilnosti v državi. Čeprav so volitve leta 2008 potekale mirno, je kmalu po njih prišlo do poskusa umora. Predsednik je preživel napad. Gvineja Bissau, nekdanja portugalska kolonija, je ena izmed najrevnejših držav na svetu. Istočasno skozi državo poteka pot za tihotapljenje kokaina.

Obsojamo poskuse reševanja konfliktov s pomočjo državnega udara; pozivamo k predsedniškim volitvam, do katerih naj v Gvineji Bissau pride v dveh mesecih; hkrati pozivamo, da te volitve ustrezajo demokratičnim standardom in da se ponovno vzpostavi ustavni red.

Ilda Figueiredo, *avtorica.* – (PT) Pri analiziranju političnih razmer v Gvineji Bissau ne smemo pozabiti, da so bili ljudje te mlade afriške države žrtve portugalskega kolonializma, proti kateremu so bili zelo pogumen boj. V zvezi s tamkajšnjim dogajanjem, ki ga obžalujemo, predvsem umor predsednika in vrhovnega poveljnika vojske, ne smemo pozabiti, da je to rezultat vseh težav in vseh delitev, ki so obstajale več let in še vedno obstajajo, in ki izhajajo iz kolonialne preteklosti. Prav tako ne smemo pozabiti, da še vedno spada med najrevnejše države v Afriki, kar pomeni, da bi morala Evropska unija več pozornosti nameniti sodelovanju

na področju javnega zdravstva in izobraževanja, da bi tako bilo mogoče izboljšati življenjske pogoje prebivalstva in premagati težave, s katerimi se mora še vedno soočati velik del prebivalstva Gvineje Bissau, predvsem žensk, mater in otrok.

Ključnega pomena je, da Evropska unija okrepi podporo tem ljudem. Prav tako moramo podpreti izobraževanje, varno oskrbo s pitno vodo in v nekaterih primerih tudi kmetovanje, da bi celotnemu prebivalstvu zagotovili dostop do hrane. Vendar pa mora biti pomoč zagotovljena brez zunanjega vmešavanja in ob popolnem spoštovanju suverenosti in volje ljudi.

Marios Matsakis, *avtor*. – Gospa predsednica, v tej koloniji, ki jo pesti revščina, že več desetletij vladata politična nestabilnost in kriza, ki sta posledica globokega in dolgotrajnega trpljenja njenih državljanov.

Njen prehod v demokracijo in boljše čase za ljudi se je zdela obetajoča možnost po tem, ko so bile leta 2008 izvedene na videz mirne in poštene parlamentarne volitve. Vendar se po tem, ko so odpadniki 2. marca, dan po uboju poveljnika vojske, ustrelili predsednika Vieiro, nad državo ponovno zbirajo temni oblaki razvijajočega se sovražstva in nasilja. Obsojamo oba umora in le upamo lahko, da bodo nasprotujoče si stranke v Gvineji Bissau našle potrebno voljo in moč za rešitev sporov z dialogom za pogajalsko mizo za dobrobit svojih državljanov. Ker je Gvineja Bissau v zadnjih letih postala pomembna država trgovine s prepovedanimi drogami, pozivamo tako državne oblasti, kot tudi mednarodno skupnost, da storijo vse kar je v njihovih močeh v boju proti temu smrtonosnemu prekletstvu.

Marie Anne Isler Béguin, *avtorica*. – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, v skupini Zelenih/Evropske svobodne zveze močno obsojamo umor predsednika Gvineje Bissau, Joãoja Bernarda Vieire in vrhovnega poveljnika vojske, generala Tagmeja Na Waieja, 1. in 2. marca 2009.

Zahtevamo izvedbo obsežne preiskave in da so storilci obsojeni, prav tako to velja za morilce generalov Manéja in Correie, ubitih leta 2000 in 2004, ki še danes ostajajo neidentificirani.

Kot ena izmed najrevnejših držav z zelo nizko pričakovano življenjsko dobo, se Gvineja Bissau danes sooča s trgovino s prepovedanimi drogami. Kot prehodna pot za tihotapce mamil iz Južne Amerike, je Gvineja Bissau postala prehodna država za droge, ki so namenjene Evropi, ki predstavlja največjega potrošnika. Dobro se zavedamo, da to negativno vpliva tudi na celotno podregijo, kot na primer v Mavretaniji, kjer so odkrili velike količine drog celo na letališču.

Evropska unija mora pomagati tej državi, da obrne hrbet tej trgovini tako, da se proti njej bori tako tu, kot tudi tam, in z vračanjem na razvoj, ki temelji na lastnih virih države.

Čeprav je mednarodna skupnost zadnje volitve pozdravila, Evropska unija pa je podprla proces spoznavanja in vzpostavljanja demokracije v Gvineji Bissau, lahko nedavni dogodki pripomorejo h krepitvi pri zagotavljanju te pomoči.

Tudi vojska, ki se ni vmešala v volilni postopek, mora še naprej strogo spoštovati ustavni red, kot je obljubila.

Sedaj, ko so sosednje zahodnoafriške države po dolгих letih težav in kaosa ponovno odkrile pot k demokraciji, spoštovanju institucij in človekovih pravic, se Gvineja Bissau ne sme ujeti v past nedopustnih praks. Evropska unija mora pokazati in uporabiti svoj vpliv in mora bit zgled pri zagotavljanju pomoči tej državi, da ostane na poti demokracije.

Laima Liucija Andrikiienė, *v imenu skupine PPE-DE*. – Gospa predsednica, poleg tega, kar je že bilo povedano glede razmer v Gvineji Bissau, bi rada komentirala dve zadevi.

Prvič, umora predsednika Gvineje Bissau, Joãoja Bernarda Vieire in vrhovnega poveljnika vojske, generala Tagmeja Na Waieja, je treba temeljito preiskati, odgovorni pa morajo biti obsojeni.

Drugič, danes smo v resoluciji izrazili upanje, da bo do izvedbe predsedniških volitev v državi prišlo v roku 60 dni. Danes moramo pozvati države članice EU in mednarodno skupnost, da zagotovijo finančno in tehnično pomoč Gvineji Bissau, ki jih potrebuje za izvedbo verodostojnih volitev.

Leopold Józef Rutowicz, *v imenu skupine UEN*. – (PL) Gospa predsednica, v revnih afriških državah, kot je Gvineja Bissau, zelo hitro pride do destabilizacije s tragičnimi posledicami. Umora predsednika Joãoja Bernarda Vieire in generala Tagmeja Na Waieja, vrhovnega poveljnika vojske v marcu letos vsekakor predstavljata del poskusa destabilizacije v državi, v ozadju tega hujskanja pa verjetno stoji mamilarska mafija. Zaradi pomanjkanja učinkovitih varnostnih sil v tej državi so različne oblike ubojev praktično nekaznovane.

Vladi te države moramo zagotoviti vso ključno pomoč, ki jo potrebuje, in na to vprašanje se resolucija tudi nanaša.

Poleg tega in z namenom, da bi preprečili tovrstne incidente, moramo razglasiti neusmiljeno vojno trgovini z drogami, ki je vzrok destabilizacije v številnih revnih državah Afrike, Azije in Južne Amerike, podpira terorizem in zaradi zasvojenosti z drogami uničuje življenja na stotine milijonov ljudi po celem svetu. Če ne bomo mogli premagati tega problema, bomo zaradi svoje nemoči plačevali vse višjo ceno.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, naj najprej v imenu Evropske komisije povem, da močno obžalujemo umor njegove ekselence, predsednika republike Gvineja Bissau, Joãoja Bernarda Vieire. Najstrožje obsojamo ta umor, prav tako pa tudi napade, ki so bili vzrok smrti vrhovnega poveljnika vojske, generala Batiste Tagmeja Na Waieja in drugih vojakov. Prav tako želim njihovim družinam izreči sožalje.

Prisotnost prekupčevalcev z mamili in toliko nasilja sta več kot zaskrbljujoča. V skladu z osmim ERS in drugimi instrumenti, poleg 2 milijonov EUR, ki jih je prispevala Uradu za droge in kriminal pri ZN, je Komisija podpisala zelo ambiciozen načrt za boj proti mamilom. Menimo, da je to res zelo pomembno, kot je tudi razvidno iz dogodkov.

Nujno pozivamo k pomiritvi in preprečevanju, nacionalne organe Gvineje Bissau pa pozivamo, da v celoti raziščejo te dogodke in poskrbijo, da bodo odgovorni obsojeni. Kazni morajo biti izrečene. Žal so ta nasilna dejanja sledila uspešnim parlamentarnim volitvam, ki so omogočile večjo mednarodno pomoč in pomoč s strani EU pri prizadevanjih države za vzpostavitev miru. Ti napadi so se zgodili v času povečanih mednarodnih naporov za izgradnjo demokratične in stabilne Gvineje Bissau.

Komisija v teh izjemno težkih razmerah še vedno ostaja popolnoma zavezana k zagotavljanju močne podpore nacionalnim organom, da bi tako bilo mogoče ponovno vzpostaviti stabilnost, pa tudi trajnostni razvoj. Mislim na izobraževanje, na najrevnejše, na osnovne potrebe in osnovne storitve, pa tudi na gospodarsko rast v državi. Začeli smo z izvajanjem najrazličnejših instrumentov, ki so nam na voljo, ter tako nameravamo pomagati Gvineji Bissau doseči trajnosti mir in, upajmo, ponovno zagnati demokratični proces.

Lani je bil odobren dokument o ambiciozni strategiji države v vrednosti 100 milijonov EUR za obdobje 2008 – 2013. Poudarek bo na reformi varnostnega sektorja – vključno z bojem proti drogami, ki sem ga omenila že prej – in izboljšanjem nacionalnih suverenih institucij.

Lani se je Svet odločil, da bo vzpostavil misijo EU, ki bo namenjena podpori pri reformi varnostnega sektorja v okviru evropske varnostne in obrambne politike. Prihajajoče predsedniške volitve – ki naj bi bile 60 dni po imenovanju novega predsednika – bodo verjetno izvedene še pred poletjem. Ob upoštevanju tega izjemno tesnega časovnega razporeda Komisija pozorno preučuje možnost vzpostavitve misije za spremljanje volitev. Kljub temu pa zagotavljanje pomoči po izvedbi volitev, ki bo potrebna za izvedbo zahtevanih reform volilnega okvira v skladu s priporočili, ki izhajajo iz EU-ZN 2008 in pomoč, namenjena za spremljanje prihajajočih volitev s strani regionalnih organizacij, še vedno ostajata, med drugim, naši ključni prednostni nalogi.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo po koncu razprav.

13.2. Filipini

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucije o razmerah na Filipinih.⁽³⁾

Bernd Posselt, avtor. – (DE) Gospa predsednica, komisar, razmere na Filipinih spremljam že vse od takrat, ko sta tej državi vladala nesrečna zakonca Marcos. Od takrat je ta čudovita otoška republika doživela že veliko vzponov in padcev, vzponov in padcev diktatorstva in poskusov za dosego svobode, gospodarskih kriz in prehoda na tržno gospodarstvo, ki so bili nenehno zatrti s korupcijo, slabim upravljanjem in žal tudi z nenehnimi avtoritarnimi posegi.

Če pogledamo na zemljevid, lahko opazimo, da je ta otoška republika izjemno strateško pomembna. Tako kot Indonezija nadzira nekatere pomorske poti, ki so ključne in bistvene za naše gospodarstvo, pa tudi za

⁽³⁾ Glej zapisnik.

azijsko gospodarstvo. Zato je stabilnost v regiji zelo pomembna in zaradi tega moramo vsem na oblasti jasno povedati, da bo ta država lahko dolgoročno stabilnost končno dosegla le s pomočjo dialoga, s pravnim redom, s krepitvijo demokracije, infrastruktur ter malih in srednje velikih podjetij. Sicer ji bo še naprej nenehno grozil razpad, enotnost države pa bodo ogrožala separatistična gibanja, gibanja na posameznih otoških skupinah, verska in kulturna gibanja, ki so med sabo sprta. Gre torej za vprašanje, ki je zelo pomembno za Evropsko unijo.

Erik Meijer, avtor. – (NL) Gospa predsednica, zaradi evropskega posredovanja nastajajo številne države na vseh koncih sveta. So države naslednice kolonij evropskih držav, območij, ki so bila zasedena v preteklih stoletjih, da bi lahko brez velikih stroškov prišli do surovin. Najpomembnejši namen je bil pridobivanje rud in nabiranje tropskih rastlin, medtem ko so v nekaterih primerih bili ljudje obravnavani kot sužnji. Zaradi tega so se v teh kolonijah znašli ljudje iz popolnoma različnih kultura in jezikov in bili ločeni od tistih, s katerimi so imeli veliko več skupnega gledano s kulturnega in jezikovnega vidika.

Leta 1898 so Filipine od Španije prevzele Združene države, ki so potem otoke upravljale kot eno izmed svojih kolonij vse do leta 1946. Kot neodvisna država je vse od takrat vse bolj poznana po slabem upravljanju. Vprašanje je, ali gre tu le za naključje. Takšne države ne nastanejo kot posledica volje ljudi. Niso bile ustanovljene od spodaj navzgor. Ustanovljene so bile od zgoraj navzdol in pod zunanjim vplivom.

Takšne države niso najboljše mesto za razvoj demokratične države v katerem velja vladavina prava in za mirno reševanje socialnih konfliktov. Pogostokrat ostajajo skupaj le pod prisilo, vpliv vojske pa je zelo velik. Pogostokrat obstaja veliko priložnosti za tuja podjetja, ki potem trpinčijo in izkoriščajo okolje in zaposlene, vse dokler jih ne uničijo. Priložnost za tako slabo obnašanje si pridobijo tako, da vladarjem teh držav zagotavljajo privilegije in bogastvo.

Tovrstne zlorabe porajajo nasprotna gibanja. Če država takšnih gibanj ne obravnava kot zakonite opozicije, ki se lahko na miroljuben način razvije v sodelovanje v vladi, obstajajo velike možnosti, da se bodo ta gibanja zatekla k uporabi sile ter si tako zagotovila obstoj. Vlade se bodo na to odzvale s še več nasilja, pri tem pa mogoče sploh ne bodo priznale, da gre za nasilje, za katerega je kriva ravno država.

Od leta 2001 je bilo ubitih ali ugrabljenih na stotine aktivistov, sindikalistov, novinarjev in verskih voditeljev. Člane opozicije, ki jih je sodišče oprostilo, potem država vseeno ponovno zapre. Tisti, ki so zakrivali umore ali ugrabitve, pa niso izsledeni niti kaznovani. Tuji poskusi posredovanja so bili zavrtni, nato pa so se dokončno nehali.

Resolucija popolnoma upravičeno poziva k večjim naporom v zvezi s posredovanjem, kompromisi in miroljubnimi rešitvami. Filipini bodo brez vključitve opozicijskih gibanj v demokratično državo, v kateri veljajo načela pravne države, še naprej kaotična država, kjer je življenje slabo.

Marios Matsakis, avtor. – Gospa predsednica, razmere na otoku Mindanao so resne, z na stotine tisoči notranje razseljenih oseb, ki živijo v obupnih razmerah. Eden od vzrokov teh žalostnih okoliščin je dolgotrajen upor, vendar pa je v takšnem žalostnem stanju tudi ne tako demokratičen status zaporednih filipinskih vlad, pri čemer zadnjo vlado številne mednarodne organizacije, kot je Svet OZN za človekove pravice, obtožujejo, da je še posebej naklonjena izvensodnim pobojem in prisilnemu izginotju na stotine državljanz Filipinov, katerih delovanje je bilo obravnavano kot nestrinjanje z uradno vladno politiko.

Takšno nekaznovanje je treba odpraviti. Poleg tega mora filipinska vlada nemudoma obnoviti mirovna pogajanja z uporniško skupino MILF, obe strani pa morata opustiti nasilje in svoja nesoglasja rešiti za pogajalsko mizo.

Leopold Józef Rutowicz, avtor. – (PL) Gospa predsednica, Filipini so država z bogato, a nesrečno zgodovino. Državo je leta 1521 osvojila Španija, po tem, ko je s silo strla močan odpor lokalnega prebivalstva. Po upor proti španski vladavini leta 1916 so nadzor nad Filipini prevzele Združene države Amerike. Država je postala neodvisna po obdobju začasne okupacije s strani Japonske leta 1946, nato pa ji je več let z diktaturo vladal predsednik Marcos. Leta 1983 je bil umorjen vodja demokratične opozicije, Benigno Aquino. Na Filipinih delujejo tako komunistični partizani, kot tudi islamska osvobodilna fronta Moro. Skupina političnih teroristov Abu Sayyaf si prizadeva za odcepitev južnega dela otokov od ostalih Filipinov. Državo pesti korupcija. Ljudje množično umirajo, pogosto se uporablja smrtna kazen, določene skupine pa na skrivaj pobijajo tiste, za katere menijo, da nimajo pravice živeti. Poskuse vzpostavitve in ohranitve človekovih pravic in demokratičnih načel v državi se srečujejo s hudimi ovirami. Gospodarski razvoj Filipinov in njihovo članstvo v Zvezi jugovzhodnih azijskih narodov so pozitivni znaki.

Resolucija, ki jo podpiram, je prispevek Evropske unije k sprejetju posebnih ukrepov in k ustavitvi notranjih konfliktov na Filipinih ter ponovni vzpostavitvi pravne države.

Raül Romeva i Rueda, avtor. – (ES) Gospa predsednica, filipinski primer dejansko kaže na to, da v mirovnem procesu včasih ni dovolj, da gledamo le v eno smer.

Trenutno delujemo na številnih frontah na Filipinih, vsaka od njih pa zahteva povsem specifičen pristop, ki je odvisen od situacije. Zato je treba razumeti večplastnost odzivov. V filipinskem primeru obstaja humanitarna dimenzija, pa tudi očitno politična dimenzija, obe pa sta bistvenega pomena za napredek v napornih mirovnih pogajanjih. Da so naporna pravim zato, ker je bilo videti, da bomo poleti dosegli pomemben napredek, ki pa so ga nato preprečili številni incidenti, predvsem pa zato, ker je Vrhovno sodišče menilo, da je memorandum o soglasju očitno neustaven.

Zaradi tega je bil ustavljen celoten pogajalski proces in vztrajam, da je potreben odziv mednarodne skupnosti na dveh ravneh.

Prva raven je humanitarna. Jasno je, da ne gre le za 300 000 razseljenih ljudi, ampak v osnovi tudi za brezštevilne žrtve izginotij, mučenja in serijskih umorov, ki jih je treba najprej raziskati, nato pa iskati politični odziv vlade, ob sodelovanju mednarodne skupnosti.

Drugič pa obstaja tudi potreba po političnem odzivu. Norveška se že nekaj časa pogaja in postavlja različne okvire, s pomočjo katerih bi dosegla dogovore o rešitvi situacije. Gre za nekakšno vzporedno ali tiho diplomacijo; to ni diplomacija, na kakršno smo navajeni, diplomacijo visokih uradnikov, ki pa je vseeno potrebna.

Včasih je bistvenega pomena, da so na terenu akterji, ki igrajo vlogo, kakršno je v tem primeru prevzela Norveška, zato sem prepričan, ne le da bi morala Evropska unija razviti tovrstno dejavnost, ampak bi morala tudi podpreti vsako pobudo, ki bi lahko pospešila dialog in pomagala rešiti razlike med posameznimi skupinami, ki so trenutno sprte na Filipinih.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, konflikt med filipinsko vlado in islamsko osvobodilno fronto Moro iz Mindanaa traja že desetletja. Spremljajo ga teroristični napadi, ki jih vodi organizacija Abuja Sayyafa, ugrabitve in umori. V letu 2004 je v napadu na trajekt v Manilskem zalivu umrlo 116 ljudi. Po podatkih vlade iz Manile Abu Sayyaf sodeluje z Al Kaido. Ugrabitve se nadaljujejo. Mirovna pogajanja so bila prekinjena avgusta lani. Medtem so separatistični konflikti terjali že prek 120 000 žrtev. Človekove pravice so neprestano kršene. Vse stranke v sporu pozivamo, naj začnejo s pogajanja za doseganje soglasja v gospodarskih, družbenih in političnih zadevah. Podpiramo vse ukrepe, katerih namen je doseči pošteno in dolgotrajno premirje.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, kot so omenili že številni cenjeni kolegi, se Filipini še vedno soočajo z mnogimi resnimi izzivi: po eni strani vprašanje manjšin iz Mindanaa, po drugi strani pa mnogi izvensodni poboji. Tega se dobro zavedamo.

Vendar pa so Filipini dosegli pomemben napredek pri izpolnjevanju svojih mednarodnih obveznosti glede zagotavljanja zaščite človekovih pravic, ratifikacije 12 mednarodnih pogodb o človekovih pravicah, ukinitve smrtne kazni, predvsem zaradi posredniške vloge Evropskega parlamenta, Komisije in držav članic. Gre za mešano sliko, pri kateri moramo videti tako pozitivne kot tudi negativne strani.

Situacija na področju človekovih pravic ostaja zelo zapletena, zato izkoriščamo svoje redne sestanke na visoki ravni, da govorimo o teh temah. Človekove pravice zahtevajo posebno pozornost v naših odnosih s Filipini, tudi pri pripravi na predsedniške volitve leta 2010, zato že delujemo v tej smeri.

Zato bi se rada osredotočila na dolgotrajni problem, kot sem že omenila, izvensodnih pobojev. Ti poboji novinarjev, ki se borijo za človekove pravice, aktivistov, ki se borijo za ozemeljske pravice, so se v zadnjih dveh letih močno zmanjšali. Od časa do časa pa vseeno ponovno izbruhnejo, kar se je zgodilo pred kratkim. Najhuje je, da je večina kriminalcev na prostosti. To je zelo občutljivo politično vprašanje, ki spodbuja zaupanje v vlado.

V okviru instrumenta za stabilnost bomo uvedli „EU-filipinsko misijo za pomoč na sodnem področju“. V mislih imamo izgradnjo zmogljivosti za filipinske sodne oblasti, vključno s policijo in vojaškim osebjem, s pomočjo katerih bodo lahko preiskovali primere izvensodnih pobojev in preganjali morilce.

Trenutno potekajo projekti na lokalni ravni, s pomočjo katerih spodbujamo spoštovanje človekovih pravic, ki se financirajo iz Instrumenta EU za demokracijo in človekove pravice. Te vključujejo nadziranje izvedbe mednarodnih zavez na področju človekovih pravic, dejanj, ukrepov v podporo ratifikacije Rimskega statuta MKS in izobraževanja volilnega telesa.

Trenutno smo v procesu preverjanja sodelovanja s partnerskimi državami v okviru srednjeročnega pregleda in po našem mnenju obstajajo dobri razlogi, da okrepimo prizadevanja na področju dobrega vodenja, pravosodja in pravnega reda na Filipinih.

Glede mirovnega procesa v Mindanau je videti, da je vlada pripravljena nadaljevati s pogovori, zato spodbujamo predčasno nadaljevanje pogajanj med vpletenimi stranmi in seveda vse oblike diskretne mediacije. Medtem pa civilno prebivalstvo ponovno nosi breme dolgoletnega konflikta, pri čemer pa je v veliko pomoč ECHO.

Naše trenutne prednostne naloge v odnosih s Filipini vključujejo pogajanja v okviru Sporazuma o partnerstvu in sodelovanju, ki so se začela prejšnji mesec v Manili. V tem okviru si prizadevamo za skupno stališče o človekovih pravicah.

Predsednica. – Razprava je končana.

Glasovanje bo potekalo na koncu razprav.

13.3. Izgon nevladnih organizacij iz Darfurja

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih za resolucijo o izgonu nevladnih organizacij iz Darfurja.⁽⁴⁾

Charles Tannock, *avtor*. – Gospa predsednica, popolnoma samoumevno je bilo, da se bo sudanski predsednik Omar Al-Bašir na obtožbe MKS odzval s politično gesto; z izgonom nevladnih organizacij in organizacij za pomoč iz svoje države pa je samo še okrepil svojo podobo brutalnega tirana, kakor ga vidijo ljudje, brez vsake skrbi za usodo dolgotrajno trpečih ljudi, ki jim vlada.

Nekateri ljudje še vedno trdijo, da to, kar se je zgodilo v Darfurju, ni genocide. Vedno manj jih Baširja javno podpira, Kitajska pa je žal osamljena v njegovi obrambi, predvsem zaradi intenzivne vključenosti Kitajske v ekstraktivni industriji Sudana.

Kot večina poslancev pozdravljam obtožbo predsednika Baširja s strani MKS in vprašanje o mednarodnem zapornem nalogu. Mogoče ne bo uspelo, je pa pomembna gesta, ki bo pokazala, da je svet zgrožen nad grozotami, ki jih je brez obžalovanja zagrešil v Darfurju.

Prav tako menim, da obtožba krepi sloves MKS, ki so se ji nekateri, vključno z velesilo, kot je ZDA, doslej izogibali, ker so se bali politično podkrepljenih pregonov. Res je neverjetno, da so Združene države, ki niso podpisale Rimskega statuta, vseeno izkoristile svoj položaj v Varnostnem svetu ZN in omogočile Baširjevo obtožbo s strani MKS.

Ena od možnih poti iz trenutne brezizhodne situacije je ta, da Varnostni svet umakne obtožbe, kar mu omogoča Rimski statut, pod pogojem, da Bašir odide iz države in da se preneha ubijanje in represija in ob delnem priznanju, da Sudan ni podpisal Rimskega statuta.

Čeprav se to zdi nepravilen odziv na pobijanja v Darfurju in dejansko zagotavlja neko obliko imunitete, bi bil to način za odstranitev glavnega protagonista in preprečevanje prelivanja še več krvi in trpljenja ljudi v Darfurju, ki bi Sudanu omogočil, da na novo zaživi. Seveda, če pa bo Bašir zavrnil to ponudbo, mu je treba soditi v celoti v skladu z mednarodnim pravom. AU, Arabska liga in Kitajska morajo to jasno povedati predsedniku Baširju, preden bo zanj in za njegov brutalni režim prepozno.

Catherine Stihler, *avtorica*. – Gospa predsednica, položaj v Darfurju je obupen. Ali si lahko predstavljate človeško trpljenje, ki se skriva za statistikami Združenih narodov? Po podatkih ZN pomoč potrebuje okrog 4,7 milijona ljudi – vključno z 2,7 milijona notranje razseljenih oseb.

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

Ne moremo dovoliti, da bi se ta situacija še bolj poslabšala, zato pozivam sudansko vlado, naj umakne odločitve o izgonu 13 vodilnih nevladnih organizacij iz Darfurja. Organizacije za pomoč v Darfurju vodijo največjo humanitarno operacijo na svetu. Samo danes smo ugotovili, da so pogrešani trije ljudje, ki delajo za organizacijo Zdravniki brez meja. Odhod nevladnih organizacij bi lahko vodil v še večje izgube človeških življenj, zaradi prekinitve medicinskih storitev ter izbruhov nalezljivih bolezni kot so diareja in boleznih dihal. Najbolj ogroženi so otroci.

Združeni narodi pravijo, da bo odstranitev humanitarnih skupin ogrozila več kot milijon življenj. Poudarjam nedvomno humanitarno potrebo, da mora biti agencijam dovoljeno, da nadaljujejo z reševanjem življenj. Kot pravi predsednik Obama je nesprejemljivo, da so ogrožena tako številna človeška življenja. Zagotoviti moramo, da se bodo te humanitarne organizacije lahko vrnile. Pozivam kolege, da podprejo to resolucijo.

Erik Meijer, *avtor*. – (NL) Gospa predsednica, v Sudanu že vrsto let vladajo režimi, ki temeljijo na kombinaciji vojaške sile, arabskega narodnega ponosa in konzervativnega tolmačenja islama. Glavni cilj teh režimov je bil ohraniti teritorialno celovitost to ogromne države, ki jo naseljuje vrsta izjemno raznolikih narodov. Vsi ti narodi so podrejeni oblasti v glavnem mestu Kartumu, ki ne izbira sredstev.

Zato že vrsto let traja ta konflikt s separatističnimi gibanji na jugu države, v regiji, kjer živijo predvsem Nearabci in neislamisti. Še vedno je povsem negotovo, ali si bo jug dejansko izboril uveljavitev pravice do odcepitve, ki je bila dogovorjena za leto 2011.

Vlada želi na vsak način preprečiti odcepitev zahodne regije Darfurja. V tej regiji je vedno obstajal konflikt interesov med nomadi in ustaljenimi kmeti. Sedaj pa se je za ta konflikt začela zanimati vlada. Depopulacija regije s preganjanjem ustaljenih naseljencev v sosednji Čad je pomembno orodje pri ohranjanju nadzora nad regijo. Vlada to umazano delo lažje opravlja brez tujih opazovalcev, humanitarnih delavcev in posrednikov.

Parlamentarni Odbor za zunanje zadeve je že pred leti pozival k vojaškemu posredovanju Evrope. Komentariji, kot je ta, so zelo popularni pri nekaterih sekcijah domačega javnega mnenja in dajejo vtis, da bo lahko bogata in vplivna Evropa uveljavljala svoje rešitve v ostalih delih sveta. V praksi pa je ta rešitev neizvedljiva. Še več, zelo nejasno je, kakšen naj bi bil cilj takšnega posredovanja.

Ali gre za začasno humanitarno pomoč ali ustanovitev neodvisne države Darfur? V vsakem primeru bi v Afriki na to gledali kot na izkazovanje kolonialne moči Evrope, predvsem iz njenih lastnih interesov. Manj spektakularna, a veliko učinkovitejša strategija je izdaja mednarodnega zapornega naloga za predsednika Al-Baširja in odkrivanje vojnih zločinov. Od zunaj je treba vedno ponujati humanitarno pomoč in miroljubne rešitve. Prizadete skupine prebivalstva, ki so v večini zbežale, zaslužijo našo podporo v svojem boju za preživetje.

Marios Matsakis, *avtor*. – Gospa predsednica, Parlament je zelo zaskrbljen zaradi odločitve sudanske vlade, da bo izgnala humanitarne organizacije iz Darfurja, ukrep, ki bi lahko imel katastrofalne posledice za sto tisoče nedolžnih državljanov. Razumemo, da komisar Michel, predsedstvo EU, Koordinator ZN za pomoč v izrednih razmerah, predsednik Obama in številni drugi sodelujejo zato, ker skušajo preprečiti uresničitev tega sklepa.

Ker je to zelo občutljiva zadeva, ki jo je treba obravnavati previdno, je treba storiti vse, da se zagotovi uspeh teh prizadevanj še preden bo ta Parlament sprejel kakršno koli resolucijo. Zato bomo glasovali proti tej resoluciji, pa ne zato, ker se ne strinjamo z njeno vsebino, ampak zato, ker moramo počakati, kakšen bo uspeh zgoraj omenjenih naporov. Menimo, da je to v trenutnih okoliščinah najbolj smiselno in pametno.

Ewa Tomaszewska, *avtorica*. – (PL) Gospa predsednica, zaradi brutalnega etničnega čiščenja je v Darfurju umrlo okrog 300 000 ljudi, 2,5 milijona pa jih je postalo beguncev. Okrog 4,7 milijona ljudi potrebuje humanitarno pomoč. Več kot 10 000 jih je zatočišče poiskalo v Čadu, kjer je del misije tudi kontingent poljske vojske. Prebivalstvo je prizadela ena najhujših humanitarnih kriz na svetu. Predstavnike organizacij za človekove pravice in humanitarno pomoč, kot sta na primer *Polska Akcja Humanitarna* ali *Médecins Sans Frontières*, so izgnali iz Darfurja. Mednarodno kazensko sodišče v Haagu je sudanskega predsednika Omarja Al-Baširja, ki je odgovoren za nastalo situacijo, obtožilo vojnih zločinov in zločinov proti človeštvu in zanj izdalo zaporni nalog. Sodišče ga obtožuje odgovornosti za genocid, umora in razselitev ter dopuščanja mučenja in posiljevanja. V celoti podpiram odločitev Mednarodnega kazenskega sodišča. Zahtevamo, da se omogoči vrnitev humanitarnih organizacij v Darfur, tako da bodo lahko ljudem dostavile pomoč.

Raül Romeva i Rueda, avtor. – (ES) Gospa predsednica, mislim, da je resolucija nastala v ključnem trenutku, in sicer iz dveh razlogov. Prvi je ta – kot je bilo že povedano in seveda se pridružujem čestitkam in navdušenju –, da obtožba predsednika Baširja kaže na to, kako pomembno je, da se trenutna situacija takoj odpravi, predvsem v Darfurju, čeprav se dejansko nanaša na celoten Sudan. Kaže tudi na to, da mednarodna skupnost lahko in mora ukrepati, kadar podobne situacije postanejo tako ekstremne, kot je trenutna v Sudanu.

Najbolje bi seveda bilo, če bi moral predsednik Bašir odstopiti in bi bil izročen neposredno Mednarodnemu kazenskemu sodišču. To se najverjetneje ne bo zgodilo, kljub temu pa mora biti odziv mednarodne skupnosti v tej smeri, pri čemer ne sme biti nobenih dvomov.

Poleg tega humanitarna situacija zahteva tudi, da zavzamemo jasno stališče glede tega, kar smo izvedeli danes, namreč da so bili ugrabljeni trije ljudje iz organizacije Zdravniki brez meja in da v tem trenutku ne vemo, kje so, v kakšnem stanju so in da je bilo poleg tega izgnanih 13 nevladnih organizacij, ki so do nedavnega zagotavljale najnujnejšo pomoč in pokrivalo osnovne potrebe.

Njihov izgon kaže na to, da je odziv vlade ravno nasproten od tistega, ki bi bil potreben in zaželen ter sprejemljiv za Evropsko unijo in predvsem mednarodno skupnost.

Ne le, da je nesprejemljiv, ampak zahteva tudi odziv; na to situacijo se je treba odzvati. Zato menim, da je ta resolucija bistvenega pomena in absolutno nujno je, da jo sprejmemo danes, s kar največjo možno večino. Prav tako pozivam kolege poslance, naj to storijo zato, da bomo zagotovili, da pri takih stvareh ne bomo potisnjeni v ozadje.

Nazadnje pa bi rad prav posebno zahtevo naslovil na Urad Združenih narodov za človekove pravice: začeti mora preiskavo in ugotoviti, ali je mogoče izgon nevladnih organizacij dodati na dolg seznam vojnih zločinov, za katere vsekakor morajo odgovarjati sudanske oblasti.

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE-DE. – (DE) Gospa predsednica, znašli smo se v nadvse zapleteni situaciji. Kar se dogaja v Sudanu, ni niti tako nerazumljivo niti tako presenetljivo, da bi morali počakati, da vidimo, kaj se bo zgodilo. Vojna proti ljudem na jugu Sudana traja že desetletja. To je humanitarna nesreča, ki jo je povzročila genocidna politika gospoda Al-Baširja. Milijoni ljudi so bili razseljeni in se borijo za preživetje, v takšni situaciji pa so že več mesecev ali let, ne le tednov. To je ena plat medalje.

Po drugi strani pa drži, da smo vpleteni v situacijo, v kateri ne smemo ogroziti dela humanitarnih organizacij. Njihove skrbi in potrebe moramo obravnavati resno. Kaj naj torej storimo? Upoštevati moramo dejstva. Dejstva so, da Al-Bašir namerno izvaja pritisk na humanitarne organizacije. Vsak, ki je videl njegovo igrano predstavo, njegov porogljiv ples v tem dejanju proti humanitarnim organizacijam in njegove nastope, ve, da namerno izziva.

Ne smemo dovoliti, da nas izziva. Seveda pa tudi ne smemo utihniti, kakor bi želeli številni kolegi poslanci. Tudi to na diktatorja ne bi naredilo vtisa. Zato predlagam, da iz resolucije odstranimo odstavke 2, 5 in 6, ostale pa sprejmemo, kot so bili predlagani.

Józef Pinior, v imenu skupine PSE. – (PL) Gospa predsednica, tukaj imam pismo, ki ga je napisalo 28 žensk iz Darfurja, ki jim je uspelo pobegniti iz konfliktnega območja, naslovljeno pa je na Afriško unijo in Ligo arabskih držav. Darfurske ženske v pismu z datumom 4. marec 2009 izražajo podporo zapornemu nalogu, ki ga je izdalo Mednarodno kazensko sodišče za aretacijo sudanskega voditelja Omarja Al-Baširja. Prvič v sedmih letih, odkar deluje sodišče, je bil izdan nalog za aretacijo vodje neke države. Darfurske ženske v svojem pismu opisujejo grozljive prizore nasilja in posilstev, ki so del vsakodnevnega življenja v provinci, kjer se posilstvo uporablja kot orožje za trpinčenje in stigmatizacijo žensk ter uničevanje in demoralizacijo celotne družbe.

Omar Al-Bašir je na izdajo mednarodnega zapornega naloga odgovoril tako, da je iz Sudana izgnal 13 tujih dobrodelnih organizacij. To pomeni, da v naslednjih tednih prek milijon ljudi v begunskih taboriščih v Sudanu ne bo imelo dostopa do osnovne pomoči, kot je čista voda, hrana in medicinska oskrba. Pomanjkanje čiste vode, ki se bo začelo poznati v naslednjih dneh, bo povzročilo širjenje nalezljivih bolezni, predvsem v zahodnem Darfurju. Priče poročajo o primerih diareje v taborišču Zam-Zam in meningitisa v taborišču Kalma. Najprej in najbolj boleče bodo odločitve, ki jo je sprejela sudanska vlada, občutili otroci. Odločitev Omarja Al-Baširja, da izžene dobrodelne organizacije iz Darfurja, bo imela za posledico nadaljnje zločine.

Resolucija Evropskega parlamenta poziva ZN in Mednarodno kazensko sodišče naj ugotovita, ali to zadnje dejanje sudanskega predsednika predstavlja vojni zločin v skladu z mednarodnim pravom. Vlada Omarja

El-Baširja ne zagotavlja sudanskim državljanom pravice do zaščite, zato jo je treba poklicati na odgovornost pred mednarodno skupnostjo zaradi kršenja te pravice.

Leopold Józef Rutowicz, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, v Darfurju se trenutno dogaja ena največjih človeških tragedij sodobnega sveta. Povzročil jo je sudanski predsednik Omar Hassan Al-Bašir. Skoraj pet milijonov ljudi potrebuje nujno humanitarno pomoč. Medtem se je sudanska vlada odločila, da bo izgnala 13 vodilnih nevladnih organizacij za pomoč iz Darfurja. Širjenje bolezni, ki se bodo razvile, ko ne bo več medicinske pomoči in hrane, v 21. stoletju predstavljajo genocid širokega obsega. Resolucija, ki jo podpiram, ni zadostna, saj bi morali v tem primeru prisiliti Afriško unijo in ZN, da bi odobrili vojaško posredovanje in tako omogočili preprečitev genocida.

Urszula Krupa, v imenu skupine IND/DEM. – (PL) Gospa predsednica, konflikt v Sudanu ima rasne, verske in gospodarske korenine, traja pa že 50 let. Terjal je že 3 milijone žrtev, več kot 4,7 milijona ljudi pa prisilil, da so zapustili svoje domove. Navkljub poskusom, da bi dosegli dogovor, in mirovnim misijam ZN, se je konflikt med arabskim in nearabskim prebivalstvom v Darfurju pred nedavnim zaostril.

Zadnje dejanje v tej najresnejši humanitarni krizi na svetu, ki je spet pritegnilo pozornost Evropskega parlamenta, vključuje odločitev sudanske vlade, ki jo vodi predsednik Al-Bašir, o izgonu 13 humanitarnih organizacij, ki zagotavljajo prepotrebno pomoč v obliki hrane, zdravil in medicinske oskrbe. Fotografije in filmi, ki prihajajo iz Darfurja in so ganili gledalce po vsem svetu, ne morejo v celoti prikazati krize, ki je doletela ljudi v tej regiji, ki poskušajo pobegniti v sosednji Čad, ter druge države in celine, vključno z Egiptom, Izraelom, Združenimi državami, Kanado in Evropo.

Vojnih zločinov pa ni obtožen le sudanski predsednik, ki je odgovoren, da je dovolil hude kršitve človekovih pravic, ki vključujejo masovno posiljevanje, ugrabitve, preseljevanje, lakoto, epidemije in mučenje. Za to so krive tudi svetovne velesile in voditelji, ki poskušajo drug na drugega prevaliti krivdo za dobavljanje orožja in zaslužkarstvo. Celo intervencija javnega tožilca Mednarodnega kazenskega sodišča, ki je želelo obtožiti sudanskega predsednika in izdati nalog za njegovo aretacijo, obeležuje 10. obletnico Kazenskega sodišča. Po mnenju nekaterih bi lahko bila to velika katastrofa za Darfur, ki bi pomenila konec misije ZN v tej državi.

Ni prvič, da smo protestirali in izrazili ogorčenost nad kršenjem človekovih pravic, ki se dogaja v tej regiji. Vendar pa predhodna celovita resolucija Evropskega parlamenta, ki je pozivala mednarodne oblasti, naj uvedejo ustrezne sankcije in ustavijo gospodarske dejavnosti, ki prilivajo olje na ogenj v sporu, ne daje nobenih rezultatov. Prepričan sem, da želijo s podžiganjem konflikta odgovorni združiti ljudi iz Darfurja pred referendumom o odcepitvi od Sudana, ki je predviden za leto 2011.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). - Gospa predsednica, resnica je, da smo vedeli, da bo prišlo do ukaza za izgon nevladnih organizacij, zato ponovno zatrjujem, da si prizadevam za trdno, jasno in pragmatično stališče. Zelo lahko je igrati junaka v kavarni daleč daleč stran.

Tisti med nami, ki smo julija 2007 obiskali Darfur, al-Geneino in al-Fašir, Nyalo in Kapkabio ter številna taborišča okrog teh mest, se popolnoma zavedamo trpljenja ljudi v Darfurju in neprecenljivega dela, ki ga tam opravljajo nevladne organizacije. Zato je bistvenega pomena, da zaščitimo preostale nevladne organizacije in si z vsemi močmi prizadevamo, da bi tam ostale ter podpremo tiste, ki nadaljujejo z delom, vključno z verskimi dobrodelnimi organizacijami.

Prav tako podpiram izvajanje dodatnega pritiska na Kitajsko, ki po eni strani ne izvaja potrebnega pritiska na oblasti v Kartumu, po drugi strani pa zavlačuje ali preprečuje učinkovitejše ukrepe ZN.

Nadalje podpiram idejo gospoda Tannocka, da je „kakršna koli pot iz tega dobra pot“. Če bo predsednik Al-Bašir odšel in bo njegovega režima konec, bo to izjemno olajšanje in pomoč za ljudi v Darfurju in Sudanu. To ni nekaznovanost – nekaznovanost je, če se bo trenutno stanje nadaljevalo še nekaj let.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Gospa predsednica, glede na najrazličnejše podatke lahko ugotovimo, da je vojna v Darfurju terjala že prek 200 000 žrtev. Pogosto jo imenujemo največja humanitarna nesreča v zgodovini in jo primerjamo z genocidom, ki se je leta 1994 zgodila v Ruandi. Po podatkih ZN trenutno skoraj 5 milijonov Sudancev potrebuje nujno pomoč.

Mednarodno kazensko sodišče je izdalo nalog za aretacijo trenutnega predsednika Omarja Hassana Al-Baširja zaradi domnevnih vojnih zločinov in zločinov proti človeštvu. Sudanska vlada se je odzvala tako, da je izgnala 13 največjih nevladnih organizacij, ki sodelujejo v največji humanitarni akciji v zgodovini. Ta odločitev lahko ima katastrofalne posledice za ljudi v Darfurju, ki bodo ostali brez dostopa do prepotrebne medicinske pomoči. Nenadzorovano širjenje nalezljivih bolezni lahko vodi v masovno epidemijo, ki pripomore k večji

smrtnosti, predvsem med otroci, ki ne bodo imeli dostopa do medicinske oskrbe in hrane in bodo tako izgubili vsako upanje za preživetje v teh izjemno težkih razmerah.

Z vidika obstoječe situacije moramo enoglasno obsoditi odločitve, ki jo je sprejela sudanska vlada, o izgonu nevladnih organizacij iz države in zahtevati njen preklc. Hkrati pa moramo Komisijo in Svet pozvati, naj začeta pogovore z Afriško unijo, Ligo arabskih držav in Kitajsko, da bi prepričala sudanske oblasti, naj se začnejo zavedati morebitnih katastrofalnih posledic svojih dejanj. Nadalje moramo trdno podpirati dejanja Mednarodnega kazenskega sodišča in njegov nesporni prispevek k spodbujanju pravičnosti in humanitarne zakonodaje na mednarodni ravni, kot tudi dejavnosti, usmerjene v izkoreninjenje brezpravnosti.

S tega vidika moramo obvestiti sudanske oblasti, ki sodelujejo s predsednikom Al-Baširjem, da je obsodba za vojne zločine in zločine proti človeštvu neizogibna, in prisiliti sudansko vlado, naj neha z diskriminacijo proti aktivistom za človekove pravice, ki podpirajo odločitev Sodišča o aretaciji predsednika Al-Baširja. Te ukrepe je treba sprejeti takoj, ko je to mogoče, da bi tako preprečili nadaljnjo humanitarno krizo, ki neizogibno grozi Darfurju.

Jürgen Schröder (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, sam sem bil osebno v Darfurju, skupaj z gospodom Ribeiro in e Castrom pa tudi v sosednjem Čadu, zato se v celoti strinjam s tem, kar je povedal.

To je katastrofa, ki jo še poslabšuje dejstvo, da zaradi izгона nevladnih organizacij v državo prispe le okrog 60 % humanitarne pomoči. Katastrofa pa se lahko še poveča. Tri milijone ljudi je odvisnih od naše pomoči. Zato, gospa predsednica, komisar, menim, da je še posebej pomemben odstavek 4 naše resolucije, v katerem pozivamo edino velesilo na svetu, ki lahko vpliva na to območje, Ljudsko republiko Kitajsko, naj od sudanske vlade zahteva umik odredbe o izgonu nevladnih organizacij.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Gospa predsednica, priče smo resnim dogodkom na področju mednarodne politike. Sudanski predsednik, za katerega je bil izdan zaporni nalog, se hoče maščevati mednarodni skupnosti z izgonom politično nevtrálnih organizacij, ki se trudijo zagotoviti humanitarno pomoč trpečim ljudem v Darfurju. Mednarodno mnenje pa seveda ne more mimo dejstva, da je sudanski predsednik prepovedal dejavnosti nevladnih organizacij, kot je na primer *Polska Akcija Humanitarna*, ki si zadnjih pet let prizadeva zagotoviti oskrbo z vodo na področju Darfurja, da bi tako pomagali sudanskim ljudem. Peti svetovni vodni forum bi lahko bila dobra priložnost za odziv na obnašanje sudanskega predsednika, kar smo tudi včeraj tukaj omenili. Upam, da bo v Istanbulu v političnem kontekstu sprožena tudi tema izгона nevladnih organizacij, ki delujejo v Darfurju. Ironično je, da je cilj Foruma obravnavanje pomanjkanja dostopa do vode, ki pesti milijarde ljudi po svetu. Medtem pa v Darfurju predsednik Al-Bašir izganja organizacije, ki poskušajo rešiti ta ključni problem. Na tako potezo se moramo odzvati.

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zelo na hitro, izsiljuje nas diktator, ki je za žrtve vzel na milijone ljudi v Darfurju, s pomočjo katerih se poskuša izogniti mednarodnim sankcijam. Njegovemu izsiljevanju ne smemo podleči.

Jasno je, da potrebujemo mednarodno koalicijo, ki bo na predsednika Al-Baširja ostro pritisnila, naj odide s položaja. Hkrati pa se ne smemo obračati stran od dejstva, da je dejanski učinek, dejanski vzrok za nastalo situacijo obsesija z naravnimi viri. Ni naključje, da se najhujše kršitve človekovih pravic pojavljajo v državah z najbogatejšimi naravnimi viri, predvsem na Kitajskem, ki izvaja te pritiske glede naravnih virov. Zato moramo natančno preučiti, kako se bomo lotili bistva problema, torej zagotovili pošten dostop do naravnih virov vsem ljudem na svetu – to moramo storiti.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, na hitro bi rad povedal, da obžalujemo grozote v Darfurju in da zahtevamo, da se stori vse, da se prepreči izgon zvez in nevladnih organizacij, ki v teh primerih igrajo ključno vlogo in ki jim mora biti omogočeno, da bodo z delom lahko nadaljevale. Imam vprašanje za komisarja.

Vedeti bi želela, kaj pričakujete, kaj pričakuje Evropska unija, od Afriške unije. Slišali smo, da eden od poslancev zahteva vojaško posredovanje. V resoluciji pozivamo Komisijo in Svet, naj okrepi prizadevanja in vplivata na vlado prek Afriške unije. V drugih državah prepuščamo rešitev sporov Afriški uniji. Zavedamo se položaja Afriške unije v Al-Baširjevem primeru. Zdi se, da tukaj obstajajo dvojni standardi.

Kakšno strategijo bo torej sprejela Komisija v zvezi z Afriško unijo, če govorimo o Afriški celini? Ali želimo tudi v tem primeru preložiti delo in rešitev konflikta na Afriško unijo?

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, Evropska komisija je močno zaskrbljena – kot tudi vi – zaradi sudanske odločitve o izgonu 13 mednarodnih in o ustavitvi treh nacionalnih humanitarnih in dveh nacionalnih nevladnih organizacij za človekove pravice po tem, ko je MKS obtožilo predsednika Baširja. Šest od teh mednarodnih nevladnih organizacij deluje s pomočjo financiranja ki ga ES namenja za humanitarne dejavnosti, v skupni višini 10 milijonov EUR.

Te organizacije zagotavljajo osnovne storitve milijonom Sudancev v Darfurju in drugih sudanskih regijah. Ustavitev njihove dejavnosti zato ni le obžalovanja vredna, ampak močno vpliva tudi na humanitarno situacijo, kar vas je že nekaj omenilo.

Komisar Michel je v izjavi že izrazil našo globoko zaskrbljenost in pozval „sudansko vlado, naj ponovno preuči svojo odločitev o nujni ponovni vzpostavitvi delovanja teh nevladnih organizacij“.

Čeprav se dokončen vpliv sudanske odločitve šele ocenjuje, je jasno, da so v Darfurju ogrožena življenja na tisoče ljudi. Nujno je treba takoj sprejeti ustrezne ukrepe, saj bosta prihajajoča deževna sezona in letno obdobje lakote kmalu še poslabšala humanitarno ranljivost 4,7 milijona ljudi, ki jih konflikt neposredno prizadene.

Vemo, da vlada svoje odločitve ne bo preklicala zaradi nadaljnjih mednarodnih pritiskov, ki postavljajo pod vprašaj njeno odločitev o izgonu nevladnih organizacij. Če nam ne bo uspelo prepričati vlade, naj prekliče odloke o izgonu, moramo aktivirati sudanske oblasti, naj vzpostavijo ustrezne mehanizme. S tega vidika moramo vsekakor zahtevati, naj sudanska vlada prevzame celotno odgovornost za svoja jamstva in za zagotovitev humanitarne pomoči.

Prav tako je naša dolžnost, da sprejmemo trajnostne ukrepe glede naše pomoči. Sudan je edina in največja humanitarna operacija Komisije: 110 milijonov EUR v letu 2009. Komisija skupaj z donatorji, kot so Združeni narodi in nevladne organizacije ter drugi humanitarni partnerji trenutno išče rešitev, kako najbolje preoblikovati humanitarni odziv, da bi se izognili dramatičnim posledicam. To ni lahka naloga, saj so bile izgnane nevladne organizacije med najbolj sposobnimi za delo v tako oddaljenih območjih.

Ti trajnostni ukrepi jasno zahtevajo sodelovanje in soglasje s sudanskimi oblastmi. S tega vidika je treba dosledno vztrajati na strogem ločevanju med humanitarnimi dejavnostmi in politično agendo.

Na politični fronti bomo morali vzdrževati najvišjo stopnjo diplomatskega pritiska tako na sudanske oblasti kot tudi na uporniška gibanja, če bomo želeli doseči mir v Darfurju. Prav tako bomo morali bolj odločno zahtevati izvajanje Splošnega mirovnega sporazuma med severom in jugom. Stave so visoke in mi smo odgovorni, da ne bomo dopustili, da bi se Sudan znašel v scenariju nočne more vsesplošne nestabilnosti države.

EU kot celota bo spoštovala navodila MKS in ohranjala le najnujnejše stike s sudanskim predsednikom Al-Baširjem. Vendar pa – in tukaj je ključnega pomena, kot sem že omenil, da ohranimo dialog s Kartumom – bi morali zagotoviti, da bo odziv vlade na obtožbo MKS kar se da omejen. Če bomo prekinili vse odnose, se lahko vladni ekstremisti maščujejo civilistom, humanitarnim delavcem in osebju UNMIS. Po našem mnenju je nedavna odločitev o izgonu nevladnih organizacij prvi korak, ki bi mu lahko sledilo še več podobnih ukrepov, zato moramo situacijo skrbno nadzirati. V najslabšem primeru lahko pride do ustavitve izvajanja Splošnega mirovnega sporazuma in poskusa vlade, da bi poiskala vojaško rešitev za krizo v Darfurju, čemur se moramo izogniti.

Glede Afriške unije lahko povem le, da z njo vzdržujemo stike, vendar pa na tej stopnji ne morem povedati kaj več.

Predsednica. – Razprava je končana.

14. Čas glasovanja

Predsednica. – Naslednja točka je glasovanje.

(Rezultati in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

14.1. Gvineja Bissau (glasovanje)

14.2. Filipini (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 4:

Raül Romeva i Rueda, avtor. – Gospa predsednica, imam dve ustni spremembi. Ena je uvodna izjava B, druga pa odstavek 4.

Glede odstavka 4 je sprememba v dveh delih. Ena je nadomestitev „Utrecht“ z „Oslo“ – to je tehnična pripomba, ki pa je pomembna – druga pa je, da se za „dvostranski sporazumi“ dodata besedi „za GMC“. To so malenkosti, namenjene za boljše razumevanje in vsi se lahko strinjate.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o uvodni izjavi B:

Raül Romeva i Rueda, avtor. – Gospa predsednica, moja druga ustna sprememba je prav tako zelo enostavna. Gre za izbris besede „komunistični“ pred „uporniki“ in zamenjava „120 000 življenj“ s „40 000 življenj“.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

14.3. Izgon nevladnih organizacij iz Darfurja (glasovanje)

- Pred glasovanjem o odstavku 1:

Martine Roure, v imenu skupine PSE. Gospa predsednica, predlagam ustno spremembo, in sicer, da se za odstavkom 1 vstavi: „Zahteva takojšnjo in brezpogojno izpustitev vseh humanitarnih delavcev belgijske enote Zdravnikov brez meja, ki so jih včeraj ugrabili iz pisarn belgijskih Zdravnikov brez meja v kraju Saraf Umra, 200 kilometrov zahodno od El Fašerja, glavnega mesta Severnega Darfurja“.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Gospa predsednica, beseda „včeraj“ ni primerna, saj mora resolucija trajati več kot en dan.

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospa predsednica, oprostite, ampak ne razumem, zakaj bi morala biti časovna omejitev. Časovne omejitve ni.

Ponavljam: „Zahteva takojšnjo in brezpogojno izpustitev vseh humanitarnih delavcev“; ali vas moti „takojšnja“?

Predsednica. – Gospa Roure, gre za besedo „včeraj“. Rekli ste „včeraj“..

Martine Roure (PSE). – (FR) Gospa predsednica, strinjam se. Oprostite. Izbrišite „včeraj“. Imate popolnoma prav.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o odstavku 2:

Charles Tannock, avtor. – Gospa predsednica, moja skupina predlaga, da se izbrišeta odstavka 2 in 6. Pa ne zato, ker se ne bi strinjali z vsebino, ampak zato, ker menimo, da tega ni treba vključiti v resolucijo, saj bi lahko, zaradi občutljivosti situacije, pomagalo gospodu Al-Baširju, da prekliče odločitev in dovoli vrnitev nevladnih organizacij. Zato predlagamo, da se izbrišeta odstavka 2 in 6. Kolikor vem, imajo socialisti podobno zahtevo in bodo zahtevali izbris odstavka 5, kar tudi mi podpiramo iz podobnih razlogov.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

- Pred glasovanjem o odstavku 5:

Martine Roure, v imenu skupine PSE. – (FR) Potrjujem, kar je pravkar povedal gospod Tannock, zato iz istih razlogov predlagamo izbris odstavka 5.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo.)

*

* *

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Gospa predsednica, imam eno prošnjo. Glede na to, da so 7. junija volitve in imamo trenutno ogromno obiskovalcev, vas prosim, če bi lahko preverili, ali je možno, da bi bili na aprilskem in majskem zasedanju tukaj v Strasbourgu vsi prostori, vključno s plenarnim zasedanjem, odprti za obiskovalce do polnoči, tako da bi lahko za vse ustrezno poskrbeli.

Predsednica. - Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

15. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

16. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

17. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

18. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): glej zapisnik

19. Datumi naslednjih sej: glej zapisnik

20. Prekinitev zasedanja

(Seja se je zaključila ob 4.20)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA SVETU (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 6 predložil Seán Ó Neachtain (H-0052/09)

Zadeva: Gospodarska kriza

Kakšne pobude sprejema češko predsedstvo za zagotovitev, da se bo Evropska unija začela enotno soočati z gospodarsko krizo?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourg.

Češko predsedstvo je prevzelo predsedovanje Svetu v zelo težkem času za evropsko in globalno gospodarstvo. Zaradi globalne finančne krize in upočasnitve gospodarske rasti se soočamo z brezprimernimi gospodarskimi izzivi, na katere se moramo odzvati hitro, primerno in usklajeno. Sedanje razmere bodo preskus evropske gospodarske in politične integracije. V celoti smo zavezani zagotavljanju, da bo EU po tej krizi močnejša in bolj združena.

Predsedstvo meni, da usklajevanje in ustrezno izvajanje dogovorjenih ukrepov ostajata ključna elementa pri nadaljnjem ukrepanju. Kjer hiter gospodarski in finančni razvoj odpira nove izzive, koordinacija omogoča takojšnjo izmenjavo pogledov in usklajeno delovanje. Na področjih, kjer so prejšnja predsedstva sprejela politične ukrepe, se češko predsedstvo osredotoča na pravilno izvajanje in tesno spremljanje odločitev, da bi doseglo otipljive rezultate.

Pod vodstvom češkega predsedstva je Svet sprejel več pobud glede usklajevanja za spopad z novimi izzivi.

*
* *

Vprašanje št. 7 predložil Eoin Ryan (H-0054/09)

Zadeva: Prostovoljstvo v športu

V svojem delovnem programu je češko predsedstvo poudarilo pomen športa. Kakšne konkretne ukrepe je Svet sprejel ali jih bo sprejel, da bi podprl ali spodbudil prostovoljstvo v športu in zagotovil podporo športom, katerih delovanje in preživetje sta odvisna od prispevka prostovoljcev?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourg.

Svet v celoti priznava pomen prostovoljstva v športu, vendar bi rad opozoril poslanca na dejstvo, da določbe Pogodbe ES ne dajejo EU posebne pristojnosti v zvezi s športom. Zato Svet ne more sprejeti konkretnih ukrepov v zvezi z zadevami, ki jih omenja poslanec.

Po drugi strani pa namerava predsedstvo nadaljevati z rednim neformalnim sodelovanjem med državami članicami na tem področju. Na Češkem bo aprila 2009 organizirano neformalno srečanje športnih direktorjev. Prostovoljstvo v športu, zlasti v okviru vsakodnevnih športnih dejavnosti, bo ena od osrednjih tem na tem srečanju.

Vizije in koncepti prostovoljstva v športu so po državah članicah zelo različni. V številnih državah so prostovoljci zadolženi za informiranje in organizirajo glavne športne dogodke, kot so EURO (nogomet), svetovni pokali ali olimpijske igre. V drugih prostovoljci redno delajo kot trenerji v neprofitnih športnih organizacijah, vodijo otroke, mladino, odrasle in starejše pri telesnih dejavnostih itd. Namen neformalnega srečanja je obravnavati celotno paleto dejavnosti in dobiti pregled nad trenutnimi razmerami glede prostovoljstva v zadevnih državah članicah. Za ta namen nameravamo razdeliti kratek vprašalnik, katerega

rezultate bomo predstavili aprila. Vprašalnik je bil pripravljen v sodelovanju z ENGSO in Evropsko komisijo. Hkrati nameravamo predstaviti primere najboljše prakse na nacionalni ravni, vključno s prakso Združenega kraljestva pri pripravljanju prostovoljcev za londonske olimpijske igre leta 2012.

Naš cilj je podpreti delo prostovoljcev, da bi izboljšali njegovo prepoznavnost v družbi in priporočili izboljšave pravnega okolja za to delo. Vse to je v skladu s prizadevanji, da bi leto 2011 razglasili za Evropsko leto prostovoljstva, kar v celoti podpiramo.

*
* *

Vprašanje št. 8 predložil Jim Higgins (H-0056/09)

Zadeva: Financiranje politične skupine Libertas

Ali Svet skrbi odločitev politične stranke Libertas, da bo sponzorirala kandidate v vseh državah članicah, in ali je mnenja, da bi morali Libertas dati na razpolago finančna sredstva EU?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Poslanec se osredotoča na dejstvo, da se financiranje strank in kandidatov v zvezi z volitvami v Evropski parlament ureja na nacionalni ravni in je zato stvar posamezne države članice. Zato ni ustrezno, da bi Svet komentiral odločitev Libertas, da sponzorira kandidate na volitvah za Evropski parlament v različnih državah članicah.

Svet bi rad vseeno poudaril, da sta v skladu s členom 191 Pogodbe ES Evropski parlament in Svet sprejela Uredbo 2004/2003 o financiranju političnih strank ali političnih ustanov na evropski ravni, ki je bila spremenjena decembra 2007.

Ta uredba določa možnost financiranja iz proračuna EU za politične stranke ali ustanove, ki prek svojih dejavnosti spoštujejo načela, na katerih temelji Evropska unija, in sicer načela svobode, demokracije, spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravne države, in dosega določeno raven reprezentativnosti v vsaj četrtini držav članic.

V tem okviru bi rad opozoril na to, da mora politična stranka na evropski ravni na podlagi te uredbe za pridobitev finančnih sredstev iz splošnega proračuna Evropske unije vložiti zahtevo pri Evropskem parlamentu, in tako je Evropski parlament tisti, ki odloči o odobritvi financiranja.

*
* *

Vprašanje št. 9 predložila Avril Doyle (H-0058/09)

Zadeva: Napredek na desetem globalnem ministrskem okoljskem forumu

Od 16. do 25. februarja 2009 je v Nairobiu v Keniji potekal deseti globalni ministrski okoljski forum. Ali lahko češko predsedstvo prosim poroča o napredku na tem srečanju in zlasti o zadevah v zvezi s podnebnimi spremembami?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Od 16. do 20. februarja 2009 je na sedežu UNEP v Nairobiu (Kenija) potekalo 25. zasedanje upravnega sveta Programa ZN za okolje/10. Globalni ministrski okoljski forum (GC UNEP/GMEF) v ozračju, zaznamovanem s svetovno gospodarsko in finančno krizo na eni strani in nedavno zamenjavo administracije ZDA na drugi strani.

Na tem zasedanju so okoljski voditelji priznali, da je treba ponovno razmisliti o gospodarstvu v smislu varovanja okolja, kot je zajeto v sloganu UNEP na tem zasedanju: „Zeleno je novi veliki dogovor.“

Najpomembnejša sprejeta odločitev je bila dogovor o ustanovitvi medvladnega pogajalskega odbora z nalogo, da pripravi globalni pravno zavezujoč instrument za nadzorovanje uporabe živega srebra, ki naj bi z delom začel leta 2010 in ga zaključil leta 2013. Namen tega instrumenta je zmanjšati dobavo živega srebra, njegovo uporabo v proizvodih in postopkih ter tudi izpuste živega srebra.

Druga izstopajoča zadeva s tega zasedanja je odločitev o ustanovitvi majhne skupine ministrov in visokih predstavnikov, ki bodo preučili načine izboljšanja splošne arhitekture mednarodnega upravljanja okolja in sprožili razpravo bolj na politični ravni kot na tehnični ali diplomatski ravni. V tem okviru naj opozorimo, da EU redno spodbuja krepitev mednarodnega upravljanja okolja.

Še ena zadeva, ki jo je treba poudariti, je odločitev o potrditvi nadaljevanja procesa proučitve mehanizmov za izboljšanje interakcije znanstvene politike na področju biotske raznovrstnosti in ekosistemskih storitev, ki daje priložnost za zbližanje znanstvene skupnosti, da bi ustvarili boljše možnosti za bodoče mednarodno sodelovanje na področju okolja.

Glede podnebnih sprememb je treba opomniti, da ta zadeva ni bila na dnevnem redu tega 25. zasedanja. Vseeno je treba opozoriti na sprejetje odločitev o razvoju sodelovanja in zlasti na odločitev o podpori Afriki glede različnih okoljskih vprašanj. Vse te odločitve je Evropska unija aktivno podprla.

Podporo tesnejšemu okoljskemu sodelovanju so izrazili tudi EU in afriški ministri na Okoljskem srečanju ob robu 25. zasedanja UNEP, ki ga je organiziralo predsedstvo in na katerem je bilo govora tudi o podnebnih spremembah, saj je Afrika glede tega vprašanja posebno ranljiva celina.

*
* *

Vprašanje št. 10 predložil Bernd Posselt (H-0060/09)

Zadeva: Evropska zastava in himna

Kako ukrepa Svet, da bi še povečal prepoznavnost in priljubljenost evropske zastave in himne v državah članicah, in kaj predsedstvo meni o zamisli, da bi evropsko himno, ki jo je leta 1926 prvič predlagal grof Richard Coudenhove-Kalergi, češki državljani, opremili z besedilom?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Kot poslanec zagotovo ve, je emblem kroga zlatih zvezdic na modri podlagi prvič sprejel Svet Evrope decembra 1955. Kasneje so institucije Skupnosti začele ta emblem uporabljati 29. maja 1986 na pobudo voditeljev držav in vlad na zasedanju Evropskega sveta junija 1985.

Isto velja za Beethovnov preludij k „Odi radosti“, ki ga je Svet Evrope leta 1972 vzel za svojo lastno himno. Kasneje, po zgoraj navedeni pobudi junija 1985, je bil sprejet kot himna evropskih institucij.

Naj poudarim, da vprašanje povečanja prepoznavnosti in priljubljenosti emblema in himne v posamezni državi članici ostaja povsem v rokah posamezne države članice in da Svet ni sprejel nobenega posebnega ukrepa izrecno glede te zadeve. Kakor koli že, Svet uporablja emblem in himno, kadar je to ustrezno.

In na koncu, Svet ni nikoli razpravljal o tem, da bi evropsko himno opremili z besedilom.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložila Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0062/09)

Zadeva: Družini prijazne politike

Glede na izjave v zvezi s svojo politiko češko predsedstvo poudarja, da vsak posameznik ne tvori samo dela delovne sile, s čimer prispeva h gospodarski uspešnosti družbe, temveč kot starš vlaga čas, energijo in denar v skrb za otroke in vzgojo otrok, ki so človeški kapital prihodnosti.

Kako namerava Svet povečati kakovost družini prijaznih politik in okrepiti pravico evropskih državljanov do svobodne izbire in avtonomije glede načina, na katerega vzgajajo in izobražujejo svoje otroke?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Poslanka je postavila zelo pomembno vprašanje. Vsi priznavamo, kako težki so izzivi v zvezi z iskanjem ravnotežja med poklicnimi obveznostmi in družinskimi odgovornostmi ter zasebnim življenjem.

Najprej bi rad opomnil, da je usklajevanje dela in družinskega življenja vprašanje, ki ga je Svet že večkrat obravnaval. Češko predsedstvo ni izjema. Na neformalnem zasedanju ministrov za družinske zadeve (Praga, 4.-5. februar 2009) smo odprli razpravo o barcelonskih ciljih na področju skrbi za otroke za otroke v predšolskem obdobju, ki so bili leta 2002 opredeljeni zgolj količinsko. Češko predsedstvo poudarja kakovostne vidike skrbi za otroke ter izvajanje do zdaj zanemarjenih načel največje koristi za otroka in avtonomije družine v zvezi z odločitvami glede usklajevanja poklicnega, zasebnega in družinskega življenja. Češko predsedstvo poudarja tudi nujno vlogo staršev pri skrbi za otroke v zgodnjem obdobju.

Svet je tudi že sprejel zakonodajo z namenom ustvariti delovno okolje, ki bo prijaznejše do družine. V tem smislu Direktiva Sveta 92/85/EGS o porodniškem dopustu delavkam zagotavlja najmanj 14 tednov porodniškega dopusta. Parlament in Svet trenutno sodelujeta kot sozakonodajalca pri novem predlogu Komisije glede spremembe Direktive o porodniškem dopustu, pri čemer je Komisija predlagala podaljšanje najkrajšega porodniškega dopusta s 14 tednov na 18 tednov, da bi pomagali delavkam, da si opomorejo od neposrednih posledic poroda, in jim olajšali vrnitev na trg dela po koncu porodniškega dopusta. Češko predsedstvo ima ta zakonodajni predlog za eno svojih prednostnih nalog in bi v prihodnjih mesecih rado doseglo konsenz držav članic v okviru Sveta.

Poleg tega se Svet veseli sodelovanja z Evropskim parlamentom glede predloga Komisije o tem, da bi z novo direktivo nadomestili obstoječo Direktivo Sveta 86/613/EGS o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk na področju samozaposlitve. V poročilu o izvajanju Direktive 86/613/EGS je Komisija ugotovila, da praktični rezultati izvajanja direktive niso povsem zadovoljivi, če jih primerjamo z glavnim namenom direktive, da se na splošno izboljša položaj zakoncev, ki pomagajo pri delu.

Komisija je tako predlagala, da bi tako imenovani zakonci, ki pomagajo, po želji dobili enako raven socialne varnosti kot so jo trenutno deležni samozaposleni delavci. Poleg tega je osebna izbira pri usklajevanju dela in družinskega življenja v središču razprave, pri čemer je Komisija predlagala, da se samozaposlenim delavkam da možnost, da imajo enake pravice v zvezi s porodniškim dopustom kot zaposlene.

Kot je dejala poslanka, so naši otroci naša prihodnost. Usklajevanje dela in družinskega življenja je danes eden najtežjih izzivov za družine z zaposlenimi družinskimi člani v Evropi. Svet je odločen, da bo igral svojo vlogo pri pomoči državljanom, da sprejmejo lastne odločitve glede usklajevanja dela in družinskega življenja.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Gay Mitchell (H-0064/09)

Zadeva: Gaza in Zahodni breg

Kakšne načrte ima Svet pri prizadevanju za vzpostavitev miru in humanitarne pomoči v Gazi in na Zahodnem bregu?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet jemlje humanitarne razmere tako v Gazi kot na Zahodnem bregu zelo resno. Ugodne življenjske razmere so odločilne za stabilnost na palestinskih ozemljih. Zato se je 26. januarja 2009 dogovoril, da bo Evropska unija osredotočila svojo podporo in pomoč na naslednje: takojšnja humanitarna pomoč prebivalstvu Gaze, preprečevanje nedovoljenega prometa z orožjem in strelivom, trajno ponovno odprtje mejnih prehodov na podlagi sporazuma o gibanju in dostopu iz leta 2005, obnova in nadaljevanje mirovnega procesa.

Dejanska dostava humanitarne pomoči EU je stvar Komisije, ki lahko da podrobne informacije o svoji dejavnosti in dejavnostih njenih partnerjev, zlasti UNRWA in drugih agencij ZN ter ICRC. EU je ob številnih

priložnostih pozvala Izrael, naj omogoči neovirano dostavo humanitarne pomoči v Gazo. Svet je v svojih ugotovitvah z dne 26. januarja 2009 izrazil pripravljenost EU, da ponovno aktivira EUBAM Rafah – misijo pomoči EU za mejnih prehod Rafa, kakor hitro bodo razmere to dopuščale, in da prouči možnost razširitve pomoči na druge mejne prehode kot del splošne udeležbe EU. Poleg tega je EU podprla in aktivno prispevala k „Mednarodni konferenci v podporo palestinskemu gospodarstvu pri obnovi Gaze“, ki je 2. marca 2009 potekala v Egiptu in na kateri je mednarodna skupnost obljubila skoraj 4 500 milijonov USD, pri čemer je EU glavni donator. Tudi tu sta tako češko predsedstvo, ki je govorilo v imenu 27 držav članic, in visoki predstavnik za SZVP, gospod Solana, poudarila bistvene predpogoje za uspešno in trajno obnovo Gaze. Mehanizem PEGASE, ki ga je na konferenci donatorjev predstavila Komisija (gospa Ferrero-Waldner), je posebna pobuda EU, namenjena usmerjenemu dostavljanju pomoči v Gazo pod nadzorom Palestinske nacionalne oblasti.

Kar zadeva Zahodni breg, je EU obnovila odnose z institucijami Palestinske oblasti sredi leta 2007. Je največji donator, ki zagotavlja neposredno finančno in tehnično pomoč palestinski vladi. Njena misija EUPOLCOPPS se osredotoča na svetovanje in usposabljanje na področju varnosti in reforme sodstva. Palestinska oblast se je izkazala za zanesljivega in učinkovitega partnerja, ki je preprečil nadaljnje stopnjevanje razmer na Zahodnem bregu v času vojne v Gazi.

Svet močno spodbuja notranje palestinsko spravo za predsednikom Mahmudom Abasom, ki je ključnega pomena za mir, stabilnost in razvoj, in v tem pogledu podpira mediacijska prizadevanja Egipta in Arabske lige.

Poleg tega je Svet prepričan, da je mogoče mir v regiji doseči samo z dokončanjem mirovnega procesa, ki vodi v neodvisno, demokratično, sosedno in trajno palestinsko državo na Zahodnem bregu in v Gazi, ki z Izraelom živita drug ob drugem v miru in varnosti. Za izpolnitev teh pričakovanj Svet ponovno poziva obe strani, da upoštevata svoje obveznosti glede na Načrt in Annapolis. Ker EU meni, da je arabska mirovna pobuda trdna in primerna podlaga za celovito rešitev izraelsko-arabskega spora, je za ta namen zavezana sodelovanju s četverico, novo administracijo ZDA in arabskimi partnerji. Svet pozdravlja takojšnje imenovanje in angažma novega posebnega odposlanca ZDA za Bližnji vzhod, Mitchella, v regiji in je pripravljen tesno sodelovati z njim.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0066/09)

Zadeva: Politične, diplomatske in gospodarske sankcije proti Izraelu

Generalni sekretar Združenih narodov (ZN) je izrazil svojo pretresenost ob izgubi človeških življenj in bombardiranju sedeža agencije ZN v Gazi, odgovorne za zagotavljanje pomoči Palestincem (UNRWA). Organizacija Amnesty International je že pozvala k preiskavi izraelskega napada na poslopje ZN in njegovo nenehno napadanje neoboroženih civilistov, pri čemer trdi, da je to vojni zločin. Zaskrbljenost je bila izražena tudi glede izraelske uporabe bomb, ki vsebujejo fosfor, strupeno snov, ki povzroča hude opekline. Njegova uporaba proti civilnemu prebivalstvu je prepovedana v skladu z enim od protokolov k Ženevski konvenciji o določenem konvencionalnem orožju.

Kakšne ukrepe bo sprejel Svet, da bi Izrael pripeljal pred Meddržavno sodišče v Haagu zaradi vojnih zločinov proti palestinskemu ljudstvu, ne glede na izraelsko znanje? Kakšne politične, diplomatske in gospodarske sankcije bo sprejel proti Izraelu, da bi se končal genocid nad palestinskim ljudstvom in da bi zahtevali odškodnino za uničenje infrastrukture na palestinskem ozemlju, ki jo financira EU?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Že od samega začetka konflikta v Gazi predsedstvo Sveta znova in znova izraža svojo hudo zaskrbljenost nad civilnimi žrtvami in obsoja napade na objekte ZN.

Poslanec se osredotoča na naslednje ugotovitve, ki jih je Svet sprejel 26. in 27. januarja 2009: „Evropska unija globoko obžaluje izgubo življenj med spopadi, predvsem civilne žrtve. Svet opominja vse sprte strani, naj v celoti spoštujejo človekove pravice in izpolnjujejo svoje obveznosti v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom, in bo skrbno spremljal preiskavo domnevnih kršitev mednarodnega humanitarnega

prava. V zvezi s tem si skrbno jemlje na znanje izjavo generalnega sekretarja ZN Ban Ki Muna za Varnostni svet dne 21. januarja.“

Svet v odnosu z Izraelom še naprej izpostavlja svojo resno zaskrbljenost glede človekovih pravic v okviru vseh srečanj na visoki ravni, nazadnje 21. januarja 2009 med večerjo zunanjih ministrov EU z izraelsko zunanjjo ministrico Cipi Livni. Poleg tega je predsedstvo Sveta, skupaj z Evropsko komisijo in visokim predstavnikom za SZVP, že večkrat pozvalo Izrael, naj omogoči dostop in dostavo humanitarne in obnovitvene pomoči v Gazo.

Na splošno Svet meni, da je bistvenega pomena, da ostanejo odprte vse poti za diplomatske in politične stike, in verjame, da sta pozitivno prepričevanje in dialog najbolj učinkovit pristop za prenašanje sporočil EU.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložila Silvia-Adriana Țicău (H-0067/09)

Zadeva: Spodbujanje energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije

Na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta leta 2008 so se voditelji držav in vlad dogovorili o prihodnji reviziji Direktive o obdavčitvi energije z namenom spodbuditi povečanje deleža obnovljivih virov energije v celotni uporabljeni energiji.

Povečanje energetske učinkovitosti je eden najhitrejših, najvarnejših in najcenejših načinov zmanjšanja odvisnosti EU od energetskih virov tretjih držav, porabe energije in emisij CO₂ ter stroškov evropske javnosti za račune za energijo.

Bi lahko Svet Evropske unije glede na potrebo po povečanju energetske učinkovitosti povedal, ali namerava na dnevni red spomladanskega zasedanja Evropskega sveta leta 2009 uvrstiti revizijo Direktive o obdavčitvi energije ter revizijo evropskega regulativnega okvira za DDV in evropskega okvira za strukturne sklade s ciljem spodbujanja energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta leta 2009 bodo njegovi člani pozvani, naj se dogovorijo o paketu konkretnih usmeritev za srednjeročno in dolgoročno povečanje energetske varnosti Unije. Tu bodo zajeta prizadevanja za spodbujanje energetske učinkovitosti v okviru 2. strateškega pregleda energetske politike. Vendar pa se v tej fazi Evropski svet nima namena specifično ukvarjati z vprašanji, kot je revizija Direktive o obdavčitvi energije, regulativnega okvira za DDV in okvira za strukturne sklade.

Glede revizije Direktive o obdavčitvi energije je Komisija navedla, da bo sporočilo in predloge glede „zelenih“ stopenj DDV predstavila na začetku aprila 2009, po spomladanskem zasedanju Evropskega sveta. Pristojni organi Sveta bodo začeli proučevati sporočilo tako, ko ga bo Svet prejel.

Kar zadeva regulativni okvir za DDV je Svet včeraj dosegel dogovor o znižanih stopnjah DDV, ki bi morale veljati za delovno intenzivne storitve. O tem vprašanju bomo še razpravljali na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta 19. in 20. marca.

Na koncu, kar zadeva okvir za strukturne sklade, je Svet dosegel dogovor o predlogu Komisije glede Evropskega sklada za regionalni razvoj, da bi omogočili upravičenost dodatnih energetsko učinkovitih proizvodov. Energetska učinkovitost je stroškovno najbolj učinkovit način znižanja energetske porabe ob vzdrževanju enakovredne ravni gospodarske dejavnosti.

V tem okviru je nujno pospešiti ukrepanje za izboljšavo energetske učinkovitosti stavb in energetske infrastrukture, za spodbujanje zelenih proizvodov in za podpiranje prizadevanj avtomobilske industrije za promocijo okolju prijaznejših vozil.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Bogusław Sonik (H-0071/09)**Zadeva: Neskladja med dovoljeno stopnjo alkohola v krvi voznikov v državah članicah EU**

Leta 1988 je Komisija dala predloge za spremembe dovoljenih ravni alkohola v krvi voznikov motornih vozil. Toda te spremembe niso bile sprejete. V številnih državah članicah, na primer v Združenem kraljestvu, Italiji, na Irskem in v Luksemburgu, je meja za količino alkohola, dovoljenega v krvi voznika, 0,8 mg/l. Na Slovaškem in Madžarskem, ki ne dovoljujeta vožnje niti tistim, ki so zaužili najmanjšo količino alkohola, bi vsak voznik s tako količino alkohola v krvi storil hud prekršek. Na Poljskem predpisi v zvezi z vožnjo vozil iz Zakona o cestnem prometu z dne 20. junija 1997 (Uradni list št. 108, 2005, točka 908, kakor je bil kasneje spremenjen) določajo, da je dovoljena raven alkohola v krvi 0,2 mg/l.

Ali namerava Svet glede na sedanji trend k standardizaciji zakonodaje o cestnem prometu v EU sprejeti ukrepe za standardizacijo dovoljene ravni alkohola v krvi za voznike v državah članicah EU?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Eden glavnih ciljev skupne prometne politike je učinkovito prispevati k zmanjšanju prometnih nesreč in njihovih žrtev ter k izboljšanju prometnih razmer. Svet je v svoji resoluciji z dne 26. junija 2000 poudaril, da je bistveno doseči napredek pri določenem številu ukrepov za varnost v cestnem prometu, vključno s tistimi, ki se nanašajo na problem alkoholiziranih voznikov. Aprila 2001 je Svet sprejel sklepe glede priporočila Komisije z dne 17. januarja 2001 o najvišji dovoljeni stopnji alkohola v krvi za voznike motornih vozil. V teh sklepih je spodbudil države članice, naj skrbno preučijo ukrepe, ki jih je Komisija navedla v svojem priporočilu, ki med drugim predlaga, naj bo najvišja dovoljena stopnja alkohola v krvi 0,2 mg/ml za voznike, pri katerih obstaja veliko večje tveganje nesreče zaradi njihove neizkušenosti pri cestni vožnji. Obenem je Svet v zgoraj navedenih sklepih iz aprila 2001 navedel, da nekatere države članice menijo, da najvišja dovoljena stopnja alkohola v krvi spada pod načelo subsidiarnosti in bi se morala zato urejati na nacionalni ravni.

Svet se je v svojih sklepih z dne 8. in 9. junija 2006 strinjal o potrebi po krepitvi ukrepov in pobud glede varnosti v cestnem prometu na ravni Skupnosti ali držav članic, da bi se spopadli z vožnjo v alkoholiziranem ali omamljenem stanju, med drugim z ukrepi v zvezi s čezmejnimi kaznovanjem prekrškov. V tem okviru je Svet menil, da so ukrepi za spopad z vožnjo v alkoholiziranem ali omamljenem stanju posebno pomembni.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložila Zita Pleštinšá (H-0077/09)**Zadeva: Uskladitev invalidskih izkaznic v EU**

Geslo češkega predsedstva je „Evropa brez ovir“. Vseeno v EU še vedno obstajajo različna pravila glede vzajemnega priznavanja osebnih izkaznic, ki izkazujejo, da je imetnik hud invalid. Sistem vzajemnega priznavanja na tem področju ne deluje. Številni invalidni državljani imajo v tujini probleme, na primer ne morejo uporabljati parkirnih mest za invalide.

Ali predsedstvo preučuje možnost uskladitve izkaznic za težko invalidnost v EU podobno, kot je urejena evropska kartica zdravstvenega zavarovanja?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Poslanka je postavila zelo pomembno vprašanje. Mobilnost naših državljanov je v središču evropskega projekta in Svet se zaveda posebnih potreb invalidnih oseb na tem področju.

Kar zadeva uskladitev osebnih izkaznic, ki lahko navajajo tudi, da je imetnik invaliden, naj opomnimo, da vprašanje splošnih osebnih izkaznic kot takih ostaja v nacionalni odgovornosti, pri čemer nekatere države članice takih izkaznic sploh ne izdajajo.

Zdravstveni podatki in informacije glede imetnikove invalidnosti tudi niso zajeti v evropski kartici zdravstvenega zavarovanja, saj je bila taka kartica uvedena za poenostavitev postopkov, ne da bi se vpletali v področja v nacionalni pristojnosti glede organizacije zdravstvenega varstva in socialne varnosti.

Kot se morda poslanka spomni, je Svet pred desetimi leti že ukrepal, da bi olajšal čezmejno mobilnost invalidnih oseb znotraj EU. Na predlog Komisije je Svet sprejel priporočilo o uvedbi standardizirane parkirne kartice, ki bi bila priznana v vsej EU. Svet je lani to priporočilo spremenil, da bi zajel širitve EU iz let 2004 in 2007.

Cilj Sveta je zagotoviti, da bi imetnik standardne invalidske parkirne kartice lahko uporabil parkirna mesta v kateri koli državi članici.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0080/09)

Zadeva: Nauki gospodarske krize

Prihodnost Evropske unije bo zelo odvisna od prednostnih zadev v novem finančnem načrtu za leta 2013-2019, ki je v procesu oblikovanja.

Kakšno je stališče Sveta glede naslednjih pomembnih vprašanj za države EU in za EU kot celoto: kako se bodo nauki iz sedanje finančne, energetske in prehrabene krize odrazili v finančnem načrtu? Kako bi moral biti finančni načrt oblikovan, da bi zmanjšali ali popolnoma odpravili nevarnost takih kriz v prihodnje?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Poslanec ima seveda prav, ko opozarja na to, da se mora Evropska unija učiti iz finančne, energetske in prehrabene krize.

Vendar začetka priprave naslednjega finančnega načrta ne pričakujemo do leta 2011. Zato je prezgodaj, da bi Svet sprejel konkretno stališče o tem, kako natančno bi se morali ti nauki odraziti.

Treba se je zavedati tudi, da bo Komisija letos pripravila revizijo sedanjega finančnega načrta, in razprava, ki bo temu sledila, se bo najverjetneje dotaknila teh vprašanj.

Medtem si Svet v tesnem sodelovanju z Evropskim parlamentom aktivno prizadeva za sprejetje ustreznih ukrepov za spopad s sedanjo krizo in za preprečevanje prihodnjih kriz.

V nekaterih primerih ti ukrepi zahtevajo proračunsko podporo Unije. Mobiliziramo, na primer, dodatna sredstva za podporo vlaganju v energetske in širokopasovno infrastrukturo kot odgovor na gospodarsko in energetske krize. Vzpostavili smo „instrument za hrano“ za pomoč državam v razvoju pri povečanju njihove kmetijske produktivnosti kot odziv na lansko prehrabeno krizo.

Toda odziv Unije na te krize ne bi smel biti omejen na finančni vložek, ki je nujno omejen v samem obsegu.

In res je velik del našega ukrepanja, namenjenega preprečevanju prihodnjih finančnih kriz, regulatorne narave. Direktiva Solventnost II, revidirana Direktiva o kapitalskih zahtevah in Direktiva KNPVP bodo na primer prispevale h krepitvi pravil o bonitetnem nadzoru finančnih institucij. Še en primer našega regulatornega odziva, tokrat kot odgovor na energetske krize, je prihajajoča revizija direktive o varnosti oskrbe s plinom, ki bo povečala odpornost Unije na motnje v oskrbi s plinom.

V drugih primerih je vloga Unije pri odzivanju na krize osredotočena na spodbujanje okvira za sodelovanje med 27 državami članicami ter tudi širše, na svetovni ravni. EU si pri odzivanju na vse krize, finančno, energetske in prehrabene, prizadeva za tesno sodelovanje z mednarodno skupnostjo za oblikovanje svetovnega odziva.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložila Marianne Mikko (H-0083/09)**Zadeva: Izjava o razglasitvi 23. avgusta kot evropskega dneva spomina na žrtve stalinizma in nacizma**

To poletje bo minilo 70 let od zloglasnega pakta Molotov-Ribbentrop. Pakt Molotov-Ribbentrop z dne 23. avgusta 1939 med Sovjetsko zvezo in Nemčijo je s skrivnimi dodatnimi protokoli razdelil Evropo na dve interesni sferi. Izjavo 0044/2008 za ohranitev spomina na žrtve posledic tega pakta je podprlo 409 poslancev Evropskega parlamenta iz vseh političnih skupin. 22. septembra 2008 jo je razglasil predsednik Evropskega parlamenta in skupaj z imeni podpisnikov je bila poslana parlamentom držav članic. Vpliv, ki ga je imela okupacija Sovjetske zveze na državljane postsovjetskih držav, v Evropi ni dobro znan.

18. septembra 2008 je bolgarski parlament sprejel resolucijo, s katero je 23. avgust postal dan spomina na žrtve nacizma in komunizma. Kakšne ukrepe je predsedstvo sprejelo za spodbudo drugim državam članicam, naj obeležijo ta žalostni dan?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet in predsedstvo sta seznanjena z izjavo Evropskega parlamenta, ki predlaga razglasitev 23. avgusta za evropski dan spomina na žrtve stalinizma in nacizma. Kot pravi sama poslanka, je bila ta izjava naslovljena na parlamente držav članic. Razen informacije s strani poslanke glede bolgarskega parlamenta, Svet nima drugih informacij o tem, kako so se parlamenti drugih držav članic morda odzvali na ta predlog, in to vprašanje v Svetu tudi ni bilo sproženo.

Češko predsedstvo je tej zadevi zelo predano – podpora razglasitvi dneva spomina na žrtve nacizma in komunizma je v skladu z njegovim dolgoročnim prizadevanjem za krepitev evropske razsežnosti obeležitve totalitarne preteklosti. Predsedstvo organizira javno obravnavo v Evropskem parlamentu na temo „Evropska vest in zločini totalitarnega komunizma: dvajset let pozneje“, ki bo 18. marca potekala v Bruslju. O izkušnjah s totalitarnim režimom bodo razpravljali strokovnjaki iz držav članic EU ter najvišji predstavniki predsedstva in institucij EU.

Dvajseta obletnica padca železne zaves je tesno povezana z geslom predsedstva „Evropa brez ovir“. Zato je predsedstvo dalo pobudo, da ta tema postane ena prednostnih nalog komuniciranja v EU za leto 2009. Predsedstvo trdno verjame, da teh 20 let ne bi smeli samo proslavljati kot pomembnega mejnika evropske zgodovine, temveč tudi uporabiti te zgodovinske izkušnje za izobraževanje o človekovih pravicah, temeljnih svoboščinah, pravni državi in drugih vrednotah, na katerih temelji EU, in njihovo spodbujanje.

Ambicija češkega predsedstva je okrepiti skupno evropsko razsežnost obeležitve totalitarne preteklosti pred letom 1989 tudi prek krepitve Akcije 4 – Aktivno evropsko spominjanje iz programa Evropa za državljane, namen katere je obuditi spomin na žrtve nacizma in stalinizma.

Dolgoročni cilj je na evropski ravni ustvariti platformo evropskega spomina in vesti, ki bo povezovala obstoječe nacionalne dejavnosti ter spodbujala skupne projekte in izmenjavo informacij in izkušenj, po možnosti ob podpori EU. Letošnja dvajseta obletnica padca železne zaves in predsedovanje Češke republike Svetu EU je odlična priložnost za sprožitev take pobude. Vseeno pa bo to skoraj gotovo dolgoročni proces, ki bo potekal še po koncu češkega predsedovanja.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Jens Holm (H-0089/09)**Zadeva: Trgovinski sporazum proti ponarejanju (ACTA)**

Sporazum ACTA bo zajemal novo mednarodno merilo za pravne okvire o uveljavljanju pravic tako imenovane „intelektualne lastnine“. ACTA je de facto zakonodaja. Predstavniki vlade ZDA je dejal, da bo pogodbeni jezik objavljen šele, ko se strani dogovorijo o dejanskem besedilu⁽⁵⁾. Če je to res, parlamenti sporazuma ACTA ne bodo mogli preučiti. Sporazum ACTA bo predstavljal precedens skrivne zakonodaje, medtem ko mora biti zakonodaja v EU čimbolj odprta.

⁽⁵⁾ <http://ictsd.net/i/news/bridgesweekly/30876/>

Svet bi rad vprašal naslednje:

Bo končni osnutek objavljen pred političnim dogovorom v Svetu? Bodo imeli parlamenti dovolj časa za pregled sporazuma ACTA pred političnim dogovorom v Svetu? Lahko Svet zagotovi, da sporazum ACTA ne bo po tihem sprejet med parlamentarnimi počitnicami?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Namen trgovinskega sporazuma proti ponarejanju (ACTA) je vzpostavitev skupnega standarda za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine za boj proti globalnim kršitvam teh pravic, zlasti proti ponarejanju in piratstvu, in za zagotovitev mednarodnega okvira, ki bo izboljšal uveljavljanje pravic intelektualne lastnine. Za dosego teh ciljev ima sporazum ACTA tri ključne sestavine: mednarodno sodelovanje, praksa uveljavljanja in pravni okvir za uveljavljanje pravic intelektualne lastnine.

14. aprila 2008 je Svet pooblastil Komisijo, da se pogaja o tem sporazumu. Vseeno si bo predsedstvo glede zadev, za katere so pristojne države članice, vključno z določbami o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine v kazenskem pravu, prizadevalo za sklenitev skupnega stališča z namenom nadaljevanja pogajanj v imenu držav članic.

Komisija vodi pogajanja ob posvetovanju s pristojnimi odbori, ki jih imenuje Svet. Zadeve, ki sodijo na področje držav članic, usklajuje predsedstvo v okviru pristojnih pripravljanih teles pred vsakim krogom pogajanj za zagotovitev, da so mnenja držav članic upoštevana v pogajanjih.

Poslancu lahko zagotovimo, da bo Parlament, tako kot pri vseh mednarodnih sporazumih, udeležen pri sklepanju sporazuma v skladu z zadevnimi določbami Pogodbe. Ker še ni bila dosežena stopnja končne določitve pravne osnove, Svet ne more podrobno odgovoriti na postopkovna vprašanja poslanca.

Svet se vseeno zaveda, da je Parlament 18. decembra 2008 sprejel resolucijo o tem vprašanju na podlagi poročila gospoda Suste. Svet se je seznanil s to pomembno resolucijo in splošnimi pogledi EU o tem vprašanju.

Svet razume, da odbor Evropskega parlamenta INTA prejema kopije vseh dokumentov, ki jih pošlje Komisija, v skladu s členom 133 - Odbor, in da je torej Parlament v celoti obveščen o pogajanjih glede sporazuma ACTA.

Komisija tudi redno obvešča odbor INTA o napredku pri pogajanjih. Poleg tega je češki minister za industrijo in trgovino Říman v imenu Sveta sprožil to vprašanje na svojem nastopu v odboru INTA 20. januarja in odgovoril na vrsto vprašanj poslancev.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložila Kathy Sinnott (H-0093/09)

Zadeva: Zakonodaja o avtorskih pravicah

Številni izmed mojih volivcev so skupaj z mano zaskrbljeni glede predlagane zakonodaje o avtorskih pravicah. Nedavno sem bila obveščena, da bi lahko bili ti predlogi odloženi zaradi nasprotovanja, s katerim se soočajo. Bi me lahko Svet seznanil z najnovejšim stanjem glede zakonodaje o avtorskih pravicah, zlasti v zvezi s predlogom direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/116/ES⁽⁶⁾ o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic? Bo Svet zagotovil, da predlogi ne bodo imeli negativnih posledic za navadne posamezne glasbenike, igrance, umetnike itd.?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

⁽⁶⁾ UL L 372, 27.12.2006, str. 12.

Svet trenutno preučuje predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/116/ES Evropskega parlamenta in Sveta o trajanju varstva avtorske pravice in določenih sorodnih pravic.

Glavni namen osnutka direktive je izboljšati socialne razmere deprivilegiranih izvajalcev in zlasti studijskih glasbenikov.

Svet se je dobro seznanil z mnenji Evropskega parlamenta glede tega predloga, zlasti s spremembami, o katerih je glasoval Odbor za pravne zadeve, in jih bo upošteval pri prihodnjih obravnavah.

Glede na to, da predlog še vedno preučujemo, Svet na tej stopnji še ne more izraziti dokončnega stališča o tej zadevi.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložil Proinsias De Rossa (H-0098/09)

Zadeva: Sporazum med EU in Belorusijo, ki omogoča otrokom, da potujejo v okviru programov okrevanja

Bi lahko predsedstvo Sveta navedlo, kakšne ukrepe je sprejelo ali namerava sprejeti glede odstavka 5 resolucije Evropskega parlamenta z dne 15. januarja 2009 o strategiji EU v zvezi z Belorusijo (P6_TA(2009)0027), ki poziva češko predsedstvo, naj da prednost sklepanju vseevropskega sporazuma z beloruskimi oblastmi, ki bo omogočil otrokom, da potujejo iz Belorusije v države članice EU, ki organizirajo programe počitka in okrevanja?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet se zaveda najnovejših težav, povezanih s potovanjem beloruskih otrok na izlete in počitnice v različne evropske države v okviru pomoči za te otroke. Že večkrat smo v stiku z beloruskimi oblastmi opozorili na to, kako pomembno je najti dolgoročno rešitev tega vprašanja, nazadnje na srečanju trojke ministrov iz EU in Belorusije 27. januarja 2009. Svet je seznanjen s tem, da se zadevne države in beloruske oblasti trenutno posvetujejo z namenom dvostranskega reševanja vprašanj, do katerih je prišlo v tem okviru, in da je več držav članic že sklenilo dogovore, ki zagotavljajo nadaljevanje takih potovanj. Svet bo še naprej pozorno spremljal to vprašanje in ga po potrebi zopet omenjal v stikih z beloruskimi organi oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 23 predložil Georgios Toussas (H-0101/09)

Zadeva: Povečana pojavnost raka zaradi uporabe izstrelkov z osiromašenim uranom na Kosovu

V zadnjem desetletju je na severu Kosova prišlo do strmega povečanja primerov rakavih obolenj. Natančneje, samo na območju Kosovske Mitrovice je pojavnost raka v tem obdobju narasla za 200 % v primerjavi z desetletjem pred Natovim bombardiranjem nekdanje Jugoslavije.

Poleg tega je v nekaj letih po koncu Natovega bombardiranja tega območja po znanih podatkih umrlo najmanj 45 italijanskih vojakov, ki so pripadali silam Nata na Kosovu (KFOR), 515 drugih vojakov različnih nacionalnosti pa je resno zbolelo za tako imenovanim „balkanskim sindromom“, se pravi zaradi kontaminacije njihovega organizma z osiromašenim uranom iz izstrelkov, uporabljenih pri bombardiranju leta 1999.

Kako Svet vidi tragične posledice uporabe izstrelkov z osiromašenim uranom s strani Natovih poveljnikov na Kosovu, ki se vztrajno razkrivajo? Ali meni, da uporaba takega orožja predstavlja vojni zločin, katerega storilci bi morali končno odgovarjati ljudstvom sveta?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet ni pristojen za to zadevo in ne more dati mnenja o vprašanju, ki ga je postavil poslanec.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Jim Allister (H-0103/09)

Zadeva: John Calvin

Na kakšen način namerava Svet obeležiti 500. obletnico rojstva Johna Calvina julija 2009 glede na njegov neizmerni prispevek k evropski verski, politični in socialni zgodovini ter k razsvetljenstvu in razvoju Evrope?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet o tem vprašanju ni razpravljal, saj ni v njegovi pristojnosti.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Konstatinos Droutsas (H-0108/09)

Zadeva: Poziv k takojšnji izpustitvi petih kubanskih domoljubov, pridržanih v ZDA

Deset let po aretaciji je pet kubanskih domoljubov – Gerardo Hernández, Antonio Guerrero, Ramón Labañino, Fernando González in René González – še vedno zaprtih v ZDA na podlagi iz izvitih obtožb, pri čemer so kršena temeljna pravila pravne države. Zadržujejo jih v grozljivih razmerah in niti njihovi sorodniki jih ne smejo obiskovati.

Sprožena je nova mednarodna pobuda, da bi zagotovili njihovo takojšnjo izpustitev. Pobudo je do zdaj podpisalo več kot 500 uglednih razumnikov in umetnikov z vsega sveta.

Ali Svet obsoja nadaljnje nezakonito zadrževanje petih Kubancev v zaporu?

Kakšno je njegovo stališče glede pozivov nacionalnih parlamentov, velikih nacionalnih in mednarodnih organizacij ter uglednih posameznikov k takojšnji izpustitvi petih zaprtih kubanskih domoljubov?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet je seznanjen z zaprtjem petih kubanskih državljanov in odločitvijo oblasti ZDA o izdaji vizumov veliki večini njihovih družinskih članov in zavrnitvi vizuma dvema družinskima članoma zaradi imigracijskih razlogov.

Izdane sodbe in odločitve o odobritvi vizumov posameznim družinskim članom so v notranji pristojnosti Združenih držav. Kar zadeva obravnavanje kubanskih zapornikov in njihovih družin, je to dvostransko vprašanje med ZDA in Kubo, saj je zaščita pravic in interesov državljanov v tujini po mednarodnem pravu individualna odgovornost zadevne države.

Svet bi rad poudaril, da so Združene države obvezane spoštovati mednarodno pravo na področju človekovih pravic, zlasti kot država podpisnica Konvencije ZN proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju, ki zagotavlja človekove pravice ljudem, ki jim je odvzeta prostost.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil David Martin (H-0109/09)

Zadeva: Zaseg generičnih zdravil v tranzitu na Nizozemskem

Ali lahko Svet v zvezi z zasegom generičnih zdravil v tranzitu na Nizozemskem pojasni, zakaj so bila zdravila zasežena, glede na to, da opomba k členu 51 Sporazuma TRIPS (Sporazum o trgovinskih vidikih pravic

intelektualne lastnine) ne nalaga obveznosti inšpekcijskega pregleda blaga v tranzitu v zvezi z domnevnim kršenjem patenta?

Ali Svet meni, da je ta zasег v nasprotju s členom 41 Sporazuma TRIPS, ki navaja, da uveljavljanje pravic intelektualne lastnine ne sme predstavljati ovire za trgovanje?

Bi Svet podprl vključitev podobnih določb glede pravic intelektualne lastnine v katero koli novo generacijo sporazumov o prosti trgovini ali v druge dvostranske trgovinske sporazume?

Kakšne ukrepe bo sprejel Svet za zagotovitev, da podobni zasegi v prihodnosti ne bi onemogočili dostave generičnih zdravil v države v razvoju?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

O incidentu, o katerem govori poslanec, je tekla razprava na sestanku razširjenega sveta STO 3. februarja 2009.

Ob tej priložnosti je nastopilo 19 članov STO, ki so postavljali vprašanja ali komentirali. Po teh intervencijah je Evropska komisija poudarila, da

– je bila pošiljka začasno zadržana in torej ni bila zasežena;

– je bil očitno sklenjen dogovor med imetnikom pravic in lastnikom zdravil, da se blago vrne v Indijo.

Komisija je razložila tudi, da je pravna podlaga za ukrep – Uredba Sveta št. 1383/2003 o carinskem ukrepanju zoper blago, glede katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, in o ukrepih, ki jih je treba sprejeti zoper blago, glede katerega je ugotovljeno, da je kršilo take pravice – združljiva s pravom STO, seveda vključno s Sporazumom TRIPS.

Evropska komisija je ponovila svoje stališče na sestanku Sveta TRIPS 3. marca 2009.

EU ostaja zavezana zagotavljanju dostopa do zdravil in ne vidi navzkrižja s pravili STO in njenimi prizadevanji za zasačenje pošilk ponaredkov. Predstavniki Evropske komisije so poudarili, da je bilo ukrepanje Nizozemske tako v skladu z mednarodnimi trgovinskimi predpisi kot z odgovornostjo nizozemske vlade, da štiti pred zdravili slabe kakovosti in to navsezadnje v korist zdravja ljudi na splošno.

Evropska unija meni, da mora biti kontrola blaga v tranzitu mogoča, kadar obstaja utemeljen sum kršitve pravic intelektualne lastnine. Leta 2007 je bilo od vseh zadržanih ponarejenih zdravil 40 % zadržanih med njihovim tranzitom.

Kar zadeva vprašanje uveljavljanja pravic intelektualne lastnine v trgovinskih sporazumih, je ta zadeva trenutno v razpravi v okviru Sveta.

Kar zadeva dobavo dostopnih zdravil za države v razvoju, je Evropska skupnost na čelu prizadevanj v okviru STO, da bi vzpostavili stalen, pravno zdrav okvir za to dobavo, zlasti s prvo spremembo Sporazuma TRIPS. To spremembo je ratificirala Evropska skupnost in precejšnje število držav članic STO. Poleg tega je EU sprejela številne notranje ukrepe za dosego istega cilja. EU sodeluje tudi pri številnih programih v državah v razvoju, da bi tem državam omogočili širši dostop do zdravil.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Sajjad Karim (H-0111/09)

Zadeva: Izrael in Palestina

Kakšne ukrepe bo Svet sprejel v podporo prenehanju prodaje orožja Izraelu vzporedno z ukrepi, ki jih je EU že sprejela za preprečitev, da bi orožje prišlo do Hamasa?

Bo Svet pritisnil na Hamas in Fatah glede izvajanja „sporazuma o vladi narodne enotnosti“, ki je bil sestavljen ob pomoči Savdske Arabije (Sporazum iz Meke iz februarja 2007)?

Bo Svet podprl mirovne pobude ZDA ob pričakovanju več pozitivnih pogajalskih politik?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet meni, da zadev, ki jih je omenil poslanec, ni mogoče vzporejati. Svet je že večkrat priznal pravico Izraela, da svoje državljane zaščiti pred terorističnimi napadi, vendar enako dosledno opozarjal, nazadnje v svojih sklepih z dne 26. in 27. januarja 2009, na obveznost Izraela, da to pravico uveljavlja v okviru mednarodnega prava.

Kar zadeva odnose med Hamasom in Fatahom, Svet močno spodbuja notranje palestinsko spravo za predsednikom Mahmudom Abasom, ki je ključnega pomena za mir, stabilnost in razvoj. V tem pogledu podpira posredniška prizadevanja Egipta in Arabske lige, ki so pripeljala do sestanka vseh palestinskih frakcij 26. februarja v Kairu.

Udeležba nove administracije ZDA je odločilnega pomena, da mirovni proces krene z mrtve točke. Svet je zato pozdravil zgodnje ukrepanje nove administracije ZDA, in sicer imenovanje senatorja Mitchella za posebnega odposlanca za Bližnji vzhod in nedavni obisk nove državne sekretarke Hillary Clinton na tem območju. Prvo srečanje četverice z državno sekretarko gospo Clinton ob robu konference donatorjev v Šarm el Šejku 2. marca je potrdilo odločenost tako EU kot ZDA, da sodelujeta z drugimi člani četverice in arabskimi partnerji pri pripravi resolucije o bližnjevzhodnem mirovnem procesu.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Ryszard Czarnecki (H-0113/09)

Zadeva: Finančna kriza in zlom gospodarstev držav članic

Kako se Svet odziva in kako se bo odzval v prihodnje na zlom gospodarstev držav članic, posebej glede razmer v Latviji in, do neke mere, na Madžarskem?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Svet je še naprej prepričan, da so vzpostavljene ustrezne strukture, postopki in instrumenti za preprečitev zloma gospodarstev držav članic v prihodnje, in opozarja na svojo odločitev z dne 2. decembra 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 332/2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic⁽⁷⁾, da bi povečali zgornjo mejo nezapadlih zneskov posojil na razpolago državam članicam v okviru aranžmaja z 12 milijard evrov na 25 milijard. Svet se je že odločil, da bo ta aranžma uporabil v dveh primerih za zadovoljitev finančnih potreb Latvije in Madžarske.

Poleg tega so 1. marca 2009, kot poslanec ve, voditelji držav in vlad na neformalnem sestanku razpravljali o sedanjih finančnih in gospodarskih krizi ter se dogovorili o ukrepanju, ki bo zajemalo predvsem naslednje: obnovev ustreznih in učinkovitih razmer v gospodarstvu, reševanje vprašanja oslabljenih bančnih sredstev, izboljšanje regulacije in nadzorovanja finančnih ustanov, zagotavljanje dolgoročne vzdržnosti javnih finance.

Voditelji držav in vlad so priznali tudi jasne razlike med državami članicami v srednji in vzhodni Evropi ter se obvezali k pregledu pomoči, ki je že bila dana na razpolago. Kar zadeva bančni sektor, so potrdili, da podpora matičnim bankam ne sme pomeniti nobenih omejitev dejavnosti hčerinskih družb v državah gostiteljicah EU. Priznali so tudi pomen EIB pri zagotavljanju finančnih sredstev za to območje in v tem okviru pozdravili nedavno napoved EIB, Svetovne banke in EBRD o skupni pobudi v podporo bančnemu sektorju na tem območju in za financiranje posojil podjetjem, ki jih je prizadela svetovna gospodarska kriza.

Na koncu bi rad Svet poslancu zagotovil, da bo ob tesnem sodelovanju s Komisijo aktivno pregledoval razmere in po potrebi oblikoval elemente za pomoč državam, ki se soočajo z začasnimi neravnovesji, na podlagi vseh razpoložljivih instrumentov.

⁽⁷⁾ UL L 352, 31.12.2008, str. 11.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0121/09)**Zadeva: Obisk Javierja Solane, visokega predstavnika EU za SZVP, v Belorusiji**

Javier Solana, visoki predstavnik EU za SZVP, je 19. februarja 2009 obiskal Belorusijo, kjer se je srečal s predsednikom Lukašenkom in zunanjim ministrom Martinovom ter z vodji opozicije in predstavniki civilne družbe.

Kako Svet ocenjuje vsebino teh srečanj? Ali dajejo spoznanja za prihodnje odnose med EU in Belorusijo? Kakšne naslednje korake načrtuje Svet kot odziv na rezultate zgoraj navedenih srečanj?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Visoki predstavnik Solana je srečanje ocenil kot pozitivno, odkrito in iskreno. Kot je visoki predstavnik Solana dejal na tiskovni konferenci po srečanju s predsednikom Lukašenkom na štiri oči, „je bilo izrečeno vse, kar je bilo treba reči, kritizirano vse, kar je bilo treba kritizirati, in pokomentirano vse, kar je bilo treba komentirati“. Dana so bila dobro znana sporočila in prejeti konstruktivni odgovori. Na srečanju s predstavniki civilne družbe in voditelji opozicije, ki je potekalo pred srečanjem s predsednikom in zunanjim ministrom, so se vsi predstavniki zahvalili visokemu predstavniku Solani za njegov obisk in spodbujali nadaljnje posredovanje, poleg katerega niso videli druge možnosti.

Svet se je zdaj začel ukvarjati s pregledom odložitve prepovedi izdaje vizumov, da bi sprejel odločitev do 13. aprila. V tem okviru meni, da je prispevek obiskov na visoki ravni zelo dragocen za pospešitev tega dela, in bo še naprej pozorno spremljal dogajanje v Belorusiji. Belorusija je predvidena za udeležbo v pobudi za vzhodno partnerstvo, ki jo bo češko predsedstvo dalo na vrhovnem zasedanju vzhodnega partnerstva na začetku maja 2009.

Kot je bilo dogovorjeno na srečanju visokega predstavnika Solane in zunanjega ministra Martinova, bo med EU in Belorusijo sprožen dialog o človekovih pravicah. V pripravljanih telesih Sveta poteka delo v zvezi z ustanavljanjem raziskovalne misije v Belorusiji in glede na rezultate se bo začela razprava o načinih takega dialoga, ki jih mora nato odobriti Svet.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Pedro Guerreiro (H-0124/09)**Zadeva: Odprava davčnih oaz**

Je katera od držav članic predlagala odpravo davčnih oaz, zlasti znotraj EU?

Je EU sprejela kakršno koli odločitev, ki predlaga, naj države članice odpravijo davčne oaze na svojem ozemlju?

Kakšne ukrepe bo sprejela EU za odpravo davčnih oaz, boj proti finančnim špekulacijam in brzdaje prostega pretoka kapitala, zlasti v Uniji?

Odgovor

(SL) Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na prvem delnem zasedanju Evropskega parlamenta marca 2009 v Strasbourgu.

Evropska skupnost je na področju obdavčitve sprejela vrsto ukrepov.

Leta 1977 je Svet sprejel Direktivo Sveta 77/799/EGS o medsebojni pomoči pristojnih organov držav članic na področju neposredne obdavčitve⁽⁸⁾. Ta direktiva priznava, da davčna utaja in izogibanje davkom, ki sta

⁽⁸⁾ UL L 336, 27.12.1977, str. 15.

razširjena prek meja držav članic, vodita k proračunskim izgubam in kršitvam načela poštenega obdavčevanja ter slabo vplivata na delovanje skupnega trga. Ta direktiva je bila dopolnilo Direktivi Sveta 76/308/EGS o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z nekaterimi prelevmani, carinami, davki in drugimi ukrepi. Februarja 2009 je Komisija predlagala prenovo teh dveh direktiv za zagotovitev večje učinkovitosti in preglednosti v sodelovanju med državami članicami kar zadeva obračun in izterjavo neposrednih davkov, predvsem z odpravo ovir v zvezi z bančno tajnostjo, izmenjavo informacij iz tretjih držav in vzpostavitev novega administrativnega okvira na podlagi časovnih omejitev in komunikacije v povsem elektronski obliki. Svet razpravlja o teh predlogih.

Namen Direktive Sveta 2003/48/ES z dne 3. junija 2003 o obdavčevanju dohodka od prihrankov v obliki plačil obresti⁽⁹⁾ (direktiva o obdavčitvi prihrankov), ki je začela veljati julija 2005, je posameznikom preprečiti, da bi utajili davke na obresti, prejete za njihove prihranke, z zagotovitvijo izmenjave informacij med državami članicami. Direktiva o obdavčitvi prihrankov se nanaša tako na primere v Skupnosti in izven nje.

– V primerih znotraj Skupnosti direktiva o obdavčitvi prihrankov zahteva, da države članice izmenjajo informacije o obrestih, ki jih prejmejo nerezidenčni vlagatelji. 2. decembra 2008 je Svet pozdravil predlog Komisije o razširitvi njenega področja uporabe in pozval k hitremu napredku pri razpravah.

– V primerih izven Skupnosti sporazumi o obdavčitvi prihrankov, ki jih je Skupnost sklenila s petimi tretjimi državami, vzpostavljajo podobne ali enakovredne ukrepe, kot veljajo znotraj Skupnosti. Komisija se dogovarja o razširitvi omrežja obdavčitve prihrankov na druge tretje države.

Poleg teh direktiv je Svet pooblastil Komisijo, da se pogaja o tako imenovanih sporazumih za boj proti goljufijam med Evropsko unijo in njenimi državami članicami na eni strani in tretjimi državami na drugi strani, da bi zagotovili učinkovito administrativno pomoč in dostop do informacij glede vseh oblik vlaganja, zlasti fundacij in skladov.

Začasno se uporablja tozadevni sporazum s Švico, ki čaka na ratifikacijo s strani vseh držav članic, potekajo pa tudi pogajanja o sporazumu z Lihtenštajnom.

Nazadnje je maja 2008 Svet sprejel sklepe v zvezi s potrebo po krepitvi prizadevanj za boj proti davčnim goljufijam in utaji po celem svetu z zagotavljanjem spoštovanja načel dobrega upravljanja na davčnem področju, kot so načela preglednosti, izmenjave informacij in poštene davčne konkurence. Po teh sklepih se Komisija pogaja o vključitvi členov o dobrem upravljanju v dvostranske sporazume s 14 državami (Indonezija, Singapur, Tajska, Vietnam, Brunej, Filipini, Malezija, Kitajska, Mongolija, Ukrajina, Irak, Libija, Rusija in Južna Koreja) in 8 regijami (Karibi, Pacifik, 4 afriške regije, Srednja Amerika, Andska skupnost).

*
* *

VPRAŠANJA KOMISIJI

Vprašanje št. 37 predložil Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0073/09)

Zadeva: „Nenamerno gostovanje“

Med razpravami o predlogu o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (COM(2008)0580 – C6-0333/2008 – COD 2008/0187) so me volivci iz mojega okrožja (dve regiji na poljsko-nemški meji) opozorili na vprašanje „nenamernega gostovanja“.

Nenamerno gostovanje pomeni neprostoVOLjno povezavo v tuje omrežje pri uporabi mobilnega telefona na mejnem območju. Prebivalci takih območij lahko, ne da bi prestopili mejo, ujamejo signal, ki ga oddaja operater mobilne telefonije v sosednji državi, in posledično plačajo veliko dražje klice, tekstovna sporočila in prenose podatkov.

Se Komisija tega problema zaveda? Kakšni bodo ali so že ukrepi za odpravo te velike nevšečnosti za uporabnike mobilnih telefonov na mejnih območjih?

⁽⁹⁾ UL L 157, 26.6.2003, str. 38.

Odgovor

(SL) Komisija se zaveda problema, o katerem govori poslanec, v zvezi z nenamernim gostovanjem za nekatere uporabnike, zlasti na mejnih območjih. Glede na to morajo biti nacionalni regulativni organi v skladu s členom 7(3) sedanje uredbe o gostovanju⁽¹⁰⁾ pozorni na posebni primer neprostovoljnega gostovanja na mejnih območjih sosednjih držav članic.

V tem okviru je na zahtevo Komisije skupina evropskih regulatorjev neprostovoljno gostovanje vključila v svoja primerjalna poročila, zadnje od katerih je bilo objavljeno januarja letos. Glede na ta poročila je vprašanje nenamernega gostovanja priznala večina operaterjev. Vseeno operaterji trdijo, da to ni pomemben problem, saj je prizadetih malo potrošnikov.

Številni ponudniki so vzpostavili mnoge mehanizme, da bi preprečili nenamerno gostovanje. Informacije so bile na splošno na voljo na spletnih straneh ponudnikov, kjer pa je prišlo do posebnega vprašanja (na primer med Severno Irsko in Republiko Irsko), so ponudniki na splošno sprejeli dodatne ukrepe za zagotovitev, da se potrošniki zavedajo problema, in so v nekaterih primerih ponudili celo posebne prikrojene tarife. Glede na zgoraj navedena poročila je večina ponudnikov poročala tudi, da se lahko tam, kjer je do gostovanja dejansko prišlo nenamerno, stroški za to ne zaračunajo kot poteza dobre volje. Poleg tega Komisija verjame, da je pobuda irskih in britanskih oblasti, ki so ustanovile skupno delovno skupino za preučitev tega vprašanja, zelo dober zgled za druge.

Vprašanje neprostovoljnega gostovanja je obravnavala tudi Komisija v okviru svojega pregleda izvajanja uredbe o gostovanju, ki je bil predstavljen v sporočilu Komisije, sprejetem 23. septembra 2008⁽¹¹⁾. Komisija je ugotovila, da je obveznost preglednosti, uvedena v sedanjo uredbo o gostovanju, da bi obvestili stranke o ceni, kadar gostujejo, pomagala pri tem, da so stranke spoznale, da nenamerno gostujejo. Glede na te razmere in na odziv nacionalnih regulativnih organov in administracij držav članic, ki so začeli dvostransko sodelovati pri reševanju tega vprašanja, ter glede na to, da je bilo sklenjenih več sporazumov, se Komisiji ni zdelo ustrezno, da bi v uredbo uvajala nadaljnje določbe v zvezi s tem. Vseeno bo Komisija še naprej spremljala razmere za zagotovitev nemotenega delovanja enotnega trga in varstva potrošnikov.

*
* *

Vprašanje št. 38 predložil Lambert van Nistelrooij (H-0102/09)

Zadeva: Problemi z vzpostavljanjem zveze s številko za klic v sili 112 na mejnih območjih

Problemi z mobilnimi telefonskimi omrežji na mejnih območjih lahko še poslabšajo nevarne razmere, saj lahko nenamerne spremembe omrežja zadržijo ali prekinijo vzpostavitev zveze s številko za klic v sili 112 ter privedejo do tega, da ljudje nevede vzpostavijo zvezo s tujo centralo za klice v sili.

Se Komisija zaveda, da se v sedanjih razmerah mobilni uporabniki, ki iz mejnega območja domače države pokličejo evropsko številko za klic v sili 112, ne da bi se zavedali, da so povezani z močnejšim tujim omrežjem, znajdejo v zvezi s tujo centralo?

Se Komisija zaveda problema, da je lahko zveza prekinjena, če mobilni telefon najde močnejše tuje omrežje in se poveže z njim?

Se Komisija zaveda, da centrala za klice v sili nima proaktivne politike povratnega klicanja in da se lahko tako na primer zgodi, da je klicatelj, ki v paniki razlaga svoj položaj nizozemski centrali 112, prekinjen sredi pogovora in ko pokliče ponovno, dobi nemško centralo 112, z vsemi potencialnimi jezikovnimi problemi v zvezi s tem?

Kakšne ukrepe (razen proaktivne politike povratnega klicanja) predlaga Komisija za zagotovitev, da prebivalci mejnih območij dobijo odgovor v svojem jeziku, ko pokličejo evropsko številko za klice v sili 112?

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES

⁽¹¹⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o izidu pregleda izvajanja Uredbe (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES (COM(2008)580 konč.)

Odgovor

(SL) Za organizacijo služb za nujne primere in odgovarjanje na klice na številko 112 so odgovorne države članice, vključno z njihovo politiko obravnavanja prekinjenih klicev, jezikovnimi sposobnostmi ali protokoli za reševanje nujnih primerov na mejnih območjih med državami ali regijami.

Komisija pozorno spremlja izvajanje določb EU v zvezi s številko 112 v državah članicah in sprožila je 17 postopkov za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki se ne izpolnjujejo zadevnih zahtev zakonodaje EU⁽¹²⁾. Trinajst od teh zadev je zdaj zaključenih po popravni ukrepih v zadevnih državah. Na drugih področjih, na katerih po zakonodaji EU ni konkretnih zahtev, kot je na primer odgovarjanje na klice na številko 112 v različnih jezikih, Komisija spodbuja najboljše prakse med državami članicami prek različnih organov, kot sta odbor za komunikacije in strokovna skupina za dostop v sili.

Komisija se zaveda potencialnega problema, ki ga omenja poslanec in ki izvira iz dejstva, da lahko nekateri naročniki mobilne telefonije, ki v sili pokličejo na številko 112, naletijo na nenamerno gostovanje in da se lahko vzpostavi zveza s centrom za klice v sili v sosednji državi članici. Čeprav bi morali biti primeri, ko ni pokritja ali ko je odziv neustrezen, redki, namerava Komisija sprožiti to vprašanje pri državah članicah v odboru za komunikacije in strokovni skupini za dostop v sili, da bi zagotovili vzpostavitev ustreznih ukrepov za reševanje takih pojavov.

Poleg tega Komisija spremlja vprašanje nenamernega gostovanja v okviru izvajanja in pregleda uredbe o gostovanju. Kot je navedeno v odgovoru Komisije na vprašanje H-0073/09, ki ga je postavil gospod Zdzisław Kazimierz Chmielewski, morajo biti v skladu s členom 7(3) sedanje uredbe o gostovanju⁽¹³⁾ nacionalni regulativni organi pozorni na posebni primer neprostovoljnega gostovanja na mejnih območjih sosednjih držav članic in Komisiji vsakih šest mesecev sporočiti rezultate tega spremljanja.

Nadalje je pri pregledovanju uredbe o gostovanju⁽¹⁴⁾ Komisija ugotovila, da je obveznost preglednosti, uvedena v sedanjo uredbo o gostovanju, da bi obvestili stranke o ceni, kadar gostujejo, pomagala pri tem, da so stranke spoznale, da nenamerno gostujejo. Glede na te razmere in na odziv nacionalnih regulativnih organov in administracij držav članic, ki so začeli dvostransko sodelovati pri reševanju tega vprašanja, ter glede na to, da je bilo sklenjenih več sporazumov, se Komisiji ni zdelo ustrezno, da bi v uredbo uvajala nadaljnje določbe v zvezi s tem. Vseeno bo Komisija še naprej spremljala razmere za zagotovitev nemotenega delovanja enotnega trga in varstva potrošnikov.

Končni cilj Komisije je zagotoviti, da imajo evropski državljani v stiski nemoten dostop do služb za nujne primere v vseh državah članicah, kadar pokličejo številko 112.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Krzysztof Hołowczyc (H-0118/09)

Zadeva: Uvedba evropske številke za klic v sili 112

Glede na zadnjo raziskavo Evrobarometer 11. februarja 2009 je prepoznavnost številke 112 v javnosti v Skupnosti daleč od zadovoljive. Položaj je še slabši kar zadeva dostop do te številke v državah članicah, kljub temu da bi morala biti v skladu s programom i2010 (Usmerjanje sistema za klic v sili (eCall) na pravo pot – akcijski načrt (Tretje sporočilo o varnosti vozil (eSafety)) – COM(2006)0723) v Evropski uniji številka splošno dostopna in na voljo za uporabo.

Kako bo ukrepala Komisija za zagotovitev, da se bo ta projekt v celoti izvajal v vsej Skupnosti?

⁽¹²⁾ Večinoma člen 26 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah).

⁽¹³⁾ Uredba (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES

⁽¹⁴⁾ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o izidu pregleda izvajanja Uredbe (ES) št. 717/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2007 o gostovanju v javnih mobilnih telefonskih omrežjih znotraj Skupnosti in spremembah Direktive 2002/21/ES (COM(2008)580 konč.)

Odgovor

(SL) Komisija je zelo dejavna pri tem, da bi zagotovila razpoložljivost in učinkovito delovanje enotne evropske številke za klic v sili 112 po vsej EU.

Komisija pozorno spremlja izvajanje določb EU v zvezi s številko 112 v državah članicah in sprožila je 17 postopkov za ugotavljanje kršitev proti državam članicam, ki se ne izpolnjujejo zadevnih zahtev zakonodaje EU⁽¹⁵⁾. Trinajst od teh zadev je zdaj zaključenih po popravnihi ukrepih v zadevnih državah.

Komisija spodbuja tudi sodelovanje med državami članicami in izmenjavo najboljših praks v zvezi s številko 112 prek različnih strokovnih teles, kot sta odbor za komunikacije in strokovna skupina za dostop v sili, in prizadeva si tudi, da bi številka 112 postala dostopnejša za vse državljane prek reforme telekomunikacijskih predpisov EU in s financiranjem raziskovalnih projektov, kot sta „eCall“ in „Total Conversation“.

Kot pravi poslanec, so zadnje ugotovitve raziskave Evrobarometer o številki 112 pokazale, da bi lahko bili državljani EU veliko bolje obveščeni, saj je samo eden od štirih anketirancev prepoznal številko 112 kot telefonsko številko, ki jo lahko uporabi za klic v sili po vsej EU. Zato Komisija prispeva k večji prepoznavnosti številke 112 tudi s tem, da na posebni spletni strani⁽¹⁶⁾ državljanom EU, zlasti ljudem, ki potujejo znotraj EU, in otrokom, daje informacije o tem, kaj je številka 112, kako uporabiti številko 112 in kako številka 112 deluje v posamezni državi članici. Prejšnji mesec je Komisija, skupaj s Parlamentom in Svetom, razglasila 11. februar za evropski dan številke 112. Na ta dan so bile organizirane razne dejavnosti za ozaveščanje in mreženje, ki bodo organizirane vsako leto, za promocijo obstoja in uporabe enotne evropske številke za klic v sili po vsej EU.

Kar zadeva izvajanje pobude i2010, je ta na dobri poti in podpirajo jo vse države članice. Glede nadaljnjih podrobnosti bi Komisija poslanca rada opozorila na odgovor Komisije na pisno vprašanje E-6490/08. Predvsem so standardi eCall že skoraj pripravljeni, nedavno ustanovljena evropska izvedbena platforma za eCall pa bo usklajevala in spremljala napredek projekta eCall po Evropi.

Komisija se je seznanila z interesom Parlamenta, ki je bil med drugim izražen s podpisom pisne deklaracije o številki 112 septembra 2007 s strani 530 poslancev. Komisija bo še naprej pozorno spremljala učinkovitost izvajanja sistema 112 v državah članicah, toda številka 112 je že danes eden od konkretnih rezultatov, ki jih Evropa lahko ponudi svojim državljanom.

*
* *

Vprašanje št. 40 predložila Elisabetta Gardini (H-0115/09)

Zadeva: Zamude pri sprejemanju storitev na osnovi UMTS

Z več kot 115 omrežij HSPA (HSPA je najnovejša tehnologija, ki uporabnikom mobilnih storitev omogoča prenos podatkov z omrežja z visoko hitrostjo) in prek 35 milijoni uporabnikov v Evropi ima tehnologija UMTS, ki se je razvila iz GSM, ključno vlogo in potrošniki jo cenijo, nenazadnje zato, ker ponuja številne prednosti.

Če se bodo storitve UMTS še razvijale, regulativni okvir zahteva odprtje 900 MHz pasu GSM za te storitve. Toda revizija direktive o GSM 87/372/EGS⁽¹⁷⁾ zelo zamuja in države članice pričakujejo od Komisije, Sveta in Parlamenta, da bodo razjasnili predpise.

Glede na kritične finančne razmere v Evropi je treba najti hiter in odgovoren način za dodelitev zadevnega pasu in reformo zadevne direktive v podporo dejavnosti mobilnih komunikacij. Vsi zakonodajalci imajo torej nalogo, da delujejo v smeri vseevropske rešitve.

Kakšne politične in tehnične ukrepe bo Komisija predlagala za preprečitev nadaljnjih zamud, ki bi lahko škodovala evropski industriji elektronskih komunikacij v celoti?

⁽¹⁵⁾ Večinoma člen 26 Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah).

⁽¹⁶⁾ <http://ec.europa.eu/112>

⁽¹⁷⁾ UL L 196, 17.7.1987, str. 85.

Odgovor

(SL) Komisija na vprašanje poslanca odgovarja, da trdno verjame v pomen odprtja 900 MHz pasu GSM za druge mobilne tehnologije v korist potrošnikov in za pomembno spodbudo gospodarstvu EU.

Ker priznava strateški pomen tega, je Komisija že sredi leta 2007 predlagala razveljavitev direktive o GSM in odprtje pasu GSM.

To je bilo popolnoma v skladu s politiko „boljše ureditve“ predsednika Barrosa, mobilna industrija in države članice pa so s tem dobile jasen signal.

Čeprav sta našo pobudo podprla Svet in Evropski ekonomsko-socialni odbor, je postalo iz izmenjave mnenj med Komisijo in Odborom za industrijo, raziskave in energetiko jasno, da postopek, ki ga je predlagala Komisija, za Parlament ni sprejemljiv.

Glede na nujnost napredka pri tem vprašanju in ob upoštevanju skrbi, ki jih je izrazil Parlament, je Komisija dala nov predlog za spremembo direktive o GSM.

Komisija je prepričana, da je treba jasno razlikovati med tem političnim ukrepom – omogočanje tehnološko bolj nevtralne uporabe 900 MHz pasov z njihovim odprtjem za druge sisteme, kot je na primer UMTS – in tehničnimi ukrepi, ki razjasnjujejo tehnične pogoje za to, da lahko novi sistemi soobstojajo poleg GSM, in za splošno preprečevanje motenj.

Ta politični predlog je zdaj v rokah zakonodajalca, tehnični ukrepi pa se izvajajo z uporabo odločbe o radijskem spektru, v okviru katere je Komisija že preverila združljivost UMTS. Tozadevna tehnična odločba, dogovorjena s strokovnjaki držav članic, je pripravljena na sprejetje takoj, ko Parlament in Svet sprejmeta direktivo o spremembi.

Komisija je s predložitvijo ustreznih političnih in tehničnih predlogov pokazala svojo predanost temu, da bi našli konstruktivno rešitev. Zdaj sta na vrsti Parlament in Svet, da prevzameta odgovornost in hitro sprejmeta direktivo o spremembah.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložila Laima Liucija Andrikiienė (H-0126/09)**Zadeva: Razvoj pristopnih pogajanj EU s Turčijo**

Kot je dejal evropski komisar za širitev Olli Rehn, „pristopna pogajanja EU s Turčijo napredujejo počasi, a vztrajno“.

Katera so najbolj problematična vprašanja, glede katerih mora Turčija izvesti potrebne reforme, da bi izpolnila kopenhavnska merila? Turčija je država, ki lahko EU zagotovi energetska varnost. Kakšna so zagotovila, da Komisija pri pristopnih pogajanjih ne bo zamižala na eno oko glede morebitnih pomembnih problematičnih vprašanj v Turčiji, zlasti na področju človekovih pravic, da bi rešila probleme energetske varnosti EU?

Odgovor

(SL) Pristopni proces res še naprej poteka.

Vendar je napredek pri pogajanjih predvsem odvisen od sposobnosti Turčije, da izpolni izhodiščna merila ter da sprejme in izvede reforme v zvezi z EU.

Tekoča prizadevanja Turčije, na primer na področjih obdavčevanja in socialne politike, bi morala biti dopolnjena še s podobnimi prizadevanji na področjih okolja, konkurence, javnih naročil, varne hrane ter veterinarske in fitosanitarne politike.

Prizadevanja Turčije za politično reformo morajo dobiti zagon, vključno z reformami na področjih kot sta na primer svoboda izražanja ali boj proti korupciji.

Kar zadeva energetiko, lahko Turčija in EU obe veliko pridobita s tesnejšim sodelovanjem na področju energetike. Toda v nobenem primeru energetska varnost EU ne more vplivati na pristopna merila, ne na področju človekovih pravic ne na katerem koli drugem področju.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložil Ryszard Czarnecki (H-0114/09)**Zadeva: Širitev EU in finančna kriza**

Ali lahko po mnenju Komisije finančna kriza upočasni uradno pristopanje novih držav kandidatk?

Odgovor

(SL) Evropska unija (EU) se je že večkrat zavezala evropski prihodnosti Zahodnega Balkana in Turčije. Obet članstva v EU in precejšnja predpristopna pomoč sta za te države sidro stabilnosti, zlasti v teh časih mednarodne finančne krize.

Sedanja kriza je res, v različnem obsegu, dosegla Zahodni Balkan in Turčijo. EU je predstavila krizni paket pomoči za njihova mala in srednje velika podjetja in je pripravljena razmisliti o nadaljnji podpori nekaterim državam širitve, če bi bilo to potrebno in možno. Pri tem je pomembno poudariti, da je hitra gospodarska oživitvev nastajajočih trgov v naši sosesčini ključnega pomena za EU.

Časovni razpored pridruževanja EU je odvisen predvsem od hitrosti, s katero države, ki se želijo pridružiti, izpolnjujejo pogoje za članstvo in izvajajo zadevne reforme. Sedanja kriza lahko celo okrepi njihovo motivacijo za pridružitve.

EU je še naprej zavezana evropski prihodnosti Zahodnega Balkana in Turčije. Komisija si bo še naprej vneto prizadevala za podporo tem državam na njihovi poti v EU.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložil Jim Higgins (H-0057/09)**Zadeva: Pridelava ekološko pridelane hrane**

Lahko Komisija pove, ali je pripravljena dati na razpolago dodatna finančna sredstva za spodbujanje večje pridelave ekološko pridelane hrane?

Odgovor

(SL) Komisija z zadovoljstvom odgovarja na vprašanje poslanca o ekološki pridelavi.

Poslanec sprašuje o dodatni pomoči ekološkim kmetom. Najprej je treba razložiti, kako lahko ekološki kmetje izkoristijo SKP. Ekološki kmetje lahko koristijo neposredna plačila iz prvega stebra, kot vsi drugi evropski kmetje. Novi člen 68 omogoča državam članicam, da ekološkim kmetom plačajo posebno dodatno pomoč.

V drugem stebru se lahko za ekološke kmete uporabi več ukrepov v okviru programov za razvoj podeželja. Predvsem se uporabljajo kmetijskookoljski ukrepi za pomoč pri prehodu s konvencionalnih tehnik pridelave na ekološke ali za nadomestilo dodatnih stroškov zaradi ekološke pridelave ali za oboje. Skoraj vsi programi za razvoj podeželja za obdobje 2007-2013 vključujejo take ukrepe.

Komisija ve, da so se ekološki pridelovalci bali, da bi lahko lanska porast cen hrane privedla do manjšega povpraševanja po ekoloških pridelkih. Toda na strani povpraševanja ni znakov za preplah, saj povpraševanje po ekoloških pridelkih ostaja veliko. Komisija je aktivna tudi na tej fronti: lani je sprožila promocijsko kampanjo za ekološko kmetovanje, pri čemer je popolnoma prenovila spletno stran. To zajema tudi odprti natečaj za novi ekološki logotip EU, ki bi se moral začeti uporabljati julija 2010 in bo olajšal trženje ekoloških pridelkov po EU.

Politika Komisije glede ekološkega sektorja je bila dogovorjena leta 2004 v zvezi s načrtom 21 ukrepov. Svet in Parlament sta oba priznala, da bi moral razvoj tega pridelovalnega sektorja temeljiti na povpraševanju. To pomeni, da bi uvajanje posebnih spodbud, kot so pridelovalne subvencije, v bistvu spremenilo politiko za ta sektor. Komisija meni, da ta poteza ta trenutek ni primerna. Komisija je vseeno odprta za nadaljnjo krepitev ukrepov glede ekološkega kmetovanja v programih za razvoj podeželja.

Na koncu Komisija meni, da sedanji sklop politik omogoča uravnoteženo podporo ekološkemu pridelovanju in da ni potrebno dodatno financiranje.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0075/09)

Zadeva: Finančni instrumenti na področju kmetijstva

Kmetijski sektor se, skupaj z vsemi drugimi gospodarskimi sektorji v EU, trenutno sooča s pomanjkanjem posojil (zlasti za obratna sredstva).

Komisija spodbuja predvsem uporabo mikrokreditov, kreditnega jamstva, tveganega kapitala in drugih instrumentov za spodbujanje malih in srednje velikih podjetij. Vendar kmetijske dejavnosti običajno niso upravičene do financiranja v okviru programov Evropskega investicijskega sklada (posredna osebna jamstva, mikrokrediti).

Namerava Komisija dati pobudo za spremembe na tem področju? Namerava povečati število področij, na katerih lahko Evropski investicijski sklad nudi finančno pomoč?

Kakšne priložnosti bi lahko bile za uporabo podpore EU, da bi finančno pomagali posameznim kmetovalcem in kmetijskim podjetjem na podeželju v obliki finančnih instrumentov (mikrokrediti, jamstveni portfelj posrednih osebnih jamstev)?

Odgovor

(SL) Nova uredba o strukturnih skladih za obdobje 2007-2013 zajema določbe o razvoju instrumentov finančnega inženirstva v državah članicah in regijah Evropske unije. Pobuda o skupnih evropskih sredstvih za mikro, mala in srednja podjetja (JEREMIE) je bila oblikovana v tem okviru, da bi zadovoljili potrebe mikro, malih in srednjih podjetij po dostopu do finančnih sredstev. Toda od upravnih organov operativnih programov strukturnih skladov je odvisno, ali se bodo odločili za uporabo teh instrumentov ali ne.

Če je njihov odgovor pritrdilen, morajo sprejeti ustrezne ukrepe za vzpostavitev holdinških skladov za JEREMIE na nacionalni ali regionalni ravni. Njihov glavna odgovornost je tudi, da se odločijo, kam bo šla podpora, čeprav jim Komisija pomaga, da bi dosegli čim boljše dolgoročne rezultate.

Upravitelj holdinškega sklada je lahko Evropski investicijski sklad ali nacionalni kandidat. Holdinški sklad bi moral opredeliti finančne posrednike, ki bodo organizirali sklade (posojila, jamstva, tvegani kapital) za zagotovitev pomoči končnim upravičencem. Končni upravičenci bi lahko zajemali podjetja iz kmetijskega sektorja. Toda če pride do tega, je treba jasno razločevati med dejavnostmi, podprtimi v okviru programa JEREMIE, in tistimi, podprtimi v okviru programa za razvoj podeželja.

Politika razvoja podeželja državam članicam in regijam ponuja priložnosti za razvoj ukrepov finančnega inženirstva in na ta način zagotavlja boljše finančne možnosti za upravičence v okviru programov za razvoj podeželja. To zajema široko paleto ukrepov, kot je sofinanciranje stroškov v zvezi z neko operacijo s strani Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), kar zajema prispevke k podpori skladov tveganega kapitala in jamstvenih skladov ter celo subvencioniranje obrestnih mer za posojila, ki jih sofinancira EKSPR.⁽¹⁸⁾

Države članice in regije so uvedle že nekaj sistemov finančnega inženirstva. Primeri so programi za razvoj podeželja na Portugalskem, v regiji Saška-Anhalt (Nemčija) ali na Korziki (Francija). Razprava teče še o drugih predlogih v zvezi z jamstvenimi skladi.

Uporaba teh določb v okviru programov za razvoj podeželja lahko pomaga olajšati negativne učinke krize in omogoči boljše priložnosti za financiranje za potencialne kmetijske upravičence.

*
* *

⁽¹⁸⁾ V skladu s členom 71(5) Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 se lahko prispevek EKSRP izplača tudi v drugačni obliki, kot je nepovratna neposredna pomoč. To je še podrobneje opredeljeno v členih 49 - 52 Uredbe Komisije (ES) št. 1974/2006, ki določa možnosti in pogoje za razvoj vrste ukrepov finančnega inženirstva.

Vprašanje št. 54 predložil Michl Ebner (H-0076/09)**Zadeva: Celostna strategija EU za trajnostni razvoj in uporabo virov na gorskih območjih**

V samoiniciativnem poročilu z dne 23. septembra 2008 o stanju in možnostih na področju kmetijstva v gorskih regijah je Evropski parlament pozval Komisijo, „naj v šestih mesecih po sprejetju te resolucije v okviru svojih pristojnosti izdela celostno strategijo EU za trajnostni razvoj in uporabo virov gorskih regij (strategija Evropske unije v korist gorskih regij)“.

Kakšno je stališče Komisije o tem projektu? Kako bo Komisija zagotovila, da bo ta strategija vključena v prihodnje delovne programe?

Odgovor

(SL) Kot je Komisija že navedla v svojem odzivu na poslančev poročilo, Komisija na tej stopnji na predvideva, da bi predlagala specifično in celostno strategijo za gorska območja, k čemur poziva to poročilo⁽¹⁹⁾.

Vendar to ne pomeni, da bo Komisija še naprej obravnavala gorsko kmetijstvo, kot da se ni nič zgodilo.

Očitno je, da se kmetijsko gospodarjenje postopoma umika z nekaterih območij, zlasti trajnih pašnikov in večjih strmin. Portugalska in Italija sta med državami članicami, v katerih bi lahko taka marginalizacija privedla do prenehanja kmetijske dejavnosti.

Te znake moramo vzeti resno. Ne samo, da bodo brez gorskega kmetijstva družine, ki že desetletja posvečajo svoja življenja taki kmetijski dejavnosti, izgubila svoj način življenja, tudi učinek na širšo gospodarsko dejavnost v teh regijah bo uničujoč. V številnih gorskih regijah je kmetijstvo hrbtenica podeželskega gospodarstva; če izgine, je v nevarnosti obstoj celotne regije. Vzemimo za primer turizem, ki potrebuje gorsko kmetijstvo.

Zato Komisija želi, skupaj z vsemi zainteresiranimi stranmi, kot sta Parlament in Odbor regij, pa tudi sami gorski kmetovalci, preučiti obstoječi politični okvir za gorsko kmetijstvo. Komisija bi rada ocenila posamezne probleme, nove izzive in možnost nadaljnjega razvoja – da, nadaljnjega razvoja, saj je prepričana, da obstaja še velik potencial za gorsko kmetijstvo v povezavi s turizmom (proizvodnja kakovostnih izdelkov, kot je sir, na kmetijah, lokalne in regionalne tržne strategije, centri dobrega počutja na kmetijah itd.).

Ko bo to opravljeno, lahko preverimo, ali so naši politični odzivi še vedno zadostni in dovolj učinkoviti. Pravzaprav imamo na razpolago kar nekaj orodij: neposredna plačila v okviru prvega stebra, izplačila nadomestil za gorska območja z omejenimi možnostmi in kmetijskošolska plačila; po sistematskem pregledu skupne kmetijske politike imajo države članice lahko nekatere od združenih shem pomoči za vzdrževanje gospodarske dejavnosti v regijah, kjer je malo drugih gospodarskih možnosti ali jih sploh ni; države članice lahko zagotovijo pomoč regijam in sektorjem s posebnimi problemi (tako imenovani „ukrepi iz člena 68“) tako, da zadržijo 10 odstotkov od zgornje meje za neposredna plačila v svojih nacionalnih proračunih in ta sredstva uporabijo za okoljske ukrepe ali za izboljšavo kakovosti in trženja kmetijskih proizvodov; poleg zgoraj navedenih ukrepov je gorsko kmetijstvo v okviru drugega stebra skupne kmetijske politike (SKP) podprto s pomočjo za gozdarstvo, predelavo in trženje, kakovostno pridelavo, povečanje raznolikosti (na primer v sektorju turizma ali izvajanje lokalnih razvojnih strategij v gorskih skupnostih).

Kar moramo ugotoviti, je to, ali lahko s temi orodji dosežemo glavni cilj, ki je zagotavljanje trajnostne prihodnosti za gorsko kmetijstvo in okrepitev tovrstnega kmetijstva. Če ni tako, moramo najti način, kako prilagoditi politični okvir.

Kateri so naslednji koraki? 31. marca bomo v Bruslju na pobudo več gorskih regij v EU in po velikih osebnih prizadevanjih nekaterih poslancev Parlamenta vzpostavili okvir za naše razprave. Temu bo sledila konferenca v Garmisch-Partenkirchnu v začetku julija 2009, na kateri bomo predstavili prve rezultate razprav.

Za Komisijo je pomembno, da imajo v teh razpravah vse zainteresirane strani aktivno vlogo, da bi dobili jasno in popolno sliko o trenutnem stanju in o tem, kakšni ukrepi so potrebni za krepitev gorskega kmetijstva.

*
* *

⁽¹⁹⁾ Odgovor na Ebnerjevo poročilo o stanju in možnostih na področju kmetijstva v gorskih regijah (2008/2066(INI)), poslan EP 29. januarja 2009.

Vprašanje št. 55 predložil Evgeni Kirilov (H-0117/09)**Zadeva: Bolgarija in Romunija brez virov za razvoj podeželja**

Ali Komisija predvideva dodatne pakete za razvoj podeželja za Bolgarijo in Romunijo glede na to, da ti dve državi ne prejmeta nobenih finančnih sredstev prek modulacije in da bi jim morali dati enake finančne možnosti za spopad z novimi izzivi, opredeljenimi v razpravah o sistematskem pregledu, kot starim državam članicam?

Odgovor

(SL) V skladu z dogovorom v zvezi s sistematskim pregledom bodo dodatna sredstva za razvoj podeželja na razpolago od leta 2010 za „stare“ države članice. Večina „novih“ držav članic naj bi začela dobivati dodatna sredstva za razvoj podeželja v okviru sistematskega pregleda z letom 2013, Bolgarija in Romunija pa z letom 2016, ko bo zanj veljala obvezna modulacija zaradi celovitega uvajanja neposrednih plačil. Naj Komisija opozori, da dodatna modulacijska sredstva nastanejo z znižanjem neposrednih plačil.

Dogovor v zvezi s sistematskim pregledom nikakor ne izključuje tega, da lahko Bolgarija in Romunija uporabita trenutno razpoložljiva sredstva v okviru svojih programov za razvoj podeželja za spopad z novimi izzivi. Okrepita lahko ukrepe v zvezi z biotsko raznovrstnostjo, gospodarjenjem z vodami, obnovljivimi viri energije, podnebnimi spremembami in prestrukturiranjem mlečnega sektorja. Svoje programe lahko še bolj spremenita, da bodo odgovarjali njunim potrebam, vključno s predlogi za nove ukrepe, ki zdaj niso zajeti v njunih programih.

V okviru Evropskega načrta za oživitev gospodarstva je Komisija predlagala okrepitev prizadevanj Skupnosti v energetskega sektorja, glede širokopasovne infrastrukture na podeželskih območjih in podnebnih sprememb, vključno z novimi izzivi, opredeljenimi v okviru sistematskega pregleda skupne kmetijske politike (SKP).

Če Svet in Parlament potrdita predlog Komisije, bosta Bolgarija in Romunija že leta 2009 prejeli precejšnje zneske, del katerih lahko porabita za nove izzive.

Za razvoj podeželja je skupaj trenutno predvidenih 1,25 milijard evrov, od tega 250 milijonov evrov za nove izzive, kot so opredeljeni v sistematskem pregledu SKP. Ta denar bo razdeljen med vse države članice in bi moral biti izročen leta 2009.

Nadalje bi rada Komisija opozorila poslanca, da bodo v okviru sistematskega pregleda vse nove države članice (EU12) imele korist od povečanja njihovih finančnih okvirov za neposredna plačila za skupaj 90 milijonov evrov. Ta dodatni denar je lahko v okviru splošno dogovorjenih pravil dan na razpolago za specifično podporo, na primer za zaščito ali izboljšanje okolja, za obravnavanje negativnih učinkov v mlekarstvu, govedoreji ali kozjereji in ovčereji ali kot prispevek k instrumentom za obvladovanje tveganja.

*

* *

Vprašanje št. 56 predložil Alain Hutchinson (H-0122/09)**Zadeva: Izvozne subvencije**

Leta 2001 se je EU obvezala, da bo do leta 2013 postopoma umaknila vse izvozne subvencije za svoje kmetijske proizvode. Vseeno je EU v obdobju 2006-2007 za izvozne subvencije porabila kar 2,5 milijard evrov. Čeprav se znesek morda niža, je še vedno veliko previsok. V mednarodnem okviru, označenem s prehrambeno krizo in eksplozijo cen kmetijskih proizvodov, bi morali veliko hitreje odpravljati te subvencije, ki imajo dampinški učinek, ki je nevzdržen za milijone malih pridelovalcev v državah v razvoju.

Lahko Komisija s pomočjo statistike in časovnega razporeda pove, kaj točno namerava storiti glede tega?

Odgovor

(SL) Ponovna uvedba izvoznih nadomestil ES za mlečne proizvode je odziv na dramatično 60-odstotno znižanje cen na svetovnem trgu v zadnjih mesecih kot posledica poenjajočega povpraševanja. In v nasprotju s trenutnimi razmerami v EU, mlečna proizvodnja narašča v nekaterih konkurenčnih izvoznih tretjih državah, kot so Nova Zelandija, Brazilija in Združene države.

Ta izvozna nadomestila je torej treba šteti za varovalo in nikakor ne za oviro na poti, opredeljeni pri reformi skupne kmetijske politike leta 2003 in nato v sistematskem pregledu.

EU je vedno spoštovala svoje mednarodne zaveze glede izvoznih nadomestil in jih bo še naprej.

V deklaraciji ministrov, sprejeti na ministrski konferenci Svetovne trgovinske organizacije (STO) v Hongkongu 13.-18. decembra 2005, je navedeno: „Soglašamo, da bomo zagotovili dokončanje vzporednega odpravljanja vseh oblik izvoznih subvencij in vseh ureditev izvoznih ukrepov z enakim učinkom do konca leta 2013.“ ES bo kot članica ST O spoštovala svoje politične zaveze v deklaraciji, vključno z rokom za odpravo vseh oblik izvoznih subvencij. Vseeno pa je ta zaveza odvisna od uspešnega zaključka kroga pogajanj v Dohi.

ES ostaja zavezana zaključku kroga pogajanj v Dohi in upa, da bo v letu 2009 lahko dosežen sporazum. Po sklenitvi sporazuma bo ES v svojem časovnem razporedu opredelila podrobnosti o odpravljanju izvoznih nadomestil do leta 2013.

V obdobju 2006/2007 je ES obvestila STO, da je za izvozna nadomestila porabila 1,4 milijarde evrov in ne 2,5 milijarde evrov. To je manj kot ena petina dogovorjene zgornje meje STO za izvozne subvencije.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložila Katerina Batzeli (H-0123/09)

Zadeva: Predlog ameriškega kmetijskega zakona

Gospodarska recesija je prizadela proizvajalce in gospodarske sektorje na evropski in mednarodni ravni ter zahteva razvoj novih politik za reševanje problemov na teh področjih. Nedavno je vlada ZDA predložila nov predlog zakona o kmetijski politiki (predlog kmetijskega zakona), ki zagotavlja močnejše ukrepe v podporo kmetijskih prihodkov, kritja tveganja in novega zavarovalnega sistema, s čimer naj bi, skupaj z usklajenimi in celostnimi ukrepi (New ACRE in CCP) nadomestili izgubo prihodkov kmetov zaradi morebitnih motenj na trgu.

Ali namerava Komisija pri iskanju novih ukrepov v podporo kmetijskemu prihodku spodbujati podobne ukrepe za evropske pridelovalce, tako da evropski kmetje ne bodo nezadostno podprti v primerjavi s kmeti iz ZDA?

Ali Komisija meni, da obstoječi mehanizmi SKP in sporazumi STO trenutno zagotavljajo, da bodo imeli kmetijski proizvodi stalen dostop do mednarodnega trga?

Ali bo Komisija razmislila o tem, da ameriško kmetijstvo, kljub njegovim drugačnim gospodarskim in socialnim značilnostim, podpira večji proračun kot evropsko kmetijstvo?

Odgovor

(SL) Vpliv finančne krize na realno gospodarstvo je privedel do znatne upočasnitve gospodarske dejavnosti, ki hkrati vpliva na vsa najpomembnejša gospodarstva. Čeprav je kmetijski sektor na splošno odpornejši od drugih sektorjev, je tudi tu pričakovati pomembne izzive, zlasti pri rasti povpraševanja in kmetijskem prihodku. Noben od teh izzivov ne kaže na to, da bi kar koli v obstoječih pravilih STO oviralo naš dostop do mednarodnih trgov.

Evropski kmetje prek sheme enotnega plačila prejemajo stabilno raven dohodkovne podpore. To je učinkovito orodje za zagotavljanje stalnosti kmetijske proizvodnje po vsej EU. To je tudi tržno usmerjena rešitev, pri kateri se kmetje odločajo glede proizvodnje na podlagi tržnih znakov. Ameriški kmetje imajo dostop do več različnih vrst orodij za obvladovanje tveganja, in kmetje v EU prav tako, vendar smo se v EU odločili za drugačen pristop k reševanju vprašanja tveganj. Ta je odvisen od dejavnikov, kot so proizvodne strukture, proračunsko načrtovanje in namen kmetijske podpore.

Preučili smo, kaj bi shema za zavarovanje prihodka pomenila za EU, tako s pomočjo internih kot zunanjih študij. Ugotovili smo, da bi za tako shemo potrebovali usklajeno opredelitev prihodka v vseh 27 državah članicah, da bi bilo to pomembno administrativno breme ter da bi bila zelo draga in da bi se proračunski stroški spreminjali, medtem ko ima SKP fiksni proračun v določenih proračunskih obdobjih. Poleg tega v SKP že obstaja več instrumentov za omilitev učinkov znatnih razlik v ceni ali proizvodnji, kot so določbe o motnjah in intervencijski mehanizmi za več kmetijskih sektorjev ter v izrednih okoliščinah državna pomoč za kmetijske zavarovalne sheme in plačila za pomoč ob nesrečah. Poleg tega v okviru sistematskega pregleda državam članicam omogočamo uporabo dela njihovih sredstev za neposredna plačila za ukrepe v zvezi z obvladovanjem tveganja.

Kar zadeva prihodnji finančni načrt Evropska komisija trenutno izvaja proces revizije proračuna. Namen tega procesa je oblikovati ustrezne cilje za prihodnji proračun. Ko bodo ti cilji dogovorjeni, se lahko začne razprava o konkretnih zneskih, potrebnih za uresničitev teh ciljev. Seveda je za Komisijo v tem procesu pomemben vidik, kako najbolje prispevati h konkurenčnosti evropskih kmetov. Toda konkurenčnost kmetov ni nujno odvisna od višine proračunskih sredstev, namenjenih kmetijskim politikam, temveč je odvisna tudi od vrste politik, ki prejmejo podporo, in od celotnega okolja, v katerem kmetje delujejo.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Emmanouil Angelakas (H-0038/09)

Zadeva: Ustanovitev evropske medijske organizacije in razširjanje informacij o Evropi v državah članicah

V boju proti demokratičnemu deficitu je Komisija sprožila številne pobude v zvezi z obveščanjem javnosti EU in prizadeva si za večje medijsko pokrivanje evropskih zadev. Hvalevredno delo v tej smeri poteka na evropski spletni strani, televiziji Europarl, Euronews, itd. Sedanja težnja po „globalizaciji“ v glavnem sproža odzive med dobro izobraženimi evroskeptiki, ki znajo vsaj angleško.

Ali Komisija predvideva možnost „lokalnega delovanja“? Bi razmislila o oblikovanju uradnega evropskega medijskega kanala ali organizacije za vsako državo članico, ki ji bo odgovoren in bo razširjal informacije v njihovih jezikih o izključno evropskih temah ter prikazoval, kako so povezane z lokalnimi vprašanji?

Odgovor

(SL) Aprila 2008 je bila sprejeta srednjeročna avdiovizualna strategija, da bi ustvarili orodja za boljše razumevanje avdiovizualnega trga, okrepili obstoječe avdiovizualne storitve za profesionalce in novinarje ter razvili nove storitve, prispevali k razvoju avdiovizualne evropske javne sfere v vzpostavitev omrežij avdiovizualnih operaterjev, ki bi ustvarjali, producirali in oddajali programe o zadevah EU na radijskih, televizijskih in spletnih medijih, ki jih državljani že uporabljajo na lokalni in nacionalni ravni, v jezikih, ki jih imajo najraje.

Komisija ne predvideva oblikovanja uradnega evropskega medijskega kanala, saj številni mediji, tehnologije in operaterji že obstajajo. Nov medij, ki bi lahko nastopal na vseh tehnoloških platformah, bi imel težave pri iskanju svojega trga. Zato je politika taka, da poskušamo biti prisotni v obstoječih medijih, z uporabo raznih tehnoloških platform za čim večji doseg in občinstvo informativnih programov EU. Komisija je organizirala oblikovanje treh vseevropskih omrežij (od katerih dve delujeta) za boljše zadovoljevanje potreb državljanov na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, ob spoštovanju popolne uredniške neodvisnosti sodelujočih postaj.

Evropsko radijsko omrežje (Euranet), ustvarjeno decembra 2007, je začelo oddajati v 10 evropskih jezikih aprila 2008 in tedensko doseže 19 milijonov državljanov EU in 30 milijonov drugih ljudi po svetu. Njegova interaktivna spletna stran www.euranet.eu je začela delovati v 5 jezikih julija 2008 in v 10 jezikih novembra 2008. Omrežje je odprto za nove člane, naj bodo mednarodni, nacionalni, regionalni ali lokalni, samo da izpolnjujejo merila glede kakovosti in neodvisnosti. V času trajanja pogodbe bo postopoma povečalo število jezikov, v katerih oddaja, na 23.

Še eno omrežje spletnih strani, imenovano <http://www.PRESSEUROPE.eu>, je bilo ustvarjeno decembra 2008 in bo začelo delovati maja 2009. To naj bi bila interaktivna spletna stran, na kateri bo dnevno ponujen izbor najboljših člankov, objavljenih v mednarodnem tisku. Njen prvi dosje naj bi se nanašal na evropske volitve. To omrežje bo doseglo vsaj 3 milijone posameznih obiskovalcev v desetih jezikih mesečno in okoli 1 milijon bralcev časnikov, ki tvorijo omrežje, tedensko.

Televizijsko omrežje EU bo združevalo mednarodne, nacionalne, regionalne in lokalne televizije, da bi ustvarjali in oddajali informativne programe EU, na začetku v vsaj 10 jezikih (do izteka pogodbe do 23 jezikov). Postopek izbiranja je v teku. Omrežje naj bi začelo delovati pred sredino leta 2010.

Organizirajo se sinergije med raznimi omrežji in spletnimi stranmi, da bi zagotovili največjo možno prepoznavnost in doseg državljanov, organizirali čezmejne razprave in omogočili državljanom iz najbolj oddaljenih delov Unije, da izrazijo svoja mnenja, potrebe in zahteve.

Ko bodo ta tri omrežja v celoti delovala, bodo skupaj z Euronewsom tedensko dosegla med 60 in 90 milijoni državljanov EU v vseh jezikih EU.

Čeprav izpolnjujejo ravno nalogo participativnega obveščanja državljanov EU, imajo vsi mediji popolno uredniško neodvisnost, da bi omogočili dostop do informacij o EU in demokratično razpravo.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložila Mairead McGuinness (H-0039/09)

Zadeva: Zmanjševanje biotske raznovrstnosti v EU

V sporočilu Komisije Srednjeročna ocena izvajanja Akcijskega načrta ES za biotsko raznovrstnost, objavljenem konec leta 2008, je navedeno, da EU „zelo verjetno“ ne bo uspela doseči svojega cilja zaustavitve izgube biotske raznovrstnosti do leta 2010. Komisija navaja, da bo treba vzpostaviti „učinkovit pravni okvir za ohranitev zgradbe in funkcij tal“. Lahko Komisija to razloži bolj podrobno?

Ima Komisija v času, ko so zahteve po produktivnosti kmetijske zemlje večje kot kadar koli prej, kakršne koli takojšnje načrte za spopad z zmanjševanjem biotske raznovrstnosti glede tal ali bo preprosto počakala do leta 2010, da oceni razmere?

Odgovor

(SL) Biotska raznovrstnost tal prispeva k večini znanih ekosistemskih storitev, kot je kroženje hrane, plinov in vode ter tvorba tal in biomase; tako bi se zemeljski ekosistemi brez živih organizmov v tleh hitro sesuli.

Komisija je predlagala okvirno direktivo o tleh⁽²⁰⁾, katere namen je zagotovitev trajnostne uporabe tal in varstvo funkcij tal. Te zajemajo tla kot zbir biotske raznovrstnosti, sestavljen iz habitatov, vrst in genov. Že od prve obravnave predloga v Parlamentu novembra 2007 si Komisija skupaj s Svetom prizadeva za napredek pri njegovem hitrem sprejetju. Ko bo direktiva izvedena, bo v vsej Skupnosti končno vzpostavljen učinkovit pravni okvir za ohranitev zgradbe in funkcij tal. Njene določbe v zvezi z bojem proti eroziji, izginjanju organskih snovi, širjenju puščav, zasoljevanju in kontaminaciji bodo veliko prispevale k varstvu biotske raznovrstnosti tal.

Medtem ko Komisija čaka na sprejetje okvirne direktive o tleh, aktivno sodeluje pri varovanju biotske raznovrstnosti tal z uporabo drugih obstoječih instrumentov, kot so na primer možnosti, da se pri razvoju podeželja podpre ustrezne kmetijske prakse (npr. kolobarjenje, zaščitni pasovi, podoravanje rastlinskih ostankov, ekološko kmetovanje) v okviru okoljskokmetijskih ukrepov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1698/2005⁽²¹⁾. Tudi nekateri standardi dobrih kmetijskih in okoljskih razmer v okviru navzkrižne skladnosti lahko prispevajo k varovanju biotske raznovrstnosti tal, zlasti standardi v zvezi z reševanjem vprašanj erozije tal, organskih snovi v tleh in zgradbe tal. Za izboljšanje biotske raznovrstnosti tal si prizadevamo tudi v okviru Konvencije Združenih narodov o biotski raznovrstnosti. Poleg tega se Komisija dobro zaveda, da je v poznavanju biotske raznovrstnosti tal še veliko vrzeli. Da bi jih zapolnili, je Komisija vedno bolj pozorna na biotsko raznovrstnost in rodovitnost tal v sedmem okvirnem programu za raziskave, zlasti v okviru sklopa 2 („Hrana, kmetijstvo in ribištvo ter biotehnologije“) in sklopa 6 („Okolje“). Poleg tega je nedavno začela z 12-mesečno raziskavo, posebej namenjeno izčrpnemu pregledu stanja kar zadeva raven poznavanja biotske raznovrstnosti tal in s tem povezanih tem ter povezave med biotsko raznovrstnostjo tal in funkcijami tal.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložil Ioannis Gklavakis (H-0042/09)

Zadeva: Konkurenčnost evropske živilske industrije

Komisija je v svojem prejšnjem odgovoru (P-5307/08) potrdila, da uvažanje hrane iz tretjih držav narašča, kar zbuja veliko zaskrbljenost evropskih pridelovalcev in evropske živilske industrije.

Ali Komisija predvideva ukrepe za povečanje konkurenčnosti evropske živilske industrije in ali namerava razviti ustrezno strategijo podpore za ta namen?

⁽²⁰⁾ COM(2006) 232, 22.9.2006.

⁽²¹⁾ UL L 277, 21.10.2005.

Odgovor

(SL) Cilj Komisije je ohraniti konkurenčnost evropske živilske industrije ob upoštevanju zahtev skupne kmetijske politike (SKP) in mednarodnih obveznosti EU iz dvostranskih in večstranskih trgovinskih sporazumov.

Ustanovila je skupino na visoki ravni za konkurenčnost agroživilske industrije pod vodstvom podpredsednika Verheugna, katere namen je reševanje naslednjih vprašanj:

Prihodnja konkurenčnost agroživilske industrije Skupnosti

Dejavniki, ki vplivajo na konkurenčni položaj in vzdržnost agroživilske industrije Skupnosti, vključno s prihodnjimi izzivi in trendi, za katere je verjetno, da bodo vplivali na konkurenčnost

Oblikovanje paketa priporočil za posamezni sektor, naslovljenih na oblikovalce politike na ravni Skupnosti. Končno poročilo bo predstavljeno aprila 2009.

Poleg tega na evropski ravni obstajajo številni programi za podporo konkurenčnosti industrije in nekateri so posebej namenjeni živilski industriji. Njihov namen je izboljšati konkurenčnost tega sektorja oziroma njegove sposobnosti za rast in uspevanje. 90 % podjetij na področju živilske industrije je malih in srednjih podjetij in eden od glavnih programov za mala in srednja podjetja je Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost (PKI). Glavni cilji tega instrumenta so zagotoviti boljši dostop do finančnih sredstev, podpora inovativnosti in uporaba informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT). Program je uveden za obdobje 2007-2013.

Nadalje je bil malim in srednjim podjetjem za obdobje 2007-2013 dodeljen znesek 26,4 milijarde evrov iz evropskega sklada za regionalni razvoj in kohezijskega sklada.

Evropska podjetniška mreža je še en instrument, ki je bil ustvarjen za podporo podjetjem po Evropi ter za spodbujanje inovativnosti in konkurenčnosti. Sestavlja jo skoraj 600 partnerskih organizacij v več kot 40 državah.

Decembra 2008 je Komisija sprejela sporočilo o cenah hrane v Evropi, ki vsebuje predhodno analizo vloge in potencialnih problemov različnih akterjev v živilski verigi. V okviru nadaljnjih postopkov v zvezi s tem sporočilom bo opravljena nadaljnja preiskava glede uveljavljanja konkurence na ravni EU in na nacionalni ravni (s posebnim poudarkom na praksah in omejitvah, ki so posebno škodljive na tem področju), izboljšanja preglednosti živilske verige in boljšega obveščanja potrošnikov, ter nadaljnja analiza delovanja živilske verige in razmer za konkurenčnost živilske industrije.

Regulativni okvir, v katerem poslujejo živilska podjetja EU, je ključni dejavnik za njihovo konkurenčnost, rast in zaposlovanje. Komisija podjetjem pomaga pri izboljšanju njihove konkurenčnosti z zmanjšanjem birokracije in izboljšanjem ureditve. Ti ukrepi so pomemben del strategije partnerstva EU za rast in delovna mesta, ki krepi težnjo lizbonske agende, da postane Evropa najbolj konkurenčno gospodarstvo na svetu.

V skladu s tem je Komisija predlagala pomembno poenostavitev skupne kmetijske politike (SKP) na podlagi izboljšav kot rezultat nedavne reforme SKP (sistematski pregled), katere namen je predvsem ustvariti bolj tržno usmerjen kmetijski sektor.

*
* *

Vprašanje št. 61 predložil Armando França (H-0043/09)

Zadeva: Nezakonite stave

Danes je šport tudi posel s prometom, ki gre v milijone evrov. Trg športnih stav vedno bolj narašča in zaradi interneta je močnejše čutiti prisotnost stav, na primer pri nogometu. Zato je bistvenega pomena, da se zaščitijo nogometni klubi in vsi, ki se ukvarjajo s tem športom, saj se njihovi proizvodi kar naprej izkoriščajo brez njihovega dovoljenja in so zato oropani za zakoniti vir dohodka, kar ogroža nogometno industrijo in njeno ekonomsko preživetje. Trg stav še ni zakonsko urejen in do davčnih posledic mora še le priti. Mladoletniki vedno več igrajo igre na srečo; potrošniki nimajo več zasebnosti; še vedno ni učinkovitega varovanja podatkov; in notranje stave se še širijo. Kakšne načrte ima Komisija za ureditev tega trga in kdaj bo ukrepala?

Odgovor

(SL) Komisija ne načrtuje urejanja trga iger na srečo. Poslanec se lahko spomni tudi, da države članice in Evropski parlament v razpravi o direktivi o storitvah niso podprli predloga Komisije za tako ureditev. Tudi nedavna izmenjava mnenj na zasedanju Sveta za konkurenčnost 1. decembra 2008 je pokazala, da države članice še naprej zagovarjajo nacionalno ureditev na tem področju.

Komisija sprejema to, da lahko države članice prosto urejajo take dejavnosti na nacionalni ravni, vendar morajo to početi v skladu s Pogodbo ES. V takih okoliščinah Komisija vztraja, da morajo biti omejitve, ki jih uvedejo države članice, upravičene z utemeljenim javnim interesom, potrebne in sorazmerne za zaščito ustreznih ciljev. Veljati morajo dosledno tako za domače operaterje in operaterje z dovoljenjem iz druge države članice, ki želijo ponuditi svoje storitve čez mejo.

Glede širšega vprašanja športa Komisija načrtuje, da bo v prvem četrtletju 2009 objavila poziv za zbiranje predlogov za študijo za analizo različnih sistemov financiranja športa za množice po EU. V študijo bo zajet cel spekter virov financiranja, vključno z neposrednimi in posrednimi finančnimi toki med profesionalnimi športi in športi za množice prek solidarnostnih mehanizmov.

*
* *

Vprašanje št. 62 predložil Brian Crowley (H-0045/09)

Zadeva: Trgovinski odnosi z balkansko regijo

Kakšne pobude sproža Evropska unija za izboljšanje ravni izvoza iz 27 držav članic Evropske unije v balkansko regijo? In kakšni programi se na splošno izvajajo za izboljšanje trgovinskih odnosov med Evropsko unijo in državami balkanske regije?

Odgovor

(SL) Zahodni Balkan kot regija je ključen in dragocen partner EU. EU je že večkrat poudarila svojo zavezanost evropski prihodnosti te regije, ki naj bi nazadnje vodila do članstva v EU.

EU je glavni trgovinski partner Zahodnega Balkana. Zato so globlje gospodarske vezi med EU in to regijo bistvenega pomena za spodbujanje njene gospodarske rasti v korist tako teh držav kot EU in njenih izvoznikov. Liberalizacija trgovine in povezovanje je temelj stabilizacijsko-pridružitvenega procesa. EU si prizadeva za izpolnjevanje tega cilja v odnosu z Zahodnim Balkanom na treh ravneh.

Prvič, Komisija je sklenila sporazume o prosti trgovini kot del stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov. Ti določajo vzajemno prosto izvažanje v EU oz. zadevno državo Zahodnega Balkana. S temi sporazumi so ustvarjene razmere za politične in gospodarske reforme in je postavljen temelj za vključevanje Zahodnega Balkana v EU prek usklajevanja s pravnim redom Skupnosti. Predhodniki stabilizacijsko-pridružitvenih sporazumov so bili enostranski trgovinski preferenciali, ki jih je EU odobrila Zahodnemu Balkanu.

Drugič, na regionalni ravni je Komisija delovala kot posrednik pri pogajanjih o Srednjeevropskem sporazumu o prosti trgovini (CEFTA). Sekretariatu CEFTA in pogodbenicam zagotavlja tudi finančno podporo in tehnično pomoč kot pomoč pri izvajanju sporazuma. Hkrati pa Komisija zelo ceni regionalno lastništvo sporazuma in priznava, da je CEFTA bistvena za globlje regionalno gospodarsko povezovanje, vključno s pripravo terena za polno sodelovanje Zahodnega Balkana na enotnem trgu EU.

Tretjič, na večstranski ravni podpiramo pristop držav v regiji k Svetovni trgovinski organizaciji, saj je to temeljni korak proti učinkovitemu sodelovanju v globaliziranem gospodarstvu.

*
* *

Vprašanje št. 63 predložil Georgios Papastamkos (H-0049/09)

Zadeva: Pravice televizijskega prenosa nogometnih tekem

Kje so navzkrižja med pravili, ki veljajo za prodajo pravic televizijskega prenosa nogometnih tekem na evropski ravni (Liga prvakov) in nacionalni ravni (nacionalne lige), in pravom Skupnosti?

Odgovor

(SL) V zadnjih letih je bilo glavno protimonopolno vprašanje na področju pravic športnih medijev, ali in v kakšnih okoliščinah je centralna prodaja medijskih pravic združljiva s členom 81 Pogodbe ES. Nedavno je Komisija sprejela tri odločbe v zvezi s skupnim trženjem medijskih pravic, in sicer za Ligo prvakov UEFA ⁽²²⁾, nemško bundesligo ⁽²³⁾ in Premier League FA ⁽²⁴⁾.

V teh treh odločbah je Komisija dosledno zavzela stališče, da centralna prodaja medijskih pravic na področju športa – tj. kadar športni klubi (npr. nogometni klubi) zaupajo trženje svojih medijskih pravic izključno zadevnim športni (ligaški) zvezi, ki nato te pravice trži v njihovem imenu – predstavlja horizontalno omejevanje konkurence iz člena 81(1) Pogodbe ES. Vseeno Komisija priznava, da je taka praksa učinkovita in bi lahko bila sprejemljiva v skladu s členom 81(3) Pogodbe ES, če so izpolnjeni določeni pogoji.

Taki pogoji bi bili na primer obveznost centralnega prodajalca medijskih pravic, da organizira konkurenčen, nediskriminatoren in pregleden razpisni postopek, obveznost omejitve trajanja in obsega izključne vertikalne pogodbe, prepoved pogojnega razpisa ter vključitev določbe o prepovedi enega samega kupca (samo za odločbo o Premier League FA).

V Beli knjigi o športu ⁽²⁵⁾ in spremljajočih prilogah je Komisija očrtala svoje stališče glede prodaje pravic prenosa športnih dogodkov ter uporabe prava Skupnosti, zlasti konkurenčnega prava, za medijske pravice.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložila Avril Doyle (H-0059/09)

Zadeva: Fitofarmacevtska sredstva in vlažne države

Je Komisija s kmetijskega stališča zaskrbljena zaradi izida paketa o pesticidih oziroma poročil gospe Klass in gospe Breyer? Ali je popolnoma prepričana, da bodo imeli pridelovalci žit, krompirja in jagodičevja v državah, kot je Irska, še naprej dostop do vseh potrebnih fitofarmacevtskih sredstev za te zelo pomembne kulture?

Odgovor

(SL) Komisija je prepričana, da nova uredba, ki lahko privede do umika omejenega števila aktivnih snovi, ne bo pomembno vplivala na trg.

Nasprotno, Komisija verjame, da je to spodbuda za razvoj novih, varnejših sredstev. Racionalizira tudi postopek izdaje dovoljenj za hitrejši dostop novih pesticidov do trga in tako izboljšuje priložnosti za inovacije z novimi rešitvami, ki bodo hkrati zagotovile trajnostno varstvo rastlin in varno hrano.

Ta uredba določa možnost odobritve aktivnih snovi pod strogimi pogoji za omejeno obdobje v primeru resno ogroženega zdravlja rastlin, tudi če ne zadostujejo odobritvenim merilom glede rakotvornosti, strupenosti za razmnoževanje ali endokrinih motenj.

Poleg tega bo conski sistem izdajanja dovoljenj povečal razpoložljivost pesticidov za kmete med državami članicami in spodbudil industrijo k razvoju sredstev za majhne posevke. Zmanjšal bo administrativno breme za proizvajalce fitofarmacevtskih sredstev in pristojnih organov. Zato Komisija meni, da bodo imeli kmetje v EU tudi v prihodnje dostop do vseh fitofarmacevtskih sredstev, potrebnih za trajnostno in ekonomsko uspešno pridelavo.

*
* *

(22) Odločba Komisije z dne 23. julija 2003, zadeva 37398, Skupno trženje komercialnih pravic Lige prvakov UEFA, UL 2003 L 291, str. 25.

(23) Odločba Komisije z dne 19. januarja 2005, zadeva 37214, Skupno trženje medijskih pravic nemške bundeslige, UL 2005 L 134, str. 6.

(24) Odločba Komisije z dne 22. marca 2006, zadeva 38173 Skupno trženje medijskih pravic Premier League FA, na voljo na strani: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/cases/decisions/38173/decision_en.pdf

(25) Bela knjiga o športu, COM(2007) 391 konč. z dne 11. julija 2007; delovni dokument služb Komisije SEC(2007) 935 z dne 11. julija 2007.

Vprašanje št. 65 predložil Magor Imre Csibi (H-0074/09)**Zadeva: Jedrska elektrarna Kozloduj**

Ali Komisija meni, da bi lahko odločitev o ponovne zagonu reaktorjev 3 in 4 jedrske elektrarne Kozloduj (Bolgarija) vplivala na varnost na zadevnem območju?

Odgovor

(SL) Za Evropsko unijo je jedrska varnost stalno prednostno vprašanje v okviru širitve že od devetdesetih let dvajsetega stoletja. Enot Kozloduja 1 - 4 so reaktorji VVER 440/230, glede katerih stališče Komisije ostaja enako, in sicer, da ti reaktorji sovjetskega modela prve generacije pri jedrskih strokovnjakih veljajo za nevarne po naravi in jih ni mogoče ekonomsko upravičeno nadgraditi do potrebne stopnje varnosti. To stališče je v skladu z večstranskim akcijskim programom G7 za izboljšanje varnosti vseh reaktorjev sovjetskega modela v srednji in vzhodni Evropi, sprejetim na vrhovnem zasedanju leta 1992 v Münchnu⁽²⁶⁾.

Zaprtje enot Kozloduja 1 - 4 je bilo dogovorjeno kot del pogojev za pridružitve Bolgarije Evropski uniji in je bilo kot tako vključeno v pristopno pogodbo. Kakršna koli enostranska odločitev Bolgarije, da ponovno odpre Kozloduj 3 - 4, bi bila kršitev pristopne pogodbe.

*
* *

Vprašanje št. 66 predložila Zita Pleštinová (H-0078/09)**Zadeva: Uskladitev invalidskih izkaznic**

Okoli 50 milijonov Evropejcev – desetina prebivalcev Evrope – ima eno od oblik invalidnosti. Približno vsak četrti Evropejec ima invalidnega člana družine. Kljub napredku glede socialne vključenosti invalidnih oseb, znotraj EU še vedno obstajajo številne ovire, na primer v zvezi z medsebojnim priznavanjem osebnih izkaznic, ki izkazujejo, da je imetnik hud invalid. Številni invalidni državljani imajo v tujini probleme, na primer ne morejo uporabljati parkirnih mest za invalide.

Ali Komisija preučuje možnost uskladitve izkaznic za težko invalidnost v EU podobno, kot je urejena evropska kartica zdravstvenega zavarovanja?

Odgovor

(SL) Komisija zagovarja medsebojno priznavanje statusa invalidnosti med državami članicami EU za namen dodeljevanja ugodnosti invalidnim ljudem. Toda zaradi neobstoja sporazuma o opredelitvi invalidnosti na evropski ravni, različnih nacionalnih praks in nasprotovanja nekaterih držav članic Komisija v tej fazi ne more predlagati vseevropske osebne izkaznice za invalide osebe ali medsebojnega priznavanja nacionalnih invalidskih izkaznic za dodeljevanje posebnih ugodnosti.

Glede parkirnih kartic za invalide Komisija opozarja, da Priporočilo Sveta 2008/205/ES⁽²⁷⁾ določa standardni model Skupnosti. V skladu s tem priporočilom lahko imetnik standardne parkirne kartice Skupnosti, ki jo izda država članica, uporablja parkirna mesta za invalide v kateri koli drugi državi članici.

Vseeno Komisija poudarja, da priporočila v država članicah niso zavezujoča in da te ostajajo odgovorne za opredelitev invalidnosti, določitev postopkov za odobritev kartice in opredelitev pogojev za uporabo kartice. Za lažjo uporabo parkirnih kartic po EU je Komisija postavila spletno stran⁽²⁸⁾ in objavila knjižico⁽²⁹⁾ z informacijami za državljane in nacionalne oblasti o standardnem modelu Skupnosti in pogojih uporabe parkirnih kartic v državah članicah.

⁽²⁶⁾ <http://www.g7.utoronto.ca/summit/1992munich/communique/nuclear.html>

⁽²⁷⁾ Priporočilo Sveta 2008/205/ES z dne 3. marca 2008 o prilagoditvi Priporočila 98/376/ES o parkirni kartici za invalide zaradi pristopa Republike Bolgarije, Češke republike, Republike Estonije, Republike Ciper, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Romunije, Republike Slovenije in Slovaške republike

⁽²⁸⁾ <http://parkingcard.europa.eu>

⁽²⁹⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/docs/en_bookletparkingcard_080522.pdf

*
* *

Vprašanje št. 67 predložil Jens Holm (H-0079/09)**Zadeva: Sporazum o ribištvu med EU in Marokom**

Sporazum o ribištvu, ki sta ga leta 2006 sklenila EU in Maroko, se nanaša na zasedena območja Zahodne Sahare. Sporazum pooblašča Maroko, da lahko prodaja ribolovna dovoljenja ne samo v svojih vodah, temveč tudi v Zahodni Sahari. ZN so že leta 2002 jasno povedali, da Maroko kot okupacijska sila nima pravice prodajati naravnih virov Zahodne Sahare v lastno korist, temveč samo v posvetovanju s Saharci in v njihovo korist.

Lahko Komisija pove, koliko ribolovnih dovoljenj je bilo od sklenitve sporazuma prodanih evropskim plovilom posebej za območje Zahodne Sahare? Kakšna je finančna vrednost teh dovoljenj? Kako, na zelo praktični ravni, sporazum po mnenju Komisije koristi Saharcem?

Odgovor

(SL) O vprašanju Zahodne Sahare v okviru sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju, med drugim o skladnosti sporazuma z mednarodnim pravom, je tekla podrobna razprava med postopkom sprejemanja sporazuma v Svetu in v Parlamentu.

EU meni, da je vprašanje mednarodnega statusa Zahodne Sahare zapleteno vprašanje, ki ga je treba reševati na dvostranski in večstranski ravni v okviru Združenih narodov. Zato sporazum o partnerstvu v ribiškem sektorju ne omenja statusa Zahodne Sahare.

Kot je predvideno v sporazumu o partnerstvu v ribiškem sektorju in v skladu z mednarodnim pravom, je maroška vlada odgovorna za izvajanje ribiške politike in uporabo finančnega prispevka iz tega sporazuma. Ta letni finančni prispevek znaša 36,1 milijona evrov, od česar je treba vsaj 13,5 milijona evrov uporabiti za podporo ribiški politiki in izvajanje odgovornega in trajnostnega ribolova. EU in maroška vlada spremljata in preučujeta rezultate izvajanja ribiške politike v skupnem odboru, ki je bil ustanovljen v okviru sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju. Podpora ribiškemu sektorju v Zahodni Sahari je eden od elementov zgoraj navedene politike in se upošteva pri programiranju ukrepov, ki jih je treba sprejeti v okviru sporazuma.

Glede izdaje dovoljenj posebej za ribolov na območju Zahodne Sahare ni podatkov. Toda večina pelagičnih plovil, ki ribarijo v skladu s kategorijo 6 sporazuma o partnerstvu v ribiškem sektorju, je aktivnih na tem območju in pomembno prispevajo k lokalnemu iztovarjanju. Leta 2008 je iztovarjanje v Dahli znašalo 44 % (25.920 ton) ulova v tej kategoriji.

V Lajunu so plovila za lov s pridreno vlečno mrežo in parangalke (kategorija 4) iztovorila 488 ton, plovila za ribolov tuna z zapornimi plavaricami (kategorija 5) pa 13 ton. Licenčnine za kategorije 4 in 6 so leta 2008 skupaj znašale 350.711 evrov, toda tudi tu ni na razpolago specifikacije glede na dejansko lokacijo zadevnih ribolovnih dejavnosti.

Evropski izvajalci pelagičnega ribolova, ki iztovarjajo v Dahli, ocenjujejo, da zaposlujejo okoli 200 ljudi v zvezi s svojimi investicijami v tamkajšnjo predelavo in prevoz, in maroški mornarji na njihovih plovilih so lokalni mornarji iz Dahle.

*
* *

Vprašanje št. 68 predložil Bogusław Sonik (H-0081/09)**Zadeva: Finančna kriza v muzeju Auschwitz-Birkenau**

Muzej Auschwitz-Birkenau se sooča s finančno krizo. Če se ne najdejo hitro finančna sredstva za ohranitev in zaščito objektov nekdanjega koncentracijskega taborišča Auschwitz-Birkenau, bo v prihodnjih letih prišlo do nepopravljivih sprememb, zaradi katerih bo ta kraj spomina izgubil svojo avtentičnost in začel propadati. Na 200 hektarih, na katerih se nahaja muzej, je 155 stavb in 300 ruševin ter zbirke in arhivi, ki jim grozi propad. Do zdaj se je muzej financiral v glavnem iz poljskega državnega proračuna in iz lastnih prihodkov. Leta 2008 je tuja pomoč znašala zgolj 5 % proračuna muzeja. Evropa ima moralno dolžnost rešiti ta kraj in ohraniti spomin na iztrebljenje več sto tisoč evropskih državljanov.

Bo Komisija glede na finančno krizo, s katero se sooča koncentracijsko taborišče Auschwitz-Birkenau, razmislila o reševanju tega problema prek podpore Evropske unije za muzeje?

Odgovor

(SL) Komisija meni, da nenehni proces grajenja Evrope zahteva razvoj evropske zavesti njenih državljanov na podlagi skupnih vrednot, zgodovine in kulture ter ohranjanje spomina na preteklost, vključno z njenimi temnimi stranmi.

Na začetku februarja 2009 sta spomenik in muzej Auschwitz-Birkenau od Evropskega sklada za regionalni razvoj prejela donacijo v višini približno 4,2 milijonov evrov. Donacijo je dodelilo poljsko ministrstvo za kulturo v okviru evropskega operativnega programa „Infrastruktura in okolje“.

V tem okviru Komisija opozarja na dejstvo, da tudi akcijski program Skupnosti „Evropa za državljane“ podpira projekte v zvezi z ohranjanjem spomina na množične izgone v obdobju nacizma in stalinizma. Ta program ne zagotavlja sredstev za velike projekte ohranitve, kot je ta, ki je naveden v vprašanju, temveč ponuja pomemben prispevek k ohranjanju spomina in njegovemu prenašanju na prihodnje generacije.

*
* *

Vprašanje št. 69 predložila Charlotte Cederschiöld (H-0082/09)

Zadeva: Čezmejna zdravstvena oskrba

Komisija je varuhinja Pogodbe (člen 49) in mora braniti pravice evropskih državljanov.

Bo Komisija umaknila celotni predlog glede mobilnosti pacientov, če ne bo zadoščeno pravicam pacientov v skladu s sedanjim pravnim redom Skupnosti?

Odgovor

Parlament še ni na prvi obravnavi glasoval o direktivi o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejni zdravstveni oskrbi⁽³⁰⁾, ki jo je predlagala Komisija. V Svetu potekajo razprave, ministri za zdravje pa so decembra izdali samo poročilo o napredku.

Komisija zato ne more oceniti, ali je verjetno, da bodo stališča sozakonodajalcev temeljito vplivala na cilje predloga – in zlasti na uveljavljanje pravic pacientov, kot jih priznava Sodišče Evropskih skupnosti.

Pravice pacientov so neposredno izpeljane iz temeljne svobode prejemanja storitev, ki jo zagotavlja člen 49 Pogodbe ES. Sodišče Evropskih skupnosti jih je potrdilo že ob številnih priložnostih. Eden od ciljev predloga je pojasniti te pravice in zagotoviti več pravne gotovosti za paciente, države članice in izvajalce zdravstvene oskrbe. Komisija je zavezana obrambi teh pravic in ne njihovem zmanjšanju ali ukinitvi, ob spoštovanju sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti in obstoječega pravnega reda Skupnosti, zlasti Uredbe 1408/71 o koordinaciji socialne varnosti.

*
* *

Vprašanje št. 70 predložila Marianne Mikko (H-0084/09)

Zadeva: Izjava o razglasitvi 23. avgusta kot evropskega dneva spomina na žrtve stalinizma in nacizma

To poletje bo minilo 70 let od podpisa zloglasnega pakta Molotov-Ribbentrop. Pakt Molotov-Ribbentrop z dne 23. avgusta 1939 med Sovjetsko zvezo in Nemčijo je s skrivnimi dodatnimi protokoli razdelil Evropo na dve interesni sferi. Izjavo 0044/2008 o ohranitvi spomina na žrtve posledic tega pakta je podprlo 409 poslancev Evropskega parlamenta iz vseh političnih skupin. 22. septembra jo je razglasil predsednik Evropskega parlamenta in skupaj z imeni podpisnikov je bila poslana parlamentom držav članic. Vpliv, ki ga je imela sovjetska okupacija na državljane postsovjetskih držav, je v Evropi malo znan.

Kakšno pobudo, če sploh kakšno, Komisija načrtuje v odziv na to izjavo?

⁽³⁰⁾ COM(2008) 414 konč.

Odgovor

(SL) Komisija verjame, da je Izjava Parlamenta o razglasitvi 23. avgusta kot evropskega dneva spomina na žrtve stalinizma in nacizma pomembna pobuda za ohranitev spomina na totalitarne zločine in za ozaveščanje javnosti, zlasti mlajših generacij.

Komisija upa, da jo bodo parlamenti držav članic, na katere je izjava naslovljena, izvajali na način, ki najbolj ustreza njihovi individualni zgodovini in občutljivosti.

Komisija se pripravlja na sestavo poročila, ki ga je zahteval Svet, ko je sprejemal okvirno odločitev glede boja proti določenim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije v okviru kazenskega prava. Komisija bo to poročilo predstavila leta 2010, tako da bo lahko potekala politična razprava o potrebi po novih pobudah Skupnosti.

Med pripravami na to poročilo je bila uvedena raziskava, da bi dobili dejanski pregled nad načini, zakoni in praksami, ki jih uporabljajo države članice za reševanje vprašanj v zvezi s spominom na totalitarne zločine. Ta raziskava bo končana do konca leta 2009. Poleg tega delo Komisije temelji tudi na prispevkih, prejetih na obravnavi 8. aprila 2008, ki jo je organizirala v sodelovanju s predsedstvom. Komisija bo preučila tudi, kako lahko programi Skupnosti prispevajo k večji ozaveščenosti o teh zadevah.

Komisija je zavezana k izvajanju tekočega procesa in napredovanju korak za korakom, pri čemer seveda razume, da morajo države članice najti svojo lastno pot za zadovoljitev pričakovanj žrtev in pot do sprave. Vloga Evropske unije je olajšati ta proces s spodbujanjem razprave in izmenjave izkušenj in dobre prakse.

*
* *

Vprašanje št. 71 predložil Esko Seppänen (H-0085/09)

Zadeva: Rekreatijski ribolov

Komisija sestavlja predlog uredbe, po kateri bi morali tisti, ki lovijo ribe v svojem prostem času, svoj ulov prijaviti oblastem, če bi ta tehtal več kot 15 kg. Predlog je absurden in tisti, ki ga pripravljajo, sploh ne razumejo življenja v severnih državah članicah in njegovega tesnega stika z naravo in naravnim bogastvom. Ali se Komisija res namerava osmešiti in hkrati uvesti inkvizicijski nadzor nad nordijskim načinom življenja z nalaganjem obvezne priglasitve rib, ki jih na trnek ujamejo amaterski ribiči?

Odgovor

(SL) V nasprotju s tem, kar se je na široko poročalo, Komisija ni dala nobenega predloga o tem, da bi vse rekreacijske ali amaterske ribiče, ki lovijo na trnek, podvrgli kvotam ali nadzoru, podobnim tistim, ki veljajo za profesionalne ribiče.

Komisija je predlagala ureditev nekaterih vrst rekreacijskega ribolova v uredbi o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s predpisi skupne ribiške politike (člen 47). Vseeno pa ni namen osnutka uredbe nesorazmerno obremeniti posamezne ribiče, ki lovijo na trnek, ali sektor rekreacijskega ribolova. Predlagana je podreditev rekreacijskega ribolova nekaterih določenih staležev, in sicer tistih, za katere velja načrt za obnovo, nekaterim osnovnim pogojem glede dovoljenj in priglašanja ulova. Namen tega je pridobiti točnejše informacije, da bi lahko javni organi ocenili biološki vpliv takih dejavnosti in po potrebi pripravili potrebne ukrepe. Tako, kot velja za komercialne ribolovne dejavnosti, bi bile za uveljavljanje in spremljanje takih ukrepov odgovorne države članice.

Vseeno pa, kot je javno že povedal član Komisije, zadolžen za ribištvo in pomorske zadeve, Komisija ne namerava vseh rekreacijskih ribičev podvreči kvotam, kot to velja za profesionalne ribiče. Predlog Komisije ne bi zajemal ribičev, ki lovijo na trnek z obale, vključno s tistimi, ki brodijo v morju, in tistih, ki lovijo na trnek s pomola, kanuja ali kajaka. Dejansko bi zajemal samo rekreacijske ribiče, ki lovijo s plovila na odprtem morju in lovijo ribe, za katere veljajo večletni načrti, tj. ribe, ki jim grozi izumrtje. Običajni rekreacijski ribič, ki na trnek ulovi neznatno število rib in jih uporablja izključno za svoje zasebno porabo, ne bo zajet v nadzorno uredbo, tudi če ujame ribe, kot so na primer polenovke, za katere velja načrt za obnovo.

Določitev natančnega praga ulova, od katerega naprej bo veljal nadzor, naj bo to 5, 10 ali 15 kilogramov ali kakšno drugo merilo, bo odvisna od vrte ujetih rib. Član Komisije, zadolžen za ribištvo in pomorske zadeve je v svojem govoru v Evropskem parlamentu 10. februarja napovedal, da bo ta prag določen za vsak primer posebej potem, ko bo Komisija prejela zadevna mnenja Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora

za ribištvo (STECF), ki bi ji morala zagotoviti potrebne informacije glede poštenih in pravičnih sorazmernih višin pragov.

Treba je opozoriti, da za rekreacijski morski ribolov že veljajo ureditve držav članic in da v številnih primerih že zdaj obstaja obveznost pridobitve dovoljenja in priglavljanja ulova. Komisija v bistvu upa, da bo ta predlog pripomogel k uskladitvi takih zahtev in zagotovil podobno dobre podatke o zadevnem ribolovu, kjer koli se izvaja.

Komisija pozdravlja nadaljnji dialog z zainteresiranimi stranmi o tem, kako še bolj omejiti predlog na rekreacijski ribolov, ki pomembno vpliva na staleže, za katere velja načrt za obnovo. Komisija bi seveda rada zagotovila, da bi končna uredba, ki jo bo sprejel Svet, dosegla pošteno ravnotežje med pridobivanjem primernih informacij o vplivu rekreacijskega ribolova na občutljive staleže (za katere velja načrt obnove) (glede na analizo za vsak primer posebej) na eni strani in zagotavljanjem, da rekreacijski ribiči, katerih ulov ima očitno neznamen biološki vpliv, ne bi bili obremenjeni z nesorazmernimi zahtevami.

*
* *

Vprašanje št. 72 predložil Bart Staes (H-0086/09)

Zadeva: Ustavitev finančne podpore EU Bolgariji zaradi premajhnega napredka v boju proti korupciji

Pred dvema letoma nam je Komisija povedala, da je od države kandidatke Bolgarije prejela polna zagotovila, da bo ustrezno ravnala s finančno podporo iz evropskega proračuna. Toda zdi se, da ni tako. Zdaj Bolgarija izgublja 220 milijonov evrov in nadaljnjih 340 milijonov evrov finančne podpore za projekte, ki so bili že odobreni, je zamrznjenih. Pri vsem tem pa je po mnenju Evropske komisije politična volja za boj proti korupciji v Bolgariji vsekakor prisotna.

Lahko Komisija razloži, kakšna so bila ta „zagotovila“ in zakaj se v tem primeru zdi, da niso dovolj zanesljiva?

Odgovor

(SL) Komisija se zelo zanima za zdravo finančno upravljanje in nadziranje finančnih sredstev EU in pravilno izvajanje proračuna EU. Uporabo finančnih sredstev podrobno nadzirajo različne službe, ki upravljajo s sredstvi EU v Bolgariji. Pri uporabi teh sredstev se upoštevajo posebni predpisi. Komisija letno poroča Parlamentu o izvajanju proračuna.

Zaradi znatnih pomanjkljivosti pri upravljanju finančnih sredstev EU v Bolgariji, ki so bile ugotovljene na začetku leta 2008, je Komisija začasno zaustavila povračilo nekaterih sredstev v okviru vseh treh predpristopnih skladov PHARE, ISPA in SAPARD. Poleg tega je Komisija umaknila akreditacijo dveh vladnih agencij, zadolženih za upravljanje s sredstvi PHARE. Te odločitve še veljajo. Službe Komisije trenutno ocenjujejo, ali korektivni ukrepi Bolgarije zaslužijo odmrznitev sredstev pod določenimi pogoji. Zlasti je pomembno, da Bolgarija pokaže konkretne rezultate pri spopadanju z nepravilnostmi in goljufijami.

Službe Komisije so v tesnem stiku z bolgarskimi oblastmi in jih stalno podpirajo v njihovih prizadevanjih, da bi prebrodili sedanje probleme z uporabo sredstev EU. Komisija in bolgarske oblasti imajo skupni cilj uporabe pomoči EU v popolni skladnosti z zdravim finančnim upravljanjem in nadzorovanjem in v korist bolgarskega ljudstva.

Poleg tega je Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) v Bolgariji močno prisoten in angažiran ter tesno sodeluje s široko paleto bolgarskih organov oblasti (nacionalna preiskovalna agencija, državno tožilstvo, državna agencija za nacionalno varnost, davčna služba, namestnik predsednika vlade itd.) in z njimi razpravlja o ukrepih za izboljšanje učinkovitosti boja proti goljufijam in korupciji, ki škodi finančnim interesom EU. OLAF zlasti z velikim zanimanjem spremlja tekoče sodne postopke v zvezi s zadevami SAPARD.

Poleg tega Komisija z Bolgarijo tesno sodeluje v okviru mehanizma sodelovanja in preverjanja, ki je bil vzpostavljen ob bolgarskem pristopu k EU, da bi Bolgariji pomagali pri odpravljanju pomanjkljivosti na področjih sodne reforme, boja proti korupciji in organiziranega kriminala. Za zagotovitev učinkovite porabe sredstev EU mora Bolgarija tudi obrzdati korupcijo in se intenzivno boriti proti organiziranemu kriminalu.

*
* *

Vprašanje št. 73 predložil Joel Hasse Ferreira (H-0087/09)**Zadeva: Diskriminacija evropskih delavcev v Združenem kraljestvu**

Nedavni incidenti, v katere so bili vpleteni britanski delavci v Združenem kraljestvu, predstavljajo poskus diskriminacije delavcev iz Portugalske in drugih držav članic in kažejo znake alarmantnega protievropskega odnosa. Demonstranti govorijo o portugalskih in drugih evropskih delavcih v jeziku, ki je nedopusten.

Bo glede na naložbo družb Total in IREM v Lindseyju na vzhodu Anglije Komisija sprejela potrebne ukrepe za zagotovitev popolne skladnosti z veljavnimi evropskimi pravili glede prostega pretoka delavcev ali je že začela s takim ukrepanjem v navezavi z britansko vlado?

Odgovor

(SL) Komisija je seznanjena s stavko v Združenem kraljestvu v tovarni družbe Total v Lindseyju (Lincolnshire). Komisija razume, da so bili italijanski in portugalski delavci pripeljani v Lindsey v okviru podizvajalske pogodbe, ki jo je družba Total UK sklenila z italijansko družbo IREM.

Položaj, o katerem govori poslanec, se nanaša na svobodo opravljanja storitev, ki vključuje pravico podjetij do opravljanja storitev v drugi državi članici, v okviru česar lahko začasno pošljejo („napotijo“) svoje lastne delavce. Tako se zdi, da se je zaradi protestnega delovanja delavcev sprožil dvom v pravico do opravljanja storitev.

Komisija meni, da je direktiva o napotitvi delavcev bistven instrument, ki podjetjem omogoča izkoriščanje notranjega trga, državam članicam pa omogoča sprejetje potrebnih ukrepov za zaščito pravic delavcev.

Komisija je odločena, da bo še naprej zagotavljala ravnotežje med zaščito delavcev in gospodarskimi svoboščinami ter preprečevala nepošteno konkurenco. Prosti pretok delavcev in svobodno opravljanje storitev sta ključna pogoja za doseg gospodarske rasti, krepitev konkurenčnosti in spodbujanje življenjskega standarda in uspeha v EU.

Komisija razume zaskrbljenost evropskih delavcev, ki izhaja iz sedanje krize. Komisija je novembra 2008 sprejela Evropski načrt za oživitve gospodarstva, da bi omejili vpliv krize na realno gospodarstvo in delovna mesta. Prejšnji teden je Komisija sprejela nadaljnji prispevek k zasedanju Evropskega sveta marca 2009, da bi pripomogla k ublažitvi negativnega vpliva krize in pripravila EU na prihodnjo trajnostno rast. Vrhovno zasedanje o zaposlovanju in socialnih zadevah maja 2009 bo še ena priložnost za razpravo o teh pomembnih vprašanjih. Kot so pokazale izkušnje, pot iz krize ne vodi prek postavljanja ovir ali spodbujanja protekcionizma, temveč prek spoštovanja vrednot odprtosti in prostega pretoka.

*

* *

Vprašanje št. 74 predložila Ilda Figueiredo (H-0090/09)**Zadeva: Zaščita pravic portugalskih delavcev v Združenem kraljestvu**

Nedavni dogodki v Združenem kraljestvu, ko je bilo več deset portugalskim delavcem preprečeno, da bi šli na delo v rafinerijo Total v Lindseyju na severu Anglije, so posledica rasti brezposelnosti in občutkov ksenofobije, ki bi radi migrante (izseljence in priseljence) prikazali kot krivce za krizo, kar ne drži. Vzroki za krizo so druge, in sicer v kapitalističnih in neoliberalnih politikah, ki jih spodbuja Evropska unija.

Lahko Komisija pove, kakšni ukrepi so bili sprejeti za zaščito pravic vseh delavcev, odprtje več delovnih mest s pravicami in s tem za preprečevanje razširjanja rasističnega in ksenofobnega obnašanja?

Odgovor

(SL) Komisija je seznanjena s stavko v Združenem kraljestvu v tovarni družbe Total v Lindseyju (Lincolnshire). Komisija razume, da so bili italijanski in portugalski delavci pripeljani v Lindsey v okviru podizvajalske pogodbe, ki jo je družba Total UK sklenila z italijansko družbo IREM. Komisija tudi razume, da je britanska služba za delovna razmerja Acas objavila poročilo, ki navaja, da v preiskavi niso bili najdeni dokazi, da bi družba Total in njena podizvajalca Jacobs Engineering ali IREM kršili kateri koli zakon v zvezi z uporabo napotenih delavcev ali uporabljali nezakonite prakse zaposlovanja.

Zdi se, da položaj, o katerem govori poslanka, ni v zvezi s prostim pretokom delavcev na podlagi člena 39 Pogodbe ES. Prosti pretok delavcev je treba razlikovati od svobode opravljanja storitev na podlagi člena 49

Pogodbe ES, ki zajema pravico podjetij, da opravljajo storitve v drugi državi članici, v okviru česar lahko začasno pošljejo („napotijo“) svoje lastne delavce.

Tako se zdi, da se je zaradi protestnega delovanja delavcev sprožil dvom v pravico do opravljanja storitev. Komisija meni, da je direktiva o napotitvi delavcev bistven instrument, ki podjetjem omogoča izkoriščanje notranjega trga, državam članicam pa v členu 3 omogoča sprejetje potrebnih ukrepov za zaščito pravic delavcev. Komisija je odločena, da bo še naprej zagotavljala ravnotežje med zaščito delavcev in gospodarskimi svoboščinami ter preprečevala nepošteno konkurenco. V tem okviru je Komisija, skupaj s francoskim predsedstvom Sveta, prosila evropske socialne partnerje, naj pripravijo skupno analizo na to temo. Komisija z veseljem pričakuje rezultate njihovih razprav.

Komisija razume zaskrbljenost evropskih delavcev, ki izhajajo iz sedanje krize. Komisija je novembra 2008 sprejela Evropski načrt za oživitve gospodarstva, da bi omejili vpliv krize na realno gospodarstvo in delovna mesta. 4. marca je Komisija sprejela nadaljnji prispevek k zasedanju Evropskega sveta marca 2009, da bi pripomogla k ublažitvi negativnega vpliva krize in pripravila EU na prihodnjo trajnostno rast. Poleg tega bo češko predsedstvo Sveta 7. maja 2009 organiziralo vrhovno zasedanje o zaposlovanju. Kot so pokazale izkušnje, pot iz krize ne vodi prek postavljanja ovir ali spodbujanja zaščite, temveč prek spoštovanja vrednot odprtosti in prostega pretoka.

*
* *

Vprašanje št. 75 predložil Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0088/09)

Zadeva: Odprtje nemškega trga dela za nove države članice

16. julija 2008 se je nemška vlada odločila, da bo nemški trg delovne sile še dve leti (do konca aprila 2011) ostal zaprt za delavce iz novih držav članic, čeprav je bila junija 2008 stopnja brezposelnosti samo 7,5 %. V obrazložitvi te odločitve za Komisijo je bila kot glavni razlog omenjena tekoča gospodarska kriza, čeprav krizo čuti ne samo nemško gospodarstvo, temveč gospodarstva vseh držav članic EU.

Ali Komisija meni, da je obrazložitev prepričljiva in ustrezno utemeljena?

Odgovor

(SL) Komisija je seznanjena s sklepom nemške vlade glede podaljšanja omejitev dostopa do nemškega trga dela za delavce iz EU-8 do leta 2011.

V skladu s pristopno pogodbo lahko država članica, ki želi še naprej omejevati trg dela v obdobju od 1. maja 2009 do 30. aprila 2011, to stori samo, če Komisijo pred 1. majem 2009 obvesti o hudih motnjah na njenem trgu dela ali o nevarnosti, da pride do takih motenj. Komisija si v svoji vlogi varuhinje Pogodbe pridržuje pravico do ustreznega ukrepanja, ko prejme in pregleda nemško obvestilo.

*
* *

Vprašanje št. 76 predložil Athanasios Pafilis (H-0092/09)

Zadeva: Pokojninske pravice političnih beguncev, ki se vrnejo v domovino

Ob vstopu v EU 1. januarja 2007 sta Romunija in Bolgarija pristali na izvajanje uredb Skupnosti (EGS) št. 1408/71⁽³¹⁾ in (EGS) št. 574/72⁽³²⁾ o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti.

Takoj po vstopu v EU so grški politični begunci, ki so se vrnili iz Romunije in Bolgarije, prek ustreznih organov za socialno varnost (IKA, OGA, OPAD in Urad za splošno računovodstvo) vložili vloge pri organih za zvezo v teh dveh državah, odgovornih za zadeve v zvezi s pokojninami in obdobji plačevanja socialnih prispevkov, na naslednjih naslovih: Casa Nationala de Pensii si Alte Drepturi de Asigurari Sociale, str. Latina 8, Sector 2, za Romunijo in National Social Security Institute, 62-64, Alexander Stabulinsky Blvd., Sofia 1303, za Bolgarijo.

⁽³¹⁾ UL L 149, 5.7.1971, str. 2.

⁽³²⁾ UL L 74, 27.3.1972, str. 1.

Od takrat sta minili dve leti, ti dve državi pa še nista dodelili nobenih pokojninskih pravic grškim političnim beguncem, ki so se vrnili.

Kakšno je stališče Komisije glede takojšnjega plačila pokojnine teh držav političnim beguncem, ki so se vrnili v domovino?

Odgovor

(SL) Komisija je seznanjena z vprašanjem v zvezi s pokojninskimi pravicami grških državljanov, ki so delali v Romuniji in Bolgariji in so se vrnili v sedemdesetih letih dvajsetega stoletja.

Na podlagi dvostranskih sporazumov med Grčijo in zgoraj navedenima državama grška zakonodaja pod določenimi pogoji priznava, da se lahko obdobja dela, opravljenega v teh dveh državah, štejejo za obdobja dela, fiktivno opravljenega v Grčiji. Namen te pravne fikcije je bil zaščititi nekatere skupine ljudi, ki so bili v nevarnosti, da v celoti izgubijo svoje pravice glede socialne varnosti. Ta pomoč, ki je bila odobrena zgolj na podlagi nacionalne zakonodaje in pod tam določenimi pogoji, je določala plačilo dajatev do 1. januarja 2007.

Od tega dne za Romunijo in Bolgarijo dejansko veljata uredbi Skupnosti (EGS) št. 1408/71 in (EGS) št. 574/72. Vendar člen 94(1) Uredbe 1408/71 določa, da ta uredba ne daje pravic za obdobje pred dnevom začetka veljave v zadevni državi članici.

*
* *

Vprašanje št. 77 predložila Kathy Sinnott (H-0094/09)

Zadeva: Obvoznici M8 Rathcormac Fermoy in N8 Watergrasshill

Glede vprašanja obvoznic M8 in N8 Watergrasshill sem se na Komisijo prvič obrnila avgusta 2006. Odgovori na prejšnja pisna vprašanja (P-3803/06, P-5555/06 in E-0821/07) niso bili zadovoljivi.

Posledica odprtja nove plačljive avtoceste M8 2. oktobra 2006 je bila ta, da 2,4-kilometrskce ceste N8, ki jo je financirala EU, ni več mogoče uporabljati brezplačno, saj ni dovoza ali izvoza za državljane, ki ne plačajo cestnine. Ta del ceste je za moje volivce dostopen samo, če plačajo cestnino zasebnemu podjetju. To predstavlja nepooblaščen spremembo uporabe in spremembo lastništva. Posledice teh sprememb so zelo pomembne za vas Watergrasshill in količina prometa skozi vas se je znatno povečala, zaradi česar so ljudje ogroženi. Take razmere so stalne in povzročajo težave številnim mojim volivcem.

Me lahko Komisija obvesti, kako trenutno ukrepa glede teh razmer?

Odgovor

(SL) Komisija je v odziv na različna vprašanja poslanke glede vozlišča Watergrasshill opravila obsežna posvetovanja z irskimi oblastmi. Prejšnja korespondenca med Komisijo in državo članico je bila, kot je bilo zahtevano, poslana poslanki neposredno.

Sofinancirano vozlišče Watergrasshill je v lasti lokalne oblasti. Celotna obvoznica Watergrasshill bo ostala v javni lasti in vzdrževale jo bodo lokalne oblasti.

Irske oblasti so Komisijo obvestile, da so uvedle nekatere izboljšave za odvrčanje voznikov težkih tovornih vozil, ki niso hoteli uporabljati plačljive ceste, od tega, da bi vozili skozi vas Watergrasshill. Te izboljšave so zajemale:

enosmerni režim na cesti, ki od križišča Watergrasshill vodi do središča vasi;

tritonsko omejitev za vozila, ki uporabljajo glavno ulico;

izboljšano lokalno obvoznico okoli vasi, ki bi usmerila vozila, ki ne plačajo cestnine, na alternativno pot, stran od vasi Watergrasshill.

V odziv na zgoraj navedeno vprašanje poslanke je Komisija stopila v stik z irskimi oblastmi, da bi se prepričala o najnovejših razmerah glede prometa skozi vas. Irske oblasti so Komisijo obvestile, da sta bila enosmerni režim in tritonska omejitev sredi leta 2008 umaknjena, kar je izglasoval svet okrožja Cork na zahtevo lokalne skupnosti v Watergrasshillu.

Najnovejše štetje prometa po umiku omejitev, kot je navedeno zgoraj, kaže naslednje:

skupaj 19.859 vozil na N8 južno od obvoznice Fermoy;

skupaj 13.202 vozil, ki so uporabila plačljivo cesto;

skupaj 6.214 vozil, ki so uporabila izboljšano lokalno obvoznico okoli vasi (omenjeno zgoraj).

Dnevno gre po glavni ulici okoli 6.600 vozil. To vključuje vaški dostavni in lokalni promet skozi vas. Irske oblasti ocenjujejo, da bi lahko bila pomembna količina tega lokalnega prometa vedno prisotna glede na rast stanovanjskih objektov na tem območju v zadnjih letih.

O številu težkih tovornih vozil, ki potujejo skozi vas, ni podatkov, toda verjetno je, da je naraslo, odkar sta bila umaknjena enosmerni režim in tritonska omejitev.

Treba je omeniti, da je pretok prometa skozi vas znatno manjši, kot je število 10.336 vozil, zabeleženo novembra 2006.

Glede na zgoraj navedeno Komisija meni, da so irske oblasti sprejele vse razumne ukrepe za reševanje težav prebivalcev Watergrasshilla. Komisija verjame, da zgornje informacije dajejo odgovor na zadnje povpraševanje poslanke o tej zadevi.

*

* *

Vprašanje št. 78 predložil Konstatinos Droutsas (H-0096/09)

Zadeva: Odpuščanja in prepoved sindikalne dejavnosti

Delavci v maloprodaji v Grčiji se mobilizirajo v podporo svojim upravičenim zahtevam po boljših delovnih pogojih, plači in ugodnostih. Poleg tega pozivajo k ponovni zaposlitvi kolega, ki ga je odpustila veleblagovnica „JUMBO“, ker se je udeležil stavke. Vlada in delodajalci želijo ustraševati delavce z vrsto aretacij in povračilnih ukrepov proti delavcem, ki protestirajo, v številnih grških mestih. Posebej družba „JUMBO“ želi ustaviti vse sindikalne dejavnosti, od delavcev dobiti zajamčena plačila, naložiti globe in kazenske sankcije ter prepovedati delavsko gibanje v podporo pravici do dela in zahtevi po ponovni zaposlitvi odpuščenih ter močnejšim sindikatom in demokratičnim pravicam.

Ali Komisija obsoja tako ravnanje kot kršitev pravice delavcev do stavke in uveljavljanja njihovih demokratičnih in sindikalnih svoboščin?

Odgovor

(SL) Komisija meni, da bi morala svoboda združevanja veljati za splošno načelo prava Skupnosti. Zato jo je treba spoštovati v kakršnih koli razmerah, za katere se uporablja to pravo. V zvezi s tem Komisija opozarja poslanca na sodbo Sodišča v zadevi Bosman in na člen 12 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa, da ima vsakdo pravico do svobode združevanja, posebej pri sindikalnih vprašanjih⁽³³⁾.

Vseeno pa ni zakonodaje ES, ki bi izrecno določala pravico do združevanja. Člen 137(5) Pogodbe ES določa, da se ta člen ne uporablja za pravico do združevanja. Poleg tega ni zakonodaje ES, ki bi prepovedovala diskriminacijo na podlagi članstva v sindikatu ali udeležbe v stavki⁽³⁴⁾.

Poleg tega bi rada Komisija poudarila, da je Pogodba ne pooblašča, da bi ukrepala proti zasebnemu podjetju, ki krši pravico do svobode združevanja in/ali stavke. V takih primerih je naloga nacionalnih oblasti, zlasti sodišč, da zagotovijo spoštovanje teh pravic na svojem ozemlju na podlagi vseh zadevnih dejstev in ob upoštevanju veljavnih nacionalnih in mednarodnih standardov.

*

* *

⁽³³⁾ Vendar Listina trenutno ni pravno zavezujoča.

⁽³⁴⁾ Glej odgovora Komisije na pisni vprašanji H-0271/07 in E-2091/08.

Vprašanje št. 79 predložil Ivo Belet (H-0097/09)**Zadeva: Visoki prilagoditveni faktorji za oskrbo z gorivom od ukinitve konferenc**

Od ukinitve konferenc sredi oktobra morajo linijske družbe same določati znesek, ki ga zaračunajo v obliki prilagoditvenih faktorjev za oskrbo z gorivom (bunker adjustment factors - BAF), uvedenih kot nadomestilo za tveganja zaradi nihanj v ceni goriva.

V primeru prilagoditvenih faktorjev za oskrbo z gorivom za prevoz tovora po morju od Antwerpna do Afrike linijske družbe dejansko zaračunavajo enake stopnje kot julija 2008, kljub nedavnim padcem cen nafte.

Je Komisija s tem seznanjena?

Kakšne ukrepe bi lahko sprejeli, da bi prepričali linijske družbe, naj uvedejo razumne stopnje?

Odgovor

(SL) Kot poslanec ve, morajo po ukinitvi skupinske izjeme za linijske konference dne 18. oktobra 2008 linijske družbe same oceniti, ali je njihova poslovna praksa v skladu s pravili o konkurenci. Kot pomoč pomorskemu prevozniku pri razumevanju posledic te spremembe je Komisija 1. julija 2008 sprejela smernice za uporabo člena 81 Pogodbe ES za pomorske prevoznike. Glede na smernice in obstoječo sodno prakso v zvezi s členom 81 se zdi, da dejstvo, da so prilagoditveni faktorji za oskrbo z gorivom za prevoz med Antwerpnom in Afriko še vedno na istih ravneh kot julija 2008, samo po sebi ne kaže nujno na to, da linijske družbe uporabljajo protikonkurenčno prakso. V resnici lahko obstajajo nedolžne razlage za to, da prilagoditveni faktorji za oskrbo z gorivom ne padajo tako hitro kot cene nafte (ali tako hitro kot osnovne stopnje), kot je zavarovanje oskrbe z gorivom pred tveganjem in/ali preglednost trga v sektorju pomorskega prevoza in naftnem sektorju. Ne glede na to Komisija od oktobrske ukinitve linijskih konferenc podrobno spremlja dogajanje v sektorju linijskega prevoza in ga bo spremljala še naprej. Komisija bo zlasti intenzivno uveljavljala pravila o konkurenci za preprečevanje kakršnega koli poskusa, da bi padec osnovnih stopenj nadomestili s povišanjem prilagoditvenih faktorjev za oskrbo z gorivom in drugih pribitkov in pomožnih stroškov v okviru protikonkurenčne prakse.

*
* *

Vprašanje št. 80 predložil Proinsias De Rossa (H-0099/09)**Zadeva: Delovni čas mladih zdravnikov**

Kako Komisija odgovarja na nedavno poročilo, ki ga je objavilo irsko ministrstvo za zdravje in ki navaja, da štiri leta in pol po začetku veljave direktive o delovnem času (Direktiva 93/104/ES⁽³⁵⁾), kot je bila spremenjena z Direktivo 2000/34/ES⁽³⁶⁾ nekateri od 4 500 mladih bolnišničnih zdravnikov na Irskem še vedno delajo v izmenah po 36 ur ali več, in ki ugotavlja, da nobena irska bolnišnica ni v celoti v skladu z zakonodajo ES glede delovnega časa?

Kako je komisija ukrepala ali namerava ukrepati za zagotovitev, da bo Irska v celoti izpolnjevala svoje obveznosti iz zakonodaje ES o delovnem času?

Odgovor

(SL) Komisija je seznanjena s poročilom, ki so ga decembra objavile irske nacionalne oblasti, o razmerah v praksi na Irskem glede delovnega časa zdravnikov pripravnikov.

V skladu z direktivo o delovnem času⁽³⁷⁾ delovni čas v povprečju ne bi smel biti daljši od 48 ur na teden. Direktiva določa posebne prehodne ureditve za podaljšanje te omejitve za zdravnike pripravnike, ki do leta 2004 niso bili zajeti v direktivi. Toda tudi v skladu s temu prehodnimi ureditvami delovni čas zdravnikov pripravnikov do avgusta 2007 v povprečju ne bi smel presegati 56 ur tedensko in do 31. julija 2009 48 ur.

⁽³⁵⁾ UL L 307, 13.12.1993, str. 18.

⁽³⁶⁾ UL L 195, 1.8.2000, str. 45.

⁽³⁷⁾ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, UL L 299, 18.11.2003, str. 9.

Druge določbe direktive se od leta 2004 za zdravnike pripravnike uporabljajo v celoti. Te določbe zajemajo zahtevo po minimalnih dnevniških obdobjih počitka (najmanj 11 zaporednih ur v obdobju 24 ur) in posebne omejitve glede nočnega dela, kjer je to ustrezno.

Glede na te določbe je Komisija zaskrbljena nad poročilom, ki ga omenja poslanec, in namerava stopiti v stik z nacionalnimi oblastmi.

*
* *

Vprašanje št. 81 predložil Jim Allister (H-0104/09)

Zadeva: John Calvin

Na kakšen način namerava Komisija obeležiti 500. obletnico rojstva Johna Calvina julija 2009 glede na njegov neizmerni prispevek k evropski verski, politični in socialni zgodovini ter k razsvetljenstvu in razvoju Evrope?

Odgovor

(SL) John Calvin je skupaj drugimi pomembnimi političnimi in verskimi misleci prispeval k oblikovanju evropskih vrednot in posebej vplival na nekatere regije in države članice. Vseeno pa Komisija trenutno ne načrtuje obeležitve 500. obletnice njegovega rojstva.

*
* *

Vprašanje št. 82 predložil Manolis Mavrommatis (H-0105/09)

Zadeva: Finančna podpora medijem

Glede na odgovor Komisije na pisno vprašanje P-0189/09 glede finančne podpore medijem v času svetovne gospodarske krize so številne države članice Komisijo obvestile o državni pomoči tisku, ki jo je že odobrila, kolikor je bila v skladu z določbami prava Skupnosti.

Lahko Komisija pove konkretno, katere države članice so že vložile take zahteve, katere so bile odobrene, za kakšne zneske gre in katerim medijem so namenjeni? Kakšni so pogoji za to, da je ta državna pomoč v skladu z določbami prava Skupnosti?

Odgovor

(SL) Komisija priznava potrebo po polni uredniški neodvisnosti medijev in pomen pluralizma medijev za kulturno, demokratično in javno razpravo v državah članicah ter pomen časnikov v tem okviru. Vendar pa je izdajanje časnika tudi komercialna dejavnost in naloga Komisije je, da preprečuje neprimerno izkrivljanje konkurence in trgovine zaradi državnih subvencij.

V zvezi s tem je bila Komisija obveščena o različnih shemah državne pomoči v podporo tisku. Finska je na primer prijavila subvencije (0,5 milijona evrov leta 2008), odobrene omejenemu številu časnikov v švedskem jeziku in jezikih manjšin⁽³⁸⁾, Danska je prijavila shemo v korist distribucije nekaterih dnevnikov in periodičnih tiskovin⁽³⁹⁾ (približno 4,6 milijona evrov letno), Belgija pa je prijavila shemo v korist flamskemu tisku⁽⁴⁰⁾ (1,4 milijona evrov letno).

Po ocenitvi teh shem glede na zakonodajo Skupnosti se je Komisija odločila, da se lahko taka pomoč razglasi za skladno s skupnim trgovim. Komisija je zlasti ocenjevala, ali pomoč na potreben in sorazmeren način prispeva k skupnemu interesu (kot je spodbujanje pluralizma medijev in različnih mnenj). Komisija je

⁽³⁸⁾ Odločba Komisije v zadevi N 537/2007, Sanomalehdistön tuki, 20.05.2008, glej:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2007/n537-07-fi.pdf

⁽³⁹⁾ Odločba Komisije v zadevi N 631/2003, Distribution af visse periodiske blade og tidsskrifter, 16.06.2004, glej:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2003/n631-03.pdf

⁽⁴⁰⁾ Odločba Komisije v zadevi N 74/2004, Aide à la presse écrite flamande, 14.12.2004, glej:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2004/n074-04-fr.pdf

upoštevala dejavnike, kot je trajanje sheme, število in dejavnosti upravičencev, višina subvencij in intenzivnost pomoči.

Švedska je septembra 2008 prijavila tudi spremembe sheme pomoči švedskemu tisku. Komisija se je novembra 2008 odločila za uporabo postopka, ki velja za sheme pomoči, ki obstajajo že pred vstopom države članice v Evropsko unijo. Zadeva je trenutno v obravnavi.

Nobena država članica do zdaj še ni prijavila protikrizne pomoči tisku. Vseeno lahko države članice za tisk uporabijo sheme pomoči, odobrene v okviru „Začasnega okvira Skupnosti za ukrepe državne pomoči v podporo dostopu do finančnih sredstev v sedanjí gospodarski in finančni krizi⁽⁴¹⁾“, na enak način kot za druge sektorje.

*
* *

Vprašanje št. 83 predložila Carmen Fraga Estévez (H-0107/09)

Zadeva: Naravne nesreče januarja 2009

Nevihite, do katerih je januarja prišlo v Španiji in Franciji, so terjale izredno visok davek tako v obliki materialne škode kot izgube življenj. V avtonomni skupnosti Galicija je največjo škodo utrpelo gozdarstvo. Komisija je potrdila, da je v stiku s francoskimi oblastmi od začetka neviht, da bi določili razpoložljivost finančnih sredstev Skupnosti za nadomestilo utrpljene škode.

Je španska vlada zaprosila za pomoč Skupnosti v okviru Solidarnostnega sklada? Se je obrnila na Komisijo, da bi izvedela, kakšna pomoč je na razpolago v okviru tega instrumenta ali v okviru programov za razvoj podeželja?

Odgovor

(SL) Kar zadeva Solidarnostni sklad Evropske unije odgovorne službe Komisije še niso prejele zahtevka v zvezi z nevihto dne 24. januarja 2009. Vendar Uredba Komisije (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 določa, da morajo nacionalne oblasti zadevnih držav članic Komisiji poslati zahtevek v 10 tednih od dneva, ko je nastala prva škoda (v tem primeru torej do 4. aprila 2009).

Solidarnostni sklad Evropske unije (EUSF) lahko državam članicam in državam, s katerimi potekajo pogajanja za pristop k EU, dodeli finančno pomoč v primeru hude naravne nesreče, če neposredna škoda zaradi nesreče skupaj presega 3 milijarde evrov (glede na cene leta 2002) ali 0,6 % bruto nacionalnega dohodka države, kar koli od tega je nižje. Prag, ki velja za Španijo leta 2009, je neposredna škoda, ki presega 3,398 milijarde evrov. V izrednih okoliščinah, če so izpolnjeni posebni pogoji, lahko sklad dodeli sredstva za nesreče, ki ne dosejajo običajnega praga.

Treba je opozoriti, da je finančna pomoč Solidarnostnega sklada omejena na specifične vrste nujnega ukrepanja s strani javnih organov (kot to določa Uredba), kot je ponovna vzpostavitev delovanja bistvene infrastrukture, čiščenje, zagotovitev začasne nastanitve ali financiranje reševalnih služb. Sklad ne more nadomestiti zasebnih izgub.

Kar zadeva politiko razvoja podeželja, člen 48 Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005⁽⁴²⁾ določa ukrep za obnovo gozdnega potenciala v gozdovih, ki jih prizadenejo naravne nesreče. Program Galicije za razvoj podeželja za obdobje 2007-2013 ponuja to možnost s skupno višino financiranja 147.799.420 evrov, od katerih 81.022.302 evrov sofinancira EAFRD. Do zdaj s službami Komisije, zadolženimi za španski razvoj podeželja, ni bil vzpostavljen stik v zvezi s to zadevo, saj se zgoraj navedeni ukrep uporablja neposredno.

*
* *

(41) UL C 16, 22.1.2009, str. 1. Spremenjen 25.2.2009 (sprememba še ni bila objavljena v UL).

(42) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

Vprašanje št. 84 predložil David Martin (H-0110/09)**Zadeva: Zaseg generičnih zdravil v tranzitu na Nizozemskem**

Ali lahko Komisija v zvezi z zasegom generičnih zdravil v tranzitu na Nizozemskem pojasni, zakaj so bila zdravila zasežena, glede na to, da opomba k členu 51 Sporazuma TRIPS (Sporazum o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine) ne nalaga obveznosti inšpekcijskega pregleda blaga v tranzitu v zvezi z domnevnim kršenjem patenta?

Ali Komisija meni, da je ta zaseg v nasprotju s členom 41 Sporazuma TRIPS, ki navaja, da uveljavljanje pravic intelektualne lastnine ne sme predstavljati ovire za trgovanje?

Je Komisija vključila ali namerava vključiti podobne določbe glede pravic intelektualne lastnine v katero koli novo generacijo sporazumov o prosti trgovini ali v druge dvostranske trgovinske sporazume?

Kakšne ukrepe bo Komisija sprejela za zagotovitev, da podobni zasegi v prihodnosti ne bi onemogočili dostave generičnih zdravil v države v razvoju?

Odgovor

(SL) Zakonodaja EU (Uredba Sveta 1383/2003⁽⁴³⁾) določa, da carinski organi pridržijo blago, za katerega obstaja sum, da krši določene pravice intelektualne lastnine, vključno s patenti, tudi kadar je blago v tranzitu. Člen 51 Sporazuma TRIPS predvideva taki situaciji, vendar nalaga samo minimalni standard, da članice STO vzpostavijo nadzor nad uvozom blaga, za katerega obstaja sum kršenja blagovnih znamk in avtorskih pravic. Članicam ne preprečuje, da bi to razširile na blago v tranzitu. Zakonodajalec EU se je odločil za širše področje uporabe, ki ga dovoljuje TRIPS. Tako je Uredba 1383/2003 popolnoma v skladu z zahtevami STO/TRIPS glede področja in obsega posredovanja carinskih organov.

Po carinski zakonodaji o tem, ali blago krši pravice intelektualne lastnine, ne odločajo cariniki. Splošni postopek zajema pridržanje blaga za kratek in zakonsko omejen čas, kadar obstaja sum kršitve, in navezavo stika z imetnikom pravice. Nato je odvisno od imetnika pravice, ali bo v skladu z nacionalnimi določbami vložil tožbo na sodišču ali ne. Člen 55 Sporazuma TRIPS določa časovno obdobje 10 delovnih dni za zadržanje sprostitev blaga in možnost podaljšanja za nadaljnjih 10 delovnih dni.

V obravnavanem primeru so nizozemski carinski organi na zahtevo podjetja, ki ima na Nizozemskem patentne pravice do zadevnih zdravil, začasno pridržali zadevna zdravila v tranzitu. V tem primeru je bilo blago nazadnje sproščeno, ko sta se imetnik pravice in lastnik blaga dogovorila, da zadeve ne bosta reševala prek sodišča. Posredovanje carinskih organov se je formalno prenehalo, ko je bilo blago sproščeno, in v zvezi s tem je pomembno opozoriti, da je odločitev, da se pošiljka vrne v Indijo, izvirala iz dogovora med stranema in ne iz samih carinskih predpisov, ki prepuščajo lastniku blaga popolno svobodo, da z njim razpolaga po lastni volji, ko je to sproščeno.

Komisija meni, da so zgoraj očitani postopki v skladu s členom 41 Sporazuma TRIPS in s členi 51 do 60 Sporazuma TRIPS ter da ne predstavljajo trgovinske ovire. Začasno pridržanje blaga je časovno strogo omejeno. Poleg tega lahko lastnik blaga zahteva odškodnino, če je to pridržano na podlagi neosnovane pritožbe. Tudi druge članice STO uporabljajo podobne carinske postopke in prakse v primeru odkritja sumljivega blaga v tranzitu.

Uredba Sveta 1383/2003 velja že več kot 6 let in izkazala se je za učinkovito za zaščito legitimnih interesov proizvajalcev in imetnikov pravic ter zdravstvenih, varnostnih in potrošniških pričakovanj glede ponarejenih proizvodov, vključno s farmacevtskimi izdelki. Belgijski carinski organi so na primer nedavno ustavili pošiljko 600.000 ponarejenih tablet proti malariji, namenjeno v Togo. Ker carinski predpisi EU dovoljujejo inšpekcijski pregled blaga v tranzitu, je ukrepanje belgijske carinske uprave potencialne potrošnike zavarovalo pred možnimi škodljivimi učinki teh proizvodov. Pri tem, da politika v zvezi z dostopom do zdravil za vse nikakor ni vprašljiva, so gotovo vse zainteresirane strani dolžne ščititi ranljivo prebivalstvo pred ravnanjem, ki potencialno ogroža življenje.

Pristop, ki ga predlaga Komisija v zvezi s pravicami intelektualne lastnine v dvostranskih sporazumih, je razjasnitev in dopolnitev Sporazuma TRIPS, kjer ta ni jasen, ni dodelan ali ga je preprosto prehitel razvoj intelektualne lastnine drugje. Carinski postopek, ki se uporablja v EU, se je izkazal za učinkovitega, uravnoteženega in vsebujočega zadostna jamstva za preprečevanje zlorabe v obliki pritožb v slabi veri. Zato

(43) UL L 196, 2.8.2003.

Komisija razmišlja o uvedbi podobnih določb v novo generacijo dvostranskih trgovinskih sporazumov. Vseeno je treba opozoriti tudi, da bi morali ti sporazumi vključevati tudi določbe, ki poudarjajo in krepijo črko in duha Deklaracije iz Dohe o Sporazumu TRIPS in javnem zdravju. Člena 139.2 in 147.2 sporazuma o gospodarskem partnerstvu med EU in Cariforumom na primer jasno navajata, da ničesar v sporazumu ni mogoče razumeti, kot da zmanjšuje zmožnost držav Cariforuma, da spodbujajo dostop to zdravil (glej odgovor Komisije na pisno parlamentarno vprašanje E-0057/09⁽⁴⁴⁾).

Komisija povsem razume zaskrbljenost, ki jo izraža poslanec in številni drugi, glede potrebe po zagotovitvi pretočnosti trgovine z generičnimi zdravili z državami v razvoju in v celoti soglaša s tem ciljem. Komisija bo zato spremljala razmere in ostala pozorna na kakršno koli (napačno) uporabo zakonodaje EU, ki bi lahko privedla do neprimerne oviranja legitimne trgovine z generičnimi zdravili ali do nastanka pravnih preprek za pretok zdravil v države v razvoju. Vseeno pa ni prepričana, da dogodek, naveden v poslančevem vprašanju, sam po sebi upravičuje pregled pravnega mehanizma, ki brez težav deluje že več let in ki, nasprotno, izpolnjuje svojo vlogo zmanjševanja globalnega prometa ponaredkov.

*
* *

Vprašanje št. 85 predložil Sajjad Karim (H-0112/09)

Zadeva: Negativni učinek uredbe o elektronski identifikaciji

Uredba Sveta (ES) št. 21/2004 z 31. decembrom 2009 uvaja elektronsko identifikacijo ovac in individualno beleženje ovac in koz. Vendar je zadevna gospodarska panoga zahtevo po beleženju posameznih podrobnosti o živalih, ki niso elektronsko identificirane, v dokumentih o premiku opredelila za pretirano obremenjujočo.

Lahko Komisija navede take koristi, ki bi jih prineslo elektronsko označevanje in beleženje posameznega gibanja pri omejevanju bolezni, ki še niso na voljo v okviru obstoječih sistemov v državah članicah, tj. britanskega sistema identifikacije in beleženja serij?

Se Komisija zaveda, da bodo za izvajanje te uredbe potrebni dodatni stroški, ki bodo, skupaj z zahtevami beleženja, številne proizvajalce prisilili k umiku iz dejavnosti?

Ali Komisija prepozna praktične težave, ki izhajajo iz uporabe opreme za elektronsko identifikacijo na kmetijah, in težave v zvezi z beleženjem posameznih prepoznavnih lastnosti britanskih čred ovac?

Kako bo Komisija zagotovila stroškovno najbolj učinkovito izpolnjevanje ciljev uredbe o elektronski identifikaciji?

Odgovor

(SL) Obstoječe predpise o posamezni identifikaciji in sledljivosti ovac in koz je na predlog Komisije sprejel Svet v Uredbi (ES) 21/2004 po krizi v zvezi s slinavko in parkljevko v Združenem kraljestvu leta 2001, kasnejša poročila Parlamenta in Računskega sodišča ter „Andersonovo poročilo“ spodnjemu domu britanskega parlamenta pa so pokazala, da je obstoječi sistem sledljivosti „serij“ nezanesljiv.

Elektronska identifikacija je stroškovno najučinkovitejši način za dosego individualne sledljivosti in zdaj je pripravljen za uporabo v praksi na kmetijah, tudi v najtežjih razmerah.

Njegovi stroški so se znatno znižali. Vseeno je treba te stroške ocenjevati v primerjavi z ogromnimi gospodarskimi izgubami zaradi bolezni, kot je slinavka in parkljevka, ter glede na prednosti tega sistema za dnevno upravljanje kmetij. Izbruh slinavke in parkljevke leta 2001 se je dramatično razširil zaradi nenadzorovanega gibanja ovac v Združenem kraljestvu in iz Združenega kraljestva v druge države članice ter je imel ogromen negativni socialni in gospodarski učinek na kmetijski sektor Združenega kraljestva in drugih držav članic. Glede na poročilo Računskega sodišča št. 8/2004 o obvladovanju slinavke in parkljevke s strani Komisije (2005/ C 54/01) je vpliv na proračun Skupnosti znašal 466 milijonov evrov. Glede na tako imenovano „Andersonovo poročilo“ spodnjemu domu britanskega parlamenta⁽⁴⁵⁾ so stroški vlade Združenega kraljestva znašali 2.797 milijonov angleških funtov. Vse to ne zajema ogromnih neposrednih in posrednih vplivov na različne gospodarske sektorje (kmetijstvo, živilska industrija, turizem), ki jih je težko natančno ovrednotiti.

⁽⁴⁴⁾ www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home

⁽⁴⁵⁾ „Slinavka in parkljevka 2001: lekcije, ki se jih je treba naučiti – preiskovalno poročilo“, 22. julij 2002

Kot je že večkrat povedala Parlamentu in zavedajoč se vpliva zadevnih predpisov Skupnosti na kmete, je Komisija zavzela preudaren pristop k elektronski identifikaciji in si po svojih najboljših močeh prizadeva, da bi omogočila njeno neovirano uvajanje.

Komisija bo kmalu objavila ekonomsko študijo, katere namen je dati smernice za najučinkovitejši način zagotavljanja izvajanja novega sistema sledljivosti. Države članice lahko tudi prosto dajo na razpolago sredstva za ovčerejce za uvajanje elektronske identifikacije v okviru predpisov Skupnosti o državni pomoči. Poleg tega proračun Skupnosti zagotavlja finančna sredstva, ki so lahko dodeljena državam članicam v okviru politike razvoja podeželja.

*
* *

Vprašanje št. 86 predložila Anne E. Jensen (H-0116/09)

Zadeva: Posledice finančne krize v srednji in vzhodni Evropi

Finančna kriza je hudo prizadela države srednje in vzhodne Evrope. Posojila v tujih valutah, kot so švicarski frank, dolar in jen, so zaradi padcev menjalnih tečajev z lokalnimi valutami postala ogromno breme tako za podjetja kot za zasebna gospodinjstva. Nekatere družine ne zmorejo več plačevati računov za elektriko ali plin. V baltskih državah se je gospodarstvo zmanjšalo za 10 %, predsednik Svetovne banke pa je ocenil, da države srednje in vzhodne Evrope potrebujejo med 236 milijard in 266 milijard DKK. Poleg tega se začenjajo pojavljati razpoke v sodelovanju med državami članicami.

Kakšne ukrepe predlaga Komisija za zagotovitev, da bodo lahko državljani EU v državah srednje in vzhodne Evrope še naprej živeli v spodobnih življenjskih razmerah?

Se Komisija strinja s predsednikom Svetovne banke glede njegove ocene višine potrebne pomoči?

Kakšne ukrepe Komisija predlaga za zagotovitev skupnega evropskega pristopa k izzivom finančne krize, za ustvarjanje volje za spopad z valutnimi krizami in preprečevanje verižnega učinka v bančnem sistemu, ki ga sprožajo problemi v državah srednje in vzhodne Evrope?

Odgovor

(SL) Novembra 2008 se je Komisija odzvala na finančno in gospodarsko krizo z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva, ki ga je decembra 2008 podprl Evropski svet. Temeljni načeli tega načrta sta solidarnost in socialna pravičnost. Evropska pobuda za podporo zaposlovanju, vsebovana v Evropskem načrtu za oživitev gospodarstva, zajema tako mobilizacijo finančnih sredstev EU kot opredelitev vrste političnih prednostnih nalog za države članice z namenom zmanjšanja človeške cene gospodarskega nazadovanja in njegovega vpliva na najranljivejše.

Operativno to pomeni, da so bili razpoložljivi finančni instrumenti EU okrepljeni. Revizija Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji bo omogočila njegovo hitro aktiviranje za podporo delavcem, ki jih prizadene znatno ukinjanje delovnih mest, in njihovim skupnostim. Komisija je Parlamentu in Svetu v sprejetje dala tudi predlog za prilagoditev programov Evropskega socialnega sklada potrebam krize s poenostavitvijo njegovega delovanja, s čimer bi omogočili takojšnje povečanje predplačil za 1,8 milijarde evrov.

Ker je večina instrumentov za ublažitev zaposlitvenih in socialnih posledic krize v rokah držav članic, Komisija zagovarja usklajen pristop k oživitvi trga dela za zagotovitev, da ne bi imeli ukrepi, ki jih sprejme ena država članica, negativnih učinkov na druge države. V zvezi s tem je Komisija opredelila vrsto smernic za politike držav članic, katerih namen je 1) podpora zaposlovanju v kratkoročnem obdobju, zlasti s podporo začasnim prilagodljivim ureditvam delovnega časa, in 2) olajšanje prehajanj na trgu dela s krepitvijo aktiviranja in zagotavljanjem primerne dohodkovne podpore tistim, ki jih je upočasnitev najbolj prizadela, ter vlaganjem v usposabljanje in zaposljivost za zagotovitev hitre ponovne vključitve na trg dela in zmanjševanje tveganja dolgotrajne brezposelnosti. Te smernice so jasno navedene v Sporočilu Komisije z dne 4. marca 2009 spomladanskemu Evropskemu svetu.

Komisija in države članice so se odločile za izredno vrhovno zasedanje o zaposlovanju v maju, da bi se dogovorile o nadaljnjih konkretnih ukrepih za blažitev socialnih in zaposlitvenih posledic krize in za pospešitev oživljanja.

2. Ocene potencialnih bančnih izgub, potreb po nujnem prilivu likvidnih sredstev in dokapitalizaciji ter potreb po kratkoročnem refinanciranju zunanjega dolga so nezanesljive in jih je treba obravnavati previdno.

Na tej stopnji se je treba izogibati neupravičenemu alarmiranju na podlagi prvih in posplošenih ocen potreb pomoči, ki včasih krožijo. Komisija tesno sodeluje z mednarodnimi partnerji pri ocenjevanju konkretnih potreb držav po pomoči v okviru instrumentov EU (npr. pri določanju podpore plačilni bilanci za Latvijo in Madžarsko).

3. Na neformalnem srečanju voditeljev držav in vlad v nedeljo 1. marca so voditelji EU poslali sporočilo solidarnosti in skupne odgovornosti. Poudarili so tudi, da je vsaka država politično, institucionalno in gospodarsko drugačna in jo je treba ocenjevati za vsak primer posebej ter da je mišljenje, da EU ne naredi veliko za vzhodno Evropo (ki ga propagirajo nekateri mediji in mednarodne institucije), napačno.

Z gledišča EU je pomembno, da so razpoložljivi ukrepi politike za podporo makrofinančni stabilnosti v srednji in vzhodni Evropi odvisni od tega, ali je država članica EU, in če ni, ali je država kandidatka za članstvo v EU ali potencialna kandidatka ali pa pripada širšemu sosedstvu EU.

EU je uvedla že številne instrumente za omejevanje tveganj v tej regiji. V EU je bil aktiviran celovit paket ukrepov in obširna finančna sredstva za reševanje težav v finančnem sektorju in za podporo realnemu gospodarstvu. Ti ukrepi zajemajo:

zagotavljanje obilnih likvidnih sredstev s strani centralnih bank in obširnih ukrepov za podporo bančnemu sektorju. Okvir EU za nacionalne reševalne pakete zagotavlja, da ugodnosti pripadajo tako domačim državam kot državam gostiteljicam;

finančno pomoč državam s težavami v plačilni bilanci (Latvija, Madžarska);

ukrepe na nacionalni ravni in na ravni EU za podporo rasti v okviru Evropskega načrta za oživitve gospodarstva;

dodatne obveznosti EIB in EBRD; in

vnapijše izplačevanje strukturnih sredstev, kar bi moralo pripeljati do znatnega povečanja predplačil novim državam članicam v letu 2009.

Za države, ki niso članice EU, so instrumenti za obvladovanje makrofinančnih izzivov bolj omejeni, toda sprejeti so bili ukrepi tako na makrofinančni ravni kot v podporo realnemu gospodarstvu. Komisija stalno spremlja učinkovitost teh instrumentov in pospešila je svoj nadzor nad makroekonomskim in makrofinančnim tveganjem. Mednarodne finančne institucije (MDS, Svetovna banka, EIB in EBRD) imajo v tej regiji močno vlogo. Komisija je v tesnih stikih z MDS in drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami. EU podpira znatno povečanje sredstev MDS, med drugim za krepitev njenih zmognosti posredovanja v državah vzhodne Evrope.

*
* *

Vprašanje št. 87 predložil Georgios Toussas (H-0119/09)

Zadeva: Okoljska katastrofa za mokrišča v Grčiji

Pristojni organi in okoljske organizacije obsojajo dejstvo, da so mokrišča v Grčiji že dolgo podvržena kriminalnemu ravnanju. Trdijo, da so mokrišča v nevarnosti, da bodo nepopravljivo uničena zaradi industrijskih dejavnosti, nezakonitega odlaganja odpadkov, intenzivnega turističnega razvoja in obsežnih objektov, pomanjkanja bistvene infrastrukture in odsotnosti celovitega upravljanja, če ne bodo sprejeti ukrepi za njihovo obvarovanje. Deset pomembnih grških mokrišč, kot so delte rek Evros, Aksios, Nestos, Aliakmon, jezera Vistonida, Volvi in Kerkini, zalivi in lagune priznanega mednarodnega pomena, kaže žalostno zanemarjeno podobo. Jezero Koronia na primer velja za ekološko mrtvo in razmere so še veliko slabše za tista območja, ki niso zajeta v Montreujski in Ramsarski konvenciji.

Kakšni ukrepi so bili sprejeti za ustavitev tega nasilja proti okolju in biotski raznovrstnosti, za učinkovito varstvo grških mokrišč in za popravilo hude ekološke škode in preprečevanje njene ponovitve?

Odgovor

(SL) Območja mokrišč, ki sodijo v evropsko ekološko omrežje Natura 2000 v skladu z direktivo o pticah⁽⁴⁶⁾ (posebna varstvena območja) ali direktivo o habitatih⁽⁴⁷⁾ (območja, pomembna za Skupnost), je treba varovati in upravljati v skladu z zadevnimi določbami teh direktiv, tako da se njihova raven biotske raznovrstnosti ohranja ali obnovi. V tem okviru so države članice odgovorne za izvajanje potrebnih ukrepov za odpravljanje tekočih nevarnosti za mokrišča in vzpostavitev trdnega upravljanja.

Kar zadeva direktivo o pticah, je Sodišče Evropskih skupnosti na zahtevo Komisije nedavno razsodilo proti Grčiji (zadeva C-293/07) zaradi pomanjkanja skladnega, specifičnega in popolnega pravnega režima, ki bi zagotavljal trajnostno upravljanje in učinkovito varstvo posebnih varstvenih območij, vključno z desetimi mokrišči mednarodnega pomena, ki jih omenja poslanec. V tem okviru bo Komisija zdaj ocenila primernost ukrepov, ki jih je ali bo sprejela Grčija, da bi ravnala v skladu s sodbo Sodišča.

Kar zadeva direktivo o habitatih, ima Grčija, ker so bila grška območja, pomembna za Skupnost, dana na seznam Skupnosti julija 2006⁽⁴⁸⁾, šest let časa, da jih razglasi za posebna ohranitvena območja, opredeli ohranitvene prednostne naloge in uvede potrebne ohranitvene ukrepe. Medtem bi morala Grčija zagotoviti, da območja niso podvržena znatnemu poslabšanju ali motnjam ter da se ohrani njihova celovitost.

Kar zadeva varstvo voda, okvirna direktiva o vodah⁽⁴⁹⁾ vzpostavlja upravljalni okvir za varstvo in izboljšanje vseh površinskih voda in podtalnice, da bi do leta 2015 dosegli dober status praviloma vseh voda. Glavno orodje za doseg tega okoljskega cilja je načrt upravljanja porečja, pri čemer naj bi bil prvi tak načrt pripravljen decembra 2009. Od sprejetja okvirne direktive o vodah leta 2000 Komisija podrobno spremlja njeno izvajanje v državah članicah, vključno z Grčijo. Zaradi ukrepanja Komisije je Sodišče 31. januarja 2008 obsodilo Grčijo, ker ni posredovala okoljske analize, ki jo zahteva člen 5 okvirne direktive o vodah (zadeva C-264/07). Grčija je okoljsko analizo predložila marca 2008. Poleg tega je Komisija sprožila postopek ugotavljanja kršitev zaradi neposredovanja programov spremljanja za vsa porečja, kot zahtevata člena 8 in 15 okvirne direktive o vodah. Poročilo bi moralo biti predloženo marca 2007, vendar še ni bilo prejeto. Komisija bo pozorno spremljala naslednje korake pri izvajanju okvirne direktive o vodah za zagotovitev, da grške oblasti izpolnjujejo svoje obveznosti.

⁽⁴⁶⁾ Direktiva Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic, UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

⁽⁴⁷⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, UL L 206, 22.7.1992.

⁽⁴⁸⁾ 2006/613/ES: Odločba Komisije z dne 19. julija 2006 o sprejetju seznama območij v sredozemski biogeografski regiji, pomembnih za Skupnost, v skladu z Direktivo Sveta 92/43/EGS, UL L 259, 21.9.2006, str. 1.

⁽⁴⁹⁾ Direktiva 2000/60/ES Parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, UL L 327, 22.12.2000, str. 1.